ધોળ તથા પદ વિગેરેનો સંગ્રહ*

પૂષ્ટીમાર્ગના વૈષ્ણવોને સારૂ
છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર
શા. લલુ પીતાંબર

અમદાવાદમાં

કાગદીઓળ નજીક જુમાંમશીદની સામે
શેઠ. રૂસ્તમજી ડોસાભાઈના મકાનમાં
અમદાવાદ વિકટોરીઆ પ્રેસમાં
શા. નાથાભાઈ લલુભાઈએ
છાપી.

સંવત ૧૯૪૭—સને ૧૮૮૧

કીંમત ૧—૮—૦

[illegible]

ધોળ તથા પદ વિગેરેનો સંગ્રહ

ધોળ ૧.

અથ શ્રી સર્વોતમજીનું ધોળ.

ભલે પ્રગટયા શ્રી વલ્લભદેવ, પુરૂષોતમ ભૂતળ ફરી-જી; નહી પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ, અપ્રાકૃત નિજ રૂપ ધરીજી. ૧ કરે નિગમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની સ્તુતી કરેજી; માહાકળી કાળાદિક દોશ, પંડીતનો દ્રષ્ટ તિમર ભરીજી. ૨ મહીમા નવ જાણે જેહ, તે કહીએ આસુર હરીજી; વાળે દયા કરી સુખ રૂપ, નિજ લીલા પ્રગટ કરીજી. ૩ જેહે-રી વાણી અતિ દુર બોધ, થાએ સુબોધ જેણે કરીજી; જેનાં અષ્ટોતેર સત નામ, તે કહીએ માહા અઘ હરીજી. ૪ જેના રૂપાંતર અગ્નિકુમાર, જકતી છંદ નામે ધરાજી; શ્રી કૃષ્ન કમળ મુખ દેવ, ગીજી દ્રષ્ટ કરેણા ભરીજી. ૫ કરે ભક્તિમાં અંતરાય, તેહના સનપીગે જાણે સરીજી; આપે અધરામૃતની સીધ્ય, તે મધ્યે નિશ્ચય કરીજી. ૬

ચાલ ફરી છે.

વાહાલો આનંદ પરમાનંદ કેહેવાય, શ્રીક્રસ્ન કમલ મુખ કૃપાનિધિ થાય. ૭ વાહાલો દૈવી ઓધારન પ્રેતના ઉપાય, જેહના સ્મર્ણ માત્રથી આરત જાય. ૮ શ્રી ભાગ્વત ગુ-ઢાર્થ પ્રગટાય, તે સાકાર બ્રહ્મના વાદ સ્થપાય. ૯ વેદ મારગ ચઉદ ભાવન કેહેવાય, માયા વાદ નિરાકાર સહુ ગાય. ૧૦ સરવે વાદ નિરાશ કરે તે જણાય, ભક્તિ મા

રગ સરસ કમળ વિકશાય. ૧૧ શ્રી સૌદ્રાદિકના શોદ્ધા ર સમરથ, જેના સાધન બળથી ન થાય અરથ. ૧૨ અં ગીકાર માત્રથી સરવસ કીએ, કીધાં શ્રી ગોપીજન પતીને પ્રીએ. ૧૩ અંગીકાર કરે મર્યાદાનું સાર, માહા કરૂણા વત સમરથ અપાર. ૧૪ વાહાલો અભેદાન દેવાને બહુ ચતુર, માહા ઉદાન ચરિત્ર કરે બહુ પૂર. ૧૫ લીલા દેખા ડી પ્રાકૃતની જેહ, તેને મિશે મોહચા છે સુર રીપુ તેહ. ૧૬ વિશ્વાનર શ્રી વલ્લભ છે નામ. વાહાલો સુંદાર રૂપ સ્વજન હિત ધામ. ૧૭ વાહાલો ભકિત કરે જન શિક્ષા ને કાજ, આપે અખિલ દ્રષ્ટ શ્રી વલ્લભરાજ. ૧૮ સરવ લક્ષાગથી સંપન વિવેક, શ્રી કૃષ્ણ જ્ઞાન દાતા ગુરૂ એક. ૧૯ પોતાના આનંદ થકી બહુ પૂર, છે કમળપત્રશા ને ત્ર સંતુષ્ટ. ૨૦ કૃપાદ્રષ્ટીની વૃષ્ટીયોં હરખ્યાં મન, જીરે દાસ દાસીજન પીયેછે આનંન. ૨૧ રોશદ્રસ્ટી કરે ભ- કિત શનરૂ પ્રજાળ, ભકિત સેવીત સુખ શેવા રસાળ. ૨૨ જીરે ભકિત વીના નહી શેવા સાધ્ય, તે કારાણથી કહીએ દુરારાધ્ય. ૨૩ જેના ચરણ શરણ દુરલભ દરશાય, તેના ઉગ્ર પ્રતાપ ત્રિલોક કહેવાય. ૨૪ વચનામ્રત કરી પૂરચા શ્રી વકના અરથ, શ્રી ભાગવત અમરત મથન જે સમરથ. ૨૫ એનું સાર કહીએ વૃજ સુંદરીના ભાવ, તેનું પરિપૂર્ણ છે દેહ ભરાવ. ૨૬ સાનિધાનથી દાન કરે કસ્ટ પ્રેમ, ભકિત મુકિત દેવાને જેને નેમ. ૨૭ એક રાસ લીલામાં તેનું તા ન, પ્રભુ કૃપા કરી કરે કૃપાનું દાન. ૨૮ વાહાલો વિરહના અનુભવને એ કાજ, સરવ ત્યાગ જણાવો શ્રી વલ્લભરાજ ૨૯ ઉપદેશ કરયો ભકિતના ચાર, લોક માંહે કરયો કરમ મારગ પ્રચાર. ૩૦ વેદ શાસ્ત્ર કરે જગનાદીક દાન, તેનું

ફૂળ મર્યાદા ભકિતનું દાન. ૩૧ પ્રભુ પૂર્ણાનંદ છે। પૂર્ણ કામ, સરસ્વતીના પતી દેવ બ્રહ્મ અભિરામ. ૩૨ વાહાલે સહસ્ત્ર કરયાં પુરૂષોતમ નામ, નિજ જનને આસર્ય એછે ધામ. ૩૩ ભક્તિ મારગની રાતનો કરવા ઉપદેશ, બહુ ગ્રંથે કરી ટાળ્યો સંસયનો લેશ. ૩૪ જેને પામવાને છાંડયા પ્રાણથી પ્રિય, એવા ભકિત સમાજ બારાત હૃદયે ૩૫ આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાજ, એવા સમરથ શી વલ્લભ માહારાજ. ૩૬ કરો ભકિત પ્રચાર તે ભૂતળ માહ વશ કીધા પીતા થઈ ગ્રહીને બાંહ. ૩૭ સરવે સામરથ ધરયુ પોતાને વંશ, સરવ દુર કરી ટાળ્યો વિશ્વનો અંશ ૩૮ પ્રભૂ પતિવરતાના પતિ સાક્ષાત, કરે આ લોક પરલોક દાન વિક્ષાત. ૩૯ જેના અંતઃકરણનું ગુઢ અપાર, અ ભિ ક્તને જાણાવે। મનનો વિચાર. ૪૦ ઉપાસનાદીક મારગ જે અન્ય, તેહનો મોહ ટાળી કીધો શેવક અનન્ય. ૪૧ ક રો નિસ્ચે જે ભકિત સરવથી વિશેષ, કીધો શરણ મારગનો જુઓ ઉપદેશ. ૪૨ શી કૃસ્ન નામની જણાવી વાત, લી લા કુંજ માહાત્રી પરિપૂર્ણ ગાત ૪૩ કથા રસ મગ્ન સદા છે ચિત, વિસારયુ છે તેથી સરવે બાજુ વિત. ૪૪ પ્રીય છે ઘણું વૃજને વૃજનો વાસ, કરે પૂર્ષ્ટ લીલા એકાંત વિલાસ. ૪૫ કરે ભકિત ઇચ્છા પરિપૂર્ણ દાન, નહી નિજ લીલાનું કોઇને ગ્નાન. ૪૬ અતી માહાત્ક જેનું શીળ ઘણું, નહી લોક વિશે આશકિત છે અણુ. ૪૭ નિજ ભકિત વિ શે આશકિત છે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અનેક. ૪૮ જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન, તેના રદય કમળ રેહેવાનું ઠામ. ૪૯ પ્રભુ નિજ સ્વરૂપ અમ્રત લેહેરી, તેણે રસ વાસ ના બાજી સરવે હરી. ૫૦ પ્રભૂ પોતે સરવ થકી છે પર,

નર કરે તુલ્યતા કોઈ અપરે. ૫૧ જીભા રસ અમરત તો રંગ બહુ, જીજવ્યાં છે ભક્ત શરીર સહૂ. ૫૨ રચી આવે ગોવરધન ગીરી વાસ, તે જીભા માંહે અતીસે ઉલાસ. ૫૩ કરે યત્ન ભોગ યત્નનાં કરમ, આપે અરથ કામને મોક્ષનું ધરમ. ૫૪ પ્રભુ સત્ય વચન છો ત્રીગુણાતીત, નિત્ય ચતુરાઈ છે અતી અગણીત. ૫૫ જે કરે પોતાની કીરતી પ્રકાશ, કરયુ વ્યાસ સુત્રને નૌતમ ભાસ. ૫૬ અતી તુચ્છ તુલ્ય જે માયા વાદ, કરી ભસ્મને સ્થાપો બ્રહ્મ ભાસ. ૫૭ આનન્ન અલૌકીક અતી કાન્ત, હસતુ મુખ શોભે છે બહુ ભ્રાંત. ૫૮ પ્રભુ ત્રીલોકનું ભુશણ સાર, વાહાલા પ્રગટ ભાગ ધરણીનું અપાર. ૫૯ પ્રભુ સુંદરતા છે અતી અનુપ, કયમ વરણવ કરી શકુ એ રૂપ. ૬૦ માગે છે સહુ પોતાના જન, ચરણારવિંદની રજ જે ધન્ય. ૬૧ એ કહ્યાં એકસોને આઠે નામ, શ્રી વલ્લભ આનંદનું જે ધામ. ૬૨ ચાલ ફરી છે.

એ શુદ્ધ કરી નીત્ય ગાયરે, તેનું મન પેહેલુ સ્થીર થાયરે; ૬૩ અધરામૃતની શીધ્ય વામેરે, જ્યાંહાં સંસય નહી તે નામેરે. ૬૪ એ પામ્યા વિના મોક્ષ હિનરે, અક્તમાં મુક્ત છે લીનરે. ૬૫ તેથી પરસોતમ જપ કરવારે શ્રી કૃસ્ન રસે મન ભરવારે. ૬૬ શ્રી વિઠલ રૂચીત એ નામેરે, જે ગાય તેનું થાય કામરે. ૬૭ તેનો જનમ સુફલ છે લેખેરે, શ્રી વરજભુષણનાં સુખ દેખેરે. ૬૮

ધોળ. ૨

અથ શ્રી નવરત્નનું ધોળ.

શ્રીમદ વલ્લભ માહા પ્રભુને નમુજી, શ્રી વીઠલ પ્રભુને

લાગુ પાય; શ્રી બાળકૃષ્ણજીને પરણમુજી. શ્રી વ્રજભુખનજી પરમકૃપાળ. શ્રીમદ૦ ૧ શ્રીવલ્લભદેવ માહા કરૂણા કરી જી, જેથી જીવનું કાજ થાય; સર્વ વૈશ્નવની કરી એ કરીજી, સઘળી ચીંતા નીર્વત થાય. શ્રીમદ૦ ૨ દ્રઢ આશ્રય શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી, ચીંતા નવ ધરીએ લગાર; સર્વ આત્મા શ્રીજીને સમર્પિએજી; એછે ભક્ત તણો આધાર. શ્રીમદ૦ ૩ પૂસ્ટી માર્ગમાં શ્રીજી રેહે સદા જી, જીવ કીધા છે અંગીકાર; અલોકીકની ગતી ના આપે કદા, પ્રભુ નથી જોતા અવીકાર. શ્રીમદ૦ ૪ નામ નિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાખે પોતાની પાસ વશ ન થાય એ પ્રભૂ કોયકીજી, વશ થઇ રહ્યા શ્રી વલ્લભની પાસ શ્રીમદ૦ ૫ નિવેદન મત્રનું સ્મરણ કરવુંજી, સર્વદા ભગવત સાથ; એ વઇશ્નવની સંગે ના ફરવુંજી; કૃપા થાય તાદશી હાથ. શ્રીમદ૦ ૬ કુળની ચિંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સરવે સ્વર કહેવાય; સરવના આત્મા શ્રીજી એ સાખીઆજી, દુર ભક્તથી કયમ રેહેવાય. શ્રીમદ૦ ૭ એમન ગમે તે કરે એવું જાણવુંજી, હરીનું બર્દ છેરે દયાળ; આ પૂત્રાદિક પૂસ્ટીમાં આણવુંજી, જોગટાના વિચાર મયાળ. શ્રીમદ૦ ૮ નિવેદન કરવું સરવે સંગાથશુંજી, અનન્નિ યોગની ચીંતા ન રાખ; અન્તની હોય કીવા ત્તાશુંજી, સમજુ અધિક છે એવું માં રાખ. શ્રીમદ૦ ૯ જેણે આત્માં નિવેદન કીધું છેજી, તેના આચારમાં સંસય ના જાણ; સંગાથે શ્રીમાહાપ્રભુજીએ દીધુંછેજી, તેથી મનમાં સંસય ના આણ શ્રીમદ૦ ૧૦ સમર્પણ મંત્ર માહા સમર્થછેજી, ન જાણ્યાથી પાસ્યો સાક્ષાત; એકે અંશકળા નથી પૂર્ણછેજી, શ્રીજી પૂરૂષોતમ સાક્ષાત. શ્રીમદ૦ ૧૧ એ પ્રભુ સર્વ થકી પોતે પરછેજી,

વળી મહા સમર્થ છે નાથ; ભક્તનાં દુઃખ હરે સુખ કરેછે જી, શાંતા ના કીજીએજી માથે એ નાથ. શ્રીમદ૦ ૧૨ લૌકીક વયદીક કર્મજજી, તે હવી સિદ્ધ થાવા દે નહી; તાએ પણ શેવા સ્મરણને ધર્મજજી. તેથી મન દુર કીજે નહી શ્રીમદ૦ ૧૩ પૂશ્ટી માર્ગમાં પ્રભુજી રેહે સદાજી, વળી જીવનું કીધું શું હોય; પ્રભુ કરે તતો સુખ માની રહીએજી, ઉદ્વેગ ન ધરે મન માંહ. શ્રીમદ૦ ૧૪ દીનતા ભાવ મનમાં રાખીએજી, બીજા સાધનનું શું કામ; શ્રીસરવે શેવા સાધવાજી, ગુરૂની આજ્ઞા થકી એ કામ. શ્રીમદ૦ ૧૫ ગુરૂની આજ્ઞા ઓળંગન ના કરીએજી, એમની ઇચ્છાએ થાય તે થાય; આપણા મન પ્રભુજીમાં દીજીએજી, પ્રભુથી અધીક રાખીએ ભાવ. શ્રીમદ૦ ૧૬ શેવા કરો નિત્યે ચિત પ્રીતશુંજી, તો સુખે રહો જુગમાંહ; પરીક્ષા અર્થ કદા શીજી ચીતરુંજી, સાક્ષી થઇ રહે સુખ હોય. શ્રીમદ૦ ૧૭ તાએ ધારજ રાખી શેવા કરોજી, હરી સુખ કર્તાછે સત્ય; એમની લીલા જાણી ચીંતા દુર કરોજી, વઇરનવને એહ જુગત ૧૮ એકાદશ ઇંદ્રીઓ પ્રભુજીના સનમુખજી, શેવામાં દીવસને રાત્ર; એકે ઇંદ્રી વીમુખ નવ કીજીએજી, સરવોતમ ભક્તિ અહો રાત્ર. શ્રીમદ૦ ૧૯ શ્રીક્રસન શર્ણંમ મ સદા જપોજી, ન વિસારીએ પળમાત્ર; એ જુગતે કરી ચિંતા દુર તજોજી, થાશો શ્રીજીની ક્રપા પાત્ર. શ્રીમદ૦ ૨૦ શ્રીમહા પ્રભુજી કહે માહરા એ મતજી, વળી એ છે નિરાધાર; શરવે વઇસ્નવ રાખજો ચિત ધરીજી, શ્રીજી શ્રીવલ્લભ આધાર. શ્રીમદ૦ ૨૧ એ અમુલ્ય રત્ન જે કોઈ ચિત ધરીજી, તેહને પુસ્ટી ભક્તિ દ્રઢ ફળ હોય; જે કોઇ ધોળ ગાએ ને સાંભળેજી. તેહને પર્માનંદ સુખ હોય.

શ્રીમદ૰ ૨૨ ઈતિશ્રી નવ રત્નનું ઘોળ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૩

ઉત્તમ વરત એકાદશી, સાહેલીરે; આજ માહારે અપવાસ, જુમનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે૰ રંગીલી ગલી રળીઆમણી સાહેલીરે; વઈસ્નવની ભીડાભીડ, જુમનાં૰ સાહેલીરે. સરખી સઈયર ટોળે મળી સાહેલીરે; હઈડે હરખ ના માય જુમનાંજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે. વહુ બેટી હીંડે મલપતાં સાહેલીરે, સઉકોને દરસન થાય જુમનાં૰ સહેલીરે. સાકર કેરા કહરા પડ્યા સાહેલીરે, દુધડે વરસ્યા મેહ જુમનાં૰ સાહેલીરે. ગોકુળ ગામ રળીયામણું સાહેલીરે; સુંદર જુમનાનાં નીર, જુમનાં૰ સાહેલીરે. જુમનાંજીમાં ઝીલતાં સાહેલીરે, છુટા મેહેલી કેશ જુમનાં૰ સાહેલીરે. રમણ રેતામાં લોટતાં સાહેલીરે, ટુટ્યા નવસરહાર જુમનાં૰ સાહેલીરે. વરજવાશી સામા મળ્યા સાહેલીરે. હરખે સાઈશું કેશ જુમનાં૰ સાહેલીરે. પરસાદ મેહેલા મોકળા સાહેલીરે, ઢોર તણો નહી પાર જુમનાં૰ સાહેલીરે. માધવદાસની વીનતી સાહેલીરે; આપોના વરજમાં વાસ જુમનાંજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે.

ધોળ ૪

અથ શ્રી ચોરાશી વઇસ્નવનું ધોળ.

શ્રી ગુરૂ જગપદ કમળ રજવંદુ, વંદુ નિત્ય ધરી નેમ; દુઃખ હરણ સુખસેંનિધી, ફળદાયક ભકિત પ્રેમ. ૧ શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ પ્રભુ, શ્રી કરન પુરણ કામ; ચોરાશી મહા ભકત તેતો, કર વર્ણુવ નામ, ૨ જેનું સ્મરણ કરેથી,

અઘદુઃખ કલેશ જાય; પુષ્ટિ પંથ પ્રભૂ પ્રસન હોય, માહા
પતિત પાવન થાય. ૩ મન વાંછીત ફળ સીધ્ય પામે, ગા
તાં એ અભિધાન; શ્રી મહા પ્રભુ નીજજન દનું, કરે તેને
દાન. ૪ ॥ ઢાળ ॥ શ્રી દામોદરદાસ હરશાંનીરે, ક્રસનદાસ
મેઘન વદે વાણીરે. ૫ સંભરવાળા દામોદરદાસરે, જેનો
કનોજ મધ્યે વાસરે. ૬ પદમનાભદાસ હરીભકતરે, ગુણથાં
પદ પ્રભૂ આશક્તરે. ૭ વધુ તેની કહીએ પારવતીરે, સુત
રૂગનાથદાસ સમરતીરે. ૮ રજોબાઇ વઇસ્નવ ક્ષત્રાણીરે, શે
વા શ્રી વલ્લભવરની આણીરે. ૯ વઇસ્નવ સેઠ પરસોતમદાસ
રે, કાશીપૂર મધ્યે તેનો વાસરે, ૧૦ બાઈ રૂક્ષમણી પૂત્રી
તેનીરે, શેવા અતુલીન કહીએ જેનીરે. ૧૧ શેઠના સુત
ગોપાળદાસરે, શેવા સ્મરણથી ઉલાસરે. ૧૨ રામદાસ હરી
રંગ રાતારે, ગદાધરદાસ જગત વિખ્યાતારે. ૧૩ વેણીદાસ
માધવદાસ ભાઇરે, હરીવંશ પાઠક સુખદાઇરે. ૧૪ ગોવીં
દદાસ ભલા જો વખાણીરે, વઇસ્નવ કહીએ એમાં ક્ષત્રા-
ણીરે. ૧૫ ગજનધાવને શેવ્યા મોરારીરે, દાસ નારણ બ્ર-
હ્મચારીરે. ૧૬ માહા વનની વઇસ્નવ ક્ષત્રાણીરે, જાદવદાસ
સુશીલા જાણીરે. ૧૭ ક્ષત્રી વઇસ્નવ દેવ કપૂરરે, શેઠ દી-
નકર પ્રેમી પૂરરે. ૧૮ પ્રભુદાસ ભાટ હરીજનરે, દાસ પૂર
શોતમ ધન્ય ધન્ય. ૧૯ ત્રીપૂરદાસ વઇસ્નવ કાયરતરે,
પુરણમલ્લ રશીક રસામરતરે. ૨૦ જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે,
ગોસાઇદાસ શેવા હરી અંતરે. ૨૧ માધવભટ કાસ્મીરમાં
વાસરે, વાંસવાડાના ગોપાળદાસરે. ૨૨ પદમ રાવલની અ
તી શેવારે, પુરૂશોતમ જોશી તેવારે. ૨૩ જગનનાથ જોશી
તેનાં ભરાતરે, વળી વઇસ્નવ તેની માતરે. ૨૪ જોશી ન-
રહર હરીના દાસરે, ગામ ગોધરે રાણા વ્યાસરે. ૨૫ વઇ-

ષ્નવ રજપુતાણી હરીની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાતના વા સીરે. ૨૬ દવે ગોવીંદ હરી રસ માતારે, રજો માધવ બેઉ ભ્રાતારે. ૨૭ ઉત્તમ અષ્ટ લોકદાસ શેવા ભારીરે, શેવક શ્રી જીના કેહેતા મેહેતારીરે. ૨૮ ઇસ્વરદાસ દવે રસ મગ્નરે, હ- રી હરી જન શુચિત લગ્નરે. ૨૯ વષ્નવ છકડા વાસુદેવ દાસરે, શેવા અરથે રેહેતા પ્રભુ પાસરે. ૩૦ ક્રશ્નદાસ ગગ રી સુખ કંદરે, બાબા વેણુ હરીત દુખ ફંદરે. ૩૧ એ ખેડુના એક ખવાસરે, તેનું નામ તે જાદવદાસરે. ૩૨ સ્થા નેસ્વર વિપ્ર તે જગતાનંદરે, શેબ્યા શ્રી હરી અતી આનંદ રે. ૩૩ બ્રાહ્મણી અડેલીની વઇસ્નવ બાઇરે, આનંદદાસ વિશંભરદાસ ભાઇરે. ૩૪ વઇસ્નવ ક્ષત્રાણી પ્રભુ પ્રીતરે, રામદાસ મીરાંના પરોહીતરે. ૩૫ ક્રસ્નદાસી ખવાસણી જાણીરે, જેની માંની શ્રી વલ્લભે વાંણીરે. ૩૬ બુલામીશ્રી શ્રી વલ્લભ વરનારે, રામનંદ પંડીત સ્થાનેસ્વરનારે. ૩૭ વ ષ્નવદાસ રસપૂરરે, જીવણદાસ તે ક્ષત્રી કપુરરે. ૩૮ સાર- સ્વત દ્વીજ ભગવાનદાસરે, જેનું ચિત સદા પ્રભુ પાસરે. ૩૯ વઇસ્નવ ભગવાનદાસ ભીતરીઆરે, શ્રીજીના શેવામાં ઠરીઆરે. ૪૦ ચતુરદાસ સનોઢીઆ હોએરે, ગોડ વિપ્ર અચ્યુતદાસ લહીએરે. ૪૧ સારસ્વત વળી અચ્યુતદાસરે, ના રાણદાસ અંબાલે વાસરે. ૪૨ નારણદાસ ભટ મથુરાંનારે, નારણદાસ લવાણ ઠઠાનારે. ૪૩ ક્ષત્રાણી ગોરજાસ ભરા ઇરે, સાસુને વહુ વષ્નવ બાઇરે. ૪૪ સીંહાનંદના ક્ષત્રી સારારે, વઇસ્નવ અડેલના એક સુતારરે. ૪૫ એક વષ્ણ વ હરી ગુણ ગાતારે, દામોદરદાસની માતારે. ૪૬ સીંહાનંદ ક્ષત્રાણીના વાસરે, કરી લગ્ના પૂરશોત્તમદાસરે. ૪૭ કવીરાજ ભાટ ગુણ ગાવેરે, ગોપાળદાસ ખટોરાના કહાવેરે. ૪૮ જ-

નારદનદાસ વઇષ્ણવ ક્ષત્રીરે, ગઉશ્વામી બ્રહ્મણ હરી મીત્રરે. ૪૯ કન્યાસાહ ક્ષત્રી પ્રકાસરે, વિપ્ર એ દાઆના હરીદાસરે. ૫૦ બાળકૃષ્ણ બદ્રાયણદાસરે, સેવા સમરણના અભ્યાસરે. ૫૧ વઇષ્ણવ રામદાસ ગુહાણરે, સેવા સમરણમાં સુજાણરે. ૫૨ મણી ચિત સદ્ પાંડે ભવાનારે, નરોબાઇ હરી મન માનીરે. ૫૩ નરહર સન્યાસી હરી ભ્રાતરે, જેનાહરીપદ નિરમળ મતરે. ૫૪ ગોપાળદાસ કહીએ જટાધારીરે, વાસ વ્રજમાં શ્રીબ્યા ગીરધારીરે. ૫૫ સંત પોખરે રજ વેચ્યું નારીરે, કૃસ્નદાસે પરણે સોંપી ચારીરે. ૫૬ આગ્રે ચોપડા સનદાસરે, સરદાસે શ્રીયા અવિનાશરે. ૫૭ પટલ મહાવજી રજુ સહીતરે, પતી પતિન પ્રભુ ચિતરે. ૫૮ ગોપાળદાસ નરોડાના કહાવેરે, શ્રીવે શામન હરખે હુલરાવેરે. ૫૯ સુરદાસ શીરોમણ ભકતરે, ગાયા ગીરધારી જાણે જકતરે. ૬૦ સરવોપરિદાસ પરમાનંદરે, ગાયા ગુણનીધી બાળમુકુંદરે. ૬૧ કુંભનદાસ માહા રસ કંદરે, સખી ભાવે શ્રીબ્યા શ્રી ગોવિંદરે ૬૨ સુત કૃસ્નદાસ દ્રઢ એવારે, છોડયા પ્રાણ ન છોડી ગઉ શેવારે. ૬૩ કરશનદાસ કહીએ અધિકારીરે, ગાયા શ્રીબ્યા શ્રી રાસ બીહારીરે. ૬૪ ગાયા વઇષ્ણવ એ ચોરાશીરે, શ્રી વલ્લભ પદ નિકટના વાશીરે. ૬૫

સાખી ફરી છે. સકળ તત્વનું તત્ત છે, એ સાર માંહે સાર; એ પાઠ કરતા માત્રમાં, વશ થાય શ્રી નંદકુમાર. ૬૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુ જે પ્રસન કરવા ચાહે; નથી અન્ય ઉપાય એહને, હરી ભકતના ગુણ ગાય ૬૭ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુજીના, અંતરંગ એ ભકત; મુજ ઉપર કરૂણા કરી, દો શ્રી વલ્લભ આશકત. વઇષ્ણવ પદ કમળ રજ રતી તણી આશ; ગાય ગુણ હરીદાસના,

દયારામનો દાસ. ૬૯

ધોળ ૫

અથ ચોરાશી વૈષ્ણવનું ધોળ.

(તે ચીઠ્ઠામાં જે જે સ્વરૂપ હતું તે સ્વરૂપ સાથે લખ્યું છે,)

શ્રી વલ્લભ ચરણ રેજને, નમુ નિત્ય ધરી માન; ચિં-તા ચિંતવો સહુ ટળે, ને મીટે ઉર અજ્ઞાન. ૧ શ્રી વિઠલ પ્રભૂ પદ પરશ, રજવંદુ નિત્ય ધરી નેમ; દુઃખ હરણ સુખ શ્રી નાથજી, વળી દાએક ભકિત પ્રેમ. ૨ શ્રી આચાર્ય જી માહા પ્રભુના, ચોરાશી જે ભકત; તેના ગુણ વરણવું જુગ માંહે જાણે જગત. ૩ તેમના મુળ સ્વરૂપનું, કરૂ નામ તે વિક્ષાત; સાંભળતાં સુખ અતી ઘણું. પ્રભૂ પ્રસન હોય સાક્ષાત. ૪ ઢાળ. દેશી ચાલતી. શ્રી દામોદરદાસ હરસાણીરે, લલીતાજીનું પ્રાગટ જાણીરે. ૫ કૃશ્નદાસ મેઘન વળી કહીએરે, વાશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએરે. ૬ હેતે હરી-ભકતના ગુણ ગાશેરે, તેનો જન્મ કતારથ થાશેરે. ૭ સં-ભરવાળા દામોદરદાસરે, કૂંજ રચનામાં ચિત્ર હુલાસરે. ૮ એ કહીએ સાતમાં ક્ષત્રીરે, હતી દાસી વીકુરજીના અરિરે. ૯ પદમનાભદાસ ભરપૂરરે, કોટીકમાં વીરજા સુરરે. ૧૦ ચંપકલતા સખી તે કહીએરે, મણી કુંડળા તે તુલસા લહીએરે. ૧૧ વધું સુતની કહીએ પારવતારે, રૂપ વીલીના રૂપવર્તીરે; ૧૨ રૂઘનાથદાસ સુકે નામરે, સખી રૂપ તે ગુ-ણ અભીરામરે; ૧૩ રજોબાઇ વૈશ્નવ ક્ષત્રાણીરે, લલીતાજીની દાસી જાણીરે; ૧૪ રતીકળા સખીનું નામરે, માહાપ્રભુજી સેવ્યાનું ઠામરે; ૧૫ દાસ, શેઠ પૂરશોતમ કહીએરે,

ઈંદુ લેખાનું પ્રાગટ લહીએરે; ૧૬ સખી મોદની તેહની જા ણીરે, પૂત્રી રૂક્ષમણી તેતો વખાણીરે. ૧૭ શેઠના સુત ગો પાળદાસરે, સખી ગાયન કળાનો હુલાસરે; ૧૮ રામદાસ દ્વિ જ સારસ્વતરે, પ્રેમ મંજરી સખી રસ મતરે. ૧૯ ગ- દાધરે કપીલ સારસ્વતરે, ગામ કડામાં રેહેતા આવ્યા વ્રત રે. ૨૦ જુથ કુમારીકામાં નામરે, કલ કંઠી સખી શુભ ગ્રામરે ૨૧ વેણીદાસ તે ક્ષત્રી કહીએરે. બેલ નંદરાયજી ના લહીએરે. ૨૨ માધવદાસ તેમના ભ્રાતરે, સખી રત્નપ્ર- ભા સાક્ષાતરે. ૨૩ હરીવંશ પાંડેક સુખદાઈરે, સખી ગ- લી ઉનાલીકા તાઈરે. ૨૪ ગોવીંદદાસ ભલા તમે આવેશારે નંદ રાયજીના ઘરના મેશારે. ૨૫ કડા માંહે આવ્યા ક્ષત્રા ણીરે, લીલા માંહે રોહણીજી જાણીરે. ૨૬ ગજન ધાવન ક્ષત્રી ચેનારે, સખી નામ તે એનું શુભ તેનારે, ૨૭ બ્રહ્મ ચારી નારાયણદાસરે, માહા વનમાં તેના નિવાસરે. ૨૮ સ ખી મથુરે લક્ષણા નામરે, ભત્રીજા ચતુરા ધામરે. ૨૯ ક્ષ ત્રાણી માહા વનમાં રેહેર્તારે, સખી નામ તે ભદ્રા કેહેતા રે. ૩૦ જીઆદાસ શુર વળી ક્ષત્રં રે, સખી નામ તે શામા વતીરે. ૩૧ વઈશ્નવ ક્ષત્રી તે દેવ કપુરરે, સખી નામ પ્ર- વિના પૂરરે. ૩૨ સ્ત્રી તેની તે શિવાય શીલારે, સખી નામ તેનું રશીલીરે. ૩૩ શેઠ દીનકર શ્રવણ રશીનારે, સખી આ તુરી નામ તે લીલારે. ૩૪ ધરાનંદ તે દીનકર દાસરે, ધરે વનંદ તે મુકંદદાસરે; ૩૫ ક્ષત્રો પ્રભૂદાસ જળ લોટારે, સખી નામ તે મનમથ મોટારે. ૩૬ શીહાનંદ ભાટ પ્રભુ દાસરે, કુલ હેથી સખી સાક્ષાતરે; ૩૭ પુરશોતમદાસ તે ક્ષત્રીરે, વળી વખ્શત હેમની સ્ત્રીરે; ૩૮ પુરશ નામ તે મા ધવી કહીએરે, સખી સ્ત્રી માલતી લહીએરે; ૩૯ ત્રીપૂરદાસ

વૈશ્નવ કાયસ્તરે, સખી નામ તે હરણી પ્રસસતરે; ૪૦ પૂરણ મલ અંબાલે વાસરે, સખી ચિત્રલેખા સુખ રાસરે ૪૧ જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે, ગાયા નામ ને મહાનમસ્તરે. ૪૨ ગોસાઇદાસ મથુરાંના વાસીરે. ગોવિંદકુંડના સુવા નાવાસી રે; ૪૩ માધવભટ કાશમેરી કહીએરે, નામ રત્ના કુમારકા માં લહીએરે. ૪૪ વાંસદાના ગોપાળદાસરે, રસ પ્રકાશ રસ માં હુલાસરે; ૪૫ પદમ રાવળ ઉજેણમાં કહીએરે, રાજ લીલા દ્વારકાંમાં લહીએરે; ૪૬ શ્રી રૂક્ષ્માણીજીની ખવાસીરે સખી નામ તે ભામણા હુલાસીરે; ૪૭ વઇસ્નવ જોશી પુરશોતમ જેહરે, ગુંગુ ચુડા સખી નામ તેહરે; ૪૮ સ્ત્રી વઇસ્નવ એમની કહીએરે, કુરવા સખી નામ તે લહીએરે. ૪૯ જગંનાથ જોશી વળી કહીએરે, સખી નામ સોરભી લહીએરે; ૫૦ સખી છબીલી તેહના માતરે, ગંધા રેખા તે નરહર ભ્રાતરે. ૫૧ રાણા વ્યાસ ગોધરા ગામરે, નાગરવેલ સખીનું નામરે; ૫૨ ગોપાળદ દુબે બડાલામાં કહીએરે, તન મધ્ય દ્વારકાંમાં લહીએરે; ૫૩ રા રત્ન દુબે માધવ દુબે કહીએરે, લલીતાજીના સખીઓ લહીએરે ૫૪ રાજો સખી તે કુંજરી નામરે, માધો રસ રંગાણીકા ગ્રામ રે. ૫૫ ઉત્તન સ્લોકદાસ શિવા ભારીરે, સખી શિવલા નામ નીરધારરે. ૫૬ ઇશ્વરદાસ દુબે વળી કહીએરે, સખી નામ તે મેનાં લહીએરે; ૫૭ વઇસ્નવ છકડા વાસુદેવ દાસરે, શીહાનંદમાં તેહનો વાસરે. ૫૮ સદાનંદ રાયજીના કહીએરે, મનસુખા ગોપ તે લહીએરે. ૫૯ બાબા બેણુ સખી સુરશનીરે, કૃસ્નદાસ કમળતા તેહુનીરે; ૬૦ જાદવદાસ ખવાસ તે કહીએરે, સખી નામ તીલકની લહીએરે. ૬૧ રથાનેશર વિપ્ર જગતાનંદરે, સખી માધુરી મન આનંદરે; ૬૨

આનંદાસ નાગરી કહીએરે, વિશ્વંભરદાસ વલ્લભા લહીએ રે; ૬૩ બ્રાહ્મણી એક અડેલમાં રેહેતીરે, સખી શશી કળા સહુ કેહેતીરે; ૬૪ વણજારી ક્ષત્રાણી એક બાઇરે, સખી નામ તે લીલા ગાઇરે; ૬૫ ક્ષત્રાણી ગોરજા સંભરાઇરે, સાસુ વહુને સદા સુખદાઇરે; ૬૬ સખી નંદા તે ગુરજા કહીએરે, સંભરાઇ તે વૃંદા લહીએરે; ૬૭ કૃષ્ણદાસ ખવાસણી જાણીરે, વરજ મંગળા સખી વખાણીરે; ૬૮ બોલા મિશ્ર લાહોરના કહીએરે, સખી નામ સુમંદારા લહીએરે; ૬૯ રામદાસ મીરાંના પ્રોહીતરે, સખી કહાયા નામ સહીતરે; ૭૦ વણજારા રામદાસ ચોહાણરે, મધુ એની સખી પ્રમાણરે; ૭૧ રામાનંદ પંડા સ્થાને સારેરે, કુંજ લીલા માતમ ચરેરે; ૭૨ વિસ્નુદાસ છીપા રસ છકમારે, સખી કમળા અતી જગ સંગમારે. ૭૩ ક્ષત્રી જીવણદાસ કપૂરરે, સખી હંસની અતી સુખ પૂરરે; ૭૪ સારસ્વત દ્વિજ ભગવાનદાસરે, વસુ ગંધ સખીના સુવાસરે; ૭૫ ભગવાનદાસ ભીતરીઆ કહીએરે, સખી નામ સુંદરી લહીએરે, ૭૬ અચ્યુતદાસ સનોડીઆ કહીએરે, સખી માધુરી નામ તે લહીએરે; ૭૭ અચ્યુતદાસ તે ગૌડ બ્રાહ્મણરે, એહની સખી નામ તે જાણરે; ૭૮ અચ્યુતદાસ કડાના કહીએરે, સખી નામ રસાત્મીકા લહીએરે; ૭૯ નારણદાસ અંબાલેકે વાસીરે, સખી નામ તે વરજ વિલાસીરે; ૮૦ નારણદાસ ભાટ મથુરાંનારે, તેતો બાદર ગોકુળમાંનારે; ૮૧ નારણદાસ લવાંણા ઠઠામાંરે, સખી કેતકર નામ ઘટામાંરે; ૮૨ ક્ષત્રાંણી સીહાનંદમાં રેહેતીરે, સુનંદા નામ સખી કેહેતીરે; ૮૩ દામોદરદાસની માતરે, વીરબાઇ નામ સાક્ષાતરે; ૮૪ લીના માહે પુલી દીજી કહીએરે, વનદેવી તેતો લહીએરે; ૮૫ શ્રી પૂ

રૂપ શ્રીનંદકે કહીએરે, વીશાખાજીની સખી ણો લહીએરે. ૮૬ રંભાનામ તે પુરૂષ જાણોરે, દશા નામ તે સ્ત્રી વખાણોરે. ૮૭ સુથાર ખાતી અડેજમાં રેહેતારે, શંખા નામ સુદામા કેહેતારે. ૮૮ ક્ષત્રી અન્ય મારગીનો સ્નેહીરે, સખી મોહની નામ તે તેહીરે. ૮૯ કવિ લઘુ પૂરશીનામ કહીએરે, નંદરાય તણા ભાટ લહીએરે. ૯૦ ઉમાશંકર તેનું નામરે, જશ વરણવ્યાનું તેને કામરે. ૯૧ કવિરાજ ભાટ મથુરાંનારે, સાંડેલ નામ પૂરાનારે; ૯૨ ગોપાળદાસ નરોડાના ક્ષત્રીરે, સંગીત કળા ગુણ ખત્રીરે. ૯૩ જનારદનદાસ ક્ષત્રી કહીએરે, સખી કલાવતી નામ લહીએરે; ૯૪ ગડુ સ્વામી ખાહાગ વદ્રાવનમાંરે, સખી વંદી નામ દે આનંદમાંરે; ૯૫ કનૈયા શાક્ષ ક્ષત્રી જેહરે, આગ્રાના વાશી તે હરે. ૯૬ સખી લક્ષીનાજીની કહીએરે, સખી નામ કમોદની લહીએરે. ૯૭ વિપ્ર ઓડાઆ નરહરીદાસરે, શુંગર સખીનો સુવાસરે. ૯૮ નરહર સન્યાશી વળી કહીએરે, સખી નામ ગુલાબી લહીએરે. ૯૯ શદુ પાંન્ડે આનોરમાં વાસરે, ગંદ્રભાણ ગોપ સાક્ષાતરે; ૧૦૦ વળી ભાઈમા ગ્રેકચંદ કહીએરે, મંધુ મંગળા નામ તે લહીએરે; ૧૦૧ શદૂપાંન્ડે વધું ભવાનારે, બેટી નરો બણી મનમાનીરે; ૧૦૨ જસોદાજીની નાણદીઓ હોયરે, બેટી રામદે શામદે હોયરે; ૧૦૩ ગોપાળદાસ કહીએ જટાધારીરે, સુભદ્રા સખી નીરધારીરે; ૧૦૪ કૃષ્ણદાસ શાસ્ત્રી આનંદરે, સખી નામ તે નંદા સુમંદારે; ૧૦૫ શતદાસ ને ચોપડા ક્ષત્રીરે, સખી ચંદ્રિકા નામ પ્રસંત્રીરે; ૧૦૬ સુંદરદાસ સખા નામ શીલારે, માધવદાસ સખી નામ લીલારે. ૧૦૭ પટેલ માધવજી. વીરજી કહીએરે, સખી સુધા હરખા લહીએરે. ૧૦૮ ગોપા

નદાસ નરોડાનો વાસરે, જશવંત નંદનો આવાસરે; ૧૦૯ બાળકૃષ્ણ બાદરાયણદાસરે, સ્ત્રી સહીત મોરવીમાં વાસરે. ૧૧૦ સૂત્રિત્રિપા સખી નામ કહીએરે, સ્ત્રી નામ તે ગંગા લહીએરે. ૧૧૧ સુરદાસ તે સાગર શુરરે, ગયા ગીરધારી ગુણ ભરપૂરરે; ૧૧૨ સખી કૃસ્નનું પ્રાગટ કહીએરે, સખી ચંપકલતા તે લહીએરે; ૧૧૩ સાગર વળી પરમાનંદદાસરે બાળ લીલામાં સ્નાન ઉલાસરે; ૧૧૪ સખી તુકનું પ્રાગટ જેહરે, સખી ચંદ્રભગા કહીએ તેહરે; ૧૧૫ કુંભનદાસ કંદ ર સમસ્તરે, શ્રીજીના સ્વરૂપમાં આસક્તરે; ૧૧૬ સખી અરજુન તેતો કહીએરે, વીશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએરે; ૧૧૭ સુત કૃસ્નદાસ દ્રઢ પૂરારે, ગૌ શેવામાં અતી સુરારે; ૧૧૮ લીલા માટે તે રૂષભનું નામરે, ગોપ ગાયો ચરાવવાનું કામરે; ૧૧૯ અધિકારી તે કૃસ્નદાસરે, રાસ લીલામાં તેમનો અભ્યાસરે; ૧૨૦ સખી રીશભ નામ તે કહીએરે, લલીતાજીનું પ્રાગટ લહીરે. ૧૨૧ ॥ વલણ ॥ ચોરાશી ચિત લાય કે, કરે પાઠ નિત્ય ધરી નેમ; પૂષ્ટિ પ્રથમ પ્રસન થયે, રહે બઢાવે અતી પ્રેમ. ૧૨૨ ક્રિયા શ્રી હરી રાયજી, કરી દીન જાણી દાસ; મુલ ચોરાશી ભકતનાં, તે નામ કરચાં પ્રકાશ. ૧૨૩ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુનાં, અંગ દ્વાદશ જેહ; ધર્મ સાથે ધરમી કહીએ, સઘ દ્વાદશ તેહ ૧૨૪ ચોરાશી વરજ કોશ માટે, ચોરાશી એ ભકત; પેમ લક્ષણ પૂરી પુરે, શ્રી વલભ પદ આશાંત. ૧૨૫ એ વૃષ્ણસ્નાન પદ કમળ રજ, રતી તણી છે અતી આશ, ગાય ગુણ હરીદાસના, પદરજ શ્રી વલ્લભદાસ. ૧૨૬

ધોળ. ૬

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીનાં ભાવે લીજે ભામણાં, તૈલંગ
તીલકને વિપ્ર શીરોમણી ભુપ જો; એમના સુત શ્રી વલ્લ
ભનાં લેઉ વારણાં, દીવ્ય રૂપે પ્રગટ્યા અનર અનુપ જો;
શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૧ ધરમ ધોરીધન બે સુત વલ્લભ દેવના
પ્રગટ કરયો વેદ તણો વીસ્તાર જો; ગુણ સહોદર ભણીયા
શ્રી ગોપીનાથજી, હળ મુશળધર હળધરનો અવતાર જો.
શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૨ શ્રી ગોવરધનધર વીર શ્રી વલભદેવના,
રસના રૂપી કહીએ નંદકુમારજો; એ પૂરૂશોતમ પ્રગટીઆ
શ્રી વીઠલનાથજી, નિરગુણ બ્રહ્મ તે સગુણ સ્નેહી સારજો
શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૩ શ્રી વીઠલનાથજીના સાતે લાલ સોહામ-
ણા, સહુથી મોટા શ્રી ગીરધરજી માહારાજજો; શરણ આ
વે તે સોંપે શ્રી નાથજી, કરવા શું સેવા કેરાં કાજ જો. શ્રી
લક્ષ્મણ૦ ૪ શ્રી ગોવીંદરાય તણા મન પ્રસન ઉલાસમાં,
આવે તેને આપે આનંદદાન જો; શ્રી બાળકૃસ્નજી કોમ
ળ અંગે રસે ભરયા, કરાવે છે અધર સુધારસ પાન જો
શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથજી જણાવે યુગમાં જીવને,
એવા પોતે કહીએ પરમ દયાળ જો; શ્રી રઘુપતીજી રૂડલે
નીરખતાં, વદન સુધનની ભુલે લે સંભાળજો. શ્રી લક્ષ્મ-
ણ૦ ૬ જોવા સરખા દીસે શ્રી જદુનાથજી, એ છે બેહે
ની અબળાનો આધાર જો; દેખી દૈવી જીવ સદા ઘનશ્યા
મજી, શીરપરરે અમરત રસની ધારજો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૭
એ સાતે લાલ તણો વંશ સદા સંસારમાં, પ્રગટ બીરાજે
પૂરૂશોતમ પરિબ્રહ્મ જો; જમુનાદાસ અધમને કહીએ અ
ધન એ, શું જાણે શ્રી વલભ કુળનો મરમ જો. શ્રી લક્ષ
મણ૦ ૮

ધોળ ૭.

અથ શ્રી બસે બાવનનું ધોળ.

શ્રીમદ્વલ્લભ પ્રભુજીને, નમુ શ્રી વીઠલેશ; સાત સ્વરૂપ સહિત સઘળો, વંશાત્મક વિશેશ. ૧ શેવક શ્રી વિઠલે સજીના, બસેહને બાવન; જેહનું નામ ઉચાર માત્રથી, થાય સહુ પાવન. ૨ ટેક. ગુણ ગોવીંદદાસના ગાઇએરે, છીત સ્વામી પરાચિત લઇએરે. ૩ નંદદાસ ક્રસ્ન આશકતરે, ચત્રભુજદાસ સદા અનુરકતરે. ૪ નિત્ય નાગજીભાઇ ઓચરોએરે, ક્રસ્ન ભટજીને મન ધરીએરે. ૫ ચાચાજી નારણદાસરે, વિઠલદાસ ભકત ઉદાશરે. ૬ ક્રસ્નદાસ મોરારી દાસરે, બાપ બેટા મંન હુલાશરે. ૭ હરીદાસ જનાર્દનદાસરે, રૂપ મોરારી રસ રાસરે. ૮ અલીખાન વલીખાન જાદીરે, જેમલ રજપુત હરીવાદીરે. ૯ માધવદાસને નાહાલચંદરે, માધવદાસ કાયસ્થ ગુણવંતરે. ૧૦ કાયસ્થ ધણીને ધણીયાણીરે, રૂપચંદ નંદા સુભવાણીરે. ૧૧ એક બ્રાહ્મણ રાઘવદાસરે, ગોપાળદાસ ગુજરાતને‌ા વાસરે. ૧૨ રાજા લાખાને એક બાઈરે, હરીદાસ ખવાસ સુખદાઇરે. ૧૩ શેઠ ગાનચંદ જદુનાથરે, બાદલા કોઠારી હરી હાથરે. ૧૪ માણેકચંદને એની નારીરે, હરજી કોઠારી ગુણ ભારીરે. ૧૫ ગોપાળદાસ બ્રાહ્મણ બંગાળીરે, બ્યાસ ગણેશ બહુ ભાગ્યશાળીરે. ૧૬ મદસુદનદાસ છે હરી વાહાલારે, એક કણબી માંજા વાળારે. ૧૭ એક વઇસ્નવની છે કન્યારે, રામાનંદને પરણાવી કન્યારે ૧૮ એક વઇસ્નવ બેટી ટેકીરે, તેતો પરણી ધર્મ વિવેકીરે. ૧૯ વઇસ્નવ એક તરૂના સંગીરે, પાથો ગુજરી હરી રસ રંગીરે. ૨૦ એક વૃજ વાસી

સુત નાગીરે. ગોપીનાથદાસ ગાડું આગીરે. ૨૧ કણબી ગુજરાતી એ ભાઇરે, દ્વિજ પતિ આગે રાઇરે. ૨૨ એક ગોડીઓ પંડિત શોભેરે, એક રઘુપતી દરસન લોભેરે. ૨૩ એક પંડાતને કાહાન બાઇરે, વઈશનવ ક્ષત્રીછે આગરાઇરે ૨૪ મેહ ઢીમરને દ્વિજ તેડુરે, નારણદાસ હરીને તેડુરે. ૨૫ એક વઈશ્નવ સુતર વાગારે, રાજા આશકરણ પ્રભુ વાહાલારે, ૨૬ બે હતી પનીત એ કણબીરે, વહુ અજબ કુંવર બહુ ધર્મીરે. ૨૭ એક પ્રોહીત વેસ્યા કન્યારે, ગંગાબાઇ છે પૂર્ણ ધન્યારે. ૨૮ એક રાજાને એક ધાબીરે, બે સાચોરા રસ લોભીરે. ૨૯ એક વઈશનવ મદન ગોપાળરે, બે કાગબી પટેલ રસાળરે. ૩૦ એક શેવક એક વિરકતરે, દયા ભવઇઆ આશકતરે. ૩૧ એક વાણીઆને એક નાગીરે, એક પરમ વઇસનવના ધાગીરે. ૩૨ એક ક્ષત્રાણી વિરકતરે, વાઘજી રજપુત આશકતરે. ૩૩ એક ગોપાળદાસ બીતરીઆરે, બીજા આઠ શેવક અનુસરીઆરે. ૩૪ ગોપાળદાસ સીધલ ભોળાભાઇરે, શેઠ પૂત્રી દીવાનની બાઇરે. ૩૫ એક કજડો રૂપા ભાઇરે, હરીદાસ સુતા સુખદાઇરે. ૩૬ એક ક્ષત્રી વઈસનવ બાઇરે, રાજા રાણી પૂતને દાઇરે. ૩૭ શાહુકારનો બેટો ખીલાસારે, એક વઇસનવકોડ પ્રકાસીરે. ૩૮ એક વેસ્યા ભોવનની વાસીરે, તે હરી ગુણ માંહી નીવાસીરે. ૩૯ પૂત્રજી વડો વિરકતરે, વેણીદાસ દીપા છે ભકતરે. ૪૦ એક સાનળદાસ એક નાગીરે, પૂત્ર પઠાણનો સુખદાઇરે, ૪૧ ઓઝા દામોદરદાસ છે ભકતરે, બેટી શાહુકારની આશકતરે ૪૨ વઈસનવ એક ખરબુચાવાળોરે, શેઠ આગરાને મન ભાળોરે. ૪૩ એક કાપડવાળો શોભેરે, કણબી આંજણો વઈસ્નવ

લામેરે. ૪૪ એક શાસ્ત્રી મોરારીદાસરે, લાછબાઇ ભાટ ગુણ રાસરે. ૪૫ રાજા રાણી હરીમન ભાવેરે, એક વ- ષ્ણવ ડાળ જીુલાવેરે. ૪૬ દ્વિજ શેઠ સોની પરમાનં- દરે, મહેરા પુરૂષોતમ ગુણવંતરે. ૪૭ એક બે ભાઇચંદન લાવ્યારે, ચોપડા ભંડારીને મન ભાવ્યારે. ૪૮ ઠગએકાદસ એકશૃંગીરે, માતા બેટી હરીરસ રંગીરે. ૪૯ એક ધસ્તીને વિરકતરે. બીજા બે ભાઇ આશકતરે. ૫૦ જીવા પારેખને જેપાળરે, દોશી માધવદાસ દલાલરે. ૫૧ બેટા પટેલનો નિત્ય આવેરે, બેટી પટવાંરીને મન ભાવેરે. ૫૨ હરીદાસ જમાઇ માણકચંદરે, પ્રભુ ત્યાગ કરો એ મનરે. ૫૩ એક ગીરીકી પરિક્રમા કરતારે, એક નિત્ય ઉઠી વૃજમાં ફરતારે. ૫૪ બે કાણબીએ કરી હેતીરે, લેઈ કુવાનાં નાંખી દે- વીરે. ૫૫ કાણબાણ ગુજરાતની વાસીરે, બેટી બારવલની સુખ રાસીરે. ૫૬ રાજા જેધસીંગ દક્ષિણુનારે, વળી પ્રોહિત તેના ઘરનારે, ૫૭ સાસુ વહુ સુરતના વાસીરે, રાજા પૂર્વનો સુખ રાસીરે. ૫૮ શેઠ સુત નારો ગુજરા- તીરે, એક બ્રાહ્મણની નાગર જાતીરે. ૫૯ શ્રીવોઠલેશ શ્રી જીને રૂપેરે, દીધું દરસન બેન અનુપેરે. ૬૦ એક દુસંગ મીટો વિરકતરે, બીજા ભાઇ આશકતરે. ૬૧ વેણીદાસ છીપા છે ભકતરે, એક રજપુત કાંઠાના આશકતરે. ૬૨ દ્વિજ પતિન વઇસ્નવ સંગથીરે, બોવા કોડ પોતાના અંગ થીરે. ૬૩ એક નુન્ય અધિક બે આવેરે, એક દ્રવ્ય સા- મગ્રી લાવેરે. ૬૪ એક કણબી ગાય ચરાવેરે, એક રા સની રન ચિત લાવેરે. ૬૫ એક ઠગને એક ગુજરાતીરે, સીનાબાઇ છે દક્ષણી જાતીરે. ૬૬ એક વઇસ્નવને એક બાઇરે, દામોદરદાસ સુખ દાઇરે. ૬૭ વડનગરીમાં માધ-

વદાસરે, એક વર્દ્દીનવ મહા વનવાસરે. ૬૮ ગુજરાતનો દાસ મોરારીરે, ભક્ત ભીમ અતી હિતકારીરે. ૬૯ એક દાસ ગોવરધન ધારીરે, રામદાસ પરમ આચારીરે. ૭૦ જીયાદાસને નરહરીદાસરે, રાજા ટોડરમલ સુખ રાસરે. ૭૧ નરસીદાસ પીતાંબરદાસરે, ધર્મદાસ ગોપાળ પ્રકાશરે. ૭૨ એક બ્રાહ્મણ માધવદાસરે, એક વેપારી સુખ રાશરે. ૭૩ એક બ્રાહ્મણને એક નારીરે, એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે. ૭૪ એક જન ભગવાન બે ભાઈરે, એક ઢીમલ સુખદાઈરે. ૭૫ દ્વિજ પતિ પતિ પટેલરે, એક સોદાગર રસ રેલરે. ૭૬ મોરલીદાસ ચતૂર્ભૂજ ભાવેર, ગોપાળદાસ ગોરવા કહાવેરે. ૭૭ એક ક્ષત્રી રઘુનાથરે, આવો તરવાડી હરી હાથરે. ૭૮ દવે ભરવરદાસ સાચોરારે, સંતદાસ ક્ષત્રી ગુણ મોરારે. ૭૯ ક્ષત્રી સુતને સુત બ્રાહ્મણનારે, એક વૈશ્નવ રાજનગરનારે; ૮૦ વૈશ્નવ ભગવાનદાસ સોહાવેરે, એક દક્ષાણી વૈશ્ના આવેરે. ૮૧ સ્વામી કૃશ્નદાસ વીલાસીરે, એક ક્ષત્રી મથુરાં વાશીરે; ૮૨ દ્વિજ જોશી રાજા ભીમારે, શાહુકાર સુત સુખ સીમારે; ૮૩ એક ક્ષત્રી જાદવદાસરે, હરીજન મથુરાંવાસરે. ૮૪ શાહુકાર વળી ક્ષત્રાણીરે, એક વરજવાશી શુભ વાણીરે; ૮૫ દાસ પૂરશોતમ પોકરાણારે વળી દુરગાદાસ ગુણ ગણાતારે; ૮૬ ક્ષત્રી ચાવડા ધાનદાસરે; લક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે; ૮૭ તારાચંદને ચતુર બ્યાહારીરે, વૈશ્નવ ગુજરાતી અતી ભારીરે. ૮૮ હરીદાસ મોહનદાસરે, માધોસાર સુત ગુણ રાસરે; ૮૯ દ્વિજ બેટી ક્ષત્રી કન્યારે, એક ચોર શેવક થયો ધન્યારે; ૯૦ એક ઉતમ અષ્ટ લોક દાસરે, બેડાવાળ ભગત રસ રાસરે. ૯૧ સાસુને સસરો સાનીરે, રજપુતની બેટી પરમાણીરે, ૯૨ સા

ચોગ દ્વિજ આનંદદાસરે, એક બીજી છે સુખ રાસરે; ૯૩ સચનદાસ દેવાભાઇ કાણબીરે, રાજપૂત મોહનદાસ ધરમીરે. ૯૪ નરે નાગરી વસેછે પ્રયાગરે, માધવદાસ સુરત અનુરાગરે, ૯૫ ભટ કલ્યાણજી વીરાબાઇરે, મેદરા પૂરશોતમ સુખદાઇરે: ૯૬ રૂડા રતનજી અધિકારીરે, રૂપ બાઇ પરમ ગુણ ભારીરે; ૯૭ વૈશનવ ક્ષત્રી છે આગરાઇરે. એક મહીધરને કુળ બાઇરે; ૯૮ દેવ ભીમ ભંડારીરે, રાજા માનસિંહ અધિકારીરે. ૯૯ દેવ પ્રોહીત સુત વીખ્યાતરે, કરનદાસ ગોરવા જાતરે. ૧૦૦ વડનગરા માધવદાસરે, દ્વિજ ઉજેણીના સુખ રાસરે. ૧૦૧ નારણદાસ સનાડીઆ સાનીરે, બક્ષગીદાસ રજો ક્ષત્રાણીરે. ૧૦૨ રાજા બીરબલને તાનસેનરે, આનંદ નાગરી સુંદર બેનરે. ૧૦૩ વેણીદાસ દામોદરદાસરે, વીજા નગરીમા છે વાસરે. ૧૦૪ એક એક કરી લખી લીધુરે, લખી સ્વરૂપ હૃદયામાં લીધુંરે. ૧૦૫

આજ્ઞા કરી છે. જથા મતીએ કહ્યાં છે, વળી બીજા છે અપારે; પરમ તત્વનું તત્વ છે, એ ભક્તના આધાર. ૧૦૬ ભક્ત રાજ શીરોમણીને, એકનો આધાર; કરયા છે વળી કરે છે, વળી કરશે નીરધાર. ૧૦૭ તે માટે સરવે પ્રાતઃ ઉઠીને નામે કરો કરોહાર: કંઠમાં ધારણ કરો તો, હરી મળે સુખ સાર. ૧૦૮ સરવે ભગવતોને નમન કરીને, એજ માગુ નેમ; શ્રી વિઠલ વરની અંઘ્રિ ઉપર, રહો દુર્લભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોળ ૮

અથ શ્રી દીનતાનું ધોળ.

શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ, પ્રાણજી

વણ છોરે પ્રભુ જેમ રાખો તેમ રહીએ. ૧ આશ તમારી રે મોટી વાલા અમને, છળ નવ દૃશોરે અરજ કરૂછુ તમને. ૨ દયા કરીનેરે દરશન અમને દેજો, શ્રી વરજભુષણ લાલજીરે જીવને શરણે લેજો ૩ વહલભ કુળ પ્રગટયા રે અનેક જીવને તાર્યા, કોઇ જનમનારે પ્રભૂ મારગથી ઉગારેચા. ૪ એ વિસ્વાસેરે અમો રહયાં છીએ વળગ્યાં, પાલવ નહી મુકુરે કેમ કરી કરશો અળગાં. ૫ જે પોતાના કીધારે તે મુક્યા કયમ જાશે, બરદ તમારારે પ્રભુ ભકત વચ્છજી કહેવાશે. ૬ જીવના દોગજરે કેહેતાં પાર નહી આવે અઘોર કળીમાંરે પ્રભુ તમ વીના કોણ છોડાવે. ૭ પરદેશ પધારોરે દાસજનને કાજ, શાંત ચલાવોરે શ્રી વહલભજી મહારાજ. ૮ કરત હમારારે જો વાહાલા ચિત ધરશો, જીવ અથડાશેરે એવું તો ન કરશો. ૯ પૂરણ પુરશોતમરે, પ્રભુજી તમ કાહાવો, અમારે સરવસરે તમ સાથે છે દાવો. ૧૦ શિક્ષા અમનેરે જે ઘટે તે દેજો, શ્રી વીઠલ વર નાથજીરે જીવને શરણે લેજો. ૧૧ દાસની વિન તીરે પ્રભુ હઇયામાં લઇએ, શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ. ૧૨

ધોળ ૯

અથ શ્રી વિનંતીનુ ધોળ.

વૃજના જીવન કરૂ વિન તી શ્રી ગોકુળનારે ચંદ, વરજના જીવન કરૂ વિનંતી, શ્રી વહલભનંદ. વેગે તે આંણાં માકલો, શ્રી ગોકુળનારે ચંદ; વરજના જીવન. ૧ તમારા દરશન વીના વહલભરે, કોહોજી કેમ રેહેવાય; મનડાં તે કેઈ રે વાળીએ, નયણે નીર ભરાય. શ્રી વરજના જીવન૦ ૨ [illegible] આદર કર્યું રે, શ્રી જુમનાંજી માંહ; વીયોગ

તણું દુઃખ દોહલું, કોહોજી કેમ રેહેવાય. વરજના જીવ
ન૦ ૩ દુર રહે કયમ ચાલશેરે, કોહોજી કોની એ રીત;
આજ કાલનુ કોઈ નથી, છે પુરાતની પ્રીત. વરજના જીવ-
ન૦ ૪ હરીરે હઇયામાં જાણજોરે, છે પુરાતનો સ્નેહ; દયા
કરોરે દીનાનાથજી, નીકર તજીશુ આ દેહ. વરજના જીવન૦
૫ નયણે ભરી ક્યારે નિરખીશુરે, શ્રી ઠકરાણી ઘાટ; અં-
તરમાં ઇચ્છા ઘણી, જોઉં વરજનીરે વાટ. વરજના જીવન.
૬ આરે સુકાઇને શરીર થયાંરે, હરી હળધર વીર; નયણાં
તે રાખ્યાં નવ રહે, ભરી ભરી આવેછે નીર. વરજના જી
વન. ૭ રાંક ઉપર શાં રૂસણાંરે, પ્રભૂ દીન દયાળ; દાસ પો
તાના જાણીને, કરજોરે સંભાળ. વરજના જીવન૦ ૮

ધોળ ૧૦

શ્રી વલ્લભજી કરૂં વીનતીરે, મારા પ્રાણ આધાર; દીન
જાણી કરૂણા કરોરે, પ્રભુજી કોઇજીએ સહાય. શ્રી વલભજી
૧ અનુક્રમ કરીને વરણવુંરે, શ્રી ભાગવત રૂપ; દ્વાદસ અં
ગ પ્રભૂજી તણા, શોભા પરમ અનુપ. શ્રી વલભજી૦ ૨
અધિકાર લીલા પ્રથમ સ્કંધ છેરે, દક્ષણ ચરણનું ધામ;
પાંચ ચરણનુ ધામ છે, દ્વિતીય સ્કંધ લીલા સ્થાન. શ્રી વ
લભજી૦ ૩ સ્વર્ગ લીલા ત્રતિય સ્કંધ છેરે, હરીનો એક
બાહુ જેહ; વિસર્ગ લીલારે ચતુર સ્કંધ છે, બીજો બાહુ
જેહ. શ્રી વલભજી૦ ૪ સ્થાન લીલા પંચમ સ્કંધ છેરે,
પાછલો ભાગ કરી જાણ; પોષણ લીલારે ષષ્ટમ સ્કંધ
છે, કરી ઉદર વખાણ. શ્રી વલભજી૦ ૫ લીલા સપ્તમ સ્કં
ધ છેરે, દક્ષણ હસ્ત કેહેવાય; એક હસ્તને અષ્ટમ સ્કં
ધ છેરે, મનવંતરે લીલા ગાય. શ્રી વલભજી૦ ૬

વે પ્રસાનું કહ્યુંરે, બીજે સ્થાન જેહ; દસમ સ્કંધે નિરોધ લીલા રહીછે સમરે ધરી નેહ. શ્રી વલ્લભજી૦ ૭ મુક્તિ લીલા એકાદસ સ્કંધ છે, એતો મુસ્તગ; આસરે લીલા દ્વાદસ સ્કંધ છે. શ્રી વલ્લભજી૦ ૮ હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખીને, ધરી ભજીએ ચિત; ક્ષણુ ક્ષણુ હરીને નીહાળીએ, ગુણ ગાઈએ નિત્ય. શ્રી વલ્લભજી કરૂં વિનંતીરે, મારા પ્રાણ આધાર. ૯

ધોળ ૧૧

અથ શ્રી પ્રાગટનું ઘોળ.

લક્ષ્માણ ભટજીનું ધામરે, દીસે અતી સુખકારી; કાંકરખંભા ગામરે, તે ઉપર જાઉ વારી. ૧ છે તૈલંગા બ્રાહ્મણરે, માહા કુળ પવિત્ર જાણી; એમના કુળ મધેરે, શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા જાણી. ૨ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, આનંદ પ્રેમ ભરી; શ્રી હરીના મુખથીરે, પ્રગટ્યા દેહ ધરી. ૩ તૈલંગ કુળ મંડનરે, શ્રી લક્ષ્મણ તાત સહી; શેષનાગ સરીખારે, જેને માથે સહસ્ત્ર ફણી. ૪ તેતો પાર ન પામેરે, લીલા રસ સિંધુ તણી; અગ્નિ મધે પ્રગટ્યારે, શ્રી વલ્લભનાથ ધણી. ૫ અગ્નિ મધે રમતારે, માતાજીએ દીઠા જ્યારે એ છે સુત માહારારે, ધાઈને આવ્યાં ત્યારે. ૬ અગ્નિએ માંગ દીધોરે, માતાજીને આવ્યાં જાણી; બેઉ કર સાહીનેરે, કુંવરને લીધા તાણી. ૭ અમરાવતી જુવેરે, રથ પૂષ્પ વૈમાન ચડી, દેવ દુંદભી વાગ્યારે, ચોદીશ લાગી ઝડી. ૮ સુર વીનતા સહુકોરે, જોવાને આવ્યાં મળી; અંજળી ભરી ભરારે, પૂષ્પની વૃષ્ટિ કરી. ૯ ફેરી વરજ પ્રગટ્યારે. દ્વિજ રૂપ ધરી: એ શોભા જોઈરે, કહે હરીદાસ વળી. ૧૦

વરજમાં વાસ આપજોરે, વિનંતી શ્રવણે ધરી; શ્રી લક્ષમ
ણ ભટજીનું ધામરે, અતિ સુખકારી.

ધોળ ૧૨

ધન્ય આઠો અંધારી રાતકે, ભાદરવા વદીરે લાલ; ધન્ય મથુરાં ધન્ય ગોકુળ ગામકે, ધન્ય જુમનાં નદીરે લાલ. ૧ જ્યાંહાં પ્રગટયા શ્રી શુંદીર સ્વામકે, કમળ દળ લોચના રે લાલ; પૂરવા વ્રજ જંન કેરી હામકે, ભકત દુખ મોચનારે લાલ. ૨ પ્રગટયા મથુરામાં જદુરાયકે, શ્રીવસુદેવ ગ્રહેરે લાલ. નિરખે દેવકીજી મુખચંદ કે, મંન આનંદ લહેરે લાલ. ૩ વિનંતી કરી કહે ધન્ય આજ કે, હેવા પ્રભુ નિરખીઆરે લાલ, આંગણે ઉભા શ્રી વસુદેવ કે, અતી ઘણું હરખીઆરે લાલ. ૪ રતનતણાં કરવા બહુ જતન કે. કહો કયમ કીજીએરે લાલ; એહેવુ સ્વરૂપ દુર કરી નાથ કે, બીજુ વપૂ લીજીએરે લાલ. ૫ પ્રભુજીએ કીધુ બાળ સ્વરૂપ કે, કહેછે નાતનેરે લાલ; મુજને ગોકુળમાં જઈ સોંપો કે જસોદા માતનેરે લાલ. ૬ ભાગો ભોગળ ખોલી કપાટ કે, કાળા ગ્રહે તાણારે લાલ, જેહેના ક્રસ્ન સરોખા પૂત્ર કે, તેહેને શી મણારે લાલ. ૭ સુતા દ્વારપાલ સર્વ સાથ કે, કરયું કઠિનક હરીરે લાલ; આગ્ના માગી ,શ્રી ગોકુળ કે, માયા આવતીરે લાલ. ૮ મુસ્તક લીધા શ્રી જદુરાય કે, ચાલ્યા શ્રી ગોકુળ ભણીરે લાલ; વરશે મેઘ ધરી રહ્યો છત્ર કે, શેષ સહસ્ત્ર ફણીરે લાલ. ૯ પધારયા નંદ તણે દરબાર કે, સુતાં સહુ દીઠડારે લાલ; પોઢાડા જશોદાજીની શેજ કે, ગીરધર મીઠડારે લાલ. ૧૦ કન્યા લીધી શ્રી વસુદેવ કે, આવ્યા મથુરાં ફરીરે લાલ;

જાગ્યાં દીઠા પુત્ર કે, કહે હરખ ભરીરે લાલ. ૧૧ તેડો સ ગાં કુટંબી આજ કે, સહુ વરજ સાથનેરે લાલ; તેડો બેહે ન તમારી ચાર કે, નવમહે માનનેરે લાલ. ૧૨ આપો મણી માણેક ભંડાર કે, આભણ જેહનેરે લાલ; આપો દ્વિજ જનને બહુ દાનકે, ગૌવચ્છ તેહનેરે લાલ. ૧૩ આંગણે નં દ તણે અતી ભીડ કે, આવ્યા વરજ જન તાંહીરે લાલ; બાંધી કાચ્છ ઍલે નરે નાર કે, હળધ ઘૃત દુધ દહીરે લા લ. ૧૪ એવા ઓચ્છવ નિત્ય અખંડ કે, શ્રી વલભ બા- રણેરે લાલ; હઈડે હરખ તણો નહીં પાર કે, વૈશ્નવ જાય વારણેરે લાલ. ૧૫ શોભા જોઈ કહે હરીદાસ કે, દરશન નિત્ય આપજોરે લાલ; તમારી લીલા નિત્ય અપાર કે, રૂદ યમા સ્થાપજોરે લાલ. ધન્ય આઠો અંધારી રાત્ર કે, ભાદર વા વદીરે લાલ. ૧૬ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૩.

આનંદ સાગર ઉભટયોરે લાલ, શ્રી વાસુદેવજીને દ્વાર જો; આઠમ શ્રાવણની વદીરે લાલ, રોહણી નક્ષત્ર બુધવા ર જો, પ્રગટચા શ્રી ક્રસ્ન મન ભાવતારે લાલ. ૧ પીળાં પી તાંબર પેહેરીઆંરે લાલ, ઓઢી ઉપરણી સાર જો; મુસ્તક મૂ ગટ બીરાજતારે લાલ, કુંડળ ઝળકે છે કાનજો, પ્રગટચા૦ ૨ ભાલ તીલક મ્રગ મદ તણારે લાલ, બીટલીઆળા કેશ જો; ચારે ભુજાએ આવુધ ધરીરે લાલ, સંખ ચક્રને ગદા પદમ જો, પ્રગટચા૦ ૩ નાકે નથ બેસર શોભીતારે લાલ, ચુની છે લાલ ગુલાલજો; અધર પર મોતી ઝટકતાં રેલા- લ, હબચીએ હીરલાની કાંન્ત જો. પ્રગટચા૦ ૪ બાંહે બા જુબંધ બેરખારે લાલ, પોંચી છે રત્ન જડાવજો; હાથે હા

૫ ફુળ સોહીએ મુદ્રિકારે લાલ, ઉર ગજ મોતીના હારજો. પ્રગટયા૦ ૫ કેડે બાંધી છે કટી મેખળારે લાલ. ચરણે ઝાંઝરનો ઝમકારજો; એવા પ્રભુજીને નીરખતારે લાલ, સરવે ગયાં છે દુઃખ દુરજો. પ્રગટ્યા૦ ૬ વસુદેવ દેવકીજી હરખીઆં રેલાલ, નીરખ્યા શ્રી મુખ સ્વરૂપ જો; એવા પ્રભુને ક્યાં રાખશુરે લાલ, કોપે છે કંસ રાય ભૂપ જો; પ્રગટ્યા૦ ૭ ત્યારે પ્રભુજી એમ બોલીઆરે લાલ, સાંભળો મોરી વાત જો; શ્રી નંદ તણા દરબારમાંરે લાલ, તેડી મુકી આવો મારા તાત જો. પ્રગટ્યા૦ ૮ કન્યા લેઈને ઘેર આવજોરે લાલ, સરશે સઘળાં કાજ જો; તે તમે કંસને દેખાડજોરે લાલ, તો ભાડશે એનાં માન જો; પ્રગટ્યા૦ ૯ એમ કહી ધાયા ફેરવીરે લાલ, ધરીઆં છે બાળ સ્વરૂપ જો; વસુદેવ દેવકી વિસ્મે થયારે લાલ, સ્વપ્નુ લાધ્યું છે મને સારજો; પ્રગટ્યા૦ ૧૦ ભાગી ભુંગળ ખોલ્યાં પાટીઆરે લાલ, સુતા છે સહુ દરવાન જો; મુસ્તકે લઈ હરીને નિસર્યારે લાલ, લીધો શ્રી ગોકુળની વાટ જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૧ ઝરમર વરસે છે મેહુલારે લાલ, ચોદશે ચમકે છે વીજ જો; આઘે સિંહ ધડુકીઆરે લાલ, શેષનાગે કીધી છે છાંય જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૨ શ્રી જમનાજી વેહે છે રસપૂરમાંરે લાલ, ઉડે છે લેહેર તોરંગ જો; હરીના ચરણ સ્પર્શીયારે લાલ, હેઠાં થયાં છે જળ નીર જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૩ દીધો મારગને ચાલ્યા ઉતરીરે લાલ, પોહોત્યા શ્રી નંદ દ્વાર જો; સુતા દીઠા સહુ સાથનેરે લાલ, મનમાં કીધો છે વિચાર જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૪ શ્રી જસોદાજીના સેજમાંરે લાલ, પોઢ્યા શ્રી ગીરધર લાલ જો; કન્યા લઈ પાછા વળ્યારે લાલ, જોજો પ્રભુજીના ખ્યાલ જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૫ જાગ્યાં જસોદાજી તે

સમેરે લાલ, નિરખ્યા શ્રી સુંદીર શ્યામજો; નંદજી મન
હરખ્યા ઘણુંરે લાલ, આપ્યાં છે રત્નનાં દાન જો; પ્રગટ્યા.
૧૬ ઘેર ઘેર તોરણ બાંધીઆરે લાલ, માનની મંગળ ગા
ય જો; વરજ સહુ ઉમંગો પ્રેમથુરે લાલ, આનંદ ઓ-
છવ થાય જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૭ હળધરે દહીં અથ ફુપનારે
લાલ, મસ્યો છે ગીવા કીચ જો; તાળી વાગે ને ફરે ફુદ-
ડીરે લાલ, નાચે છે સહુ નર નાર જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૮
બ્રહ્માને શિવ મુની દેવનારે લાલ, બોલે છે જય જયકાર જો
દેવનાં દુંદભી વાગીઆંરે લાલ, પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય જો;
પ્રગટ્યા૦ ૧૯ એ સુખ શોભા શી કહુંરે લાલ, કહેતાં ના
આવે પાર જો; શ્રી વલભ ચરણ પ્રતાપથુંરે લાલ, શોભા
જુવે છે બલીહાર જો; પ્રગટ્યા૦ ૨૦

ધોળ ૧૪

ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઈએ, વિનંતી વાહાલાને ક-
હીએ; કે સેહેજે સુખીઆં બહુ થઈએ, ચાલો સખી. ૧
ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળગામ, પ્રગટ્યાં પૂર્ણ કામ; જેહેનું
મુની ધરે ધ્યાન, ચાલો સખી. ૨ મળી સહુ વરજ ત-
ણી નારી, પેહેરી કસુંબલ સારી; કે લટકે ઘુંઘટડો મા-
રી, ચાલો સખી. ૩ મળી સહુ સખીપરની ટોળી, પેહેરી
પચરંગી ચોળી; ચાલે ભમર ભોળી, ચાલો સખી. ૪
કર મુક્તાફળની થાળી, જોનાં વદન શરદ વાળી; કે માં-
હો માંહે લે તાળી, ચાલો સખી ૫ તોરણ બાંધ્યાં છે
ટોડે, જય જય શબ્દ જાચક બોલે; કે વઈશ્નવ જન મ-
ળીયા કોડે, ચાલો સખી. ૬ ધન્ય ધન્ય ઠકરાણી ઘાટ,
બેઠા શ્રી વિઠલનાથ; સોહીએ કુંવર સાત, ચાલો સખી. ૭

ધન્ય ધન્ય જુમનાની લેહેરી, મધુરસી મોહનની વેણી; સુણતાં થઇ ગઈ હું ઘેહેલી, ચાલો સખી. ૮ પ્રગટ્યા ગીરીવર ગીરધારી, કરી વરજલીલા વિસ્તારી; માધવદાસ જોઈ જાય બલીહારી, ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઇયે. ૮

ધોળ ૧૫.

અથ શ્રી ગોવરધન વાશી લીખ્ય તે.

શ્રી ગોવરધન વાશી સાંવરો, લાલ તુમ વિનાર; શ્રીજી તુમ વિના રહ્યો ન જાયહો, વરજરાય લડંતો લાડીલો; નીકી મોહનરે, આછી મધુરી શી બોલી બજાયહો; શ્રી ગોવરધન વાશી સાંવરો. ટેક. બંક ચિત મુશકાયકે લાલ, સુંદીર બદન દેખાય, લોચન તલપે મીન જ્યું લાલ; છીણુભર પલક બહી જાય હો. શ્રી ગોવરધન. ૧ સમ સ્વર બંધાનકે લાલ મોહન બેન બજાય, સુરત સુહાઈ બાંધકે લાલ, મધુરે મધુરે ગાય; શ્રીગોવરધન, ૨ રસીક રસીલી બોલની લાલ, ચોરી ચઢિ ગોવાં બોલાય; ગંગ બોલાય ધુમરિયે લાલ, ઊંચે હેરે સુનાય હો; શ્રીગોવરધન. ૩ કષ્ટ પરિ જ્યાં દીવસ તે લાલ, તબ તે રૂચે નહી અન; રજની નિંદ્રા નવ આવહી લાલ, વિશરે ભોજન પાનહો, શ્રીગોવરધન. ૪ દરશનકુ નૈનાં તપે લાલ, બચન સુનનકો કાન; મીલવેકો હેરો તપે લાલ, મેરે જીઓકો જીવન પ્રાણહો; શ્રીગોવરધન. ૫ મન અભિલાખાયું રહે લાલ, લાગી નેનની ભખ; એક ટક દેખુ આવતો લાલ, નાગરે નટવર ભેખહો; શ્રીગોવરધન. ૬ પૂર્ણ સશિ મુખ દેખકે લાલ. ચિત મોટો ઓહી ઠોર; રૂપ સુધારસ પાનકે લાલ, સાદર ચંદ્ર ચકોરહોઃ શ્રીગોવરધન. ૭ લોક લાજ કુળ

બેદકી લાલ, છાંડો સકળ વિવેક; કમળ કવિ રવી જ્યું બઢે લાલ, ક્ષણું ક્ષણું પ્રિત વિશેકહો; શ્રીગોવરધન. ૮ મનમથ કોટીક વારણે લાલ, દેખાં ડગમગા ચાલ; જુવતી જન મન ફંદના લાલ, અંબુજ નેન વિશાળહો; શ્રીગોવરધન. ૯ એ રઠ લાગી લાડોલે લાલ, જેસે ચાંતક મોર; પ્રેમ નીર અખાંય કે લાલ, નવ ધન નંદ કીશોરહો; શ્રી ગોવરધન. ૧૦ કુંજ ભોવંન ક્રીડા કરે લાલ, સુખ નિધી મદન ગોપાળ; અમશ્રી વંદાવન માલતી લાલ, દુમ ભોગી ભમર ભૂપાળહો; શ્રીગોવરધન. ૧૧ જુગ જુગ અવિચળ રાજીએ લાલ, એ સુખ સેન નિવાસ; શ્રીગોવરધન ધરે રૂપ લાલ, બલીહારી ચત્રૂભૂજદાસહો; શ્રી ગોવરધન. ૧૨

ધોળ ૧૬.

શ્રી ગોકુળ ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર માળીઆં; ચોક ચિત્રામણ શોભીતા, શોભીતા જડીતને જાળીઆં ૧ મણી માણક સ્થંભ શોભીતા, શોભીતા હીંડોળા ખાટરે; પાટીએ પચરંગી શોભીતા, શોભીતા સુગળીના ઘાટરે. ૨ ત્યાંહાંરે બીરાજે શ્રી વલ્લભરાયજી, ભલી ભલી વધ્ધ્ક્ષવની જોડરે; પ્રેમે પ્રભુજી પધારીઆ, પૂરવા નિગમના કોડરે, ૩ કુમ કુમ થાળરે કર ધરી, ભરી મુકત ફૂળ સારરે; વૃજ ત્રીયા વેગે વધાવાને, આવે છે માંડવા માંહરે. ૪ અગ્નિ થકી વાહાલો પ્રગટીઆ, કીધા છે અતી ઘણો શ્રમરે; હેવા પ્રભુજીને નિરખીને, કોઇ ના જાણે તેહનો મર્મરે.. ૫ શ્રી વલ્લભ ચરણે જે નમે, તેની તે પોહોતે છે આશરે; માધવદાસની વિનતી, રાખજો દ્રઢ વિસ્વાસરે. ૬ શ્રી ગોકુળ ગામ અતી સોભીતા, શોભીતા મંદીર માળીઆં. સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૭

રૂક્ષમાણી જાયા શ્રીવલ્લભ પૂત્ર, વધાવો વરજરાજને; સખી શીરે ગોકુળના ભુપ, વધાવો વરજનાથને, એમનું નામ મનોહર રૂપ. વધાવો એક સકલ સોહાસણિ, મળી વરજ કેરી નાર; એક આવે ઉતાવળી, વીસરી વીવેક વિચાર, એકનાં મનમા મોદ ભરીઆં, મળી મંગળ ગાએ ચાર. વધાવો. ૧ એક એકના હાથે આંગળી, પેહેરયાં પીતાંબર સાર; એકે દક્ષણીનાં ચીર પેહેરયાં, ચોળીએ મોતીના હાર; એકને ચરણ ચુંદડી, એકે સજીઆ શોળ શણગાર. વધાવો વરજનાથને. ૨ એકને વાગે ઘુઘરા, તેનો શબ્દ સાર સર લાજ; એક નારે ના બહ કોઇન, ઉમંગી ઉમંગી જશ ગાય. વધાવો૦ ૩ એકે કદળીના સ્થંભ રોપ્યા, સાથીઆ સુભ સાર; એક કુમ કુમના હાથા દેતી, તોરણ બંધ્યાં દ્વાર. વધાવો૦ ૪ એક એક ચદન પુરતી, એક ગોત્ર ભાખે છત્રીશ; એક કુમકુમ તીલક કરતી એક દેતી આશીશ. એક ઉતારે આરતી, જીવો સોભા બેટીના વીર. વધાવો૦ ૫ જીવો કમળા બેટીજીના વીર, વધાવો૦ા જીવો દેવકી બેટીના વીર; વધાવો૦ા જીવો જમનાં બેટાના વીર, વધાવો૦ ૬ એક મુકતાફળની થાળ લાવીને, વધાવે વરજરાજ; એક વદન નીહાળતી, આવી લોકમાં વારંવાર. એક માગે વધામણી, બલીહારી તે માધવદાસઃ વધાવો વરજરાજને. ૭ સંપુર્ણ.

ધોળ ૧૮

ધનશ્રી જીમના કયા કરી, શ્રી ગોકુળ વરજ સુખ આપજો; વરજની રજમાં આહરનિશ હમને, સ્થીર કરીને સ્થા

પજો. ૧ તમે મોટાંછો શ્રી માહારાણી, તમે જીવતાની કરૂણા જાણી; શેણું હમને લેજો તાણી, ધન શ્રી જુમનાં. ૨ શ્રી વદ્રાવનની વાટમાં, નાહાવું શ્રી જુમના ઘાટમાં; વાહાલે રાસ રમાડ્યા શ્રીરાતમાં, ધન શ્રી જુમનાં૦ ૩ આલો તો થઈએ વરજ વાશી, પરિક્રમા કરવી ચોરાશી; માહારા જન્મ મર્ણની ટળી ફાંશી, ધન શ્રી જુમનાં. ૪ પધરાવો સપ્ત શ્રરૂપ સેવા, આરોગાવો મીઠા મેવા; વઇસ્નવને લાભ ઘણો લેવા, ધન. શ્રી જુમનાં. ૫ ગોકુળ મથુરાંની ગલી-ઓમાં, માહારાજ મુજને ત્યાંહાં મળીયા; માહારા જન્મ મનોરથ સફળ થયા, ધન શ્રી જુમનાં. ૬ નંદજીનો વાહાલો વનમાળી, કાળંદ્રી કાંઠે ધેનુ ચારી; વાહાલો હશી હશી હમશું લે તાળી, ધન શ્રીજુમનાં. ૭ જીવ જાણે શ્રી જુમનાજી નાહીએ, એવા અખંડ વરજવાશી થઈએ; એ નઉતમ લીલા નિત્ય ગાઈએ, ધન શ્રી જુમનાં૦ ૮ સખી સમરોને સારંગ પ્રાણી, વૈસ્નવને વાહાલી એ વાણી; એ લીલા હરીદાસે જાણી, ધન શ્રી જુમનાં કૃપા કરી, શ્રી ગોકુળ વરજ સુખ આપજો ૯

ધોળ ૧૯

શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલો, એમને નિરખુ સરવે પેહેલો ૧ એમના ગુણનેરે ગાશે, તેના ભવનો ફેરો જાશે; ૨ સુત ગોપીનાથ શ્રી વિઠલ જાયા, જાણીએ કલ્પ વૃક્ષની છાયા. ૩ પ્રગટ્યા દૈવી જીવ અધિકારી, મુખ છબી ઉપર જાઉ બલીહારી. ૪ માહારૂ ચીતડુ એશુ બાંધ્યું, એમની ચરણ કમળ રજ માગુ. ૫ ચરણે રાખો શ્રી વલ્લભનાથ, માહારે મુસ્તક ધરજો હાથ. ૬ શ્રી માહા લક્ષ્મીજી માહા

વર આપો, આહારા ભવનાં બન્ધન કાપો. ૭ પુરવા શીવક જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની જોડ. ૮ સાત કુંવર છેરે એવા, સાતને સપ્ત સ્વરૂપની સેવા. ૯ શ્રી ગોવરધન નાથજીરે બીરાજે, શીવા સપ્ત સ્વરૂપ બીરાજે. ૧૦ એ શોભા જોઈ હરીદાસ ગુણ ગાએ, એ છબી લોચન મહી સમાએ. શ્રી લક્ષ્મણ સુતનરે હેલી. ૧૧

ધોળ ૨૦.

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ, નિરમળ શ્રી જમુનાંજી નાહીએ; કે અખંડ વરજવાશી થઈએ, ચાલો૦ ૧ નિત્ય પ્રીત જસોદાજી માટે, માહા પ્રભુ ઉભા રંગીલી વાટે; કે પ્રગટ્યા ભકિત રસીક માટે, ચાલો૦ ૨ શ્રી ગોકુળપતી દાન દીએ ભારી, અંગીકૃતને વૃસ્ટિ કીધી છે ન્યારી; સદા પ્રભુ મહા મંગળકારી, ચાલો૦ ૩ પ્રાણજીવણ મંદીર રાજે, ભકત તણાં માહા દુઃખ ભાજે; આનંદ શ્રી ગોકુળમાં ગાજે, ચાલો૦ ૪ નવણાં ભરી પ્રીતમજી નિરખું, જન્મ સ્થળ સુફળ કરી પરખું; વાહાલાજીનાં મુખડાં જોઈ હરખું, ચાલો૦ ૫ શ્રી ગોકુળ રંગ તણી રેલી, લતાદ્રૂમ ફુલી રહી બેલી; નિરખતાં થઇ રહી ઘેલી, ચાલો૦ ૬ સ્થાનક મળી શ્રી ગોવરધન સોહીએ, શ્રી વંદ્રાવન જોતાં મન માહીએ; કયાં સ્થળ જન્મ જન્મ સોહીએ, ચાલો૦ ૭ શ્રી ગોકુળ વશીએરે હેલી, માહારાણીજી સાર કરે વેહેલી; શ્રી માહારાણી ઘેલુ જઈ પ્રીતમજી પેહેલી, ચાલો૦ ૮ શ્રી માહારાણી ઘેરાં બહુ ભાવે, ભકત સહુ દરશને આવે; માધવદાસ દેખી સુખ પાવે, ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ. ૯

ધોળ ૨૧.

જીરે પેહેલાને વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી ગોકુળપતીને દ્વાર; માતા જસોદાજીએ હરખે વધાવીયાં, એમના મુખ ઉપર જાઉ બલીહાર, ભલે શ્રી ગીરીવરધર જનમીઆ. ૧ જીરે વરજ જન સરવે આનંદીઆ, મળી વંદીઆ ચરણ સરોજ, ગીરીધરાણુ નવલ નંદલાલના, એમ કરતાં નીશદીન કોય. ભલે૦ ૨ જીરે પ્રભુ રૂપે નયણે નીહાળીશુ, મળી ટાળીશુ ભવનાં દુઃખ; જીરે તનમન સરવે વારીશું, હવે સુલભ થયાં છે સરવે સુખ. ભલે૦ ૩ જીરે દધી દુધ અત મધું રસ ભરયા, મળી છીડ કે નરને નાર. નંદ દાન દેએ બહુ રસ ભરયા, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે શ્રી ગીરીવરધારી જનમીઆ. ૪ જીરે બીજોને વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી રાવલ હુવારે આનંદ; ભગ ખાન કીરતી ઘણું હરખીઆ, કુંવરી જન માહારે મુખ ચંદ્ર, ભલે શ્રી રાધા વરજ પ્રગટીઆં. ૧ જીરે વરજ જન સરવે ટોળે મળી, મળી ગાએ સુમંગળ ચાર; કુંવરી પ્રગટયારે પરભાવશુ, ગુણ રૂપ જગત વિખ્યાત. ભલે૦ ૨ હવે દો જસોમતીને વધામણાં, રળીયામણી સાંભળી વાત; હવે નીશ દીન નયણે નીહાળીશુ, લીલા રસ સિંધુ અપાર. ભલે૦ ૩ હવે સરવે મળીને કાહો શ્રી નંદને, આપણે કરવો વેવીશાળ; એવા નવલકુંવર નંદલાલના, તેવાં શ્રી ભ્રખુભાન કુમાર. ભલે૦ ૪ જીરે એ જોડી અવીચળ સદા શ્રી વંદ્રાવન વીલાસ; કર જોડીને કરૂ વિનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે શ્રી રાધાજી વરજ આવીયાં. ૫ જીરે ત્રીજોને વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી લક્ષમણભટજીને ઘેર; શ્રી એલંમાજીએ ઉર પધરાવીઆ, કળી જી

વ ઓધારવા કાજ; શ્રી વલ્લભ ભુતળ પ્રગટીયા. ૧ બીજ ધામથી પ્રભુજી પધારીઆ, કરવા શેવક જનની સંભાળ; એવા દ્વિજ કુળ રૂપે પ્રગટીયા, એવા અદભક પરમ ઓધાર. શ્રી વલ્લભ૦ ૨ જીરે તીમર હરચારે ત્રૈલોકના, તબ્લંગ કુળ ઉદીઓરે સુર; જીરે મારગ પૂષ્ટિ દેખાડીઓ, સોંપી શેવા સ્વરૂપ. શ્રી વલ્લભ૦ ૩ જીર શેષ સહસ્ત્ર મુખ એચરે, ના બહે એમના ગુણનો પાર; કર જોડીને કરૂ વીનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. શ્રી વલ્લભ ભૂતળ પ્રગટીયા. ૪ જીરે ચોથો ને વધાવો માહારે આવીઓ ભલે પ્રગટીયા શ્રી વીઠલેશ; જીરે ભગત સંકટ મન હરણી આ, ગયો અનેક જનના મનનો કલેશ, ભલે શ્રી વીઠલેશ પધારીઆ. ૧ જીરે જેણે એ સુત જનમીઆ, ધન ધન કહીએ એ માત; જેણે ઓછંગે લઈને હુલરાવીઆ, તેની કિરતી જગત વીખ્યાત. ભલે૦ ૨ જીરે સુરીનર મુની જન હરખીઆ, જીરે વરખીઆ કુસમ અપાર; શ્રી વલ્લભજીને વારણે, જોતાં આનંદ મંગ થાય. ભલે૦ ૩ જીરે કળીગ કારણ જાણજો, વખાણજો દ્વિ કુલ રાગ; કર જોડીને કરૂ વિનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે૦ ૪

ધોળ ૨૨

આવોને પરમ સોહાસણી, મળી મંગળ ગાઈએ; આજ આનંદ મારે અતી ઘણો, સરવે વાજીત્ર વાઈએ. ૧ પ્રગટ્યા શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી, જન્મનોરે દાહાડો; મોતી તે કેરા સાથીઆ, મંદીર માંહે કાહાડો. ૨ ગણી મુક્તાફળ કેવડો, વચે ચોક પૂરાવો; શ્રી વલ્લભજી દાન આપે ઘણાં, કેહેતાં પાર ન લાવો. ૩ ભાટ જાચકરે મળી ઘણા, બોલે જ

૫ જય થાય; ભગવદી મન આનંદ ઘણો, ૩ સમાય. ૪ માધવદાસ પ્રભુના જશ સહુકો ગાય, પરમ સોહાસણી, મળી મંગળ ગાંઈએ. ૫

ધોળ ૨૩

આવોજી અચળ સોહાસણી, મળી સહીયર સમાણી; આ ગોકુળનાથને નિરખીએ, જુગ વલ્લભ જાણી આવોજી. ૧ કાળંદ્રિને કાંઠડે, આ ગોકુળ ગામ; ત્યારે બીરાજે શ્રીજી, પરીપૂર્ણ કામ આવોજી. ૨ આ વિઠલ કુળ મંડન, ખંડન પાખંડી; જેને જીત્યું કળી કાળમાં, કળી રૂપ કુડંડી આવોજી. ૩ નખ શિખ સુંદરતા તણો, કોઈ પા ર ન પામે; સુર મુની નારદ શારદ, કયમ કહે વખાણ આવોજી. ૪ સરળ સુદેશ સોહામણા, શીરવાળ વીશાળ; વદન કમળ પાસે રહી, જાણે મધુકર માળ. આવોજી૦ ૫ લલીત લીલા ટળશે ભલી, હરીચંદન રેખા; ભ્રગુટી કામ કમાનને, બહુ બાણ વીશાખા. આવોજી૦ ૬ વાહાલા વીન વીનતા તણા, ઉર અંતર ભેદ; તનક્ષણ નયણે નિરખ્યા, કુળ શકુળ છેદ. આવોજી૦ ૭ લોચન લાલ હસંતા, સુતા મંડળ પરસે; તાકરણા ભર સદા, બહુ રસ વરસે. આવો૦ ૮ નાસ નિરૂપણ નાશીકા, ગળ સ્થળ ઝળકે; કંચન મણી કુંડળ તણી, આભાસ અતી ચળકે. આવોજી૦ ૯ અધર અમ્રત ભરયાં, દંતા દાડમ ઓર; નાકં સુધારસ દષ્ટની, બ્રહ્માદીક ભૂલા. આવોજી૦ ૧૦ કર પર ગ્રાવા ઉદરની, ઉપમા શી દીજે; ત્રીભુવનમાં કો નહી, તેના સામો વડ લીજે. આવોજી૦ ૧૧ શોભા જોતાં સુખ હોય, તેતો મનજ જાણે; મુંગો મીઠાઈ તણો, કયમ સ્વાદ વખાણે,

. અનુભવીના આનંદનું, પ્રેમરૂપ કયમ જા
જ્યાંહાં વાણી વરમી રહે, કવી કયમ કરી ગાઇએ
આવોજી૦ ૧૩ જુગ જુગ જીવો જગત પ્રભુ, શેષક સુ-
ખકારી; નારાયણ ગુણ રૂપને, જાય બલીહારી. આવોજી
અચળ સોહાસણી મળી સહીયર સમાણી. ૧૪

ઘોળ ૨૪.

શ્રી વલભનંદનરે વાહાલા લાગોછો, જેનું સમરણ કરે તારે દુખડાં ભાગોછો. ૧ પૂરૂષોતમ લાલજીરે પ્રિતે આવો છો, જોઈ રૂપ રસાળુરે મનમાં ભાવોછો. ૨ માહારા કીધા જનમનારે, સુકીત ફળીઆં છે, માહારા જનમ જનમનારે દુખડાં ટળીયાં છે. ૩ અમને નામ સમર્પણરે, વાહાલે આપ્યાં છે, માહારા પૂરવ જન્મનારે, પ્રાયશ્ચિત કાપ્યાં છે. ૪ માહારે મંદીર પધારોરે મનડામાં વશીયા છો, વાહાલો હેત કરીનેરે હૈયામાં હસીયા છો. ૫ મેહેતો રૂપ રસાળુરે જુગતે જોયું છે, હરી હૈએ વશીયારે મનડું મોહ્યું છે. ૬ વાહાલે પામ સોરંગીરે શીર પર ધરીઓ છે, આભુષણ અંગેરે આપે ધરીઆં છે. ૭ કુમકુમનાં તીલકરે ભાલે કરીઆં છે, વાહાલો મંદીર અમારેરે મલપતા આવે છે, પ્રભુદાસને પ્રિતેરે લાડ લડાવે છે, ૮

ઘોળ ૨૫.

નંદ ઘેર આનંદ ઉલટયો, શ્રી ગીરધરલાલ; વરજની શોભા શી કહુ. ૧ બાવન ચંદન ગરૂ ગળી, મોતીડે પૂરચા છે ચોક વરજની૦ ૨ રંગે અંગેહુ નિસરચા, સહુનો સરખો શણગાર: વરજની૦ ૩ ટોડે તોરણ બાંધીઆં, ઝુમ

ણાં ઝુલે છે ગોખ; વરજની૦ ૪ દીપક જોતરે જળહળે, મે હેલા દ્વારને ગોખ; વરજની૦ ૫ નોબત વાગેરે નવરંગી, રંગી રાજ દરબાર; વરજની૦ ૬ નાહાનું સરખુ શ્રી ગોકુ ળીયું, આવા રૂડા નંદજીના લાલ; વરજની૦ ૭ વેહેતી ન ગરીમાં નીસરૂ, કાંઈક કારણ રૂપ; વરજની૦ ૮ એ છે વા હાલો દયાળવા, પૂરણ પુરષોતમ ભૂપ; વરજની૦ ૯ ગીરધર ગાયો ચરાવતા, સુંદીર ગાયો ચરાવતા, સુંદીર જમુનાને તીર; વરજની૦ ૧૦ કાળીંદ્રિને કાંઠડે, ઉભા હળધર વીર; વરજની૦ ૧૧ માધવદાસની વિનતી, રાખજો દ્રઢ વિશ્વાસ; વરજની શોભા હું શી કહુ. ૧૨

ધોળ ૨૬.

શ્રી લક્ષમણ સુતને હું નમુને, કરૂ તે પ્રણામ; વાણી તે અમને આપજો, જેમ ગાઉ જશ વિસ્તાર. મનમાં તે આનંદ અતી ઘણો, મુખડે કહ્યો નવ જાય; કૃપા હોય જો તમ તણી, તો દાસ કોઈ ગાય. શ્રી લક્ષમણ ભટજી તાત એમના, શ્રી એલંબાજી માત. પ્રગટ લાલા તમ તણી, સાંભળો કહુ એક વાત. શ્રી લક્ષમણભટજીના સુપનમાં, શ્રીજી પધારયા ઘેર; વિશ્વાધાર તમ ઘેર પ્રગટશું, તની તે કરજો પેર. કાશીએ જાવા વેગે કર્યું, શ્રી એલંબાજી લેજો સાથ; પૂરણ પુરશોતમ પ્રગટશે, મારગમાં એ નાથ. સાત વરસા અહિંઆં રેહ્યા, તોએ ના પ્રગટ થાય; ગરભવંતાં દુખ પામશે, શ્રી એલંબાજી માત. વચન લેઇ માથે ચડાવ્યાં પ્રભુ તમ કહી તે સત્ય, કહ્યાં તમારાં સત્ય છે, મારે આવવું નીરધાર. ત્યાંથી તે વાહાલાજી પધારીઆ, ગાળા તે આપી એ; એક કંઠી કંઠ ધરી, બાળજી જાપ કર વળી તે

૯. ભગવ સુધ રીતે માયા રૂપી, મણકા એકસોને આઠ; તે માળા નિત્ય ફેરવો, ગ્રંથનો કરવો પાઠ. ઉપરાંણો શ્રી અંગનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર; વસ્ત્ર લેઈ ઓઢાડજો, બાળકને વળી ત્યાંહ. ત્યાંથી વાલાજી પધારીઆ, ચંપારેણુ રહ્યુ ગાઉ ચાર; રાતે રસોઇઓ ત્યાં કરી, મનમાં તે કરો વિચાર. શ્રી કૃષ્ણજીને પ્રીયાજી, સંગે સુંદરી બે સાથ, બેઉને દરશન ત્યાં હવાં, સુપનામાં નીરધાર; નેત્ર ઉઘાડીને નીહાળીઆં, ત્યારે દીઠાં વસ્ત્રને માલ. બેઉને દરશન ત્યાં થયાં, સુપનામાં વળી સાર; તંબોળ લેઇ શ્રી પ્રીયાજીએ આપ્યાં, જાનગ ઘુંટી બાલ. રસના વરણી તે તણી, બાજી વાણી તણો નહી પાર; પ્રગટ શ્રી વલ્લભ દેવનાં, હઈડે તે હરખ ન માય. દેવનાં તે દુંદભી વાગીયાં, પુષ્પની વૃષ્ટ તે થાય; પ્રગટ થઇ પરાક્રમ કીધાં, હઈડે હરખ ન માય; જુગ જુગ જીવો મારા વાલમા, બલીહારી તે માધવદાસ

ધોળ ૨૭

શ્રી લક્ષ્મણ ભટને ઘેર એક કુળ દીવોરે, ભલે પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભરાય એ ઘણુ જીવોરે. ૧ આ એમના સુત છે બેઉ અતીશે રૂડારે, જે ન નામે એમને શીશ તે જન કુડારે. ૨ શ્રી અક્કાંજી કુખે અવતર્યાં સુખકારીરે, ગોપીનાથ શ્રી વિઠલનાથ એ પર વારીરે. ૩ બળદેવ શ્રી ગોપીનાથજીને જાણોરે, શ્રી કૃષ્ણ શ્રી વિઠલનાથ એ વ્રજરાણોરે. ૪ એ પુરૂષોતમને પ્રેમ ધરીને ગાયરે, તેનાં જન્મ જન્મનાં પ્રાશ્ચિત સરવે જાયરે. ૫ શ્રી વીઠલનાથજીને સાત કુંવર સુખદાતારે, કળીયુગમાં પૂષ્ટિ પ્રકાશ એ વિખ્યાતારે. ૬ આ ગીરધરજી ગુણવંત સહુને ગમતારે, જઈ જુવો શ્રીજી

નવનીત પ્રીયાજીશુ રમતાંરે. ૭ શ્રી મથુરાંનાથ મનોરથ પુરે મનનારે, તમે સમરો શ્રી નટવરલાલ જાય દુખ તનનાંરે. ૮ શ્રી ગોવિંદરાય રસ મગન રસ ભરી નિરખોરે, જેને મંદીર શ્રી વીઠલરાય જોઈ જોઈ હરખોરે. ૯ શ્રી બાળકૃષ્ણજી કૃપા કરી સુખ આપેરે, શ્રી દ્વારકાંનાથજીનાં રૂપ રૂદયામાં સ્થાપોરે. ૧૦ શ્રી બળદેવ શ્રી ગોકુળનાથ, શ્રીવાશ્રી ગીરધારીરે, જેણે રાખ્યો માળા પ્રસંગ એ પર વારીરે. ૧૧ શ્રી રઘુનાથજીને જોઈ મનડાં મોહીએરે, જેણે મંદીર શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાજી સોહીએરે. ૧૨ શ્રી જદુપતીજી જુગતે જોવા જેવારે, શ્રી બાળકૃષ્ણજી કરી સુંદર શેવારે. ૧૩ શ્રી ઘનશ્યામજી પુરણ કામ છે, ઘણું રશીયારે, શ્રી મદનમોહનજી માહારાજ માહારે મન વશીયારે. ૧૪ એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય બલીહારીરે, એ લીલા ગાજો નિત નરને નારીરે. ૧૫ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવોરે.

ધોળ ૨૮.

આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; મનડું તે પ્રેમ ભેળીને, આપણ નિરલજ થઈએ. ૧ નાહાનડીઓ શ્રી દ્વારકેશજી, માહારે હઈડે વશીયા; તેઓ નિંદ્રા નહી કરે જોવાના છે રશીયા. ૨ અમીએ ભરી હરીની આંખડી, અતી છે અણીયાળી: સાંમુ જોવાને સુંદરી, લાલ મીઠડી માંડી. ૩ ચાંચ જાણે પોપટ તણી, એમના નાકની ડાંડી; જાણે પરવાળાં અધર, દીસે એમ રાતડી. ૪ મુસ્તક નવરંગ મોળીઆં, શોભે કમળને વાને; બે પાસ શોભીતા લાલને, મોતી ઝળકે છે કાને. ૫ ઓઢન આછી લોબડી, કોટે કનકની માળા; એક જીભાએ શુ કહુ, એમના અં

ગના આળા. ૬ ચિતડું તે માહારૂ ચોરીયું, મોરલીને નાદે કાળી ધોળી બોલાવતાં, એમને સરવે સાદે. ૭ એવો કોઇ સાંભળ્યો નથી, નથી નરગેર દીઠો; હીંડે છે મોડા મોડતે અતી લાગેછે મીઠો. ૮ સનકાદીક શેવે સદા, એનો રસ છે રૂડો: ઘરમાં રહી શું કીજીએ, સંસાર છે કુડો. ૯ મનુસ્ય દેહ પામીને, રૂડું રતનજ લીધુ: શ્રી ગીરધરલાલ જીવ નશુ, માહાર ચિતજ બાંધ્યું. ૧૦ જુગ જુગ જીવો મારો વાલમો, શેવક સુખકારી: નારાયણ ગુણ રૂપને, જાઉં બલીહારી ૧૧ આવને આજ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઇએ. સંપૂર્ણ.

ધોળ ૨૯

પોસ નામે શ્રી વિઠલનાથજી, હાંરે વાહાલો પ્રગટ્યા શ્રી વહ્લભ કુંવરજો; એમને જોવાને થઇ આતુરી, હારે વાહાલે ઝીણી સેવક માર જો: પોસ નામે૦ ૧ ત્યારે શ્રી નંદ ઘેર પ્રગટ્યા, હારે વાહાલે પુરચા જસોદાજી કોડ જો; રમતા સરખા સહુ સાથમાં, હારે વાહાલો હરી હળધરની જોડજો પોસ નામે૦ ૨ હવે શ્રી વલભ સુત મ થયા, હારે વાહાલો શ્રી ગોપીનાથજીના ભ્રાત જો; ગોદ લઇને હુલરાવતાં, હારે વાહાલો ધન્ય શ્રી અકાંજી માત જો. પોસ નામે૦ ૩ એમના સુખની કાંઇ કહી ન શકુ, હારે વાહાલો વેદ કહે છે નિતિજો; શેષ સહસ્ત્ર મુખે આચરે, હારે વાલો ધન્ય શ્રી જુમનાંજીની રેતિજો, પોસ નામે. ૪ ત્યારે વાહાલો ગાઓ ચરાવતા, હારે વાહાલો રમે છે રાસ વિલાસજો; વેણ વગાડા વાલે વનમાં, હાંરે વાહાલે પુરી શ્રી વરજ સુંદરીની આશજો, પોસ નામે. ૫૦ રાસ નીહારી વરજવાસીઓ.

હાંરે વાહાલ આપ્યો શ્રી વરજમાં વાસંજો; કરજોડીને કરૂ વિનતી, વાહાલો શોભા જુવે છે હરીદાસજો. ૬ પોસ નામે શ્રી વિઠલનાથજી.

ઘોળ ૩૦.

• શ્રી વલભ રાજ કુમાર; તમે કાંઇ કીધુ રે; માહારૂ ચિત વિત ગોકુળનાથ, હરીને લીધું રે. ૧ ગીરધારી એ ઘેલી કરી, મુને આજ ન ભાવે અંનરે, ધન્ય કુંવર શ્રી અક્કાજીએ જાયા; તેથી મોહ્યું માહારૂ મન, તમે કાંઇ કીધુરે ૨ લોભાણા લોભી રહ્યા ને નંદ કુંવર રંગ રેજરે, રસીઆ ઠાકોર ભીમના; મારી અરજ શુણો અલબેલ, તમે કાંઇ કીધુંરે, ૩

ઘોળ ૩૧.

આજ સઇઅરરે વધામણાં, વરજ વાગ્યાં નીસાણ; પ્રગટ્યા શ્રી વીઠલનાથજી, હવાં કોટી કલ્યાણ. ૧ લાલની ચાલ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઇએ; તન તપે મન મળીને, આપણે આનંદ થઇએ. ૨ અમીરે ભરી હરીની આંખડી, નયણાં છેરે રસાલ; ચરીત્ર કરે મન ભાવતાં, પાલણીએ પોહોડા. ૩ એ તો નીંદ્રા નહી કરે, જોવાના છે રસીઆ; માધવદાસના પ્રભુજી, માહારે મન વસીઆ. ૬

ઘોળ ૩૨.

આજ માહારે આનંદ ઉરના સમાનજી, પ્રગટ્યા શ્રી વરવલભ સકુમારજી; ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દૈવી તે જીવનો કરવા ઉધારજી. ૧ મંદીરમાહ તે ચોક પૂરાજી, તોરણ બારણે બંધાવજી; હુંએ કરૂ વીધ વીધના થ

ણગારજી, હરખે તેડાવું તે સખિયરે સાથજી. ૨ નાચુ ગાઉં તાળી પાડું હાથજી, કોને કહું કહ્યું નવ કહેવાયજી; છબીલા પરજન રસીક બ્રજરાયજી.

ધોળ ૩૩

ધનધન દાહાડોરે આજનો, ધન શ્રી ગોકુળ ગામ; ધનધન નંદ જશોમતી, પ્રગટ્યા સુંદર શ્યામ. ધનધન. ૧ શ્રાવણ માસ સોહામણો, નોમી તથ મારે નામ; વરજમાં ચાલી વધામણી, ખરચ્યા દશ ગણા દામ. ધનધન. ૨ વરજમાં પ્રેમરસ ઉલટ્યો, ટાળવા દુનિયાના દોષ; રૂષીને તેડે રાયજી, જુગતે જોવાને જોષ. ધનધન. ૩ આનંદ ઓછવ અતી ઘણો, ગોપીઓ ગાયછે ગીત; માણેક મોતીને હીરાનાં, આપ્યાં હીમનાં દાન. ધનધન. ૪ ફુલ્યા ફુલ્યારે સહુ ફરે, ફુલ્યા શ્રી ગોપીરેજન; ફુલ્યા શ્રી જમુનાના જોબને, ફુલ્યા શ્રી વંદ્રારેવન. ધનધન. ૫ સુરીનર સ્વપને દેખે નહીં, શીવજી સરખારે સંત; બ્રહ્મા નીગમ જાણે નહી, કોઈએ ન પામેરે અંત. ધનધન. ૬ મોહોટાં ભાગ્ય આહીરનાં, શોભા કહી નવ જાય; પ્રેમે પ્રગટ્યા શ્રી નાથજી, ગુણ માધવદાસ ગાય. ધનધન. ૭

ધોળ ૩૪

આપણ જઈએરે શ્રી ગોકુળ ગામ સાહેલીરે, શ્રીજીને નિરખીએ, જીરે જુવતીનાં જુથ ટોળે મળ્યાં, ગોપી શણગાર્યારે નવસત શણગાર; સાહેલીરે. ૧ ગોપી વેગે તે ચાલ્યા ઉતાવળાં, જઈ જોઈરે અનુપમ નાથ; સાહેલીરે. ૨ ગોપી કંચન થાળરે કર લીએ, માંહી ભરીયારે મુક્તાફળ સાર

સાહેલીરે. ૩ માહારૂ મનરે ગયુરાં ચિત, શ્રી ગોકુળમાં મા-હારો જીવડોરે, રહ્યો શ્રીજીની પાસ; સાહેલીરે. ૪ ગોપી ચરણ કમળ રજ લઈ રહ્યાં, વાહાલો આપેર અભેપદ દાનઃ સાહેલીરે. ૫ ત્યાંહાં તો સાત મંદીર સોહામણાં, ગોપી આવ્યાંરે ઠુકરાણીને દ્વાર; સાહેલીરે. ૬ મથુરાંમાં તે વાજીંત્ર વાગીયા, ગોકુળમાંરે ગરગડીયાં નીશાન; સાહેલીરે. ૭ જાણી વલ્લભ સુતને વારણે, બલીહારીરે જાય માધવદાસ; સાહેલીરે. શ્રીજીને નિરખીએ. ૮

ધોળ ૭૧.

મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે, દ્રગનસે હોજ્યુ મત ન્યારે; દ્રગનસેં હોજ્યુ મત ન્યારે મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે. ૧ ગલે જામા દદામીકા, કમર પટકા બદામીકા. ૨ શીરંગી પાઘ શીર સોહીએ, લસત બનમાલ મન મોહીએ. ૩ લગી કોઈ કાનમાં ડુતી, તજી મોહ સેજ્યમાં સુતી. ૪ મેરા દીલ લે ગયા આલો, લગી તનમાં તાલાવેલી. ૫ મત ભૂલ દખો તન ગોરા, જુગમાં જીવના થોરા. ૬ કઠીણહે મોહકી જવારા, બહજાતાહે સંસારા. ૭ સદા-વલ્લભદ્રિરાજી ગાવે, છગાપર વારણે જાવે. ૮ મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે, દ્રગનસે હોજ્યુ મત ન્યારે.

ધોળ ૭૨

આલો તો શ્રીજી જઈએરે, શ્રી મુખ જોવાને; આવો તો તતપર થઈએરે, શ્રીમુખ૦ ૧ મને ઘરમાં લાગે છે ઘેહેલુંરે, શ્રીમુખ૦ હું તો કાંય ન સમજુ પેહેલુંરે, શ્રીમુખ૦ ૨ હું તો ઘરનો ધંધો ભુલીરે, શ્રીમુખ૦ હું તો અંગોઅંગે

ફૂલીરે, શ્રીમુખ૦ ૩ મને મુખે ભોજન ન ભાવેરે, શ્રીમુખ૦ સેજડાએ નિંદ્રા ન આવેરે, શ્રીમુખ૦ ૪ માહારા મનમાં મનમથ વશીયારે, શ્રીમુખ૦ માહારૂં કામ સકામે ધશીયુરે, શ્રીમુખ૦ ૫ મેરલીમાં કામણ કીધુરે, શ્રીમુખ૦ માહારૂં મન હરીને લીધુરે, શ્રીમુખ૦ ૬ કોઇ નદજીનો લાલ જોવા આલ્યારે, શ્રીમુખ૦ ત્સોહાજીના જીવન પ્રાણ્યારે, શ્રીમુખ૦ ૭ હેવા રસીકરાય ગીરધારીરે, શ્રીમુખ૦ દાસનો દાસ જાય બલીહારીરે, શ્રીમુખ સુંદર જોવાને.

ધોળ ૩૭.

શ્રી નાથજી ને છેલ ભીરાજતાંજો; ટેક. સખી ચાલો તો જઇએ શ્રીજી શહેરમાં જો, શ્રી ગોવરધન નાથજી ભીરાજે લીલા લહેરજો; શ્રીનાથજી. ૧ પેહેલાં દરસન તે મંગળાનાં હરખીયાંજો, માહારા નાથનાં સ્વરૂપ નરણે નિરખીયાંજો; શ્રીનાથજી. ૨ બીજાં દરસનમાં શણગાર વાહાલે બહુ ધરાજો, માહારા નાથજીને લક્ષ્મીજી વર્યાંજો; શ્રીનાથજી. ૩ ત્રીજા દરસન તે ગ્વાલ બાલ ભોગનાંજો, મુખે મોરલી તે છડી લીધી છેલમાંજો; શ્રીનાથજી. ૪ ચોથાં દરસન તે રૂડાં રાજભોગનાંજો, વિવિધ ભાતની સામગ્રી સંજોગમાંજો, શ્રીનાથજી. ૫ પાંચમાં દરસન ઉત્થાપનનાં સાંભળ્યાંજો, શંખ વાગ્યો ને વૈસ્નવ થયા ઉતાવળાજો; શ્રીનાથજી. ૬ છઠાં દરસન તે ભોગ સંજોગનાંજો, વિવીધ અમૃત મેવા ધરા ઉમંગમાંજો; શ્રીનાથજી ૭ સાતમા દરસન તે આરતિનાં મન ઠરેયાંજો, ભીડ ભારી ને વૈસ્નવ બહુ મળ્યાતો; શ્રીનાથજી. ૮ આઠમાં દરસન તે સયન કરયાં શ્રી હરીજો, દરસન કરીને વૈસ્નવ આનંદ

ભરીજો; શ્રી નાથજી. ૯ ચટુલાલ મટુલાલજી જોડેછે જો, ગીરધરલાલજી બીરાજે લીલા લેહેરમાંજો; શ્રી નાથજી. ૧૦ વહુજી ભાભીજી ને બેટીજી માહારાજ છેજો, એમને આઠે દરશનનો ઘણો ભાવ છેજો; શ્રી નાથજી. ૧૧ જે કોઇ ગાય શીખેને સાંભળે જો, તેનો ચરણ કમળમાં વાસછેજો; શ્રી નાથજી તે છેલ બીરાજતાજો, એમના દરશન થકી સુખ થાયછે જો, હરીદાસ તે વલ્લભ ગુણ ગાયછેજો. ૧૨

ધોળ ૩૮

ચાલો સખી નિરખીયે નંદ કુમાર, લટકતા આવે હરી દીન દયાળ; જોજો હરી છેલ છબીલા હરીની ચાલ, કીએને ચતુરે ઘડી હરીની ચાખડીરે લોલ. ૧ બેસણીએ કંઈ ધરેરે મુનીવર ધ્યાન, લોકમાં કાંઇ લખ્યાંરે નાગર વેલ પાન; ચરણ સુકોમળ કંકુ વર્ણવાન, કારીગરે કોરીને કરતી મેલી પાંખડીરે લોલ. ૨ પાંનીયે કાંઇ હંસ પોપટને મોર. મુસ્તક ભમરીને ઉપર બોર; તેની આગળ શોરે અગારો તાલ, ઝીણી ઝીણી ઘુઘરી શબ્દ કરે ઘણોરે લોલ. ૩ સાંકળીયું કાંઇ ગાંઠીરે સોના કેરે તાર, હીરામાણેક ગુંથ્યા હરીના હાર; કુલપ ઓછેરા કીધા વાહાલે ભાર, પીળાંને પચરંગી બીરાજે હરીનાં ફુમતાંરે લોલ. ૪ લંગરમાં કાંઈ સુર્ય રતનને ચંદ, હાથે છે હીરલાને પોહોંચીયે નંગ; તે તો દેખી માહારૂ મન થાય ઉછરંગ, આંગળીયુંમાં વીંટી અંગુઠીમાં આરશીરે લોલ, ૫ કષ્ટના કડકાની કીધી વાહાલે સાર, એટલેને શીદ લીએ હમારી સંભાળ; પોહોળીઆના પુન્ય તણો નહી પાર, પેહેરીને પધારીયા ગોવાળીયાની ઘેરમાંરે લોલ. ૬ એક એકની સાનમાં સમજી જાય,

જેહેને જેવા ભાવ હોય તેવા ગાય; પ્રથમ નિરખું ને પછી લાગું પાય, શ્રી વલ્લભ કુળને નાથે તે સહુને લીધા લેહેરમાંરે લાલ. ૭ ચાલો સખી નિરખીએ નંદ કુમાર.

ધોળ ૩૯

શ્રી કાંકરોલી ગામ રળીયામણુંરે, ત્યાંહાં તે બીરાજે શ્રી દ્વારકાંનાથ; પ્રગટ્યા શ્રી વ્રજભૂષણ લાલજી. ૧ ફેરી વાલો ગીવક કારજ આવીયારે, ઇછા ધરીને મન સંગાથે લાલ. પ્રગટ્યા. ૨ શ્રી પદ્માવતી વહુજીએ લાલજી જનમીઆરે, જુગમાં વરત્યો જય જયકાર લાલ. પ્રગટ્યા. ૩ સંવત ૧૮૩૪ માં, ચઇત્રિ સુદી ૮ ને સનીવાર લાલ. પ્રગટ્યા. ૪ સહી નક્ષત્ર લગ્ન પૂનરવસુરે, પૂણી ૭—ઘડી શેષ પ્રમાણ લાલ. પ્રગટ્યા. ૫ લગ્ને બ્રહસ્પતિ આવા સહીનારે, ત્રીજે શનીસ્વર તોળાના લાલ. પ્રગટ્યા. ૬ પાંચમે કેતુ આવ્યા ધનનારે, આઠે બુધ શુક્ર રવી મીનના લાલ. પ્રગટ્યા. ૭ નવમે મંગળ આવ્યા મેશનારે, અગિઆરમે રાહુચંદ્ર મેથુનના લાલ. પ્રગટ્યા. ૮ હેવે ને જોગે વાહાલો જનમીઆરે, શ્રી વિઠ્ઠલ વસે હરખ ન માય લાલ. પ્રગટ્યા. ૯ શ્રી ચારોમતી માજી મન હરખ્યા ઘણુંરે, સહુને દેછે આદરભાવ લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૦ બાંધ્યાં તોરણ પુરયા સાથીઆરે, ગુણીજન ગાએ મધુરે ગાન લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૧ વૈષ્ણવ જુથે જુથ મળ્યાં ઘણાંરે, આવીને વાહાલાને હુલરાવે લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૨ કંચન થાળ ભરયા શગ મોતીએરે, આવી વાહાલાને વધાવે લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૩ દાસ વલ્લભપર દયા કરોરે, રાખો ચરણ કમળની છાંય લાલ. પ્રગટ્યા શ્રી વરજભુખણ લાલજીરે. ૧૪

ધોળ ૪૦

તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે, હુંતો જાઉ શ્રી ગોકુળની રીતરે; હુંતો જઈ નિરખું શ્રીનાથજી, છે પૂર્વ જન્મની પ્રિતરે. ૧ ત્યાંહાંતો સાત મંદીર શોભા ઘણી, ભાવન ભોવન વશે વરજનાથરે, વશે છે વલભા ચાર્યજીના લાડીલા, માહા મ્હોટા મુની વસ્યારે. ૨ શ્રી વન્દ્રા તે વન રળીઆમણું, શોહામણાં ઠકરાણી ઘાટરે: શોહામણી વાપ વાહાલો વાંસળી, તેતો બળભદ્ર કેરા વીરરે. ૩ શ્રી વન્દ્રા તે વનની કુંજમાં એમાં કુના સરજા મોરરે; અમા હેલ કરત નંદા નંદશું, નયણે નિરખત નંદકીશોરરે. ૪ હુંતો વરેહે દર્શનની આકુળી, જરે જીરણ માહારી દેહ; હુંતો વહુ બઠીઓને પાએ પડુ, નિહાળુશ્રી મુખ નાગરે. ૫ જેણે નયણે ના નિરખ્યા શ્રી નાથજી તેણે શાને ધરી આ દેહરે; જેણે શ્રી ગોવર્ધન જોયા નહી તેનો સુનો ગયો સંસારરે. ૬ જેણે શ્રી વલ્લભકુળ જાણ્યા નથી, તેનો એળે ગયો અવતારરે; ધીક ધીક પડચો આ દેહ, ના નાહ્યો શ્રી જમુનાં નીરરે. ૭ ધન ધન જીવક વરેજવાસીનું, જેણે વરજમાં તે પુરયા વાસરે; કરજોડીને કરૂ વિનતી બલીહારી તે માધવદાસ. ૮ તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે હુંતો જોઉ શ્રી ગોકુળ રીતરે.

ધોળ ૪૧

શ્રીવલભ પ્રાણ આધારને નિરખવા ચાલો ગમે સજનીજી, શાં શાં સુખરે વખાણુ એના જાણુ દિવસને રજનીજી. આ ગોવરધન ધરથ[illegible] હરી ઘણા દેખોજી, નેણે તે પલક લાગે નહી [illegible] ચતૂ અલ લેખાંજી. ૧ તે ઉ-

પરસપર હસી હસી વચન કહ્યાં તે એવાં એવાંજી, જે જે કહ્યાં તે તે કીધાં તે પ્રીતમ અંગીકાર એવાંજી; મા કલી અમો આવીયા જીવ પોતા તણા લેવાજી, પોતે ક-રીને દેખાડીજી વીવીધ પ્રકારની સેવાજી. ૨ બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીને જીવનો કીધો અંગીકારજી, શ્રી ભાગવત મથનક જોયાંજીરે સબોધનીજી સારજી; શ્રી ગોકુળ ફરીને વસાવી પુ સાથ સરવેને તેડીજી, લીલા કરી તે શી કહું રસના એક જો પાંમીજી, ૩ દાસ ગોપાળની વિનંતી પણીવાર થાર કરી પાંમીજી, શ્રી વલભ પ્રાંણ આધારને નિરખવા મા-લીએ સજનીજી.

ધોળ ૪૨.

શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જાવું, મોહનવરનું આણું આવ્યું. લખ્યું હસ્ત તણું ભાવું. શ્રી ગોકુળ. ૧ જાવું છે લટકેને ગટકે, મોહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે; પાયે નેપુરીઆ ઠ-મકે. શ્રી ગોકુળ. ૨ આભ્રણ પેહેર્યાં છે અંગે, સખી સહુ શોભે છે સંગે; મોહ્યા મોહોટા મોહનવર રંગે. શ્રી ગોકુળ. ૩ વાહાલોજી જુવે છે વાટો, સખી વેગે વેહેલાં ચાલો, નયણાં ભરી ભરી પ્રીતમજી નાહાળો. શ્રી ગોકુળ ૪ સાસરી મુને વાહાલેરી લાગે, ત્યાંહાં માહારી કામ વાસના ભાગે, મોહનવર જોઈ જોઈ રઢ લાગે. શ્રી ગો-કુળ. ૫ સખી માહારે આ અવસર રૂડો, અચળત શોહા-ગ્ય પેહેર્યો ચુડો, માહારે શ્રી ગોકુળપતી વર રૂડો. શ્રી ગોકુળ ૬ અદભૂત લેહેરનો રંગ ભારી, શ્રી જુમનાં જળ ભરવી છે ઝારી, મોહનપર વારંવાર વારી. શ્રી ગોકુળ. ૭ શ્રી વલભ નામ સદા રટ, સજાતીમાં રેહેવું, સરણ શ્રીજી ગોવરધન નમવુ. સાસરીએ જાવું. ૮

ધોળ ૪૩

શ્રી વલ્લભ કુળને વારીરે શ્રી નાથજી અલબેલા, શ્રી વિઠલનાથ વિહારીરે, શ્રીનાથજી૦ ૧ રૂડા એમના સુત છે સાતરે, શ્રીનાથજી૦ કળયુગમાં વેદ વિક્ષાતરે, શ્રી નાથજી૦ શ્રીગીરધરજી ગુણવંતરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી મથુરાંનાથ નિધાનરે, શ્રીનાથજી૦ ૩ શ્રી ગોવિંદજી રસ રૂપરે, શ્રીનાથજી૦ વિઠલેશ પરમ અનુપરે, શ્રીનાથજી૦ ૪ શ્રી બાળક્રૃષ્ણ પ્રતાપાળરે, શ્રી નાથજી૦ શ્રી દ્વારકાનાથજી દયાળરે, શ્રીનાથજી૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથની શોભા સારીરે, શ્રીનાથજી૦ જેણે રાખ્યા ઘેર ગીરધારીરે, શ્રી નાથજી૦ ૬ શ્રી રઘુપતી રૂડા જોઈએરે શ્રી નાથજી૦ શ્રી ગોકુળચંદ્રમા સોહીએરે, શ્રીનાથજી૦ ૭ શ્રી જદુપતી માહારાજરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી બાળક્રૃષ્ણજી ગરીબ નિવાજરે, શ્રીનાથજી૦ ૮ ઘનશ્યામજી પૂરણ કામરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી મદનમોહન સુખ ધામરે, શ્રીનાથજી૦ ૯ મુખ મહીમા નવ કેહેવાયરે, શ્રીનાથજી૦ નટવરજી નવનિધરે, શ્રીનાથજી૦ ૧૦ સહુ શોભીતો શણગારરે, શ્રીનાથજી૦ પાય ઝાંઝરનો ઝમકારરે, શ્રીનાથજી૦ ૧૧ એ નિત્ય નિત્ય લીલા ન્યારીરે, શ્રીનાથજી૦ રંગનાથદાસ બલીહારીરે, શ્રીનાથજી અલબેલા. ૧૨

ધોળ ૪૪.

શ્રીજી મેરા એસા રસીઆ, મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, બનસી બજાવે વાહાલો ત્યાંહાં ભરી. શ્રીજીમેરા, ૧ સબ સખીયનમાં રાસ રચ્યોહે, દરસન દેવે ઘડી ઘડી. શ્રીજીમેરા. ૨ દોડ દોડકુ દરશન જાવે, ઝાપટ વાગે તડા તડી. શ્રીજીમેરા. ૩ ચ્યાર ચોકોં

મંદીર બનાયો, આપ બીરાજે વાહાલો છપર તરી. શ્રીજી૦ ૪ નંદદાસ પ્રભુકી છબી નિરખત, શ્રીજીકે ચરણમાં જાય પરી. શ્રીજી મેરા એસા રસીયા મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી. ૫

ધોળ ૪૫.

પુરે જોયારે માહારા વરજના વાહાલા, વરજ સુંદરી સંગ માહારે માહારા વરજના વાહાલા. ૧ તમશું શા આશંગોરે. માહારા૦ તમારે બહુ પઠંગોરે, માહારા૦ ૨ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીયારે, માહારા૦ વેદ પૂરાણ લખીઆરે, માહારા૦ ૩ ઉતમ કુળ અધિકારીરે માહારા૦ સુંદીર વર ગીરધારીરે, માહારા૦ ૪ પેહેલે એમ ક્યાંહાં કીધુરે, માહારા૦ સરવશ્ત હમારૂ લીધુરે. માહારા૦ ૫ શોક્યને સાબુ દીધુરે, માહારા૦ એવું કામણ હમને કીધુરે, માહારા૦ ૬ શરદ નિશા અજવાળીરે, માહારા૦ ગોપી રાસ રમાડારે, માહારા૦ ૭ હથી ઘણી લાજ છોડાવીરે, માહારા૦ ગોકુળમાં અસવારીરે, માહારા૦ ૮ શ્યામનીજી સુખકારીરે, માહારા૦ માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા૦ ૯ પૂરે પ્રેમ જોયારે માહારા વરજના વાહાલા.

ધોળ ૪૬.

વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, આજ માહારે આનંદ અતી ઘણો, પ્રગટયા શ્રી વીઠલનાથકે, વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા. ૧ માગશર માસ સોહામણો, નોમીનો દીનકે; વંદ્રા. ૨ કૃષ્ણપક્ષ વાડે ઉદે હવા, ગોકુળ માંહેરે રતન. વંદ્રા. ૩ જુવતીનાં જુથ ટોળે મળ્યાં, સજીયા નવસાત શણગાર કે વંદ્રા. ૪ પેહેરણ નારંગી ચુંદડી, ચાલે ગજ મલી ચાલકે વંદ્રા ૫

કનક થાળરે કરગ્રહી, માંહે મુક્તાફળ સારકે વંદ્રા. ૬ માતાં મંગળ ધોળ સોહામણા, આવ્યાં શ્રી અકાજીને દ્વારકે વંદ્રા. ૭ શ્રી વીઠલવર મોતીએ વધાવીયા, આનંદ અંગ ન માયકે વંદ્રા૦. ૮ તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમશું, ગાય શ્રી ગોકુળપતીનું ગીત. વંદ્રા. ૯ શ્રી જસોદાજીના જીવણ લાડીલા, શ્રી અકાજીના કુવર કોડામણા; જુવતીના જીવણ પ્રાણ. વંદ્રા. ૧૦ જસોદાજીના જીવન કાહાનકે, રંગી લોભી ન લે વાન કે વંદ્રા. ૧૧ કુંડળ ઝળકે બેહુ કાનમાં રવી શસી કોટી સમાન. વંદ્રા. ૧૨ શીરપર ફુલેહની પાઘ કે ફુલો નવરંગી બાગ કે રતાપતી માહા અનુરાગ કે વંદ્રા. ૧૩ તોરણ બાંધ્યાંરે બારણે, તોડે ટહુકે છે મોરકે; બોલે હળધર વીરકે. વંદ્રા. ૧૪ પ્રાતઃસમેરે માંહી ધુમતાં, ધુમે ધમકે છે પ્રાત; કંકણ ખલકે છે હાથકે, વાજીત્ર વાજે બહુ ભાતકે. વંદ્રા. ૧૫ જુગ જુગ જીવો માહારો વાહાલમો, બલીહારી માધવદાસ કે. વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, ૧૬

ધોળ ૪૭

શ્રી વલ્લભ સુતને નિરખ્યારે, માહારા શ્રીજીના વાહાલા સુંદીર જોવા સરખારે માહારા શ્રીજીના વાહાલા૦ ૧ વેદ પુરાણે લખીઆરે, માહારા૦ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીઆરે. માહારા૦ ૨ શ્રી જુમનાજીની તીરરે. માહારા૦ વસ્ત્ર હરયાં હળધર વીરરે. માહારા૦ ૩ શ્રી વંદ્રાવનની વાટેરે. માહારા૦ મહી લુટતા શા માટેરે. માહારા૦ ૪. સોળ સહસ્ત્ર દોર નારીરે, માહારા૦ તોએ કેહેવાયા બ્રહ્મચારીરે, માહારા૦ ૫ શ્રી ગોવરધનં ગીરધારીરે, માહારા૦ માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા વરજના વાહાલા. ૬

ધોળ ૪૮.

શ્રી ઠકરાણી ઘટ સોહામણાંરે, છોકરો લેકે છે દ્વારરે, માહારૂ ગોકુળ રળીયામણુંરે. ૧ શ્રી વલ્લભ વંશ આરાજ તારેલુ શ્રી વીઠલનાથનો સાથરે માહારૂ ૨ ગુણ નિધી શ્રી ગોપીનાથજીરે, હળધરનો અવતારરે. માહાર૦ ૩ ગુણનિધિ વીઠલનાથજીરે, શ્રી ક્રસ્ન તણો અવતારરે. માહારૂ૦ ૪ શ્રી રૂક્ષમાંણી વહુજીના કંથરે. શ્રી પદ્માવતી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૫ ગુણવંતા શ્રી ગીરધરલાલજીરે, શ્રી ભામનીજી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૬ ગુણવંતા શ્રી ગોવીંદરાયજીરે, શ્રી રાણીજી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૭ ગુણવંતા શ્રી બાળક્રસ્નજીરે, શ્રી કમળાવતી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૮ ગુણવંતા શ્રી ગોકુળનાથજીરે, શ્રી પારવતી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૯ અજીતને ઝીતી લધ્યા રે, રાખ્યો માળાનો ધર્મરે. માહારૂ૦ ૧૦ ગુણવંતા શ્રી રઘુનાથજીરે, શ્રી જાનકીજી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૧૧ ગુણવંતા શ્રી જદુનાથરે, શ્રી મહારાણી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૧૨ ગુણવંતા શ્રી ઘનસ્યામજીરે, શ્રી ક્રસ્ના વહુજીના કંથરે, માહારૂ૦ ૧૩ લક્ષ્મી સતભામા બેહુરે, અગ્રજની અનુસારરે. માહારૂ૦ ૧૪ શ્રી નવ નિત્ય પ્રિયાજીને રીઝવારે, સેવા વિવિધ પ્રકારરે. ૧૫ શોભા યમુનાં કમળા દેવકીરે, જેને સાત બંધુ સે હાંગરે. માહારૂ૦ ૧૬ શ્રી ગોકુળથી શ્રીજી પધારીયારે, ચઢયા શ્રીગોવરધન ટેકરે. માહારૂ૦ ૧૭ સાઢમાં શ્રીજી પધારીયારે, આપે શ્રી ગોવરધન નાથરે. માહારૂ૦ ૧૮ શ્રીજીની સેવામાં સોંપીયારે, સાત કુંવરની જોડરે. માહારૂ૦ ૧૯ આગ

પરાવે શ્રીજીને ભાવુતારે, શ્રી જમુનના જળ ઝારી હાથરે. માહારૂ૦ ૨૦ આચમન કરાવી બીડાં ધરયાંરે, આરતી ઉતારે વરજ[illegible]રે. માહારૂ૦ ૨૧ દરપંણ ધરે મન મોહશુંરે, માળા પહેરાવે હાથરે. માહારૂ૦ ૨૨ પનશીખટના ચોક મારે, માહારે વાહાલે કરયો વેણું નાદરે. માહારૂ૦ ૨૩ રમવું રાધાજીના રાસમાંરે, તાળી ગોવરધન હાથરે. માહારૂ૦ ૨૪ કરજોડીને કરૂ વિનતીરે, નમી નમી દંડવત થાયરે. માહારૂ૦ ૨૫ માધવદાસની વિનતીરે, આપો શ્રી ગોકુળ વાસરે માહારૂ શ્રી ગોકુળ રળીયામણુંરે. ૨૬

ધોળ ૪૯

ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણીરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દ્વારકાંનાથની શોભા ઘણીરે. ૧ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, પુરૂષોતમ શેવા કરેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, રળીયામણો રાય સાગરરે. ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દુનીયા દરશન જાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માનુંની મંગળ ગાયછેરે. ૩ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, આનંદ ઓછવ થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે. જે જીવ શરણે જાયછેરે. ૪ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, તેનું જીવતર સફળ થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માધવદાસ ગાય છેરે. ૫ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણીરે. ૬

ધોળ ૫૦.

ઓ વાહાલાજી ઉભા રોહોને રંગ રશીયાજી, મુજને મળવાનુ કહોને રંગ રશીયાજી; વાહાલાજી માહારા વશ કરીનેરે મુકો, મધુર વચ શું ચુચારે રંગ રશીયાજી. ૧ વાહાલાજી માહારા કામણીઆ મુને કીધાં, માહારાં ચીત

ચોરી લીધારે. રંગ રશીયાજી. ૨ વાહાલાજી માહારા અ-
ખળા માણસ તે શું કરીએ, સાવરીઆથી ડરીએરે, રંગ
રશીયાજી. ૩ વાહાલાજી માહારા ગઉરી જુમનાજીને ઘા-
ટે, ગીરધારી મળીયા વાટેરે; રંગ રશીયાજી. ૪ વાહાલા
માહારા કાળ નાગુક્ષ હુતી સાથે, બેડાંનો ભાર માથેરે,
રંગ રશીયાજી. ૫ વાહાલાજી માહારા તે માટે નવરે આ
લાવાં, તમ સાચુ નવ જોવાયાંરે. રંગ રશીયાજી, ૬ વાહા
લાજી માહારા રશીયા તે સારૂ, ના જાણ્યું દુખ માહારૂં
રે. રંગ રશીયાજી. ૭ વાહાલાજી માહારા મુખ મરડીને
રહ્યા છો, નિરદય શું થયાછોરે, રંગ રશીયાજી. ૮ વાહા
લાજી માહારા દરદ હમારૂં જો જાણો,તો દયા મન આણો
રે, રંગ રશીયાજી. ૯ વાહાલાજી માહારા રાત દીવશને રે-
હેણી, ના જાણું મૃગા નેણીરે; રંગ રશીયાજી. ૧૦ વા-
હાલાજી માહારા કોહાના આગળ વાત કહીએ, સહુકોનાં
મેહેણાં સહીએરે; રંગ રશીયાજી. ૧૧ વાહાલાજી માહારા
સહુકો કાનુડાની કેહેછે, હવે તો દગો દેછેરે; રંગ રશીયાજી.
૧૨ વાહાલાજી હમારા બીક રાખુ હવે કોહોની, નથા વાત
છોડતીરે રંગ રશીયાજી, ૧૩ વાહાલાજી માહારા વચન આ-
પુ તે ઘણો કરમાં, ઝાલો તો રાખુ ઘરમાંરે. રંગ ર-
શીયાજી. ૧૪ વાહાલાજી માહારા ખાજાં જલેબીને લાડુ,
જમો તો થાવ ટાઢુરે; રંગ રશીયાજી. ૧૫ વાહાલાજી મા
હારા સામગ્રી સરસ બનાવી, મુખ આગળ ધરાવી; રંગ
રશીયાજી. ૧૬ વાહાલાજી માહારા જે જોઇએતે કેહેજો,
મીઠા મેવા સજોરે; રંગ રશીયાજી. ૧૭ વાહાલાજી માહારા
હરીદાસને હરી કેહેજો, ઉતર હમને દેજોરે રંગ રશીયાજી. ૧૮

ધોળ ૫૧

તમને સુંપના છે પ્રાણરે હો છબીલીજી, પ્યારીરે તુતો જોતી હું શરીરે સુકાયો; તુજ રૂપમાં લોભાયોરે હો છબીલીજી. ૧ પ્યારીરે મુજને તુજવીના અન્ન ન ભાવે, નિંદ્રા નવ આવેરે હો છબીલીજી. ૨ પ્યારીરે તાહારે નિત્ય નોહોતાં દરશન દેવાં, ચીત નોહોતાં હરી લેવાંરે. હો છબીલીજી. ૩ પ્યારીરે હુતો અરજ કરૂં એવી, જ્યાંહાં હું ત્યાંહાં તું જેવીરે. હો છબીલીજી. ૪ પ્યારીરે તાહારી ઝરડીએ તુજ માટે આવું, સાથે કોને લાવુરે. હો છબીલીજી. ૫ પ્યારીરે તુતો હરીદાસ હરીને કહેજે, ઉત્તર હમને દેજેરે. હો છબીલીજી. ૬

ધોળ ૫૨.

શ્રી દવારકાંનાથજી લાગુ પાયકે, મતી દીજે ભલીરે લાલ; શ્રી બાળકૃષ્ણજીનો જન્મ પવિત્ર તે ગાઇએ સહુ મળીરે લાલ; ૧ સંવત સોળસેહેને પાટકે કરન સહીરે લાલ, આસો માસો નંદ કુમાર કે; ફરી પ્રગટયા મહીરે લાલ. ૨ રાણી રૂક્ષમણી માતને કુખકે લાલજી પ્રગટીયારે લાલ; શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી દેછે દાનકે, જાચક સહુ હરખીયારે લાલ. ૩ સાંભળી આનંદ નરને નાર કે, સહુ મળીયારે લાલ. કાંધે દધીનાં શીકાં ધરેચાકે, સહુ મન ભાવીયારે લાલ. ૪ શ્રી વલભ રાજકુમારને ઘેર કે, દધીકાદા મચ્યોરે લાલ; શ્રી વિઠલનાથજીને ત્યાંતાં કે બધાઇનો રંગ રચ્યોરે લાલ, ૫ એક એક નરને એક નારકે, હાથ તાળી દીએરે લાલ; નાચે ગાવે ઓછવ થાયકે, સહુ જે જે કેહેરે લાલ. ૬ નાચે ઢાડી શું ફળે શું જાનકે, ઝાંઝ લઈ હાથમાંરે લાલ; વાગે ઝાંઝ

મૃદંગ ઉપંગકે, કવીતા કરી તાળમારે લાલ. ૭ ગાવે દેસનવ જન નર નારકે, ધોળ પ્રગટચા તણારે લાલ; લુટાવે શ્રી વલભ નંદ ઉદારકે, મિષ્ટાન મોદકા ઘણારે લાલ. ૮ શ્રી ગીરધરજી પ્રફુલીત મન કે, ગોવીંદ હરખીયાંરે લાલ; આવી દેવ બેઠી વૈમાન કે, કુશુમ બહુ વરખીઆરે લાલ. ૯ આવ્યા જોશી સહસ્ત્ર પ્રવિણકે, લાલ પ્રગટચા સુંણારે લાલ; એમને આઠ પુત્ર કન્યા એક કે, એમ કેહે છે મુનારે લાલ. ૧૦ આવ્યા ગંભાદિક માહા મુન્ય, ધુની કહે વેદનીરે લાલ; શ્રી ગોસ્વામી કરી પરમ ઉદાર કે, આપી વધામણીરે લાલ. ૧૧ આવી ગોકુળની સહુ નાર કે, ઝુડે ઝુડે મળીરે લાલ; જોયા શ્રી મુખ સ્વામ સ્વરૂપ કે, આશીશ દે સહુરે લાલ. ૧૨ ચિરણજીવો શ્રી વિઠલ રાજ કુમાર કે, ભકત શીર ગાજજોરે લાલ; પ્રભુજી શેવા કરજો નિત્ય કે, ગોકુળ માંહી માહલજોરે લાલ. ૧૩ અવીચળ ચપળના રેહેજો નિત્ય કે, ભકત હુલરાવજોરે લાલ, હું છું ચરણ શેવકનો દાસ કે; પણ પાપી ઘણોરે લાલ. ૧૪ રાખો ચરણ કમળની પાસ કે, બરદ છે તમતણુંરે લાલ; બલીહારી જાય માધવદાસ કે, દોષ નિવારજોરે લાલ.

ધોળ ૫૩

વર્ણવું શ્રી વૃંદ્રાવન સુખ ધામકે, શોભા ત્યાંહાં ઘણીરે લાલ; જુમનાં નીર વહે ગંભીર કે, ગોવરધન ગીરીરે લાલ. ૧ બનશીબટ સુંદાર ઘનઘોર કે, નીજકુંજ બની રી કહુંરે લાલ; કુંલ્લાં ભાર અઢારે દ્રુમકે, નામ પણ શું કહુરે લાલ. ૨ ફુલ્યો ચંપો ને કચનાર કે, કમળને કેતકીરે લાલ; ફુલી ગુલ ગાઢી ગુલબાસકે, ચંબેલી માલતીરે

લાલ. ૩ ત્યાંહાં ઘનસ્યામ ચરાવે ધેનું કે, બજાવે વાંસળી રે લાલ; સ્વર સુણી ગોકુળની વરજનારી, ચીતડેથી ચળીરે લાલ. ૪ કીધા અવળ સવળ શણગાર કે, સહુ ટોળે મળીરે લાલ; ચાલ્યો સહુ સખીઓ મળી સાથ કે, સુખ આભુખાન ટળીરે લાલ. ૫ આવી વ્રંદ્રાવન સુખ ધામ કે, જ્યાંહાં ઉભા હરીરે લાલ; કટીપર કર મુકયો વરજ નાથ કે, અધર મોરલી ધરીરે લાલ. ૬ એવી છબી જોઈને વરજ નાથ કે, ઘણી થઇ આતુરીરે લાલ. કીધા હાવ ભાવ સનમાન, વધારી ચાતુરીરે લાલ. ૭ સુંદર સ્યામ હરી કર ઝાલ્યોગયા મળી કુંજમાંરે લાલ; મચ્યો ત્યાંહાં રાસ બીલાસ અનેક, રતી સુખ રંગમાંરે લાલ. ૮ હેવી લીલા અપરમપાર કે, નહી ગાઇ શકુ રે લાલ, બદરી કહે શું ગાઉ કે, માહા ગતી મંદથુંર લાલ. ૯ વરણવું શ્રી વ્રંદ્રાવન ધામ કે, શોભા ત્યાંહાં ઘણીરે લાલ.

ધોળ ૫૪.

કાંકરોલી ગામનારે વાશી, તંતો વાહાલા મુજને કીધી છે દાશી. ૧ પૂર્વ જન્મનીરે પ્રીતે, તે રસ માણ્યુંછું રંગ રીતે. ૨ નિરભે થઈનેરે નાચ્યુ, જ્યારે શ્રી વરજભુષણજીને જાચ્યુ. ૩ એ વીના સરવેરે કાચુ, નિગમ કહેછે એ છે સાચુ. ૪ દયા કરી છેરે દયાળે, કૃપા કરી પ્રભુ જીવપર ભાળે. ૫ માહા સુખ પામ્યારે જોતાં, હવે માહારાં ભટકણ ભાગ્યાં ગોથાં. ૬ તર્યાનું ઠેકાણુંરે એ છે, દાસ મનોર નીરખી કેહેછે. કાંકરોલી ગામનારે વાશી. ૭

ધોળ ૫૫.

અમે આવ્યા તમારે આશરે અલબેલાજી, હવે શું કરીએ જઇ સાસરે અલબેલાજી. ૧ ફેરા તણું ફળ એ મળ્યું અલબેલાજી, મન ગમતું મુંજને મળ્યું અલબેલાજી. ૨ હીરલો લાગ્યો હાથમાં અલબેલાજી, તમે શોભો સર્વેપર સાથમાં અલબેલાજી. ૩ તમારૂં શામળુ અંગ આંખડીમાં અલબેલાજી; ગુણવંતીને લાંછન લગાડો માં અલબેલાજી. ૪ જો જાણશે માહારી માવડી અલબેલાજી; કોની સાથે પ્રીત છે એવડી અલબેલાજી. ૫ અમે કાજળ આંખમાં આંજીશુ અલબેલાજી; તમો નેણાંની ચોટ નાંખો માં અલબેલાજી. ૬ હુંતો દાણ નહી આપૂ દોકડો અલબેલાજી અમે જવાબ આપીશું રોકડો અલબેલાજી. ૭ હું બાવરાની બીહીતો નથી અલબેલાજી, હું ઓશીયાળી કોઇની નથી અલબેલાજી. ૮ હું ઓંશીયાળી પ્રભુ તમ તણી અલબેલાજી, શ્રી વલ્લભના સ્વામી તમો છો ધણી અલબેલાજી. ૯ અમે આવ્યાં તમારે આશરે અલબેલાજી.

ધોળ ૫૬

વનમાં વાગેરે વાંસળી, માહારે મંદીરીએ સંભળાય; વનમાં૦ ૧ મોહ શઉ પામીરે સોહામણી, જીવડો આકુળ વ્યાકુળ થાય. વનમાં૦ ૨ વેગે ચાલીરે વીનતા, મેં તો ઘરમાં નવ રેહેવાય. વનમાં૦ ૩ દેહની દશારે વીસરી, અંગે આભુષણ બદલાય. વનમાં૦ ૪ ભોજન ભોંજનથીરે ભામની, ચાલી કામ કરી ઘર તાજ. વનમાં૦ ૫ સાસરૂ મહીયરરે મેહેલીયું, લોપી લોકડીયાંની લાજ. વનમાં૦ ૬ વન સહુ આવીરે ગોપીઓ, નરણે નીરખ્યા શામ શરીર. વન૦

૭ રૂગનાથ નરખ્યોરે હર્ખે, ઘણી સુંદર જુમનાં કેરી તી
ર. વનમાંo ૮

ધોળ ૫૭.

વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજીને, સુંદર શ્યામ સ્વરૂપ; શ્રી વલ્લભ સુત શેવા કરે, એ શ્રી ગોકુળના ભુપ. પાઘ બાંધી વાહાલો જરકશી, ને સુંદર વાઘા સાર; પટકા તે છે પચરંગના, સજ્યા તે સોળ શણગાર. ૨ કેસરી તીલક સોહામણાં, નાશીકા વીસ્તાધાર; ચીંબુકની અતી કાંતી છે કંઠે મોતીના હાર; ૩ હડપચીએ હીરલો જગમગે, એનો તેજ તણો નહી પાર: અધર બીંબ એ રસીક છે, ઝળકે તે જોત પ્રકાશ. ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખા, હરીના એટળીઆળા કેશ; નિરખ્યાને વળી નીરખશુ, એનો પાર ન પામે શેષ. ૫ ડાબી બાજુએ ગીરીવર ધરેવો, જમણે કટી મધ્ય ભાગ; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, માહારાં હબડાં ટાહાં થાય. ૬ પાએ ઘુઘરી રણઝણે, મોજડીએ મોતીના હાર; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, બલીહારી માધવદાસ. ૭ માધવદાસ કહે હરી, માહારૂ માગ્યું આપો માહારાજ; વળી વળી કરૂ વીનતી, મુને દેજો વરજમાં વાસ. વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી, સુંદર શ્યામ સ્વરૂપ. ૮

ધોળ ૫૮.

હું બલીહારી તેલંગ કુળ દીપક, શ્રી લક્ષમણ તાતનેરે લાલ; જે કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ દેવ, ભક્ત હીત કારણેરે લાલ. ૧ માઘ માસ ફાગણ એકાદશી, ભર વૈશાકનીરે લાલ; પ્રાગટ ધરેયુ અગ્નિ મધ્ય કે, અગ્નિ રૂપ સહીરે લા

ધ. ૨ સંવત પંદરસે પાંત્રીસ કે, વારે રવી ખરોરે લાલ; સરવે સરીયાં શેવકનાં કાજ કે, વરજ જન આવી મળ્યાંરે લાલ. ૩ પુષ્ટિ મારગ ચાલ્યો મરજાદ કે, મર્યાદા ઘણીરે લાલઃ જીવને આપ્યાં દાન અનેક કે, વાર નવ લાગી ક્ષણુરે લાલ. ૪ જગતને દ્રઢ કરવાને કાજ કે, શ્રીજી આવી મળ્યારે લાલ; વાક્ય કહ્યુ શ્રી કૃશ્નની પ્રત્ય કે, બેઉ એકાંતે મળ્યારે લાલ. ૫ જીવ હેત રાખ્યો નીરધાર કે, લઈ ચરણે પરચોરે લાલ: લાવી સોંપો હમારા ચર્ણ કે, દ્રઢ રાખશુરે લાલ. ૬ એવાં વચન સુંણીને હરીવર કે, જીવને દયા કરી રે લાલ; નિશ્ચે વચન કહ્યાં પ્રમાણ કે, ત્રણ વાર ફરી ફરી રે લાલ. ૭ પછી વિચારયુ દીન દયાળ કે, ત્યાંહાં હરસાણી સહીરે લાલ; પૂછવા લાગ્યા દીન દયાળ કે; કહો કહ્યુ કાંહાં સુનારે લાલ. ૮ ત્યારે શિશ નમાવ્યું નાથ કે, હું સમજ્યો નહીરે લાલ; કૃપાનાથે કૃપા કરી કહ્યુ કે, સાંભળ દ્રઢ કરી રે લાલ. ૯ ભકત જન ઉપર દયા ઘણેરી કે, હરસાનીએ લહ્યુરે લાલ; ભકતને આપ્યાં દાન અનેક કે, મન આનંદ ઘણોરે લાલ. ૧૦ વાહાલે ઓધાર્યાં જીવ અનેકકે, જુગ વીસ્તારનારે લાલ; પ્રથમ હરી હળધર પ્રગટયા કે, રચના શી કહુરે લાલ. ૧૧ માયાવાદ ટાળ્યો ભાર કે, પ્રભૂ સમર્થ સહીરે લાલ; ત્યાંથી આગળ ચાલ્યો વીસ્તાર કે, શાત મધે રત્ન મણીરે લાલ. ૧૨ વરજનો જીવણ એ વિશ્રામ કે, શ્રી ગોકુળનાથ ધણીરે લાલ; જેણે જીત્યા ખળ પાખંડ કે, શાહા જાંહાંગીર સહીરે લાલ. ૧૩ આપી ગજ મુકતાની માળ કે, પ્રભુ રાખે નહીરે લાલ; લઇને સોંપી શ્રી જમુનાં મધ્ય કે, જમુનાંએ હાથે ગ્રહીરે લાલ. ૧૪ ત્યારે કહી જાં-

હાંગીરને વાત કે, શાહા માની મહીરે લાલ; માળા દેજો હ-
મારી નાથ કે, બદલે ફરી કરરે લાલ. ૧૫ શાહાને લઈ બે-
ઠા પ્રભૂ નાવ કે, રૂપ જીુમનાએ ધરયુંરે લાલ; માળા આ
પી તતક્ષણ હાથ કે, શાહા રીઝયો ઘણુંરે લાલ. ૧૬ એ સુ
ખ નીરખી શ્રી વલ્લભદાસ કે, મન આનંદ ઘણોરે લાલ;
હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષમણ તાતનેરેલાલ

ધોળ ૫૯

હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષમણ તા-
તનેરે લાલ; એ કુળ પ્રગટયા શ્રી વલ્લભનાથ કે, જગત હિત
કારણેરે લાલ. ૧ એમના બેઉ સુત પર્મ કૃપાળ કે, ચ-
તુર શીરોમણીરે લાલ; શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિઠલનાથને કે,
હમ શીર એ ધણીરે લાલ. ૨ તે શ્રી વિઠલનાથને સાત
કે, કુંવર પ્રગટયા મહીરે લાલ; જાંણીએ પોતે સાત સ્વ-
રૂપ કે, ધરીને પ્રગટયા મહીરે લાલ. ૩ શ્રી ગીરધારીજી
પરમ સુશીળ કે, સુભટ અતી શોભીતારે લાલ; શ્રી ગો-
વીંદરાય તણો મુખચંદ્ર કે, ભકતજન લોભતારે લાલ. ૪
શ્રી બાળકૃષ્ણજીનાં અતીશયનીલ કે. ચરણ ચિત લાવીએરે
લાલ; શ્રી ગોકુળનાથજીના ચરણની રેણકે, જગતમાં કાહા-
વીએરે લાલ. ૫ ચતુર શીરોમણી શ્રી રઘુનાથ કે, તેહેના
ગુણ ગાઈએરે લાલ; શ્રી જદુપતી નાથના ચરણ સરોજ કે,
તેણે દુર્લભ પામીએરે લાલ. ૬ સામર્થ વેદ તણો નહી કે,
ગુણ ઘનસ્યામનારે લાલ; રાખો ચરણ કમળની છાંય કે,
એહ કામનારે લાલ. ૭ સાત સ્વરૂપ તણો નિજવંશ કે,
જગતમાં બીરાજજોરે લાલ. સકળ સ્વરૂપના ચરણની
રેણુ કે, અમ શીર ગાજજોરે લાલ. ૮ એ શ્રી વલ્લભનો

નિજવંશ કે, જગત હિત કારણેરે લાલ; શ્રી વરજભુખણ્ (ભૂષણ) જોઈ મુખચંદ્ર કે, જાય વારણેરે લાલ. ૯ હું ખાણીહારી તૈલંગ કુળદીપક.

ધોળ ૬૦.

શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા લાગો, કે તેથી ભય સઘળો ભાગો; સુકીત સેજે શું જાગો, શ્રી વલ્લભ. ૧ પ્રગટચા શ્રી પુરૂષોત્તમ પોતે, દ્વિજ સુંદીર વર મનસું તે; દઈવી પ્રગટ થયા જો તે, શ્રી વલ્લભ. ૨. સાત કુંવર કહીએ તેવા, સ્વરૂપની સોંપી સેવા; જીવને દાન ઘણાં દેવા. શ્રી વલ્લભ ૩ સેવક જન પુષ્ટીમાં પાળ્યા, અળગા અથડાતા ટાળ્યા; સમર્પણ સુખ વાટે વાળ્યા, શ્રી વલ્લભ. ૪ ચોરાશી શરણે કીધા, અષ્ટસખાપી આધા લીધા; ભગવદ રસ ભાવે કીધા, શ્રી વલ્લભ. ૫ જે જન હરીચર્ણે રેહેશે, નિર્મળ જમુનાંજી નાહાશે; અખંડ વરજવાશી થાશે, શ્રી વલ્લભ. ૬ શેવક જન હરી દાસ કહીએ, ધ્યાન સદા એમનું ધરીએ; આપણ શ્રી ગોપીનાથજીને ગમીએ, શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા લાગો ૭.

ધોળ ૬૧.

આનંદ સાગર ઉલટયો સખી આજ માહારૂ મન મોહ્યુંરે, અંગો અંગે ફુલ્યાં અતી ઘણાં; સખી કહ્યાં તે કોનાં નવ જાયરે. ટેક. ભલે પ્રગટ્યારે, ભલે પ્રગટયારે શ્રી ગોકુળનાથ, શ્રી વિઠલનાથ દો હેલી હરીને વધામણાં ૧ બાવન ચંદન બહુ વળી, વચે ચોક નવલી જાતરે; પાછળ ફરતાં ફુલડાં; વચે વેલડાની જાતરે; સિંહાસનરે, સિંહાસનરે, મેહેલી ઢળકતા હાથ, લટકતા હાથ; દો હેલી હરીને

વધાંમણાં. ૨ બહુ રત્ન મુજ હીરે જડ્યાં, મોતીડે પૂરી થાળ રે, કુમ કુમ ભરચાંરે કચોલડાં; મહી પૂસ્પ કેરી માળરે, સો વાશણરે, સોવાશણરે, ગાવ મંગળ ચ્યાર; ગીત રશાળ, દો હેલી હરીને વધામણાં. ૩ ઓછવ ઉપનો અતી ઘણો, સખી આંગ્રીએ નવરંગરે; વાજીત્ર વાગે અવનવાં, સખી ઢોલ ભેર મ્રદંગરે. આજ મન ઉપન્યોરે, મન ઉપન્યોરે સખી અતી આનંદ; દો હેલી હરીને વધાંમણાં. ૪ પ્રિત્યે પ્રભુજી નિરખ્યા, શ્રી ગોકુળપતી માહારાજરે; હરીદાસ કહે માહારા મન તણા, પોહોતા મનોરથ આજરે. હવે સરીઆંરે, હવે સરીઆંરે શેવકનાં કાજ; વૈશ્નવનાં કાજ, દો હેલી હરીને વધાંમણાં. ૫ આણંદ સાગર ઉલટયો સખી આજ માહાર મન મોહ્યુંરે.

ધોળ ૬૨

શ્રી ગોકુળ ગામને આંદરે સાહેલીરે, આ શા ઝાકમઝોળ ગોંસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૧ મંડપ છાયો મોગરે સાહેલીરે, તોરણના છે મોર ગોંસાઈજી. ૨ ચોક ચિત્રામણ અતી ઘણાં સાહેલીરે, ઘેર ઘેર કદળીના સ્થંભ, ગોંસાંઈજી. ૩ ઘેર ઘેર મંદીર ઉઘડ્યાં સાહેલીરે, ઘેર ઘેર ઓછવ થાય. ગોંસાઈજી. ૪ રંગાલી ગલી રળીઆમણી સાહેલીરે, ભકતની ભીડ અપાર. ગોંસાઈજી. ૫ ગુજરાતા આવે મલપતા સાહેલીરે, વૈશ્નવ સોરઠ-દેશ. ગોંસાઈજી. ૬ માધવદાસના સ્વામી મળ્યા સાહેલીરે, સરીઆં શેવકનાં કાજ ગોંસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૭

ધોળ ૬૩

સુરજ ઉગી ઉદય થયો, સરવે સંસારીને મોહ રહ્યો બા

લા લહેરી તું રંગીલા. ૧ કાને કુંડળ મકરાં મોતી, હુંતો શ્રી દ્વારકાંનાથજીનાં મુખ જોતી. લાલા. ૨ શેરીવાળી ફુલડાં વેરૂ, આવતાં જાતાં હું તમને ઘેરૂં. લાલ. ૩ માહારે ઘેર આવજો દાહાડી દાહાડી. માહારે ઘેર ફુલ ચંપાની છે વાડી. લાલા. ૪ મહારે ઘેર અટકે મટકે, લવીંગ સોપારી બાંધું દા પટકે. લાલા. ૫ માહાર ઘેર આવો હરી રમઝમતા; તમે માહારી સાસુ નણંદને બહુ ગમતા. લાલા. ૬ ઓરા આવો ચોરી ઓઢું, પલંગે પોઢો તો પ્રભુજીને વાઢોળું. લાલા. ૭ માહારે ઘેર આવો હરી મથી, દુધ સાકરીઆં પાઉ રસે રસે. લાલા. ૮ લાડકડા આવો તો રમાડું, ઘરમાં પધારો તો જમાડું. લાલા. ૯ મેહેતો તમ સાથે પ્રીતિ બાંધી, છોડાવી નવ છુટે હીરની ગાઠી. લાલા. ૧૦ દાસ વલભ કહે ચરણે લાગે, તેથી માહારા જન્મ જન્મનાં ભય ભાગે. લાલા લહેરી તું રંગીલા. ૧૧

ધોળ ૬૪.

મોહન મલપતા ઘેર આવોરે. માહારે ઘેર પૂરૂષોતમ પધારયારે, મેં તો લેઇને મોતીડે વધાવ્યારે. ૧ વાહાલે માહારે કરૂણાની દ્રષ્ટિ જોયુંરે, બાઈ માહારે એ વરશું મન માહ્યુ રે. ૨ પડ્યું માહારે નંદના કુંવર સાથે પાનુરે, હવે હુંતો કયમ કરી રાખીશ છાનુરે. ૩ દુરીજનને કેહેવું હોય તે કેહેજોરે, વાહાલા માહારા રૂદીયા કમળ વચ્ચે રેહેજોરે. ૪ ધન્ય ધન્ય ગોકુળના ગીરધારીરે, વાહાલાને જોવા મળી વરજ નારીરે. ૫ હાંરે હુંતો વલભ કુળની દાસીરે. હાંરે વાહાલા કૃપા કરો વરજવાશીરે, ૬ વાહાલે માહારે વરજમાં તે આપ્યો વાસરે, હાંરે બલીહારી તે માધવદાસરે. મોહન મલપતા ઘેર આવોરે. ૭

ઘોળ ૬૫

ગંગા બેટીએ ઝઘડો માંડીઓ ગીરધારીનાં લખ્યાંરે પ્રમાણ, વારી જાઉ શ્રીનાથજી. ૧ બાદશાહે તે પ્રમાણો મોકલ્યો છોડો છોડો શ્રી ગોકુળ ગામ, વારી જાઉ. ૨ છોડો છોડો શ્રી મંદીર માળીઆં, છોડો છોડો ને બરજાના ગામ. વારીજાઉ. ૩ વ્રજ વાશીએ મનમાં વીચારીઆં, એમના સામા બાંધીને હથીઆર, વારીજાઉ, ૪ શ્રી નાથજીએ આગ્નાઓ નવ કરી, નોય નોય એ દેવતાનો ધરમ, વારીજાઉ. ૫ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, આવી પધારેચા દસ વીસ કોસ. વારીજાઉ. ૬ નવખંડ તે પ્રથ્વી આપણી, ચોદીશા ચોબાજીનાં રાજ્ય. વારીજાઉ.૭ વાહાલે તળાવે તંબુ તાણીઆ, સંપારણ વિશે ગાઉ ચાર વારીજાઉ. ૮ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, મધરાતે મેવાડ દેશ. વારીજાઉ. ૯ રાજા પ્રજાને હુઈરે વધામણી, આપણા શ્રી નાથજી પધારેચા નજીક, વારીજાઉ. ૧૦ રાજા પ્રજાએ મનમાં વિચારીઆં, આપણ શી શી કરીશું ભેટ વારીજાઉ. ૧૧ એમને સોય ઘોડાને બસેં હાથીઆ, એમના રથને સંખનો નહી પાર. વારીજાઉ. ૧૨ વાહાલે ડુંગર કોરી મંદીર કરેચાં. પધારેચા શ્રી ગોવરધન નાથ. વારીજાઉ. ૧૩ એમની ઊચી મેડાને મંદીર માળીઆં, નીપના નીપના પગથીઆળા ચોક. વારી જાઉ, ૧૪ નીપની નીપની તે ઓરડાને ઓરડી, નીપની નીપની રસોઈઓનાં ઠામ. વારીજાઉ. ૧૫ કમળ ચોકમાં જુલે ધમર હાથીઆ, એમને ટોલડે ટકોરે છે મોર. વારીજાઉ, ૧૬ એમ મધરા તે ગોવરધન ભજીઆ, બન્યા સજળ તે મહારાણીજી

નાં નીર. વારીજાઉ. ૧૭ જળનો તે ગોવીંદ કુંડ ભ-
ર્યો, તેહેનાં મધુરાં ભરચારે ભરપૂર, વારી જાઉ. ૧૮ એક
વડલો તે બનશીખટ ભયો કાંકરોલીં, તે બનસીખટના ચોક.
વારીજાઉ. ૧૯ ત્યાંહાં તો સાકર કેરા કરા પડ્યા, ત્યાંહાં
તો દુધડે વરસ્યા છે મેહ. વારીજાઉ, ૨૦ ગંગાબાઇએ તે
વિનતી એમ કરી, મુને આપજો વરજમાં વાસ. ૨૧ વારી
જાઉ શ્રી નાથજી, ગંગા બેટીએ ઝગડો માંડાએ.

ધોળ ૬૬

હરખે શ્રી વલ્લભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વીઠલ નાથને વા-
રણે જાઉ, ૧ જેહેના તેહના મન તણો મહિમાપજી, સ-
કળ અમંગળ અળગાં થાઅજી, ૨ જેણે તે પૂસ્ટીનુ કીધું
છે દાનજી. ટાળ્યું ટાળ્યું જીવ તણું અગ્નાનજી. ૩ કીધો
કીધો માહા મોહોટો ઉપકારજી, દૈવીત જીવનો કીધો વિ-
સ્તારજી, ૪ મનડાની આશા પૂરણ કીધીજી, શિક્ષા તે સે-
વા કરવાની દીધીજી. ૫ મટ્યો મટ્યો અસુર તણો આવેશ
જી, કીધો કીધો ભકતી તણો ઉપદેશજી. ૬ જીવને બ્રહ્મ
સબંધ કરવાજી, જે થકી પૂરશોતમ મન ભાવ્યાજી. ૭
વારંવાર અને આશ્રય જીવ જાતાજી, રાખો રાખો અસ
મરપિત વસ્તુ ખાતાજી. ૮ શ્રીમદ ભાગવદ રૂપ પ્રકાશજી
તે થકી તત્વ વેદનું ભાશજી. ૯ બાંધી બાંધી ભકત સિ-
ધુની સ્વેતજી, કીધુ કીધુ દૈવી જીવનું હેતજી. ૧ સપ્ત તે
લાલ કેરા જે તાતજી, શ્રી ગોપીનાથ તણા જે ભ્રાતજી.
૧૧ શ્રી અકાંમાજીના ગર્ભ તણો એજ તનજી, પધાર્યા
ભકતોનું કરવા જતનજી, ૧૨ તેમની ભકતી તણે શીર સો-
હીએજી નિરખતાં નિજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૩

શ્રીમદ વિઠલના જે દાસજી, તેમના તે પદ રજની આશજી. ૧૪ વળી વળી એહજ વિનંતી કીજેજી. વરજ શ્રીવકને અભેપદ દીજેજી. ૧૫ તેડાવું તે સહીયર સાથજી, નાચુ ગાઉ ને તાળી પાડું હાથજી. ૧૬ કોને કહું કહું ને નવ કેહેવાયજી, છાતીપર જન રશીક બળી જાયજી. ૧૭ હરખે શ્રીવલભ નંદને ગાવુંજી.

ઘોળ ૬૭

સખી આજનો લાહાવો લીજીએરે કાલ કોણે દીઠી છે ટેક. ફુલની ગાદી ને ફુલના તકીયા, ફુલનાં બીછાના બીછાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૧ સોનાનાં સોગટાં ને રેશમી ચોપટ: હીરલાના પાસા ઢળાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે. ૨ સોનાનું પારણું ને રેશમી દોરી, હરખે શ્રીનાથજી ઝુલાવીએ, કાલ કોણે દીઠી છે, ૩ વાણીના મેહુલાને આનંદની હેલી, સુખને શરવડે ભીજાઈએરે, કાલ કોણે દીઠી છે. ૪ વલભના સ્વામી પ્રભૂ રસીક સીરોમણી, વળી વળી મુખડાં નિહાળીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૫ સખી આજ નો લાહાવો લીજીએર કાલ કોણે દીઠી છે.

ઘોળ૬૮.

આજ આનંદ નંદજીને દ્વારરે. વરજમાં થઈ છે લીલા લેહેરરે. ૧ ગોપી અતીરે ઉલટભરી આવેરે, થાળ મોતી ના ભરી લાવેરે. ૨ વાહાલાને વિવેકે વધાવેરે, વાહાલા ત્રી ભોવનનાથ કહેવાયરે. ૩ વાહાલો હસ્તનાં ધાવણ ધાવેરે. વાહાલો ગોપીઓને લાડ લડાવેરે. ૪ એવાં હેત ગોપીપર કીધાંરે, દધી માંખણ ચોરીને પીધાંરે. ૫ વાહાલા મથુરામાં શું મીઠું રે, એવું કુબજામાં શું દી ૬ વાહાલો

કુબજાની સંગે મોહ્યારે, વાહાલો ગોપીયોની સાથે સોહ્યારે. ૭ ગોકુળ આવોને વરજના વાહાલારે, તમે નંદ જસોદાના લાલારે. ૮ ગોકુળ આવોને વરજના વાશીરે, તમે પ્રાણ સો સ્યા છો માશીરે. ૯ ગોકુળ આવોને ગીરધર ધારીરે, તમારી વાટ જુવે વરજનારીરે. ૧૦ વાહાલા જુમનાજીને ઘાટરે, તમે વસ્ત્ર હરેચાં શા માટરે. ૧૧ વાહાલે ગીરી ગોવર્ધન ધારયોરે, એનો મદ ઇંદ્રનો ઉતારયોરે, ૧૨ વાહાલા વરંદાવનની વાટરે, તમે મહી લુટચાં શા માટરે. ૧૩ વાહાલા જુમનાજીને તીરેરે, વાહાલે મોરલી વગાડી ધીરેધીરેરે. ૧૪ ધન્ય ધન્ય જુમનાજીનો આરોરે, માહારો સફળ કરયો જન્માશેરે. ૧૫ વરંદાવન રમીના રાસરે, પુરી સર્વ ગોપીની આશરે. ૧૬ પલીહારી જાય માધવદાસરે, મારે ચર્ણકમળની આશરે. ૧૭ આજ આનંદ નંદજીને દ્વારેરે.

ઘોળ ૬૭

ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રળીયામણું, કોઇએ દીઠા શ્રી પુરૂષોત્તમલાલ જુમનાજીમાં ઝીલતા; વાહાલા બોલે મધુરા બોલ મુખમાંથી મોતી ગરે, વાહાલો આગે ચમકતી ચાલ કંકુનાં પગમાં પડે. ૨ ધન્ય ધન્ય શ્રી માહારાણી માની કુખ, જેહેની કુખે રતન જડચાં; હેવા કોઇના નથી શ્યામ સ્વરૂપ, થોડે થોડે કનકે ઘડચા. ૩ એમનાં મુખ પુનમ ચંદ્ર દેખી માહારાં મનડાં ઠરચાં; એમનાં અણીયાળાં લોચન, ગાલે રૂડાં ગળીઆં પડ્યાં. ૪ વાહાલે છુટા મેહેલ્યા કેશ, કેસરી તીલક બન્યાં; વાહાલે મોતી કેરા , પોતાને અંગે ધરેચા. ૫ માહારે રહેવું શ્રી ગોકુ ામ, સાસરીયું ખોટું; એહુના શું કરીએ

સંસાર, એ મહેણું મોહોટું ૬ બલીહારી જાય માધવદાસ, શ્રી વીઠલ વરને; રાખજો ચર્ણ કમળની પાસ, દયા કરી નીજ જનને, ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રળીઆમણું.

ધોળ ૭૦

હાંરે વાહાલો એઙી અમારે શ્રી નાથજી, હાંરે ભવતારણ હાર એઙી અમારે શ્રી નાથજી. ૧ જોગ જપ વૃત કો કરેજી, હાંરે તપ તીરથ અપાર, એઙી અમારે શ્રી નાથજી. ૨ સોસ સબ ગયા બે ગયાજી, હાંરે મન માને મોરાર, એઙી અમારે શ્રી નાથજી. ૩ ઓઙી અક્ષર સુરદાસ કહે, હાંરે ભવ શરણુ સાર, એઙી અમારે શ્રી નાથજી. ૪

ધોળ ૭૧

કાંકરોલી રાજ સાગર તીર રે, વસે હમારો વ્રજમારે લાલ. ૧ દરશન દેછે દીનદયાળ કે; શ્રી દ્વારકાં નાથજીરે લાલ. ૨ સાથે વરજવાગીની ભીડ કે, મંદીર સોહામણાંરે લાલ. ૩ શેવા કરે શ્રી ગોકુળનાથ કે, સંસારને તારવારે લાલ. ૪ વાહાલો માહારો પ્રીતસવારે નાથ કે, પ્રભુની કરે આરતારે લાલ ૫ આઠે દરશન દેછે નાથ કે, શેવકને કારણેરે લાલ. ૬ સનમુખ રેહે છે શ્રી ગોકુળનાથ કે શ્રી દ્વારકાંધિશનેરે લાલ. ૭ જળ હળ તેજ તણા અંબાર કે જોતાં સુખ પામીએરે લાલ ૮ બહુ રૂપ તણી અતી પ્રિત કે, સારસ થાકીએરે લાલ. ૯ ક્ષણું ક્ષણું ધરીઆ નવલા રંગ કે, બાનક બહુ નરે લલ. ૧૦ ધન્ય ધન્ય ભરતખંડ કે, ભાગ્ય ભૂમી તણારે લાલ. ૧૧ માયાવાદી કીધા

ત્યાંજ કે, ભારે ઉતારીઓરે લાલ. ૧૨ સુરનરે બોલે જય જય કાર કે, દુદંભી ગડગડેરે લાલ. ૧૩ ધન્ય ધન્ય નરે નારીનો દેહ કે, જેણે પ્રભુને ઓળખ્યારે લાલ. ૧૪ એવા પ્રભુજી નિરખો નિત્ય કે, બીજો કોઈ નથીરે લાલ ૧૫ દાસ મનોહર નાચે ગાય કે, નિરંતર થઈરે લાલ. ૧૬ કાંકરોલી રાજ સાગર તીર કે.

ધોળ ૧૨

નાહાના સરખા શ્રીનાથજી, નાહાના નાહાનારે હાથ; નાહાની લકુટીઓરે કર ગ્રહી, સુંદીર દીસોછો પ્રાણનાથ, નાહાના૦ ૧ નાહાના સરખા ગોવાળીયા, નાહાની સરખીરે ગાય; સાથે સીંગડા શોભીતા, ગઉ ધેન ચારવારે જાય. નાહાના૦ ૨ નાહાની બનસીઓ કર ગ્રહી, હરીઆં ગોપીનાં મન; રૂડો નંદજીનો લાડીલો, રૂડો વંદ્રાવન. નાહાના૦ ૩ નાહાની સરખીરે મોજડી, નાહાના સરખા છે પાય; પાએ રણઝણ ઘુઘરી, ઓપ્રુપટ વીંછુડા સાર. નાહાના૦ ૪ પ્રભુજીનાં મુખ પર મોરલી, વાઈ વેણુ રસાળ; શબ્દ મોહીરે ગોપીકા, રોતાં મેહેલ્યાંછે બાળ. નાહાના૦ ૫ કાળંદ્રીને કાંઠે, ઊભા વગાડોછો વેણુ; જવાદોને જાદવા, કે વરજમાં થાશે પોકાર. નાહાના૦ ૬ આંગળી સાહી ના હરી તાણશો, પ્રભુ ગાહાર ધ્રુજેછે અંગ; સઘળી ગોપીકા આવશે, તમને ઘેરશે મહારાજ. નાહાના૦ ૭ કે બનસીબટના ચોકમાં, ઉભલા વજાડોછો વેણરે; માધવદાસની વિનંતી, આપો વરજમાં વાસ. નાહાના સરખા શ્રી નાથજી.

ધોળ ૧૩

મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી. મળીઆ મારગ માંહે; સઉ સુખ આપોરે વ્રજમાં. ટેક ।। મનડું માહારૂંરે મોહી રહ્યું પુરવ જન્મનીરે પ્રીત; શોભા શી કહું શ્યામની. નિત્ય નિત્ય નવલીરે રીતે. મીઠડા૦ ૧ વાંકો પાઘ વરણાગીઆ, વાંકી આવે છે ચાલ; વાંકાં નયણાં સોહામણાં, કે વાંકી વેણુ રસાળ. મીઠડા૦ ૨ નયણાં તમારાં શ્રીનાથજી, કેમ કરી કરૂંરે વખાણ; શુકન રહીરે શરીરની, માનુની મુકેછે માન. મીઠડા૦ ૩ શ્રી જુમનાંજીમાંરે ઝીલતાં, ત્રુટયો નવસરહાર; મોતી સઘળાં વહી ગયાં, હીરલો લીધો છે હાથ. મીઠડા૦ ૪ કે મનડું મારૂંરે મોહી રહ્યું, દેખી છબીલાની આશ; ધન ગોવીંદ પ્રભુ એહી મળ્યા, પામ્યા મોહોટો ઉલાશ. મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી.

ધોળ ૧૪.

માહારે મંદીર પધારો શ્રીનાથજી, હુંતો જોઉંરે તમારી વાટ માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧ હુંતો શેરી વળાવી મન કરૂ, હુંતો ફુલડાં વેરાવુ સારી વાટ. માહારે૦ ૨ હુંતો ચીરના ચંદરવા બંધાવતી, હુંતો પથરાવું લીલા પીળા પાટ. માહારે૦ ૩ હુંતો શણગાર કરાવું હરીના ભાવતા. હુંતો દરપણ દેખાડુ માહારા નાથ માહારે૦ ૪ હુંતો મીઠડા મેવા મંગાવતી, આરોગોને વઇકુંઠનાથ. માહારે૦ ૫ હુંતો શીરો કરાવું સ્નેહ તણો, જીવણ આરોગો તમારે હાથ, માહારે૦ ૬ હુંતો જુમના જળ ઝારી ભરાવતી, આચમન કરો શ્રી વૈકુંઠનાથ. માહારે૦ ૭ ખાસઠ પાનનાં બીડલાં બંધાવતી, મુખવાસ કરોને વૈકુંઠનાથ માહારે૦ ૮

હું તો સોનાનાં શોગટડાં મંગાવતી, રમત રમજો સારી રાત. માહારે૦ ૯ હું તો સજ્યા પથરાવું સ્નેહતણી, પોઢણ કરો શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે૦ ૧૦ હું તો ફુલના પંખા ભરાવતી, વીંજાણ કરૂંરે સારી રાત. માહારે૦ ૧૧ હું તો ફુલની જાળી ભરાવતી, માંહે બીરાજે શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે૦ ૧૨ હું તો થાળ ભરૂં સગ મોતીએ, વધાવું શ્રી વલ્લભકુળ પરીવાર; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી ૧૩

ધોળ ૭૫

પ્રથમ સમરૂં શ્રી વલ્લભનો પરીવારરે વાલાજી, વાહાલા તેજપકી ઉતરવું માહારે પાર માહારા વાહાલાજી. ૧ શ્રી વલ્લભ શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વીઠલ કહીએરે વાહાલાજી, વાહાલા ભક્તિ માર્ગ સ્થીર સ્થાપો શર્ણ રહીએરે માહારા વાલાજી. ૨ પ્રથમ વરણવું શ્રી ગોવરધન ગીરધારી વાલાજી, વાહાલા તમ દીઠે સુખ થાય ગુરૂમાં ભારી માહારા વાલાજી. ૩ બીજે શ્રી નવનિધ પ્રીયાજીને ગાવુંરે વાલાજી, વાહાલાને હરખી નિરખી હરખ હૈયામાં પાવુ માહારા વાહાલાજી. ૪ ત્રીજે શ્રી મથુરાં નાથ છબીલા બીરાજેરે વાલાજી, વાહાલે કરયા મનોરથ પૂરણ અમ શીર છાજે માહારા વાલાજી. ૫ ચોથે શ્રી વીઠલેશરાય જોઇ જોઇ હરખુંરે વાલાજી, વાહાલા જુગલ સ્વરૂપ બીરાજે સરખા સરખું માહારા વાલાજી. ૬ પાંચમે શ્રી દ્વારકાંનાથ કરે રાજ્યધાનીરે વાલાજી, વાહાલે શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ધરયાં મનમાની માહારા વાલાજી. ૭ છઠે શ્રી ગોકુળનાથ ધરયો ગીરીરાજરે વાલાજી, વાહાલે ઇંદ્રતણો મદ મોડયો સારીયાં કાજ માહારા વાલાજી. ૮ સાતમે શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાંથેણું ધારીરે વાલાજી, વાહાલે

કીધા છે રાસ વિલાસ તેડ્યાં વરજનારી માહારા વાલાજી. ૯ આઠમે શ્રી મદનમોહનજી ગઉ રત્ન સોહીયેરે વાહાલાજી, વાહાલા જુગલ સ્વામની સંગ વરજ સહુ મોહ્યું માહારા વાલાજી ૧૦ નોમે શ્રી ગીરધરજી છે ગુણના ભંડારરે વાહાલાજી, એહને શરણ રહીએ તો ઉતરીએ પાર માહારા વાહાલાજી. ૧૧ દશમે શ્રી ગોવીંદરાય રથાલાને નિરખુંરે વાહાલાજી, જેણે કીધા શ્રી વિઠલેશરાય હઈયામાં હરખું માહારા વાહાલાજી. ૧૨ એકાદશી મેં તો બાળકૃષ્ણજીને દીઠારે વાહાલાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં લાગે મનમાં મીઠાં માહારા વાહાલાજી. ૧૩ દ્વાદશી શ્રી ગોકુળનાથ સેવ્યા ગીરધારીરે વાહાલાજી, જેહને રાખ્યો માળાનો ધરમ એહરે વારી માહારા વાહાલાજી. ૧૪ ત્રયોદશી શ્રી રઘુનાથજીને ગાવુંરે વાહાલાજી, શ્રી જાંનકીજીનાનાથ ચરણ રજ પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૫ ચતુરદશી શ્રી જદુનાથજીની સેવા જાણીરે વાહાલાજી, એમને નમે છે મોહોટા ભુપ રાયને રાણી માહારા વાહાલાજી. ૧૬ પૂનમ પુરણચંદ શ્રીઘનશ્યામરે વાહાલાજી, વાહાલાના દરશન કરતાં પોહોચ્યા મનના કોડ માહારા વાહાલાજી. ૧૭ પંદર તથો પૂરણ થઇ એમ જાણીરે વાહાલાજી, વાહાલા રાખો ચરણના પાસ દાસ વખાણી માહારા વાહાલાજી, ૧૮ શ્રી વલ્લભ કુળની કૃપા થકી હું ગાવુંરે વાહાલાજી, વાહાલા સાત સ્વરૂપની ચરણ કમળ રજ પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૯ પ્રથમ સમરૂં શ્રી વલભનો પરીવારરે વાહાલાજી.

ઘોળ ૭૩.

ધન્ય શ્રી જમુનાં શ્રી ગોકુળ નીકટ બીરાજે નિત્ય ન

વલે રંગે, ત્રઠ તે રંગ તણા આભ્રણ સુંદાર સોહીએ
મી મળીયા હતા વારે. ટેક. અલૌકીક ડોગર રાજે, ત્યાં
હાં વઈશ્નવજન ઘેરે ગાજે, ત્યાંહાં મંદીર શોભા સુખ છા
જે. ધન્ય૦ ૧ ત્યાંહાં નિત્ય ક્રીડા નંદલાલ કરે, વરજ જુ
વતીનાં જુથ હરે, ત્યાંહાં રમણ રેતી તન તાપ હરે. ધન્ય
૨ ત્યાંહાં કુશુમ દ્રૂમ બને બેલી સોહીએ; જેને દીઠડે
ત્રીભૂવન મન મોહીએ, ત્યાંહાં અખંડ આનંદ નિત્ય પ્ર-
તિ હોએ. ધન્ય૦ ૩ ત્યાંહાં કમળ કમળ રંગ રસ ભરી-
આં, પ્રીતમ ઉપર અંતર પર વરીયાં; આવે મધુકર અંત
કારજ સરીયાં. ધન્ય૦ ૪ ત્યાંહાં ગોવરધન ગીરી સંગ
ડોલે, ત્યાંહાં વરજવાસી મુખ યશ બોલે; નહી તપ તીરથ
વરત તે તુલ્યે, ધન્ય૦ ૫ ત્યાંહાં વિશ્રામ ઘાટ મધુપુરી
જાતાં, ત્યાંહાં બેઠક વલભ સુખ દાતા; બીજા ઘાટ અનેક
મુનીવર દાતા. ધન્ય૦ ૬ ત્યાંહાં ઉતરી શ્રી વસુદેવ આ-
વ્યા, કોયલા ઘાટ શ્રી વલભ મન ભાવ્યા; એવા જસોદા
ઘાટ લખી લાવ્યા ધન્ય૦ ૭ ત્યાંહાં બ્રહ્માંડ ઘાટ મ્રતીકા
મીઠી, છડી દરશાન વસંત સમે દીઠી; ત્યાંહાં ગોપ કુપ અ
ધરે રસ છુટી, ધન્ય૦ ૮ ત્યાંહાં ગોકુળ માહા વન ગીર
ધારી, ત્યાંહાં જમલા અરજન સુખકારી; બાળે પૂતના પ્રા
ગટ સંહારી, ધન્ય૦ ૯ ત્યાંહાં ગોકુળ શ્રી માહા પ્રભુ રા-
જે, બ્રહ્મ છોકર નિત્ય ગુણ ગાજે; શ્રી ઠકરાણી ઘાટ જો
ઇ ભવના ભય ભાજે, ધન્ય૦ ૧૦ ત્યાંહાં જમના ઘાટે
નાહાતાં; અષ્ટ શાખા બ્રહ્મ ઘાટ નિત્ય ગુણ ગાતાં; તાંહાં
રાવળ રજ નિત્ય પ્રિત જાતાં, ધન્ય૦ ૧૧ ત્યાંહાં દાસ
ગોવરધન સુણ ગાઈએ, કરો કરો કૃપા તો વરજવાશી થ

ધએ; મન કરમ વચને આનંદી થઇએ, ધન્ય શ્રી જમુના
નાં શ્રી ગોકુળ નીકટ બીરાજે નિત્ય નવલે રંગે. ૧૨

ધોળ ૧૭

• વરેજ જન વલભરે, શ્રી જસોદા જીવણ જોઇએ એ
સુખ દુર્લભરે, શ્રી વલભ કૃપાથી લઇએ. ૧ પ્રગટ બીરા
જોરે, શ્રી ગોવરધન ધરે પોતે; ગુણ ગુણ ગાજોરે, નિત્ય
પ્રતી અખંડ અઘાતે. ૨ મુગટ મનોહરરે, મકરાકૃતની.જો
તે; સાંભળ સહીયરરે, નાશા લટકે ગજ મોતી. ૩ મુખ
છબી ઉપરરે, કેશ કુટીલ છબી છાજે; આંખ અણીયાળીરે
કોટ કમળ લીલાજે. ૪ ચીબુક બીરાજેરે, તેજ તણાં ચિ-
ત હરીઆં; અપાર અનોપમરે, અરૂણ અમી રસ ભરીયા.
૫ નખ શીખ શોભેરે, શેષજી પાર ન પામે; નિજ જન
નિરખેરે. વરેહ તણાં દુઃખ વામે. ૬ અંગે આભ્રણરે, વી
વીધ બસન હરી ધરીયા; એ છબી જોઇનેરે, નિજ જન
નાં મન ઠરીયાં. ૭ નવ ઘન નાગરરે. કળીયુગ પ્રગટ બી-
રાજે; શોભા સાગરરે, લોક તણા ગુણ ગાજે. ૮ દુરલભ
સુલભરે, શ્રી વલભ એ સુખ આપો; કોટી વંદનમનારે, ભ
વ બંધન વાહાલા કાપો. ૯ નાથ બીરાજેરે, જુગળ ભા-
ગ્યે આવ્યા. એ છબી છાજેરે, ભકત પ્રેમ મન ભાવ્યા. ૧૦
જેણે નવ દીઠારે, શ્રી નાથ ગોવરધનધારી; ભવોભવ ગાં
ઠયારે, અવસર બેઠા હારી. ૧૧ આસુરી અગનારે, તેબીજી
એ રસ માણે; મુઢ મની વાહાલરે, ભવ જળ તે શું જા-
ણે. ૧૨ શ્રી કૃષ્ણ કૃપાનીધીરે, શ્રી વલભ નીકટ બીરાજે;
કળીમાં કારણરે, સ્મરણથી અઘ ભાજે. ૧૩ જેને નવ જા

ચ્યારે, શ્રી નટવર નંદના નંદન; કોઇ નવ માન્યારે, પડીઆ ભવ દુઃખ ફંદન ૧૪ ધીક ધીક કેહેછેરે, દો મુનીજન તેને; અવસર ખોયોરે, કુખ બગાડી કેહેને. ૧૫ જેણે નવ નિરખ્યારે, શ્રીં જુમનાંજી માહારાણી; મન નહી વળીયુંરે, પાપી જન તે પ્રાણી. ૧૬ વરજ રજ લોટોરે, હરખ તે હૌયે ભરીયા; સુરીજન શાક્ષીરે, તે ભવજળથી તરીઆ. ૧૭ હીત ચીત ચિત હુલસેરે, હરી શેવા સુખકારી; એ સરવ વીલાસેરે, બડભાગી નર નારી. ૧૮ શરણે રાખોરે, શ્રી વલ્લભ વરજ રજ દીજે; કાંઇ નવ જાણુંરે, દાસ ગોવરધન કીજે વરજ જન વલભરે, એ જસોદા જીવણ જોયા. ૧૯

ધોળ ૭૮.

સુંદીર ગોકુળ ગામરે બીહારી સ્યામ, બ્રહ્મ સબંધનું ઠામરે બીહારી સ્યામ. ૧ દઇવીજીને કાજરે બીહારી સ્યામ, પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ રાયરે બીહારી સ્યામ. ૨ પોતાના જે જનરે બીહારી સ્યામ, વિચાર થયા છે બહુ દીનરે બીહારી સ્યામ. ૩ પુરષોતમ કરૂણા કરી બીહારી સ્યામ, શ્રી વલભજીએ દેહ ધરી બીહારી સ્યામ. ૪ ઊંચ નીચને શરણે લીધા બીહારી સ્યામ, દોશ કોશ નીવારીઆ બીહારી સ્યામ. ૫ સમરપણ આપ્યા સાસરે બીહારી સ્યામ, શેવાને કીધા છે અધિકારરે બીહારી સ્યામ. ૬ દયા કરી દીનાનાથરે બીહારી સ્યામ, શેવા ગીરધારીજીને હાથરે બીહારી સ્યામ. ૭ રાખો ચરણની છાંયરે બીહારી સ્યામ, શોભા જોઇ હરીદાસરે બીહારી સ્યામ, દેજો ને વરજમાં વાસરે બીહારી સ્યામ. ૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે બીહારી સ્યામ.

ધોળ ૭૯

શ્રી મદન મોહનલાલ, તમશું લેહે લાગી; માહારે તમ ઉપર ઘણું વાહાલ, મેં ભવની ભાગી. ૧ છું ચર્ણકમળની દાસ, ચિત ચરણે રાખો; મને આપજો વરજમાં વાસ, મુખ સંપન દાખો. ૨ માહારા પ્રાણ તણા આધાર, અળગા રહેશો નહી; હરી છો હઈયાના હાર કોઈને કેહેશો નહી. ૩ માહારા કુટંબ સહીત દરશન, તમારાં કીધાં; વાહાલા તમે મટાડયા તાપ, દર્શન બહુ દીધાં. ૪ માહરી વિનતી સાંભળો નાથ, તો તમને કહીએ, મને આપો વરજમાં વાસ, તો શરણે રહીએ. ૫ નાહીએ જળ જમુનાનાં નીર, દરશન નીત્ય કરીએ; એમ કહે છે હરીદાસ, ભવો ભવ તરીએ. ૬ શ્રી મદન મોહનલાલ.

ધોળ ૮૦.

શ્રી વલ્લભ કુળના રસીયા વાહાલા, શ્રી ગોવરધન નાથરે; આવોને અલબેલા વાહાલા, કહું એક વાતરે. ૧ પ્રિતલડી કીધીરે વાહાલા, મેં તમારી સાથરે; પ્રિતલડીની સાથે મારા પ્રાણ બંધાણા નાથરે. ૨ વાહાલપણાની વાત વાહાલાની, કોને નવ કહેવાયેરે; તમને મળવા મનડું માહારૂ આકુળ વ્યાકુળ થાયરે, ૩ પ્રિતલડી પાસ માહારા, પ્રાણ બંધાણા; શામળીયા સુંદીર વર, મનડામાં આણોરે. ૪ તમ વિના વાહાલું બીજુ કાંઈએ નવ જાણુંરે; સંસારનો લે કદી હું, હઈડે નવ આણુંરે; ગીરધારી ગુણવંતા આવો, ગોઠડી તો કીજેરે, હઈડું ઠરે જો વાહાલા, આલીધન દીજેરે, ૬ દુભાણા ના રહીયે માહારા દીનબંધુ નાથરે;

શ્રી વલ્લભ પ્રભુએ તુલસી આપી, મળાવ્યો છે હાથરે. ૭ સાચો સબંધ કીધો માહારો, ચતુર સુજાણરે; છોડાવ્યો પણ છુટે માહારા, જીવણ પ્રાણરે. ૮ મોહનજીની માયાએ મુને, મારયાં મોહના બાણરે. વરેહ તણી વેદનાથી હું તો ભુલી ગઈ શુધ ને સાનરે. ૯ વીસાર્યા નવ રહીએ માહારા, પ્રાણ આધારરે; હરજી મને હેત ઘણું છે, હઈડાના હારરે. ૧૦ અંતરે ના કીજે, માહારા અંતર જામીરે; ઉગ્ર તપ-ને પુન્યે હું તો, સુંદીર વરને પામીરે. ૧૧ પ્રભુજી પાતળી આ વાહાલા, ઓછું ના કીજેરે, વરજ સખીની દાશીને તો, બોલાવીને લીજેરે. ૧૨ શ્રી વલ્લભ કુળના રશીયા વાહા.

ધોળ ૯૧

(પંચદ્ધિ રાગ ગરબી.)

ચાલી વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લાલ. ૧ મારગ મળીઓ માહારો નાથ કે, મુજને આંતરીરે લાલ. ૨ માહારા ફોડયાં મહીનાં માટકે; ગોરસ માહારાં ઢોળીયાંરે લાલ. ૩ આવ્યાં નંદ તણે દરબાર કે, જઈ ઉ-ભા રહ્યારે લાલ. ૪ માતાજી તમારો કાંહાન કે, અનીત બહુ કરેરે લાલ. ૫ માતાજીને ચઢી રીસ કે, મંદીર થકી નીસરયારે લાલ. ૬ માતાજીએ લીધી હાથમાં સોટી કે, કાંહાનજીને શોધાવારે લાલ. ૭ માતાજીના હાથમાં દીઠી સોટી કે, ત્યાંતો કદમ ચઢયારે લાલ. ૮ ઉતરો ઉતરો મા-હારા નાથ કે, કહું એક વીનતીરે લાલ. ૯ સાંભળો સાં-ભળો માતાજી મારી વાત કે, આજની વીનતીરે લાલ. ૧૦ રૂડો બનસીબટનો ચોક કે, ત્યાં હું એકલીરે લાલ. ૧૧ એકે ઠરી નેણની સાન કે, હુ તો ત્યાં ગયોરે લાલ.

૧૨ એકે મરડી માહારી પોંચી કે, અંગુઠી ઉતરીરે લોલ. ૧૩ કાંહાનજી નહાનેરૂ છે બાળ કે, અળવીતરાં શાં કરેરે લોલ. ૧૪ ધન ધન ગોકુળની વરજ નાર કે, જેહેને ઘેર નહીરે લોલ. ૧૫ માહારૂ સોના કેરૂ બેહેડું કે, રૂપલા ઉઢાણીરે લોલ. ૧૬ મા હું જળ ભરવા કયમ જાઉ કે, કાં કે ઉભા કાહાનજીરે લોલ. ૧૭ કાંહાના કાંકરડી માં માર કે, સોના બેહેડુ નંદશેરે લોલ. ૧૮ છોડી જાુઠડા બોલી નાર કે, તું કોના ગામનીરે લોમ. ૧૯ છોરા તાહારે શી પડપુછ કે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ. ૨૦ જોયુ ગોકળીયુને ગામ કે, આ પાસે રહી મથુરે લોલ. ૨૧ મળિઆ નરસઈઆનો નાથ કે, રસ વાધો ઘણોરે લોલ. ૨૨ ચાલો વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લોલ. ૨૩

ધોળ ૮૨.

વાહાલો શ્રી વલ્લભ ગ્રહે પ્રગટીઆ, સુંદર વરજી, શ્રી વિઠલ ધરીયા નામરે સુંદીર વરજી. ૧ એનું રૂપ રસાળ ઘણી ચાતુરી સુંદીર વરજી; એનુ મુખ જોવાને આતુરી સુંદીર વરજી. ૨ એને સેહેજ કસ્તુરી તીલક ભાળરે, સુંદીર વરજી; એવાં લોચન લાલ ગુલાલરે, સુંદીર. ૩ એને અજાન બાહુએ હરી, સુંદીર૦ એની કટીપર વારૂ કેશરી. સુંદીર૦ ૪ એના ચરણ કમળ શોભા ઘણી, સુંદીર૦ ૫- શ્રીવજન માથે એ ધણી. સુંદીર૦ ૫ એને કેસરી પીતી સોહીએ, સુંદીર૦ એને તેજે ત્રીભોવન મોહીએ. સુંદીર. ૬ એના ઉપરણા છે જરકશી, સુંદીર૦ સુર વીનતા છબી દેખી હશી, સુંદીર. ૭ એમ કહી પૂસ્ય વૃષ્ટી કરે, સુંદીર, એ સુખ જોઈ હઈડુ ઠરે. સુંદીર. ૮ પૂસ્પ લતા બાહુ પા-

સરે, સુંદીર૦ ત્યાંહાં શ્રી હરી રમીઆ રાસરે, સુંદીર. ૯ ભાગ્યવડાં વરજવાસીનાં, સુંદીર૦ વાહાલા શું રમતાં રાસરે, સુંદીર૦ ૧૦ એહુ કરજોડીને વીનવુ, સુંદીર૦ શ્રીજમુનાંજી ને હું નમું, સુંદીર. ૧૧ શ્રી જમુનાંજી જોવાની આશરે, સુંદીર૦ મુને આપજો વરજમાં વાસરે, સુંદીર. ૧૨ હરીદાસ શોભા જોતાં, સુંદીર મ્હારા મનના મનોરથ સહુ પો-તા, સુંદીર વરજી. ૧૩

ધોળ ૮૩.

આજ સખી આનંદ હુવોરે, આપણા શ્રી નાથજીને જુવો; જેને કાજે તળખતા હુતાં દાડા, તે દ્વાર મેલ્યાં છે ઉઘાડા. ૧ વરજ ત્રીઆ વેગે કરો શણગાર, પેહેરોની નવ સર મોતીના હાર; આવે છે વરજ શુંદરીનો વાહાલો, તને તે નયણાં ભરી ભરી નાહાળો. ૨ જોતાં તૃપ્ત ન થાય, માધવદાસ બલીહારી જાય.

ધોળ ૮૪.

શ્રી વિઠલનાથજી સોહામણારે, એમનાં લીજીએ પેરે પેરે ભામણાંરે. ૧ દ્વિજ કુળમાં વાહાલો પ્રગટીયારે, દેખી નીજ જન મન અતી હરખીયાંરે. ૨ રાજ્ય શીરોમણ રાજીયા રે, દેખી સોળ કળા સમી લાજીઆરે. ૩ સજન સહુ સં-તોકીયારે, એતો અમ્રત વાણીએ પોખીઆરે. ૪ તન મન ધન કરૂ વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટીયા જગતને કારણેરે. ૫ કોડ પૂર્યા વાહાલે ભકત તણારે, સુખ પામ્યા માંહો માંહે અતી ઘણારે. ૬ દાસના દાસ કરે વિનતી, શ્રીરણ જીવો શ્રી ગોકુળ પતીરે. ૭ શ્રી વીઠલનાથ સોહામણારે.

ધોળ ૮૫

ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, આજુની રાત રળીયામણી જી પધારયા શ્રી વીઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણાંજી ૧ જીરે ઉલટ અંગ ન માય, આજુની શોભા અતી ઘણીજી; જીરે માનુની તે મળીરે આજ, છબી નિરખવા પ્રભુ તણીજી. ૨ જીરે હીંડે તે માંડલા માંહે, કનક કળશ શીરપર ધર્યાજી. ૩ જીરે તે ઉપર શ્રીફળ સાર, મુકતા થાળ સંગે ભર્યાજી; માહારા વાહાલાને વધાવાને જાઉં, ઉમંગી ઉમંગી આનંદ ભરીજી, ૪ જીરે ચરણ જીવોરે જુગલ કીશોર, આ જોડી અવીચળ સદાજી; બલીહારી શ્રી વિઠલનાથ કોડ પૂરો માહારા મનતણાજી. ૫ ધન્ય ધન્ય તે આજુનો દીન,

---

ધોળ ૮૬

જીરે ધન્ય ધન્ય આજુનો દીન, શ્રી વિઠલનાથ પધારી આજી; સુણી સુરીનર હરખ્યા મન, કળજુગ જીવ ઓધારીયાજી, ૧ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી વલભ તાત, પ્રગટ પુરષોતમ સુત હવાજી; જોતાં જાણુંરે અદભુત વાત, પુરણ પ્રિત્યે પામવાજી. ૨ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી આકાજી માત, કુંવર કરે હુલરાવીઆજી, જીરે એના મુખમાં તે બીડા બરાસ, વૈશ્નવ જનને આપીયાંજી; વાહાલે આપ્યાં તે ચરવિતનાં દાન. ભવનાં બંધન કાપીયાંજી. ૪ જીરે ધન્ય ધન્યરે જુમનાજીનું નીર, નિત્ય નિત્ય નાથ ક્રિડા કરેજી; વાહાલો ઓઢેરે ઉપરણાં સાર, દીઠડે મારાં મન ઠરે. ૫ જીરે ધન્ય ધન્યરે વરજવાશી લોક, વદન નિહાળે વળી વળીજી; જોતાં જાણું તે કારણ કાંય, મંગળ ગાએ મહી મ-

ળીજી. ૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રી ગોકુળ ગામ, વરજ નાયક વાસો વસ્યોજી, હવે સરીઆં શેવકનાં કાજ, મરજાદી મનમાં હશ્યોજી. ૭ જીરે ધન્ય ધન્યરે ઓછવ આજ, શ્રી શ્રી વલ્લભને બારણેજી; ત્યાંહાં તો વાગેરે તાલ પખાજ, બંદીજન બહુ જશ ભણેજી. ૮ જીરે ધન્ય ધન્યરે માગશર માસ, ઉત્તમ વદ નોમી ભલીજી; સુખ પામોરે સહુ ચર સાથ, લીલા દેખી નિત્ય નવી નવીજી, ૯ બલીહારી તે માધવદાસ, શોભા માહારે મન વશીજી; શેવક જનનાં સરીયાં કાજ, એ લીલા સહુને મન ઠરીજી, ૧૦ જીરે ધન્ય ધન્યરે આજુના દીન.

ધોળ ૮૭.

ધન્ય ધન્ય તે આંજુનો દીન આજુની રાત રળીઆમણીજી; પધારેયા શ્રી વિઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણીજી. ૧ આપણ સદા સોહાગણી નાર, આપણ શીરપર એ ધણીજી; તમો પેહેરાને નોતમ ચીર, સુંદરી નવ સત વરસ તણીજી. ૨ તમો પેહેરોને આભ્રણ અંગ, સરખા સરખી સંચરીજી: સખી એક કરે પૂષપની માળ, બીજે તે કરે કુમ કુમ ભરીજી. ૩ ઉપર શ્રીફળ ફોફળ સાર, કનક કળસ કેસર ભરયાજી. માહારા વાહાલાજીને નિરખવા જઉં, નિરખી હરખી માહારાસ ભરયા જી. ૪ જઈ જોયા શ્રી જુગલકીશોર, દેહની દશા ગઈ વીસરીજી; જોયા શ્રી રૂક્ષણી વહુજીના કંથ, ઉર ઉપર આમી ભરીજી. ૫ જોયા શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથ તે દીઠે મારાં મન ઠરે જી; મારૂ માગ્યુ આપોને માહારા નાથ. મનડાતણાં કારજ સરેજી ૬ સદા શ્રી ગોકુળ માહારો વાસ, પ્રભુની [illegible]ગી માહારે મન

ડગીજી, બળીહારી તે માધવદાસ, એ લીલા મ   াহারે મ
વગીજી. ૭

ધોળ ૮૮

ઉભા રેહો તો કહુ એક વાતડી, શ્રીનાથજી૦ તમ ગીરે
ગાળી છે મંતો જાતડી શ્રીનાથજી૦ ૧ તે દીવશ મળ્યા
હતા વૃંદ્રાવનમાં શ્રીનાથજી૦ તે દીવશની તાલાવેલી તન
માં શ્રીનાથજી૦ ૨ શ્રીનાથજી જોયાના મને કોડરે, શ્રીનાથ
જી૦ પૂરી મારા મન કેરી આશરે શ્રીનાથજી૦ ૩ હસોંછો
મધુર વાંકુ જોઈને, શ્રી નાથજી૦ ૪ ક્ષણ ક્ષણ ભણકારા
વાગે કાનમાં, ઘરમાં જાઉ ને ગાઉ તાનમાં. શ્રીનાથજી૦૫
ચિત ચોટતું નથી ઘર કામમાં, શ્રીનાથજી૦ બેલો બેલીકે-
હે છે ગોકુળ ગામમાં. શ્રીનાથજી૦ ૬ કેહેનારા ના કેહે છે
પણ માથે છો ધણી, શ્રીનાથજી૦ પૂરો માહારા મન કેરી
આશરે, શ્રીનાથજી૦ શરણે આવ્યો છું તમ દાસરે. શ્રી
નાથજી૦ ૮ ભવોભવ પાર ઉતારીએ. શ્રીનાથજી૦ બળી-
હારી જાય માધવદાસરે. શ્રીનાથજી૦ ૯

ધોળ ૮૯

સરદપૂનમની રાત જોઈ વાહાલે રમવા કીધું મનરે,
વન કુંજાં તે લીલા શકતે તે મન ચંદ્ર જતન; હરી રસ
માતારે. ૧ વેણ વજાડ્યા ચિત્ત હરયું, પ્રગટયું અંગે આ-
નંગરે; સાંભળતાં ગોપીજન આવ્યાં, કૃષ્ણ સમીપ સંગ હ-
રી. ૨ વેણું સાંભળીને દોહોવું મુક્યું, દોહંતા વાસણરે;
ખીર ચડાવી તેમજ મુકી, વાહાલા પાસે મન હરી. ૩
તાતાં દુધ જમાવતાં, પતી શેવા ભોજનરે; લેપ્નતાં લાગ્ન

આંજતાં, વિપ્ર તે આભ્રણ હરી. ૪ પતીઓનાં રોકયાં ન
રહ્યાં, આતમા હરી રસ માનરે; કેટલાએક પતીએ રોકયાં,
માધવ ચરણે ચિત લગન હરી. ૫ સહુથી આગળ તે જઈ
પોહોતા, સગુણ મુકી તનરે; ત્યારે રાજાએ પુછ્યું; એ કેમ
પાચે જન હરી. ૬ શુકજી ત્યારે એમ ઓચરયા. પેહેલું ક-
હ્યું તે સતરે દ્વેષ ભાવે શીશુપાળ ઓધ્ધારયો, એતો પીયા
જુગત હરી. ૭ વરેજ રતનાં આવ્યાં જાણીને, પ્રભુજીએ
કહ્યું વચનરે; આવ્યાં તેતો સારૂ કરયું, કારણ કહો પ્રસ્ન
હરી. ૮ રજની એવી જંતુ ભયંકર, હમણાં જાઓ ઘેરરે;
માત પીતાને પૂત્ર ભાંડરૂં, શુંહે તેહેના પેર હરી. ૯ વન
દીઠું ચંદ્ર કરી શોભે, કાળંદ્રી જળ લેમરે; ઘેર જઈ પ-
તી શેવા કરો, પાળો બાળક જેમ હરી. ૧૦ જો માહારે
પ્રેમે આવ્યાંછો, તોએ તે પણ જોયુંરે; પતીને મુકીને આ
વ્યાં, પતીવરતા ધરમ ખોયું હરી. ૧૧ ઘરડો મુરખ રોગી
હોવા, તોય પતી નવ તજીએરે; નિદ્રા આવે સરવે જુવે,
તેથી અન્ય નવ ભજીએ હરી. ૧૨ શ્રવણ કીરતન ધ્યાને
આવું, એમ નહી કાંઇ વેહેલાંરે; એવાં વચન સાંભળી
ગોપી, વિભગ થયાં સર્વ ઘેહેલાં હરી. ૧૩ મુખની ચુંની
બાહર સુકે, શોક કરી નિસાસેરે; નઇણે ભોમી લખાને
માગે, અવની વીમળ વીમાસે હરી. ૧૪ પ્રભુજીએ વાત
કરી મન જોયું, એમ કહે શું વદરે; નયણે આંસુ ફેરવી
લીધાં, બોલ્યા ગદ ગદ કંઠે હરી. ૧૫ ન મુકાય તે મુકી
આવ્યાં, એવું કેહેવું નવ ઘટેરે; જો બીજું કહ્યું તે જાણું,
ધરમ કોણથી પ્રગટે હરી. ૧૬ ધરમ રૂપ કરી તમને જાણું,
નામ ભજે સહુ વિનશેરે; મુકી નિત્ય અનિત્ય શું કરીએ,
ચતુર થઇ ઓળખશો હરી. ૧૭ ઘણા દિવસના તાપહુ-

તાપ તે, તમો વીના કોણ સમાવેરે; કો કેહેશે જે કહ્યું ન માન્યું, કોહો કયમ ઘેર જવાય; હરી૦ ૧૮. ચિત હશું ને કામ નવ સુજે, જ્યાં ચાલો ત્યાં જઈએરે; અધરામ્રત કરી વરહે સમાવો. વરહે અગ્નિ નવ ઝઈએ. હરી. ૧૯ નહી સમે તો પદવી થાશો, શરણ તમારાં સોધએરે; ચરણ ર-માને દુર્લભછેરે, તે જોઈ સરક્ષણ હોઈએ. હરી. ૨૦ વૃક્ષ સમક્ષ લક્ષમી રાજે છે, તોએ પદરજ ઇછેછેરે; સમરથ વાંચ્યું તમ દીઠા માટે, દાશી કેરા સહુ પછે. હરી૦ ૨૧ અલકાવૃત શ્રી મુખ અવિલોક તે, થઈ અપ્રચર આજરે; વેણું ગ્યાન સાંભળતાં મોહી, ત્રૈલોક જુવતી સમાજ. હરી. ૨૨ ગૌદ્વિજ પ્રેમ પુલકીત થયાં, બીજાની શી વાતરે; સ્તન મુસ્તક કર પંકજ ધરે, આરત મીટા ગાત. હરી. ૨૩ એહ વચન સાંભળતાં પ્રભુ, ગોપી સંગે રમણ કરયાં, ઉડુગણને વચે ચંદ્ર જેમ તેમ ગોપી પ્રભુ ઠરયાં. ૨૪ સતનાં જુથ મળીને ગાએ, વરજમાં ફરવા લાગ્યારે; જુમનાં પુલીને મળી સહુ આવ્યાં, કેવળ રસમાં પાગાં. હરી. ૨૫ સ્ત્રીમાં અધિક કોણ અમ વિના, એમ કરયું મદ મનરે; પ્રભુજીએ જાણી મનની વારતા, ત્યાં થયા અંતર ધ્યાન. હરી૦ ૨૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુજીની, કૃપાથી ગાય એમરે; તમ નીજ દ્વારકેશ ઉર લાવે, લીલા વરણવી પ્રેમ. હરીરસ માતારે. ૨૭ સરદપૂનમની રાત જોઇ, વાહાલે રમવા કીધું મનરે.

ધોળ ૯૦

પંચકી રાગ ગરબી.

તમે ક્યાંહાં ગયા વનમા જીરે ગીરધર સામળીઆ, ટેક.

વરેજ ભક્તને અંતર હેત જાણીને કલેશ ચિંતને કીધુંરે,
હાસ્ય વિલાશ વિહાર જોઇ જોઇ મન હરીને લીધુંરે. ગી-
રધર. ૧ હું ધું ક્રસ્ન તમેછો ક્રસ્ન, કહે સહુ તમને થઇ;
વન નર ઓજે ઊંચે ગાય, અહીંઆં છે કે નથીરે, ગી-
રધર. ૨ અવસ્થને જઇને પુછું, નંદ સો વન કઇ દીઠા;
કુરખાદીકને ત્યમ પુછુ, એમ ગયા છે મીઠારે, ગીરધર
૩ હે તુળશી હરીચરણ પ્રિય છે' અલીસે પ્રભુજી જોયારે;
હે જાય મલીકા માલતી, તબ છોટે રસ મોહ્યારે, ગીરધર.
૪ હે રસાળ રૂપગારીછો, પમનાં ઉપકંઠે વસીયારે; હે ધ-
રણી તમો ત્યાં માઠા છો, એમ ગયા છે રસીયા. ગી-
રધર. ૫ હે મગપત્ની દીઠા પ્રભુજી, ખારી સંગે રસ મી-
ઠુરે; કંદ્રપ રાગે હે તરુ અંરવે. નમન તમારૂં દીઠું. ગીરધર.
૬ હે વેલડીઓ પ્રભુજી જોયા, હીસોછો રસ ભીનાંરે;
ઉનમતે પુછુ સરવને, કરીએ પ્રભૂજીની લીલા. ગીરધર. ૭
એક પુત્ના થઇ ત્રાસ, એક સ્તન પીધુ તે રાતેરે; સાકટા
ચરણ ગાડુ. રીગણુ કીધુ રીતે. ગીરધર, ૮ એક રામ-
ગોપી, બગાસુર બક મારચોરે; ગાય દુરી મુખ વેંણું વ-
જાડી, તેડી વદન નિહાળો. ગીરધર. ૯ એક બાહુ ખં-
ધપર રાખી, ક્રશ્ન લીલા ગતે જોએરે; એક એક સ્તાન
ઊંચો કરી, વરખા એમના ખુલે. ગીરધર. ૧૦ એક ચ-
રણ તે મુસ્તગ મુકી, કહુ દુષ્ટ ખલભી ચોરે; દાવાનળ
નું પાન કરૂછુ વેહેલાં આંખો મીચીરે, ગીરધ્વર. ૧૧ એક
પૂષપમાળયો બાંધ્યાં, એક હસ્તન અનુખળ ભીતાઆં; એ
લીલા કરી વન વન ચાલ્યાં, દીઠા તે પદમાં. ગીરધર ૧૨
નંદસો વનના હે પદ નિશ્ચે, ધ્રુજ અંકુશપદ લેઆંરે;
બાળા જોડે ચરણ વિલોકિત, મન વિમાસી રહ્યાંરે. ગી-

રધર. ૧૩ હે જોરૂ પદ જુઓ કેહેનાં, જયમ હસ્તની હ-
સ્તી; જુઓ એનું ભાગ્ય સહું કહીએ, એમ મુકી બીજ
સ્તીરે. ગીરધર. ૧૪ ચરણરેણની સ્તુતી શું કરીએ, બ્રહ્મા
ઈશ અહનીશ જાચે; જે પદ જોવા તે નવ દીઠા, જાણું
અણ નાચેરે. ગીરધર ૧૫ પૂષપ વચે થયું આ ઠામે, પદ
અડધાં દેખાયાં; એઈહાં પૂષપ કેશમાં ગુથાઆં, ઊશી નિ-
શ્ચે થયાંરે ગીરધર. ૧૬ આત અમારાં મરે માહા કર
તે જોતાં દીનતા જોઈએરે; અમો સરવને વન મુકીને,
એન ભજતા છોઈએરે. ગીરધર. ૧૭ સુખ સરવેમાં હું
છુ જાણું, માન કરૂ તે રીતે; મુજથી હવે ચલાએ નહી
ચાલા તે પદ મીતેરે. ગીરધર. ૧૮ સ્કંધ ચઢો કહ્યું ક-
સ્નને, વિપ્રી તેમ ન જાણ્યુંરે; ત્યાં થયા અંતર હેત વાહા-
લાજી, વળી વળી વિલાપ વખાણ્યુંરે ગીરધર, ૧૯ જોતાં
સરવે, હે પણ દુખે ભરીઆંરે. એના મુખનાં વચન સાં-
ભળી, વિસ્મે થઈ સહુ રહ્યાંરે. ગીરધર. ૨૦ ચંદ્ર પ્રકાશ
ગયાતાં શામ્ની, તમ જોઈ પાછાં ફેર્યાં; ભગવદ ગુણ અ-
લાપે પ્રભુના, ગાય ગાય ઘર વિસરીઆં. ગીરધર. ૨૧ જુ-
મનાં પૂલીન મળી સહુ આવ્યાં, કૃષ્ણ ગવન ચિત લૈઆ;
દ્વારકેશની અનુચર જાણી, કૃપા કટાક્ષ કહ્યારે. ગીરધર
સાગળીઆ. ૨૨ તમે ક્યાંહાં ગયા વનમાળીરે.

ઘોળ ૯૧

પંચધી પદ ૩ જું લલીત છંદ.

વરજ અતિ શોભીયું, જનમ તવ કરી, રમા શોભીયું હો
મળાચા હરી. ૧ વિરએ જગ પકી મનચુ રાખ્યુ, ગીરધરે

કરી એહ જાણીયું. ૨ આનંદ ગોળીકા અખિલ જીવને, બ્રહ્મ પ્રાર્થના, જાદવ કુળે થયું. ૩ સંસાર ભય થકી, અરણ શરણ છુ, લક્ષ્મી કર ગ્રહ્યો, તેજ કર ધરો. ૪ શીકાર તો થશે મુખ દેખાડીયું. સરવ ભકતનું ગવે તે હર્યું. ૫ પ્રણીત જીવનું પાપ છેદવું ચરણ કમળથી, કામ ભેદવું ૬ મધુર વાણીએ, આનંદ જે થયું. એવા ભકત ને અમ્રત પાયવું. ૭ તવ કથામ્રત કીટ્ટમ જીવને, શ્રવણ મંગળે દુઃખ તે ગયું. ૮ હાસ્ય વખાણું વેરહ દયા નથી, રદે છોડીને ચિત વોભીયું. ૯ ગાય ચારતાં વરજ ધારીયું, લકતી ત્રાગુશઝા ચિત દેખીયું. ૧૦ ગોખ આ અવાસમે, વદન ગૌર જે, જોઇ પંચ સ્વર, પ્રગટ તે થયું. ૧૧ મન પામીયું રમાએ રચ્યું, ધરચા ભુષણે એહજ થયું. ૧૨ વેણું નાદથી શોક નાશીયું, અન્ય નમન ન જોઇ અધર પાવવું. ૧૩ ભ્રમણ અન્ય કરો નિમેશ જુગ થયું, વદન દેખતાં પલક દુઃખ ગયું. ૧૪ સરવ મુકીને સમિપ આવીઆં, ગ્યાન સાંભળી કહ્યો કયાં ગયાં, ૧૫ અતિ ઉદારછો ઈંદ્ર રાખવું, તે જોઇ વામાનું મન મોહ્યુ, ૧૬ સરવ ભકતના ભકત રૂપછો, સરવ રદેનું કપણ ત્યાગીયું. ૧૭ અન્ય ભ્રમણ વુમાશગ ખુચીયું, તજી રદે પદ ધરો કહ્યુ માનવું. ૧૮ જુગલ ચરણની રેણું આપવું, દાસનો દાસ દવારકેશ જાગવું ૧૯ વરજ અતિ શોભીયું.

ધોળ ૯૨.

પંચપદી ૫૬ ૪ થુ.

સરવ ગાપને રહ્યા, પ્રભુજીને આવ્યાં એમ, શુરવરે કરી રૂદન કીધુઃ દુઃખ મનમાં તેમ, કહીએ પ્રાણ નિધ્યની

વેશ્ય. ૧ પ્રગટ્યા ત્યાંથી કૃષ્ણજી, સુખ સદન મુખારવિંદ
પીતાંબર અરૂધરી માળા; એહ ગોકુળચંદ કહીએ. ૨ સ-
રવ ઉભા થયા ગોપી; કરી દ્રષ્ટ પ્રશન; પ્રાણ આવ્યા
હાથ પગથી, થયાં ઉભાં મન કહીએ. ૩ કેટલા અંજુલી
કરી કરી, રહ્યાં વેદ પ્રસન, મદન સ્ત્રરચિત બાહુ લિખને
ધરૂ સંગ અંશ, કહીએ. ૪ કેટલા અંજુલી કરીને, અ-
ર્પ્યો છે તંબોલ; એક હસ્તસરોજ લીધુ ધરૂ અમુલ્ય ક-
હીએ. ૫ કેટલાં ભ્રકુટી કુટીલ રાખી, પ્રેમનો આ વેશ;
વક્ર દ્રષ્ટ કરીને જોયું, રસ ભરયા આવેશ કહીએ. ૬
એક દ્રષ્ટ ટીક જોઈ રહ્યા, મુખ પાનથી ન અઘાય; નૈન
દ્વારા રદ લાગી, ન મેળ્ય ન ભીડાય. કહીએ. ૭ ત્યાં ફરી
જોઈ જોઈ પ્રભુજી આનંદીઆ; વ્રેહ તાપ સમાવ; વરજ
ભક્ત હરી સવજીત છે, તે અધિક શોભા થાય. કહીએ.
૮ કાળીદ્રી સહુ પુલીન આવ્યાં, હરખ મનમાં અપાર; સંદ્ર
કીરણે નિશા નિશા નિરમળ વળી ભોમી સમાર. કહીએ ૯
ઉલ્હાદ કરી મતિ નામનો રથ જયમ પૂરમાં કામ; ઉત્તિ
વસ્ત્ર કુમ કુમ અંકીત, પાથરયા તે ઠામ. કહીએ. ૧૦
ત્યાં બીરાજ્યા પ્રાણ નિધિ, ગોપી સ્યામ સ્પષ્ટ, સ્પર્શે
હસ્ત અનંગ દીપન; સ્મરણ ગોપી દ્રષ્ટ. કહીએ ૧૧ ભજે
તેહેને ભજે જે કોઈ આપ આપણે અર્થ, મિત્ર જોગે ભ-
જે છે, તે જાણજો જુગત્ય કહીએ. ૧૨ એક જોગી કામ
પૂરણ મુઢ ગુરૂ દ્રોહીષ્ટ; ચાર જાણની એક રીત છે, કહ્યુ
છે ગોવીંદ કહીએ. ૧૪ અમો તો ભજતાં નથી, તે ધ્યાન
છુટી જાય, દ્રવ્ય પામો જાય ત્યાર, અધીક તનમાં થાય,
કહીએ ૧૫ અમો ભજન પરોક્ષ કીધુ, જાણજો એ સત;
તેમ ભજનનું શું કહું, કેહેતાં ન આવે અંત કહીએ, ૧૬

ચીરણુ કાળનું આયુષ લઇને, ઓશીંગળ કેમ થાઉરે; દા-રેશ કેહેછે છબીપર, નિરંતર બલજાઉ કહીએ પ્રાણુનિધ ની વેલ્યા,

ધોળ ૯૩

પંચમી પદ ૫ મું રાગ ગરબી;

વાહાલા તારાં વચન સાંભળીને હરખ્યા; વાહાલા તારાં વિરહ તાપ કરાળ્યા; વાહાલા તારે જડતાં આનંદ પરખ્યા, રાસ રમીશું શ્રી ગોકુળચંદશુંરે લાલ, ૧ વાહાલા રાસ આરંભણ કીધું, વહાલા નૃત ભેદ ગતી સીધું; વાહાલા બાહુ પરસ્પર લીધું, રાસ; ૨ વાહાલા ઉછવ રાસ અમુલ્ય, વાહાલા અનેક મંડળી ગોળ; વાહાલા ક્રશ્ન આદે તે સોળ રાસ. ૩ વાહાલા દેવ શ્રી દરશાવ્યાં; વાહાલા વેમાન સહુ આવ્યાં; વાહાલા સંગે શરત કાહાવ્યાં રાસ. ૪ વાહાલા દેવ દુદંભી વાજે, વાહાલા ગાંધરવ આનંદ રાજે; વાહાલા પૂષપ વરશટી કરી સાજે, રાસ;૫ વાહાલા નેપૂર કંકણી વાજે; વાહાલા બાહેમાં મધ્યા મણી રાજે; વાહાલા રાહાલા રાસ મંડળી રસ સાજે રાસ ૬ વાહાલા શ્રમ કણ મુખપર અલકે, વાહાલા ભુવીલાસ ભુવી લળકે; વાહાલા લલીત મેઘ જળ ઝળકે, રાસ, ૭ વાહાલા ઊંચે સ્વર તે ગાય, વાહાલા રાગરંગ ત્યાંહાં થાય; વાહાલા તે રસનું શું કેહેવાય, રાસ. ૮ વાહાલા અધિક સરવકો નિરખી, વાહાલા રૂડુ કેહેણાં હરખી; વાહાલા સંગ સખી સહુ સરખી, રાસ. ૯ વાહાલાને રાસ અભિતકોધ કહીએ, વાહાલાને બાહુ કંઠ કર ગ્રહીએ; વાહાલાને મળી અમલિકા લહીએ, રાસ, ૧૦ વાહાલા ચંદન ભુજને દીધું

વાહાલા૧૦ અતિ શુખાશ મન લીધુ; વાહાલા પૂજકીન ચુંબન કીધુ, રાસ. ૧૧ વાહાલા નિત્યે વિદકલ સરશે, વાહાલા મુખ કપોળ કર પરસેઃ વાહાલા અરવિંદ બિંદુ દરસે, રાસ. રાસ, ૧૨ વાહાલા નૃત ગ્યાન મન ઠરેયું, વાહાલા નેપૂર કિંકંણી રચીયું; વાહાલા હરન રદેપર કરેયું રાસ. ૧૩ વાહાલા એકલ પામાં ગોપી વાહાલા કંઠ બાહુ આરોપી વાહાલા રંગ રેલી મન સોપી, રાસ૦ ૧૪ વાહાલા કરણ ક મળ બીરાજે, વાહાલા દ્રુમ અલક મુખ ભાજે; વાહાલા ભ્રમર રસ ગુણ ગાજે. રાસ૦ ૧૫ વાહાલા માંગ મોતી કેલી, વાહાલા તેમ ગોપી રંગ રેલી; વાહાલા કાંઈક દરપણ એની, રાસ૦ ૧૬ વાહાલા બ્યાકુળ રસ આનંદ, વાહાલા કેહેતાં ન આવે છંદ; વાહાલા એ વંદ્રાવન ચંદ, રાસ૦ ૧૭ વાહાલા એચર સ્ત્રી રસ જોયું, વાહાલા કામ દ્રષ્ટ મન મોહ્યુ; વાહાલા વરદાને રસ સોહ્યુ, રાસ૦ ૧૮ વાહાલા અતી વીરવથો આંણો, વાહાલા પ્રેમ અમરીત સુખ જાણો; વાહાલા પૂછ ન કીધું પાણે, રાસ૦ ૧૯ વાહાલા સ્પર્શે આનંદ થાએ, વાહાલા લીલા થઈ તે ગવાએ; વાહાલા અમ્રત દ્રષ્ટિ જોવાએ, રાસ૦ ૨૦ વાહાલા અમ્રત સારવે જાણી, વાહાલા ક્રિડા કરીને વખાણીઃ વાહાલા જળ પ્રવેશ મન આણો. રાસ૦ ૨૧ વાહાલા જળક્રિડાની રીત, વાહાલા કહે ન આવે પ્રીતઃ વાહાલા પરસ્પર થઈ જીત, રાસ. ૨૨ વાહાલા જળથી ગમન કર્યું, વાહાલા પૂષ્પીત વન સંપર્યું; વાહાલા તે જોઈ મન ઠર્યું, રાસ. ૨૩ વાહાલા નવરંગ નાટક સાજે, વાહાલા ચંદ્ર નીશા અતી રાજેઃ વાહાલા મદન જોઈને લાજે, રાસ. ૨૪ વાહાલા રાજાએ પુછયુ એમ, વાહાલા પરમ રીતે તે તેમ; વાહાલા અપરમ પ્રવેશ તે કેમ, રાસ.

૨૫ વાહાલા પ્રેમ સત્ય કરી સ્થાપો, વાહાલા વ્યકતા કરેતાં રાખો; વાહાલા પરદારાં કેમ જાપો, રાસ. ૨૬ વાહાલા પોતે પુરણ કામ, વાહાલા ઇચ્છિત કીધું તેમ; વાહાલા અભિપ્રાય કહો એમ, રાસ. ૨૭ વાહાલા શું કીજીએ કહો ધીચાર, વાહાલા પુરણ એ અવતાર; વાહાલા અનલ પડે સરવ સાર, રાસ. ૨૮ વાહાલા ઇસ્વરે વચન પ્રમાણ, વાહાલા આવરણ કરે અજાણ; વાહાલા બુધ્ધિવાન તે અજાણ, રાસ. ૨૯ વાહાલા હરીરસની ગમ વખાણે, વાહાલા તરન કરે અજાણે; વાહાલા જેમ રૂડું વિષ ખાણ, રાસ. ૩૦ વાહાલા ઉચિત કરે વાણી, વાહાલા ઉચત વગર સુહાણી; વાહાલા નિરહંકારી જાણી, રાસ. ૩૧ વાહાલા એવું કરે પ્રતાપે, વાહાલા ઇસ્વરે કર્યા સહુ જાપે; વાહાલા ભક્ત મનોરથ આપે, રાસ. ૩૨ વાહાલા જેહી પદ રજ માગે, વાહાલા બ્રહ્માદિક અનુરાગે; વાહાલા કરમ બાધ શું લાગે, રાસ. ૩૩ વાહાલા ગુલામી પ્રીત જાણો, વાહાલા અંતરજામી માણો; વાહાલા બાંધ કુકરમ વખાણો, રાસ૦ ૩૪ વાહાલા મનુસ્ય દેહ ધરૂ, વાહાલા તે ક્રીડા આચરૂ; વાહાલા ગુણ ભાવ ભકિત વરૂ, રાસ૦ ૩૫ વાહાલા ગોપ મન બાંધ નાખ્યું, વાહાલા યોગ માયા કરી છાયું. વાહાલા પાસે દારા દેખાયું, રાસ૦ ૩૬ વાહાલા બ્રહ્મ રાત્રી તે જાણી, વાહાલા તોએ ત્રમ ન માણી; વાહાલા ઘેર ગયાં સહુ રાણી, રાસ૦ ૩૭ વાહાલા એ લીલા જે ગાવે, વાલાલા શ્રવણ રૂદે રસ લાવે; વાહાલા ભકિત માહાફળ પાવે, રાસ૦ ૩૮ વાહાલા ધન્ય વારજવંતી ગોપી, વાહાલા મન કરી સરવ સોંપી; વાહાલા ધન્ય જમુનાં રસ ઓપી, રાસ. ૩૯ વાહાલા શ્રીમદ વલભ ચરણે, વાહાલા શ્રી

વિઠ્ઠલેશને ચરણે; વાહાલા દ્વારકેશ છે શરણે, રાસ રમીશુ શ્રી ગોકુળ મંદશુર લાલ. ૪૦

ધોળ ૯૪

(પંચદિ પદ ૬ રાગ ગરબી.)

સરખી સાહેલી સહુ મલીને, નવ સત આભ્રણ સજી-આરે; સાન કરીને વાહાલાને તેડો, લટકે ગરબે રમીએ ચાલો જોઈએરે. ૧ શ્યામા શ્યામને મધ્ય બેસારી, તાળી વાડે હાથેરે; નિરખતાં વાહાલે રીઝીજી, જુવે કટાક્ષ સાથે, ચાલો૦ ૨ સાત સ્વર એકવીસમુ રચના, ગ્રામ ત્રણને ભેદેરે; રાગણીઓ છત્રીસે મેળવી, ગાઓ પ્રબંધ ભેદે. ચાલો૦ ૩ બાગદાટને ઉર પતા રસ, સંગીત નૃત્ય ગતી લીજેરે મુશકઈ વાહાલે એ જોયું. સરવે રસમાં ભીંજે, ચાલો૦ ૪ શામળીએ ત્યારે ઉભા થઈને, વેણુંવાઈ કાંઇ કીધુરે; વીહ્વળ થયાં સાંભળી સરવે, મન આકરશીને લીધુ. ચાલો૦ ૫ છુટા કેશ સ્વેત શ્રમ શ્રી કર, ભુજા બાંહડા લટકેરે; કરણ ફુલ નક બેસર ટીલડા, કંકણ પોહોંચી મટકે; ચાલો૦ ૬ બ્રહ્માનંદ થકી ઉગારયાં, ભજનાનંદે લીધારે; રાસ રમી જળ ક્રીડા કીધી, સરવ મનોરથ સીધાં; ચાલો૦ ૭ બ્રહ્માદીક સનકાદીક શંકર, ચઢી વૈમાને જોયરે; ગુણ ગાંધરવ અપસરા કીંનર, પુસ્પ વૃષ્ટિ ત્યાં હોએ. ચાલો૦ ૮ ધન્ય વીદયુતની પેરે સહુને દરશન, એણી રીતે બ્રહ્મ રાત્રીને લેઅ કીધ. એણી પેરે સરવે જીતે. ચાલો૦ ૯ ધન્ય ગોપી વરજ શ્રી જમુનાં તટ, જ્યાં કૃષ્ણ રસ પાગ્યર; શ્રી વલભને ચરણ પ્રતાપે, દ્વારકેશ નીજ ગાએ. ચાલો૦ ૧૦

ધોળ ૯૫

અથ શ્રી પંચપદી ૭

દીઠી સરદની રાત સોહામણીજો, વાહાલે રાસ રમવાની ઈચ્છા કરી જો. ૧ વાહાલે વેણુ વગાડી વનમાંજો, સ્વર પૂરો સખીના કરણ રંધ્રમાંજો. ૨ નારી અવણે સુણી સહુ નીસરેચાં જો; કુળની મર્યાદા વિસરેચાં જો. ૩ તેહેને તત્ક્ષણ ગ્રહ કાજ મેલીઆં જો, અંગે અટપટાં આભુષણ પેહેરીઆં જો. ૪ એમ આવતાં તે દીઠાં સુંદરી જો, ત્યારે ગમન વાયક બોલ્યા હરીજો. ૫ તમે શાંને તે આવ્યાં સહુ મળી જો, તમો કુળવંત કાહાવો કામની જો. ૬ એમ લોકમાં તે લાંછન લાગશે જો, તમારે પતીવૃતા ધર્મ ભાગશે જો. ૭ પતીવૃતા પતીને છોડે નહીજો, પર પુરૂષ શું પ્રિત જોડે નહી જો. ૮ શ્રી મદન મોહનજી રૂપે ધરી જો, બે પાસે તે સોહીએ કામની જો. ૯ ગંધ્રપ રાજે શ્રી ગીરધર રાણીઆ જો, પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ બીરાજીઆ જો. ૧૦ પ્રભૂ સાતે સ્વરૂપ લીલા કરે જો, એણી પેરે તે વરજમાં વિચારે જો. ૧૧ ત્યારે શુંદરીને અભિમાન આવીયું જો, ભાગ્ય પોતાનું સરાવીયું જો. ૧૨ ત્યારે અંતર ધ્યાન હુઆ હરી જો, ઘણો વિલાપ કરેછે શુંદરી જો. ૧૩ શ્રી જમુનાજી પુલીન આવી રહ્યાં જો, ત્યારે નાથજીને મન કરૂણા આવી જો. ૧૪ શ્રી ગોકુળચંદ્રમાજી રૂપે ધર્યાજો ત્યારે શુંદરીને દરશન આપ્યા હરી જો. ૧૫ દ્વારકેશ પ્રભુને જાઉ વારણે જો, ફરી વરજ પ્રગટ્યા હમ કારણજો. ૧૬

ધોળ ૯૬

માહારા વાહાલાના વનમાંય, વાગે રૂડી વાંસલડી; હું તો પેહેલી ફરૂં ઘરમાંય, કોણે દીધી સાંકલડી. ૧ કુંભ વિના જળ ભરવા ચાલી, શીરપર મેહેલી ઉઢાણીરે; ગર્ણુંરે લેઈ જળ ગળવારે બેઠી, કુંભની શુદ્ધ બુધ્ધ ભુલી. વાગે. ૨ ગુણીઆ વના ગઉ દોવારે બેઠી, સાડા ભીજાય નવ જાણીરે; વાછડું વાળનાં ગોળીયુંરે, બાળક બાંધ્યાં તાણીરે. વાગે ૩ ઘી તાવીને છાસમાં રેડ્યાં, ને દુધમાં રેડ્યાં પાણીરે; નેતરૂ લઈને નાવલીઓ બાંધ્યો, ઘરનો ધણી નવ જાણ્યોરે. વાગે૦ ૪ પાત્ર વીના મેં ભોજન પીરસ્યાં મોદક મરચ્યાં ભેળીરે; સાકરે વડાંનાં શાક વઘારચાં, શીરસુંઠ ભેળીરે. વાગે૦ ૫ સાસુ કહે વહુને વઈતર વળગ્યાં, અવચળિયા ઉતરાવોરે, દીયર કહે ભોજાઈને બાંધો, સાન કરી સમજાવોરે. વાગે૦ ૬ તનમન માહારા પ્રાણ હર્યાંરે, માહારો વાહલોજી મથુરાં જાયરે; રામકૃસ્ન પ્રભુએ રસ પીતાં, વારે વારે સમજાવુંરે. વાગે રૂડી વાંસલડી. ૭

ધોળ ૯૭

અથ શ્રી વિઠલનાથજી માહારાજનું ધોળ.

માગશર વદી ચતુરદશી સાહેલીરે. શુભ વેળા શુભવાર; શ્રી વિઠલવર ભુતળ પ્રગટીયા સાહેલીરે. ૧ ધન્ય ધન્ય માત અકાગમતી સાહેલીરે, પુરૂષોતમ અવતાર; શ્રી વિઠલ. ૨ ઘેર ઘેર પેહોતી વધામણી સાહેલીરે, હરખ્યા છે વલ્લભ તાત. શ્રી વિઠલ. ૪ તોરણ બાંધ્યાં બારણે સાહેલીરે, ઘેર ઘેર

ઓછવ થાય. શ્રી વિઠલ. ૪ ધન્ય ધન્ય એ ઠાંકરોલી એ સાહેલીરે. માનુની મંગળ ગાય. શ્રી વિઠલ. ૫ જાચક સહુ ટોળે મળ્યા સાહેલીરે, સુણી અનોપમ વાત. શ્રી વિઠલ ૬ વીધશું વેદ સ્નાન કરે સાહેલીરે, દાન આપે વરજનાથ. શ્રી વિઠલ. ૭ થાળ ભરચાં સગ મોતીએ સાહેલીરે, આવ્યાં શ્રી વરજની નાર. શ્રી વિઠલ. ૮ વિપ્ર વેદ ધુના ઓચરે સાહેલીરે, દેછે સહુ આશિસ્ય. શ્રી વિઠલ. ૯ વધાવા આવે સહુ લાલને સાહેલીરે, હઇડા હરખ ન માય શ્રી વિઠલ. ૧૦ દાશીજીએ લીધા ગોદમાં સાહેલીરે, નિરખે સઘળો સાથ. શ્રી વિઠલ. ૧૧ વેસ્નવ ગયા આનંદ શું સાહેલીરે, આજ શ્રી જુગદીશ. વિઠલ૦ ૧૨ દેવનાં દુંદભી વાગીયાં સાહેલીરે, પૂસ્પની વરટી થાય. શ્રી વિઠલ૦ ૧૩ દૈવી જીવને કારણે સાહેલીરે, ફરી લીધો અવતાર. શ્રી વિઠલ૦ ૧૪ શરણે લીધા જીવને સાહેલીરે. લીલાનો નહી પાર શ્રી વિઠલ. ૧૫ દાસ વલમ જાય વારણે સાહેલીરે: પૂરૂષોતમ અવતારે, શ્રી વિઠલવર બુનગ પ્રગટીયા સાહેલીરે૦ ૧૬

ધોળ ૯૮

કોઈ મને ક્રસ્ન દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં, કોઈ મને પ્રભુજી મેળાવોરે મધુ વનમાં; મેરા મતી હેરી તેરો મરમ ન જાણે, વનમાં ફરે વાહાલે તનમાંરે. મધુ વિનમાં. કોઈ મને ૧ શકળ બન ઢુંડયા શકળ વરજ ઘેરચા, અંતરે ઉદાશી માહારા તનમાં. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૨ અમર ચીર પેહેરચાં મેઘા ડંબર ઓઢ્યાં, ફુલડાં બેનનતી બાગનમાંરે. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૩ રાટંતા ચોરને હાર માહારા

દુસ્યા, નિર ભરાંવાં લોચમાંરે. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૪ સુરદાસ કેહે પ્રભુ તીહારે મીલનકું. અતીરે ઉલટ માહારા તનમારે મધુ બનમાં, કોઈ મને ચરન દેખાડોરે આજે કુળમાં, ૫

ધોળ ૯૯

"માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી, હુંતો જોઉ તમારી વાટ; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી૦ ૧ હુંતો શેરી વળાવીને સજ કરૂ, હુંતો પધરાવું લીલા પીળા પાટ..મા-હારે૦ ૨ હુંતો કંકુ કેસરના ગારા ઘાલું, હુંતો મોટી કસ્તુરી પડાવું ભાત. માહારે૦ ૪ હુંતો ગોખે ગોખેરે દીવા કરૂં, હરખે બંધાવું હીંચોળાખાટ. માહારે૦ ૫ હુંતો શણગાર સજીરે શોભીતા, અરગ્યા ચોળી ગરચોળાંને ઘાટ, માહારે૦૬ હુંતો આડ કરૂંરે કેસર તણી, હુંતો ચોખળીયા ચોકું લેના ટ. માહારે૦ ૭ હુંતો સુંદીર મનાવુંરે સુખડા, જીવણ જમવા તમારે કાજ. માહારે૦ ૮ હુંતો બીડાં વાળુરે બાસટ પાનનાં, આરોગાવું શ્રી વળભરાય. માહારે૦ ૯ હુંતો થાળ ભરે સગમોતીએ, વધાવું શ્રી વલભનો પરીવાર. માહા, રે૦ ૧૦ હુંતો કરજોડી કરૂં વિનતી, બલીહારી જાય માધવદાસ. માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧૧

ધોળ ૧૦૦

જીરે વઈશાક વદી એકાદશીરે, શ્રી વલભજી પધારેવાની પેરેરે; શ્રી લક્ષમણ ઘેર સોહલા, જીરે અલંબાજીએ મનમાં વિચારીયુંરે, જીરે સુતતે પધરાવીએ ઘેરરે. શ્રી લક્ષમણ ૨ જીરે અગ્નિકુંડ માગજ આણીઆરે, જીરે બેહુ સ્તને

વેહેછે ષષ નિધારરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૩ જીરે નિજ જન સર્વે ઉધારવારે, જીરે ભક્તિનો કીધો ઉપદેશરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૪ જીરે બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીયારે, જીરે શેવા કરાવી પ્રિતેરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૫ જીરે પુસ્ટી મારગની વાધી ગતરે, જીરે કોને તે નવ કેહેવાયરે, શ્રી લક્ષમણ૦ ૬ જીરે દેવાના કુળમાં શ્રી કૃસ્ન પ્રગટીયારે, જીરે અડળક શ્રી વલભરાયરે. શ્રી લક્ષમણ ૭ જીરે નિશ્ચધન જનને તે એ પ્રભૂરે, જીરે પ્રગટ દેખાડી છે રીતરે, શ્રી લક્ષમણ૦ ૮ જીરે એને કારણ હરી દેહ ધરીરે, જીરે તેમાં તે સંશય નહી લગારરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૯ જીરે અધરમ તે જીવ ઓધારવારે, જીરે શ્રી વલભ શ્રી વિઠલેશરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૧૦ જીરે એહુના ચરણ કમળ નિત શેવીએરે, જીરે છોડોએ સકળ કલેશરે. શ્રી લક્ષમણ૦ જીરે હરીદાસ શોભા પ્રભુ નિરેખતારે, જીરે ચરણ કમળ ધારી ધારરે, શ્રી લક્ષ્મણ ઘેર સોહીલારે. ૧૧

ધોળ ૧૦૧

અથ શ્રી પૂષ્ટિ માર્ગના દસ મર્મનું ધોળ લખ્યું છે.

પુષ્ટી માર્ગ તણાં મર્મ દસ જાણીને, નિત્ય આચરણ કરીને શુદ્દ વિચારે, તો તેહને વશ થાવરે શ્રીહરી પ્રેમની વેલડી ત્યાંહાં વિસ્તારે. ૧ પ્રથમ એક મર્મ શ્રી મહાપ્રભુ જાણી ને, વિશ્વાસ દ્રઢ કરી વચન પાળે; અવર સાધન સર્વ લૌકિક કામના, એહુની કૃપા વિના ફળ ન ભાળે. ૨ બીજો મર્મ તે કેવળ શ્રી ગુરૂ, વાક વિશ્વાસ આચરણે કરવું; જે જે વાણી શ્રીવલભ ઓચરે, તે તે વિચારીને મન ષરવું. ૩ ત્રીજો મર્મ તે શ્રી કૃસ્નના નામનો, માહાત્મ હરદે

થાય સફળ સારે; અનેક પ્રકારના ધર્મ કો ઉચરે, કોટીમે અંસે નહીરે ભારે, ૪ ચોથો તે મર્મ વિસ્વાસ આણી કરી, પ્રભુજી કરશે તે અતી રૂડું; રાધકારમણ શ્રીવ્રજ ની હારી હરી, ભજન દરેજ અન્ય જાણો કુડું. ૫ અવર લીલા સહુ અનંત રૂપે કરી. અંતરજામક સહારે જાણો; આહરી શામળો અનંત રૂપે કરી, નિત્ય લીલા પ્રભુ નત્ય માણે. ૬ પાંચમો મર્મ શ્રીકૃષ્ણ શરણાગત, લોક વાદ સર્વ પરિત્યાગ ભાવે; નિરપેક્ષ ભાવ તે સવરવત્ર પરીખીએ, ત્યારે શ્રીકૃષ્ણને દ્વારે આવે. ૭ છઠો મ[illegible]ર્મ મે કેવળ નાથનો, સરવ પરિત્યાગ ગુણ ધ્યાન કરીએ; ધ્યાના દ્વારા કરી સરસ લીલા ખરી, આવરજનાથને હ્રદે ધરીએ. ૮ સાતમો મરમ તે અંતરી લેવા, વસણાત્મક વરેજ માંહે ફરીએ; ભાવાત્મક ત્યાંહાં વિપૂરે પોતા તણું, સખી ભાવે થઇ શહુ વરીએ. ૯ આઠમો મરમ તે ક્રિડા રસ ભાવના, અંતરમાં અનુભવ કરવો; જેમ જેમ સખી સંઘ કોડેરે, તેમ તેમ તે આચરવા. ૧૦ નવમો મરમ તે દવઈત દલ ભાવના, તાપ કળેશ રૂદેમાં લાવે; જે ફળ દશા વરેજ સુંદરી ભોગવે, ત્યમ ત્યમ એહને અનુભવ કહાવે. ૧૧ દસમો મરમ તે દીનતા ભાવના, સરવ પ્રકાર કરી રૂદે દુખ આણો; અવર સાધન નાહના વીધી છે ઘણા, કૃષ્ણ કૃપા વિના કાંઇ અનમાને. ૧૨ એ મરમ દસ જે કોઇ ગાયને અનુભવે, તેહેને શ્રીકૃષ્ણ આધીન થાય, શ્રીમદ વલભનિપટ કરૂણા કરે, આપણા દાસની બાંહ્ય સાહ્ય. ૧૩

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

ધોળ ૧૦૨ પદ ૨

અથશ્રી પૂષ્ટિ મારગના સિદ્ધાંતનું ઘોળ પવિત્રા એકાદશીનું લખ્યું છે.

પૂષ્ટિ મારગ સિદ્ધાંતની સાંભળો કહું એક વાત, શ્રાવણ સુદી એકાદશી વચન કહ્યાં જે રાત. ૧ શ્રીમદ વલ્લભને મન ચિન્તા ઉપની એહ, આશા બ્રહ્મ સંબંધની પ્રભુજીએ કીધી તેહ; પોતાના જન જાણીને, ચિંતા ધરી મન માંહ, આતુરતા કીધી ઘણી શ્રીજી પધારયા ત્યાંહ. ૨ પુરાણ પુરૂષોતમ તમછો; જીવછે દોષ સહીત; આધારણ કારણ પ્રભુ, કેડુંજે ધરી મત ચિંત. ૩ ત્યારે શ્રીજી એમ બોલીયા, સાંભળો વલ્લભરાય, નામ સમરપણ જે કરે, તેહેના પ્રાયશ્ચિત જાય. ૪ જીવ જંત જે કોઈ આવે, તુમારે શરણ; તે ઉપર કરૂણા કરી, રાખીશ માહારે ચરણ. ૫ પવિત્ર કરીને સુત્રનું, પહેરાવું શ્રીજુગદીશ; કેશરી રંગે રંગીયું, તાર ત્રણસેહને ત્રણવીશ. ૬ મીશ્રી ભોગ ધરાવીઓ, વસ્ત્ર ધરૂં તતકાળ, કોર છેડા કરી કેશરી, ધોતી ઉપરણા સાર. ૭ શેવકને સુખ કારણે, શ્રીજીએ કીધો શ્રમ; નામ સમરપણ આપીને, રાખ્યો વૈષ્ણવ ધરમ. ૮ શ્રાગી રીધારીજી મંદીર પધારીઆ, એ સુખ કહ્યાં નવ જાય; હરીદાસ શોભા જોઈને, અનેક મંગળ ગાય.

ધોળ ૧૦૩

ધન્ય શ્રીવલ્લભ અડેલમાં પ્રભુ વશીઆ જમુનાનાં તીરે,

ધન્ય વઈસના જન વંદે એ પદ રજને ત્રવેણી તીરે. ધન્ય જુમનાજીનો સંગમછે. હેની લેહેર રંગ તોરંગ છે; પાવન થાય સ્થાવર જંગમ છે. ધન્ય. ૨ ધન્ય પ્રયાગ વાશી નિ- રખીએ, ધન્ય તીરથ સઘળાં કરખીએ. ધન્ય ૩ વેણી મા ધવ સુખપર વારી, એની છબી નિરખી જાઊ બલીહારી; ધન્ય ધન્ય સાધ જનના સુખકારી. ધન્ય ૪ ધન્ય પ્રયાગ તીરથ રાજયછે, ત્રવેણી તીરે દરવાજા છે; તેતો સારે સ- રવનાં કાજ છે. ધન્ય. ૫ ધન્ય દશાશ્મેધ ઘાટે જાતાં; ધન્ય નિરમળ ગંગાજી નાહાતાં; ધન્ય ધન્ય હરજે હરી ગુણ ગાતાં. ધન્ય. ૬ ધન્ય ધન્ય એ માધવટો નાહાતાં, ધન્ય નિરમળ તેહેનાં તન થાતાં; ધન્ય સેહેજે તે વઈકુંઠ જાતાં ધન્ય. ૭ ધન્ય અડોઅેળ રાજે છે, ધન્ય પેલી તીરે પ્રંગ બીરાજે છે મધ્ય ત્રવેણી ગાજે છે. ધન્ય૦ ૮ જેણે એ બેઠકને ભાગ ધરીઆ, ધન્ય ભવસાગર ફેરો ટળીઆ; ધન્ય પ્રેમ સુધારસમાં ભળીઆ. ધન્ય૦ ૯ ધન્ય જુમનાજીમાં વાસ છે, ધન્ય વલભ કુળની પાસ છે; ધ- ન્ય શોભા જોઈ હરીદાસ છે; ધન્ય શ્રીવલભ અડેલમાં, પ્રભુ નમીઆં જુમનાં તીરે, ૧૦

ધોળ ૧૦૪.

ઘેર આવોરે ગોપીયુંના વાહાલા, આનંદ વધારો નંદ ના લાલા; નાથ નથો કાંઇ નાના કાલા, તો ખ્યાલા પીજ પ્રેમનારે. ૧ આવો તો અલીંધન દીજે, પ્રેમ તણા રસ પાઈને પીજે; દાસજાડાને દરસન દીજે, તો નિર્ભે કેજો નામનીરે. ૨ જન્મો જન્મના સ્યામ છો સંગી, મળે ગો- પિયું એકજ રંગી; નાથ વિના નહી બીજા સંગી; તો ૨

હીએ તીભંગી ટેકમાંરે. ૩ આપ બળે ગોવરધન ધારીઓ, સુરપતી કેરો ગરવજ હરીઓ; વરજવાસીનાં કારજ સરીઆં, તો ગોકુળ રાખ્યું રેલતુંરે ૪ માડી માહારે એ વર રૂડો, જેની બીકથી કંસરાય બુઢો; ન્હાનો એ પરાક્રમ પુરો; તો ચોઢો અવિચળ ચાંદલડોરે. ૫ કુમ કુમ કેરા છડા દેવરાવો, મહીરે મોતીના ચોક પૂરાવો; તરીઆ તોરણ દ્વાર બંધાવો, તો વાહાલાને વધાવો પ્રેમશુંરે. ૬ જોશીડા તેડો જોશ જોવરાવો; ઘડીયાં લગ્ન ઠીક ઠરાવો; ખાતીજ ખુપની ચોપ કરાવો; તો તેજ જાય સ્વદાન દઈનેરે. ૭ તમારા પીતાજી લખ્યાં લેખે, વાહારજો એના ત્રાગ ફળ્યા તમારે; પાકે તો પોહોચે કોડ અમારા, તો કેહે માધવદાસ કરગરૂ હુંરે.

ધોળ ૧૦૪

ઠુમરી.

મુખડાનું માંડણ મોતી. માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડણ મોતી, મેહે જળજમુનાનાં ભરન ગઈતી; મુખડુ ધોતાં ખોયું મોતી, માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડણ મોતી. ૧ ગાગર ભર પનઘટપર મુકી, લાગી ફુળ મોતી જોતી જોતી. માહારાજા. ૨ ઘર જાઉ તો મારી સાસ લડતંડ, નણદી બોલે છે મેણાં દેતી. માહારાજા. ૩ પુરષો તમ પ્રભુ આએ અચાનક, મોતીડુ દીધુ છે માહારૂ ગોતી. માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડન મોતી. ૪

ધોળ ૧૦૬

ઠુમરી.

ભારેડી બાજી કાહાના તેરી બેસ બાસુરીયાં મેરાજીઆરા

ધરે નહી ધીર. ટેક. ગોકુળ બાજી બંદ્રાવન બાજી, અર જુમનાંજી કે તીરે. મેરાજીઅરા. ૧ મોર મુગટ મકરાકૃત કુંડળ, સુંદીર સ્યામ શરીર. મેરા જીઅરા. ૨ પુરષોતમ પ્રભુકી છબી નિરખીને ધન્ય મનવારૂ શરીર. મેરા જીઅરા. મો રહો બાજી કાહાના તેરી બેરન બાસુરીયાં મેરા જીઅરા ધરે નહી ધીર.

ધોળ ૧૦૭

ઠુમરી.

સામરો ન જાને મેરી પીર, કનઈયા ન જાને મેરી પીર; પીર પીર પીર એલો અરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૧ મે દધી બેચન ગઇતી બંદ્રાબન, સામરાને એં-ચ્યો મારો ચીર; ચીર ચીર ચીર જાયમ ફાટો જાય અરરરર-રરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૨ મેકુ જાર જુમના ભરન ગઇતી, સામરાને ડારો મોપે નીર; નીર નીર નીર છાંટો જાયમ છરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૩ બંદ્રાબનમે રાસ રચ્યો હે હરીયા હમારા જીવ; જીવ જીવ જીવ ચાહ્યા જાયમ ખરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર, ૪ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુઃ બંસરીકો ફેંકયો મોપે તીર, તીર તીર તીર કપી જાયમ થરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. કનઇઓ ન જાને મારી પીર.

ધોળ ૧૦૮

જીરે કારતક માસ વદી અષ્ટમી, જીરે પ્રગટયા શ્રી ગીરધરલાલ; આનંદ મુને અતી ઘણો. ૧ જીરે પોઢ સ-કળરે ગાજી રહ્યું, જીરે વાજે છેરે નિશાન; આનંદ. ૨

જીરે ઘેર ઘેર હરખ વધામણાં, જીરે ઘેર ઘેર ઓછવ આજ આનંદ. ૩ જીરે મંગળ સાજ કરો માનની, વરજ નારી વધાવા જાય આનંદ. ૪ જીરે ગોકુળ ગુંડારે ઉછળે, જીરે તરીયા તોરણ ધારય. આનંદ. ૫ જીરે દાન આપે કેસરી રાયજી, જીરે ગજરથ અશ્વને ગાય. આનંદ. ૬ જીરે ગોકુળ ગામ રળીયામણું, રળીયામણું શ્રીજમુનાનાં તીર. આનંદ. ૭ જીરે ક્રિડા કરે ગોરધનલાલજી, જીરે રતન ગંગાજીના વીર. આનંદ. ૮ જીરે એ પ્રભુને નવ્ય ઓળખ્યા, તેનો ફેરો પડગો સંસાર. આનંદ. ૯ જીરે એ પ્રભુને જેણે ઓળખ્યા, તેના ભાગ્ય તણો નહી પાર. આનંદ. ૧૦ જીરે આશ પુરી વાહાલે ભકતની. બલીહારી જાય માધવદાસ. આનંદ ગાહારે આનો ઘણો.

ધોળ ૧૦૯

શ્રી વલભ કુળ ભલે પ્રગટીયા, પ્રગટ્યા શ્રી વીઠલનાથરે દાસને મનરે આનંદ ઘણોરે વેદપુરાણે આ વાતરે. ધન્ય માતાજી શ્રી અકાજી, જેણે કર શ્રીનાથજી હુલરાવ્યારે. શુક સનકાદીક ગમ નહી, પ્રગટ્યા શ્રી પુરૂષોતમ આવ્યારે ૨ ઘેર ઘેર ગુંડા ઉછળે, તોરણ દ્વારે સોહાયરે; પરમપનોતાં સુંદરી, હરજીને નિરખવા જાયરે. ૩ સુંદરી સરવ ટોળે મળ્યાં, મુખ જોઈ જોઈ મોહેરે. આનંદ સાગર ઉલટ્યો, ત્રીભોવન જય જયકાર હોયરે. ૪ વાજીંત્ર વાગે શોભીતા, ઘેર ઘેર ઓછવ થાયરે; દુંદભી વાગે દેવતાનાં, શુકજી શ્રી ભાગવત ગાયરે. ૫ કેશર કુમ કુમ છાંટણાં, દેવની આશિષ થાયરે; દાન આપે શ્રી વલભજી ઘણું, ઉલટ અંગ ના માયરે, ૬ ભકિત મારગ સ્થિર સ્થાપવા પરનવની કરવા

સાહરે; આપણને અનુગ્રહે કરયો; જોગી ન જાણે એ વાતરે, ૭ ભકિત કરો શ્રી વીઠલજીની, બીજી ફોગટ વાત રે; એરે લીલા જે કોઈ જાણશે, તે વરજવાશીનો સાથરે. ૮ માગસર વદીને નોમી ભલી, ભલી ભલી આજુની વાત રે; શ્રી વિઠલારરે રૂદય હુવા, પ્રગટયા શ્રી પુરણ બ્રહ્મ. ૯ ધવળ મંગળ હોય ઘણાં, આ સુખ અંગે ન માવરે; શ્રીરાણ જીવો માહારો વાનમો, બલીહારી માધવદાસરે ૧૧ શ્રી વલભ કુળ ભલે પ્રગટીયા પ્રગટયા શ્રી વિઠલનાથરે.

ઘોળ ૧૧૦

સાંભળ સુજની વધામણી, શ્રીગોકુળપતીને દરબાર; પારવતી માતાએ સુત જનમીયા; શ્રી દ્વારકા નાથજી અવતાર, પ્રગટયા શ્રી પૂરશોતમ લાલજીરે. ૧ વાજીંત્ર વાગે સોહામણા, ગુણીજન ગાય છે ગાન; માગણ જાચક મળ્યા સહુ, તેમને આપ્યાં બહુ દાન. પ્રગટયા. ૨ ધન્ય ધન્ય વઇશાક માસનો, ધન્ય સુદી પડવાના દીન; ધન્ય ઘડી શુભવારનો, હરખ્યાં સરવેનાં મન, પ્રગટયા. ૩ જુવતી જનરે ટોળે મળી. નવ સપ્ત સજ્યા શણગાર; ચાલો પ્રભુને વધાવાને કર ધરી મંગળ ચાર. પ્રગટયા. ૪ કંચન કળશ મુરતક સોહીએ, ગાતાં મંગળ ગીત; પ્રીતશું પોહોચ્યાં દરબારમાં, જાણે આવા રાણાજીત. પ્રગટયા. ૫ ભેટ ધરે મન ભાવતી, વળી વળી વારણે જાય; એ પ્રભુ ચરણ પરતાપ થી. નિજદાસ આનંદ ગુણ ગાય. પ્રગટયા શ્રી પુરશોતમ લાલજીરે.

ઘોળ ૧૧૧

સેનમોરી અમા શ્રીનાથજીને ખમા; ખમારે ખમા ન-

દરાય સાંજાં; શ્રીન૦ ગોખે ચડી નીહાળવારે, અમા૦ અ. મને આશા વાસન ગોરી, અમા૦ કેસરીઆ બાંધો સોહીએરે, અમા૦ માગે સોહીએ પાઘ ગોરી, અમા૦ બાંહે બાંજુબંધ બેરખારે, અમા૦ કુંડળ ઝળકે છે ચાર ગોરી અમા૦ ગોરી કુદન ઝળકે ચારગોરી, અમા૦ જુમક લટકે ચાર ગોરી, અમા૦ મીઠે લાલનકુ, ખમા૦ કુલરા આગવદ પોહોચીઅેરે. અમા૦ ગળે ગુંજાકા હાર ગોરી, અમા૦ ભીમનં ઠાકોર બેઠીયોરે. અમા૦ વરજના પ્રાણ આધાર ગોરી, અમા૦ સેન ગોરી અમાશ્રી નાથજીને ખમા.

ધોળ ૧૧૨

નાગર નંદજીના લાલ, માહારી ચુંદડીના ચોર; ચુંદડી ચોરી વાહાલો કદમ ચડી બેઠો, સાસરીયાં સુતાપછે, દુર થકી દીઠો, નાગર ૧ કાનડ કાળા મોરલી વાળા; મકર ધારારે, આધી રાત મથુરાંથી આવ્યોરે, કંસ કારણેરે. વાલા નંદના. ૨ લાખ ટકેકી ચુંદડી, અજબ રૂડો રંગ, સાસરે સંતાપણ મેરો બુડો થયે અંગ. વલા. નંદકુવર સ્યામ સુંદીરે, મદન મોહનલાલ; નંદકે ગીરધર જીવન મેરો નામ, વાહાલા વરજનારે મેરી ચુંદડીના ચોર. ૪

ધોળ ૧૧૩.

શ્રી ગોકુળનાથજીના લાલરે, શ્રી પૂરસોતમ વર રંગ રશીઆ: વાહાલે કીધા વઈસ્નવ ન્યાલરે, જનમ જનમ મારે મન વશીઆ. ૧ એમનું નખ શીખ અદભુત રૂપરે, શ્રી પૂરશોતમ; વાહાલો શ્રી કાંકરોલીના ભુપરે, જનમો જનમ ૨ તમારાં સુંદીર નેન વિશાળરે, શ્રી પુરશોતમ; તમો તી

ક્ષક મુદ્રા ધરેચાં ભાળરે, જનમો જનમ. ૩ શ્રી મુખ છે પૂનમ ચંદ્રરે, શ્રી પૂરશોતમ; જોતાં ભાગ્યાં ભવદુખ દુરરે, જનમો જનમ. ૪ તમો શ્રી વરજભુશણના ભ્રાતરે, શ્રી પૂરશોતમ, તમો સી જમુનાંજીના તાતરે; જનમો જનમ ૫ તમો વરજદ્વાર બેઠાજીના તાતરે, શ્રી પુરશોતમ, શ્રી આશામતી વહુજીના નાથરે, જનમો જનમ. ૬ શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથરે, શ્રી પૂરશોતમ; સુત શ્રી ગીરધરજી ગુણવંતરે, જનમો જનમ. ૭ તમો રાજનગર સુખ આપ્યુંરે, શ્રી પુરશોતમ; મહાપનીત વાઅળ દુખ કાપ્યુંરે, શ્રી જનમો જનમ. ૮ છોટી કાંકરોલી જનમ દીન કીધારે, શ્રી પૂરશોતમ; નિજદાસને શરણે લીધારે, જનમો જનમ માહારે મન વસીયારે, ૯

ધોળ ૧૧૪

આ કળીમાં કારણ એક, અષ્ટાક્ષર ભારી, શ્રીવલ્લભ શ્રી મુખથી પ્રગટીઆ શક્તિ તારી, શ્રીવલ્લભ વંશની કૃપા થકી. કર અષ્ટાક્ષા વરણનરે, શ્રીમુખથી પ્રગટયો એ શ્રી વલ્લભ; એ વેળાને કરૂ પ્રણામ, અષ્ટાક્ષર ભારીરે. ૧ આ દેવી જીવપર દયા વિચારી, રસ વરસાવા ભારીરે શ્રીવિઠલ પ્રભુજીએ કૃપા કરીને. ગ્રંથ પ્રગટયા બળીવારી; અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨ અષ્ટાદશ કરેયા શ્લોક પ્રગટયા શ્રીવલ્લભરાજ કુમારરે; માહા ગુહ્ય રસ પ્રગટ કરેયા, બાળ વંશ સહિત બલીહારે- અષ્ટાક્ષરભારી. ૩ પ્રથમ શ્લોકમાં પ્રગટ બતાવ્યુ, શ્રીકૃસન ચંદ્રનું રૂપરે; કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ નેતી કરીને, સદા રસ રૂપ, અષ્ટાક્ષરભારી. ૪ આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ અષ્ટાક્ષર માંહ્યરે; નિસ્ચંતને વળી નિડર થઈને, ભજે મ

જે વરેજરાય, અષ્ટાક્ષરભારી. ૫ શ્રી માહાપ્રભુજીએ સાત ભક્તિના દાન કરયાં આમંત્રરે; માહા અઘોર કળી જીવ ઓધરવા, સાતે ભક્તિનો એ જંત્ર. અષ્ટાક્ષરભારી, ૬ સાત ભક્તિનાં નામ વખાણું, શ્રવણ વળી કીરતનરે, સ્મરણને વળી શ્રવણ ભક્તિ, પાંચમી છે અરચન. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૭ પાદસેવદન વંદન વાસ તાવ, એ સરવે મળીને સાતરે; માહા પ્રાક્રમી સાતો જાણને, એક એક મળી વીક્ષાવ. અષ્ટાક્ષરભારી. ૮ પુકપરીક્ષાવ પ્રહલાદ શુષજી, લક્ષમીને પૃથુરાજરે; હનુમાન અર્દે સાતે જાણને, એક એક ભક્તિએ કીધાં કાજ અષ્ટાક્ષરભારી. ૯ હેવા મોટાને બહુ પરીશ્રષ્ટથી, પ્રાપ્ત થયું રતનરે; આ દૈવી જીવપર દયા વિચારી. અષ્ટાક્ષર ધન્ય ધન્ય અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૦ આ સાતેમાંથી એકે સાધન, આ કળીના જીવ શું કરશેરે; અષ્ટાક્ષર માહા મંત્ર જપ્યાથી ભવસાગર તે તરશે, અસ્ટાક્ષરભારી. ૧૧ જે દીવસથી શ્રીગુરૂ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળયું દાનરે; તે દીવસથી જીવ પરિયંત રૂડું રાખ્યું ધ્યાન અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૨ શ્વાસો શ્વાસને હરતાં ફરતાં, અષ્ટાક્ષર મુખ ગાયરે; નિંદ્રા જાગ્રત રસ્તે ચાલતાં, અહરનિશ ચાલ્યાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી ૧૩ આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ મળે સુખ થયરે; માહા અલૌકીક લીલાનો અનુભવ કરી લીલામાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૪ પ્રથમ શ્લોકમાં શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ, કૃપા બહુ ગુઢ કીધારે; નિજ શ્રષ્ટિને દાન આપીને સકલ કામના સીધી, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૫ બીજા શ્લોકમાં સદા સરવદા શ્રીક્રસ્ન સમરણ કરવુરે; જમના દુતનુ કાંઈ ન ચાલે. લેશ માત્ર નહી ડરવું અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૬ આધાર ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, માહા પાતક

સહુ નાસેરે; ગૌબ્રાહ્મણ સ્ત્રી બાળકની હત્યા, તે સહુ ત્રાસે નાસે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૭ ત્રીજા શ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નીત જપવોરે; જમનાં દુત પડે નર્ક દ્રષ્ટે એવો અષ્ટાક્ષર ઓળખવો. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૮ કાળ કર્મ તેહને નહી બાંધે, ઉલટા અનુકુળ થાયરે; માયા મોહના આપે તેને, જેતઅસ્ટાક્ષર નીત ગાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૯ અજ્ઞાનને શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, અગણીત પાપ સહું જાયરે; અજામેલની વાત વીચારો, માહા પાપી પાવન થાય, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૦ ચોથામાં શ્રી સહીત અષ્ટાક્ષર વરણવુ શ્રી વીઠલેશરે; નીજ શ્રુતિ ઉપર હેત વિચારી, ગુરૂરૂપે ધરના ધર. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૧ નિર પક્ષ વડે નિરધાર કરીને. પ્રગટ કર્યા માહારાજરે; પાંચમા શ્રી મુખ કછથી, શ્રીવલ્લભે કીધાં કાજ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૨ શ્રી ગીરીરાજ ધરણે ચિંતા મટાવા, માહા મંત્ર પ્રગટાયોરે; જેમ રૂઇ ઢગલો ચીનગી બાળે, તેમ જીવના દોશ મટાવા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૩ દવાપરમાં પ્રભુ પ્રગટ થઇ, પૃથ્વીનો ભાર ઉતરયો; તેમ કળીમાં આ અસ્ટાક્ષરથી, વાહાલે સકળ સૃષ્ટી તારચા. અ૦ ૨૪ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલેશ કૃપા કરીને પુષ્ટિ રસ પ્રગટાવોરે; માળા તીલક છાપ અસ્ટાક્ષર પંચાક્ષર ધારણા ભાખ્યા. અ૦ ૨૫ છઠા શ્લોકમાં અષ્ટાક્ષરના, અક્ષર વરણવ્યા ત્રણરે, શ્રી કૃષ્ણ નામને સુભાગ્ય સાથે દ્રઢ કરી મનતુ પરણતા, અ૦ ૨૬ શ્રીથી અખંડ શોભાગ્યની પ્રાપ્તિ મળે અલૌકીક ધન્યરે; કુશબ્દપાપ તાપને ટાળે મશબ્દ ફળી અન્ન સાધન. અસ્ટાક્ષર ભારો. ૨૭ સાતમાં શ્લોકમાં શરણ ત્રણ એ. અક્ષર વરણવ્યા આપરે, પ્રથમ શબ્દથી લક્ષચોરાશી. ટાળી મટવા તાપ; અ૦ ૨૮ ર

કાર શબ્દથી મહા અલૌકીક, લીલાનુ થાય જ્ઞાનરે; આણકારથી અન્ય આશરો છુટે, દ્રઢ ભક્તિમાં રહે ધ્યાન, અ૦ આઠમાં શ્લોકમાં બે મમાએ કૃપા ગુઢ બહુ કીધીરે; પ્રથમ મે દ્રઢ પ્રીત્ય બતાવી, બીજે સાઉજન સીધી. અ૦ ૩૦ નવમા શ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નીત્ય ગાયરે; શ્રીજી શ્રીવલભના ચરણ પરતીત, સદયે દ્રઢ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૧ દસમા શ્લોકમાં મહા મંત્રીથી, રોગ પાપ સહુ જાયરે; રીદ્ધી સીદ્ધી સહુ ઘરમાં આવે, પરમાનંદ સુખ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી૦ ૩૨ એકાદશમો આણંદને, વળી પરમાનંદ પુરણરે; સ્નેહ કરી અષ્ટાક્ષર જાપે, તેને રોગ જ્વરનું ચુરણ. અ૦ ભારી૦ ૩૩ દ્વાદશમો વળી પ્રેત ભુત, પિશાચ સરવેને શ.ધીરે; ચારે શત્રનો ડર નહી તેને, અષ્ટાક્ષર રાખો ઢીંગ, અ૦ ભારી. ૩૪ ત્રિયોદસમાં કૃક્રિયા ક્રરૂપ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે, આનંદ મુરતી શ્રી ક્રસ્નચંદ્ર, નિજભક્તને રાખો પાસે. અ૦ ભારી. ૩૫ ચતુરદસમા સરવે પ્રકારનું, દુખ મટે સુખ ગાયરે. અહો રાત્ર શ્રીક્રસ્ન ભજનથી, ઉભય લોક સુખ થાય. અ૦ ભારી. ૩૬ પંચદસમાં વલ્લભ પ્રભુને, શરણ થઈ સુખ ગાયરે; સરવ મંત્રનો રાજ શિરોમણી, ભજે સ્વર્ગ મટે વરજ થાય. અ૦ ભારી૦ ૩૭ ષટ દસમો અષ્ટાક્ષરનો, ગુપ્ત તે જપ થાયજો; મહાત્મ જાણી શ્રદ્ધાપૂરવક, ભજે તાપ કળેશ સહુ જાય. અ૦ ભારી૦ ૩૮ સનરમો સહુ શ્રષ્ટીના, ઉપર હેત કરી પ્રગટ્યારે વેદ શાસ્ત્ર પૂરાણ આદ્યનો, સાર સહુ મન ભાવે. અ૦ ભારી૦ ૩૯ અષ્ટાદસમો શ્લોક શ્રી વિઠલ પ્રભુજીએ પૂરણ કીધોરે; અષ્ટાક્ષરમાં નિધી જાણી સકળ મનોરથ સીધો. અ૦ ભારી૦ ૪૦ એવે વાહાલે

નિજ અષ્ટીપર, દયા વિચારી ભારીરે; શ્રીગુરૂ કૃપાથી વર્ણવ કીધો, જાય દાસનો દાસ બલીહારી. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૪૧

ધોળ ૧૧૫

ચાલો જળ જુમનાંરે નાહાવા, ગીરધર આવશે ગાયો પાવા૦ ૧ ગોવાળની મંડળીરે લઈને, વાહાલો મારો નાચે તાતા થેઈરે૦ ૨ સુખની શી કહુંરે સુજની, વાત કાંઈ વરણવી ન જાય વરજની ૩ વરજ વરણાવામાંરે ન આવે, એ સુખ અનુભવીયાથી ન આવે૦ ૪ અનુભવમાં છેરે એન, એ કયાંહાંથી જેને તેને૦ ૫ એ સુખ પાંડવારે હો પસે, એ સુખ અરજુનને અભિલાશે૦ ૬ દાસ વલભનારે સ્વામી, વાહાલા મારોછે અંતરજામી; ચાલો જળ જુમનાંરે નાહાવા૦ ૭

ધોળ ૧૧૬

હરી તને પ્રસન તે કયમ થાશે તારા દીલનું કપટ ન જાય, પ્રભુ તને પ્રસન તે કેમ થાશે ટેક. બે પખશાની ગુરૂ શેવા બતાવે ત્યારે ત્યાં ગણગણતુ શું બોલે, ઘરના સ્ત્રી જ્યારે માગે ઘરાણું; ત્યારે હરષ મગન થઈ ડોલે, હરી૦ ૧ હરીના ભક્તને લુખુ સુકુ વેઠ વળગી હોય જાણે. સગા સંબંધી જ્યારે પરૂણા આવે; ત્યારે મિષ્ટાન પીરસે પરાણે, હરિ૦ ૨ એકાદશી ઉછવ જાગ્રણમાં, ત્યા તને નિંદ્રા લાગે; ભાંડ ભવઈયા નૃત્ય નારી સંગ, આખી રાત તું જાગે. હરિ૦ ૩ હરીની શેવા કરતી વેળા કાયા તારી કંપે, ગંજીફો સોગટાં રમતાં; આખો દીવશ ના જંપે હરિ૦ ૪ હરીનું ચંદન ઘસતી વેળા, શ્રમે શરીર બગડે; કુંડી કતકુ

મરી મશાલા, મેળી ભાવે ભાંગ રગડે, હરી૦ ૫ ઓટાં મોતી કાચ કોડીઆં ભગવત ભુષણું ઘાલે, સોનું, રૂપૂ મણી મુકતાફળ; ઘરની સ્રીને નવ ચાલે, હરી૦ ૬ આ કરવું આ ના કરવું, એમ સહુને શિક્ષા દેછે; કહ્યા પ્રમાણે કયું ક રતા નથી, અનુચિત કરમ કરેછે, હરી૦ ૭ જગત દેખતાં જપને બેસે બાકી નવ નાહાય ખાવા, ગળું કાપતાં થાય ગરગળો; એ વૈસ્તવ વાહાલા, હરી૦ ૮ ભજન હરીનામ રટણમાં આતી આળસ તારે, કુડાચાં કુટણ પરનિંદાનાં આખો દીવસ ન હારે, હરી૦ ૯ અંતરના ગત કોય ન જાણે જાણે અંતરજામી, સાચા સબંધા સામળિયો; દાસ દયાનો સ્વામી, હરી૦ ૧૦

ધોળ ૧૧૭

વરજ ચોરાશી કોસની વન યાત્રાની પરીક્રમા

દયારામ કૃતમાં લખી છે.

જીરે પ્રથમ પ્રમાણ શ્રી વિઠલ નાથ, એમના શેવક જનનો મળીએ સાથ. ૧ ચાલો ચાલોરે વૈસ્તવ વરજમાં જઇએ, શ્રી ગીરધારીજી નિરખી ધણીઆતા થઇએ. ૨ પેહેલા શ્રી જુમનાંજી વિશ્રામ ઘાટ નાહીએ; પરિક્રમા કરતાં હરીના ગુણ ગાઇએ. ૩ સરવે ભગવદી મળી મધુવન જઇએ, તાલ વન કમોદ વન જઈ નાહીએ. ૪ સતુવાત્ર ભંસરીને બાહોળાં વન, ત્યાંહાં તો શ્રી કુંડ નાહી થઇએ પાવન. ૫ નાહાઇએ રાધા કરનકુંડ પ્રભુને ભજીએ, શ્રી વલભ શ્રી વિઠલની બેઠકે નમીએ. ૬ નારદ કુંડને કુસ ચોખરજે, શ્રી પ્રભુનુ ભજન મનશું કરજે. ૭ જીરે ગ્વા

લ પોખ્ખર નાહીએ તેહ, શ્રી ગીરધારીજીની તળેટીમાં લા-
ટીએ દેહ. ૮ ગીરી ધરણ ધીરજ મંદીર જોવાં, ત્યાંહાંતો
જન્મ મરણનાં દુખ્ખ ખોવાં. ૯ નાહીએ માનસી ગંગાને
બ્રમ કુંડનાં સ્નાન, માહા પ્રભૂની બેઠકે કરીએ પરણામ.
૧૦ દાન ઘાટીથી બીજે જાવું, ત્યાંતો ચક્ર તીરથ માહાટું
નાહાવું. ૧૧ પાપમોચન રણમોચન વંદન, લીલાનાં સ્થળ
તેતો નંદ નંદન. ૧૨ ચંદ કુપ સરોવર બટ મુળ, મા-
હા પ્રભુની બેઠકે થઇએ અનુકુળ. ૧૩ શંકર ખત કુંડ
ગાંદ્રવ કુંડમાં નાહીએ, ગોવીંદ કુંડ નાહી કીરતારથ થઈ
એ. ૧૪ માહા પ્રભુ બેઠકે ત્યાં ભોગ ધરીએ, હેતે મળી
હરી કીર્તન કરીએ. ૧૫ જીરે અપચ્છરા કુંડને પૂછ રીજે,
જીણી શીળાન લાગ ઉટે રાણીજે. ૧૬ હરી હાથી ગાયો
નાં પગલાં, એક મુગટ શીળાનાં દરશન કરવાં. ૧૭ શામ
ઢોક બેઠક શ્રીજીની. એક ગફા ગોવીંદ સ્વામીની. ૧૮
બાધ બાંધણે સાધુરી શીળારે ભળી, હરજી પોખ્ખર સુર
કુંડ ચરણે રૂદ્ર કુંડળી. ૧૯ શળા દડવરતીને નમાવ્યાં શીશ
શ્રી ગોવરધન સ્થળની શોભા અતીશ. ૨૦ પૂજણી શીળાને
ભોગ ધરવા, નિત્ય આવે લોક બહુ દરશન કરવા. ૨૧
ગુલાલ કુંડ ગંઢોડી પરમ દરનાં વારણ, જીરે અલકનંદાને
બદરીનારાયણ. ૨૨ કદમખંડીને ઈંદ્રાણી કામ વન, નાહી
એ પ્રેમ કુંડ વિમળકુંડ નિરમળ વન. ૨૩ બીજા કુંડ ઘણે-
રા છે ત્યાંહાં, આંખ મીચામણીની ગુફા ત્યાંહાં ૨૪ ચરણ
પાહાડીને ધસ સીલા, ભોજન ઠારીને ભોગ કટોરા ભલા
૨૫ જીરે ગફા એક વચ્છાસુરની, સુરભી કુંડે બેઠક વર
વલ્લભની. ૨૬ સોનેરી કદમ બડી ધામ, ત્યાંતો ચીત્ર-
મણી સલાને ચીત્ર સમાન ૨૭ તેતો દેહ કુંડ નાહાવું

ઉચે ગામ, ત્યાંતો દરશન કરવાં રેવતીને બળરામ ૨૮ ભાનુક્ષેત્રને બરસાના ગામ, ત્યાંહાંતો રાજ કરે રૂડા ભ્રખુ ભાન, ૨૯ શ્રી રાધકાની સંગે અસ્ટ સખીઓ જાણ, જીરે સાંકડી ખોહ ને ઘાંટી દાણ. ૩૦ જીરે દાન ઘટ માનઘટ ના ઘટમન, જીરે દાણી કુંડ રલ કુંડને ઘેબર વન. ૩૧ માહા પ્રભુની બેઠક ભાર, જીરે નોબારો ચોબારી ભાનુકું વન. ૩૨ પીરી પોખર સંકેત બટમુમ, બીચલા કારન કુંડને રૂશિ કુંડ. ૩૩ નંદ ગામને નંદજશોદા માત, શ્રી કૃષ્નની સાથે વલભજીરે ભ્રાત. ૩૪ સુરેજ કુંડ મધુવન કુંડ સઘળા, આવું જોઈને મન થયું વિમળા. ૩૫ ચરણ પાહાડી ચરણ અંકુશ શીલ્ના દરશન કરીને ગાવી લીલા. ૩૬ દધી ગામ શ્રીકુંડને કોટીવન, ક્ષીર સાગર સગેસાઇને ઈલવન. ૩૭ શ્રી જુમનાજી કીધાં શ્રી બળરામ, બબે બટ કાત્યાયની વ્રતના ઠામ. ૩૮ ગોપી ઘાટ ઘાટ ચીર હરવાનાં, જીરે નંદ ઘાટ ઊતરવાનાં. ૩૯ ભાંડવન જાઉ ના ઊનીવાટે. ભાંડીર કુવોને બટબીજોરી ઘાટે. ૪૦ વેલ વનમે માન સરોવર સુખ ધામ, મહાકાસીલ્ના પોપરોલીને માટ પાન. ૪૧ લોવનરોવન પ્રગટ્યાં રાધા, માહાવન બ્રહ્માનું ચાટ માટી ખાતા. ૪૨ શ્રી ગોકુળ મંદીર પ્રભુના સાત ત્યાંહાંતો રમાણ સ્થળની સો કહુ વાત. ૪૩ શ્રી માહા પ્રભુ ની બેઠક છે જયાંહ, જીરે બ્રહ્મસબંધની આગ્ના ત્યાંહ; ૪૪ પેહેલાં છોકર ઠુકરાણી ઘાટ નાહીએ, ગોપ કુવો ના હી બળદેવ જઈએ. ૪૫ પછે વંદ્રાવન બનશીબટ જેહ, પરીક્રમાના સ્થળ આવ્યાં તેહ. ૪૬ જીરે મથુરાં જન્મ ભુમી વીશ્રામ, જીરે સ્થળ સઘળાં જોવાની હામ. ૪૭ ચોરાશી કોશની પરીક્રમા કરી, સરવે ભગવદી મળી ગુણ

ગાઓ હરી. ૪૮ જે કોઈ પાઠ ભણીને નિત્યે ગાય, તે હેને વનયાત્ર ફળ અધીકજ થાય, ૪૯ એ કોઈ પાઠ કરે નીત્યે નેમ તેહેને હરીશુ બાઢે અતી ઘણો પ્રેમ ૫૦ જીરે વંન ઉપવન કીધો કરી જોડ, શ્રી વરજભુશણજીએ પૂરચા કોડ. ૫૧ જીરે હરીગુણ ગાએ વલ્લભદાસ, તેહેના મન તણીતો પૂરંજો આશ. ૫૨ જીરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠલનાથ.

હું શુ જાણું જે વાહાલે મુજમાં શું દીઠું. વારે વારે સામુ ભાળે મુખ લાગે મીઠું, હુ શું જાણું જે વાહાલે મુજમાં શું દીઠુ. ૧ જળ ભરવા જાઉ ત્યારે પૂંઠળ પૂંઠળ આવે, વગર બોલાવ્યો વાહાલો બેડલુ ચડાવે. હું શું૦ ૨ વહુ ને તરછોડુ તોએ રીસ ના લાવે, કોય મીસે, મા હારે ઘેર આવીને બોલાવે. હું શું૦ ૩ એકલી જાણીને વાહાલો પાવલે લાગે, રંગ થઈ વાહાલો કંઈ કંઈ માગે. હું શું૦ ૪ મને જાતી જાણી વાહાલો દોડયો આવે હાટે પોતાની માળા લઈ પહેરાવે માહારી કોટે. હું શું૦ ૫ મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે, દયાનો પ્રીતમ બેહેની કેડલો ના મુકે. હું શું જાણું વાહાલે મુજમાં શું દીઠુ.

ધોળ ૧૧૮

શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઈ જઈએ નહી, ટેક. વાસો વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો; શ્રી જુમનાંજીનાં સુંદીર ત્રઠ રળીઆમણાં; જ્યાંહાં માહારા વાહાલાજીના પરમ ર મણ સુખ ધામ જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૧ જસોદા ઘાટે આનંદ સાગર ઉલટયો, સુખ સાગર માજીની લે ભકત સ માન જો; શ્રી ઠકરાણી ઘાટે સુંદર બેઠક શોભીતી, સદા બીરાજે શ્રી વલભ પ્રાણ આધાર જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૨

શ્રી ગોકુળીઆની વૃક્ષ લતા સહુ નમી રહ્યાં, ચરણ પરસવા શ્રી ગોકુળ અષ્ટ ગાધાનજો; શ્રી ગીરી ગોવરધન રતન ખચીત સોહીએ ઘણાં, આદ્ય વૃંદાવન નિત્ય રમણનું ધામ જો શ્રી ગોકુળીયું૦ ૩ આનંદ મંગળ મારગ સિંધુ ઉલટયો, કુંજની કુંજમાં બેસે શ્રી નંદકુમાર જો; આ નરેણે શ્રી ગોકુળીયું નિરખ્યું સહી; આ નરણાંના ભાગ્ય તણો નહી પાર જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૪ શ્રી વલભજી પાઠે પ્રીતમજી બેસે ઘણા; આનંદ ગલીમાં ભીડ તણો નહી પાર જો; રંગીલી ગલી શ્રી ગોકુળપતી મંદીર જાતાં ત્યાં કંઈ વાહાલો વળી લેછે દાન જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૫ જગમોહનમાં બેઠક સુધ ભીતી, મનોરથ પુરે શ્રી ગોકુળનાથ જો રમણ રેતીમાં રાસ મંડળ રચના કરી, હરખી નીરખી જન્મકૃતારથ થઈએ જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૬ ભેઠ પેહેરામણી ભાવ સહીત સહુકો કરે, વૈષ્ણવ કહે અમને આપો વરજમાં વાસ જો; શ્રી જુમનાંજી ઘેરાં નીર અતી શોભીતાં, એવી રીતે કેહેછે શ્રી વલભદાસ જો; શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઈ જઈએ નહી.

ધોળ ૧૧૯

વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ, તમારા લટકાને; ટેક. લટકે શ્રી ગોકુળ ગામ વસાવ્યુંને મોહોટા મંદીરનુ રાજ્યરે; સહુ શીશને ચરણે રાખ્યા,ચઉદ ભોવનના નાથ, દરશન જઈએરે. વારી વારી૦ ૧ પાળાં પીતાંબર પરવટવાળી, હોડચાં ઉપરણાં સારરે; કેસરી કેરાં તીલક બીરાજે, શીરપર કેસરી પાઘ; દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૨ કંઠે સોહીએ ડુગ ડુગી, ને હીરા કકી અતી સારીરે; કંઠે મા-

તનકી માળા બીરાજે, કુંડળ ઝળકે કાન દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૩ સુંદર સારાં કડાં બીરાજે, ને પોંહોંચી રત્ન જડાવરે; બાંહે બાજુબંધ અરખા બીરાજે, એવા વાહાલાને શણગાર; દરસન જઈએરે, વારી વારી. એવા ૪, મદન મોહનજી આપે બીરાજે, બડાં વઈશ્નવનાં ભાગ્ય, દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૫ સાત સ્વરૂપ શ્રી ગોકુળમાં બીરાજે, સામા વિઠલનાથના લાલ; દરસન જઈએરે. વારી વારી ૬ ગોકુળનાથજીને પારવતી વહુજી નિત નવી આરતી પુરે, લટકે શ્રી ગોકુળનાથ આરતી ઉતારે; શેવકને સુખ આપે, દરશન જઈએરે; વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ તમારા લટકાને. ૭

ધોળ ૧૨૧

પ્રગટ્યા પુરૂષોતમ લાલરે. સાંભળ મારી શાહેલી; વાહાલા છે આનંદકારીરે. વાત કરે હરી હરી. ૧ હેવા વઈશ્નવ જનનાં જુથરે, નિરખુ છું નઈણાં ભરી; એવા પુરસોતમ પાતળીઆરે, લીધુ છે સરવસ હરી. ૨ એવા ચતુર શીરોમણ જાણરે, સાન કરી સમજાવે છે. રસીઓ છે રસનો ભોગીરે, પ્રેમ પ્રિત ઉપજાવે છે; ૩ પેલા હરીજની આના દીલમાં દાઝ ઘણેરી આવે છે; તમારૂ શ્રીમુખ જોવા આવતાંરે. વરહે ઘણી સંતાપે છે. ૪ ઘરમાં તો નથી ગમતાંરે, આંગણીએ નથી રેહેવાતા; વાહાલા તમ વિના માહારાજરે, અળગાં નથી રેહેવાતાં; ૫ મારા કામણગારા કાનરે, વારે વરે શું કહીએ; મારૂ અબળાનુ શું જોરરે, રૂદન કરી થાકી રેહીએ. ૬ મળકરડે મોહ પામીછુરે, અંગે

આતુરતા ઢળે, મને બીજુ નાવે નજરેરે, સાંભળ માહારી સાહેલી. ૭ સંહીઆરરે સંદેસો કેહેજોરે; વિનતિ માહારા વાહાલાની; સહીઅર સમજાવી કેહેજોરે, શ્રી ગોકુળનાથજી ના લાલાને. ૮ પ્રભુ દયાના માહારા દયાળરે, કાંકરોલી ના છો વાશીઃ પ્રભુ પ્રિત કરી પધારોરે, ચરણ કમળનીછુ દાસી. ૯ પ્રગટ્યા પૂરૂષોતમ લાલરે, સાંભળ માહારી સાહેલી.

ધોળ ૧૨૨

લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી શ્રીદાઉદજી તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી ટેક લટપટી પાઘ કેસરીઆ વાઘા, જડાવ તીલકની શોભા બની; લાલ૦ દાઉદ. ૧ રંસીક કુંડળ લોલક લળકે, જડાવ જડ્યાંરે મહી હીરા મણી; લાલ૦ દાઉદ. ૨ બાંહે બાજુ બંધ બેરખા સોહીએ, જડાવ પોંહોંચીની શોભા ઘણી; લાલ૦ દાઉદ, ૩ ઋત ગોકુળ ઈત મથુરાં નગરી, બીચ જુમનાંજી નીર વહે: લાલ૦ દાઉદ. ૪ વંદ્રાવનમાં રાસ રચ્યોહે, સહસ્ત્ર ગોપીને વચે ગીરધારી; લાલ૦ દાઉદ. ૫ વંદ્રાવનની કુંજગલનમાં, જુગ જુગ જુગ રહીઓ એ જોડી; લાલ૦ દાઉદ. ૬ જુમનાંજીની નીરે તીરે ધેન ચરાવે વાહાલો, બંસી બજાવે વાહાલો કદંબ ચડી; લાલ૦ દાઉદ. ૭ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, રંગ તણા માહારાજ ધણી; લાલ તમારો લટકો જોઈ; મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી. ૮

ધોળ ૧૨૩

આલો આલો કાળીંદ્રીને કાંઠડે, ગીરધારી ચારે ગાયો. શ્રી નાથજીને નિરખીએ. ૧ હરીના શીર ફુલની શોભા ઘણી, એમને છોગલડે શણગાર. શ્રીનાથજી. ૨ હરીને ભાલ તીલક સોહીએ કેસરી, એમના ખીટીઆળા છે કેશ, શ્રી નાથજી. ૩ હરીને બોલ સદા રસ મીઠડાં, એમની આંખલડી અમરીત. શ્રીનાથજી, ૪ હરીને કાંને કરણફુલ શોભીતાં, એમનાં કુંડળ રત્ન જડાવ, શ્રી નાથજી. ૫ હરીને હડપચીએ હીરલા ઝગમગે, એમના તેજ તણો નહી પાર શ્રીનાથજી. ૬ હરીને કંઠે તે માળા શોભીતી, એમને ઉરગજ મોતીના હાર, શ્રીનાથજી, ૭ હરીને બાંહે બાજુ બંધ બેરખાં, એમની પોંહોંચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીનાથજી. ૮ હરીને પીળાં પીતાંબર શોભતાં, વાહાલે ઓઢયાં ઉપરણા સાર. શ્રીનાથજી. ૯ હરીને કેહેડે સોહીએ કટી મેખળા, એમને ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીનાથજી. ૧૦ હરીને ચરણે આખડી શોભતી, એમની ચતુરાઈની ચાલ. શ્રી નાથજી ૧૧ હરીને હાથે સોઈએ લાલ લાકડી, એતો ધેનું ચરાવાને જાય. શ્રી નાથજી, ૧૨ હરીને સંગે તે સરખા ગોવાળીયા, તાંહાં વાહાલો મધુરીસી મોરલી વાય, શ્રી નાથજી. ૧૩ વાહાલો તે શ્રી વંદ્રાવનની કુંજમાં, ત્યાંહાં ઝીલે શ્રી નંદકુમાર. શ્રીનાથજી. ૧૪ એ સ્વરૂપની શોભા જોઈને, બલીહારી જાય માધવદાસ. શ્રીનાથજીને નિરખીએ. ૧૫ આલો આલો કાળીંદ્રીને કાંઠડે; ગીરધારી ચારે ગાઓ રે.

ધોળ ૧૨૪

અથશ્રી ગોસાંઈજીનો વિવાહ એજ,

શ્રી ગોવરધનધારીજી, વારી શ્રી મુખપર જાઉજી; કૃ. પારે કૃપા પ્રભુજી તમે, શ્રી વીઠલ વિવાહ તે ગાઉજી. ૧ એરે વિવાહ વિસ્તારતાં, જો મુખ કાંઇએ કેહેવાયજી; એમ કરતાં કાંઈ હેતથી, દાસજનડાને સુખ થાયજી ૨ એવા કૃપાળ કૃપાનાથજી; કૃપા કરી એમ તજ્યા જાણીજી; આપણી આરત જાણીને, એ વાત ચીતડામાં આણીજી, ૩ હરખ્યાં તે હરીવંશ અતી ઘણુ, માગ્યું તે અમતણું દીજેજી; વેહેલા થાઓરે વિવાહ કરો, વેદ પુરાણે એ થાપ્યુંજી. ૪ આપણી ઇછાએ ઓચર્યા, શીખ હરીવંશને દીધીજી; જાણ કરો સહુ ન્યાતમાં, વાત વિવાહ તણી કીધીજી. ૫ ઘણારે ઘણી ઘેર આવજો, એરે વિવાહ તણી વાતજી; પરમ પનોતુ છે એ કુળ, પનાતી છે કન્યાના માડીજી. ૬ પીતાંરે પનોતા છે જેહના, જેણે કીધી માહા મોટી પેરજી; પ્રગટ્યા પૂરશોતમ વાયજી, આદર આવશે ઘેરજી, ૭ કુમ કુમ છડા દેવરાવીયા, મોતીના ચોક પુરયાજી; પાટ ઢાળોરે પ્રકાશશું, સોહાશણ ગાવાને આવેજી ૮ એ રીતે ગીત ગાઈશુ, પનોતો ભલોરે વેહવાઈજી: તારૂં તે પૂન્ય છે અતી ઘણું, પામો તે શ્રી વીઠલવર જમાઈજી. સકળ શાસ્ત્રની રીતશુ, નિત્ય તે ભલી પેરે થાયજી; વિવાહ ભલોરે શ્રી વિઠલવરનો, માધવદાસ બલીહારીજી૧૦

ધોળ ૧૨૫

પદ, ૧ લું.

વિવાહ મળીઓ શ્રવણ શુણીઓ, હુવો જયજયકાર; આનંદ વાધ્યો અતી ઘણો, મન કુળનો નહી પાર૦ ૧ ઘેર આવ્યા ભલે ભાવ્યા, સગાં સહુ સહુ વાત, આપણ અતી બડભાગીઆં; આનંદ અતી ઘણો ગાત૦ ૨ વહુજીઅ વરજનાથજીને, પુછી પુછી શ્રણી ગાત; આચારજ બાલાવીએ, હઇડે હરખ અપાર૦ ૩ તમારી પ્રીત જોઈ જોય, મેં જાણ્યું મનમાં એમ; વિજોગ તમો કમળ હાથ, આવડું જાણ્યું કેમ૦ ૪ મુએ બોલ્યાં શ્યાનેણી, વાણી વેદ તે સત્ય; ગુરૂજી તમોછો અતી ભલેરા, પ્રાણનાથ સુરત૦ ૫ એજ માગુ માવડી, મુને આપી મુકો આજ; માયા કરજો મુજને, જેમ સરે અમારાં કાજ૦ ૬ ગુરૂજી શું ગોઠ પુછી, તેતો પ્રભુજીના પેર: સમાધાન કીધાં ભલાં, પછી વિપ્ર વાળીઆ ઘેર૦ ૭ વાત જાણી ચિત આણી, માનની મનમાંહ્ય; વિવાહ આદર અતી ઘણો, શ્રીનાથજીકે જેહ૦ ૮ એક હમારી વિનતી, તમો આવી ધરજો નાથ; માધવદાસ બલીહારડે હાવે, શ્રીજ સ્થાપોસરવ સાથ૦ ૯

ધોળ ૧૨૬.

પદ ૨ જું.

પનોતીયે દીધીછે આશિષજી, વિવાહ તે કીધો આણિલ માસજી૦ ૧ હુએ તમને પુછુછું ગીરધરજી, જય પૂછું ગો-

વીદ જુવો વરજી૦ ૨ જોશીડા તેડાવો માહારાજજી, એમ કીજે સેવકજનનાં કાજ૦ ૩ જોશીડો ઉતાવળો આવેજી, જોતીષ સઘળે ડોલાવેજી૦ ૪ આવીને દંડવત કીધોજી, હસ્તકમળ શીરપર દીધોજી૦ ૫ જોશીએ વિચાર્યુંછે મનજી, જોશી ભણેલો ધન્ય ધન્યજી૦ ૬ જોશીયે જોયુંછે વિચારીજી, પૂછેછે સઘળી નારીજી૦ ૭ જોશીયે જોયું એ રૂડુજી, નથી કાંઈ આણે માસે કુડુજી૦ ૮ સંવત સોળ રૂડા વીસજી, વૈશાક સુધી ૩ ડાછે આજજી૦ ૯ લગન મોકલ્યુંછે મન રળીજી, માધવદાસ બલજાયે વળી વળીજી૦ ૧૦

ધોળ ૧૨૭

પદ ૩ જું.

લગન મોકલ્યું છે શ્રી વિઠલનાથજી, રૂડા શ્રી વલભજીનો સાથજી; કૃપા કરી પ્રભુ તમો તણી, કૃપાનાથ મોહોટા માહારાજજી, એમ કીજે દાસજડાનાં કાજજી૦ ૧ હરખે તે સુરીનર રાજીઆ. માંડવે ગાંધરવ નાચેજી; માંડવે આદર ઝાઝોજી, દુંદભી મધુરી વાજેજી૦ ૨ માંડવે મોહોલ રચાયજી, વસ્ત્ર અમુલખ રચાયજી; માંડવે અતી ઘણો મર્મજી, એ સર્વ વિયોગત કર્મજી. બહુ પાસે ગોવીંદજીની નારીજી, માધવદાસ શ્રી મુખપર વારીજી૦ ૩

ધોળ ૧૨૮

પદ ૪ થું.

વેહેલા થાઓ વરજનાથ, કાજ સહુ માહારાં કીજેજી; એણીપેર કારજ કીજેજી, પ્રભુ બોલ્યા વાણી એ સત્યજી.

૧ સમરથ સહીત જદુનાથજી, ક્રોડ તેત્રીસે ત્યાંહાં જોય-
જી; કુળ ધરમ કરમ સઘળું કરયું, પ્રભુજીએ જાણ્યું એ
મનજી૦ ૨ નવલ તે જોબન નાથજી, ચઢીઆ તે શાંવલભ
સુત ધન્ય ધન્યજી; સામીરે સાંજનો સમો થયો, ધાડકા
ભલુ રૂડું ગામજી૦ ૩ પુરે ભલી ધુરગાવતી, સુતી આવી
સતી એ નાથજી; ખાંત કરી ઘણી રાણીએ, વાણીએ
હરીરસ ગાયેજી૦ આદર અતી ઘણો કુમજી, તોરણ આ
વ્યો છે અસ્વજી; નવલ કીશોર તોરણ ચઢ્યા, જીવો વર
મોહન સેસ્વજી૦ ૫ કંદ્રપ કોટી સ્વરૂપજી, ભુતળ ભલી પેરે
ભાવ્યાજી; જાણ કરો વહુજીને ઘેર, કોટી બ્રહ્માંડ આવ્યા
જી૦ ૬ વહુજીએ વાત સહીને કહી, ના કહીં કોણે પેરજી;
અણચિંતવ્યાંરે ઉતાવળા, પ્રભુજીએ પધાર્યા છે ઘેરજી૦૭
વચન સમરથ અન્યો અન્ય, મન જાણી જે એમ કીજે-
જી; વસ્ત્ર અન્યો અન્ય અમુલખ, નિત્ય તે નવરંગી લી-
લાજી૦ ૮ આભ્રણ તે અતી શોભીતાં, આભરણ અંગે છે
મોતીજી; ખાચ ખીચ મીત્ર અમુલખ, સખી ઘણી ઘણી
પેર જોતીજી૦ ૯ નાગ નાગોદર ગુમણ. લીલાવટી તીલક
તે સોયજી; નાકે ફુલી નથ વેસરા, હઈડે હરખ તે અતુ
લ્યજી૦ ૧૦ સખી તણો સ્નેહ, અબળા તે એણી પેરે બો-
લ્યાંજી; ધર સહે જાણ શ્રી વિઠલ વરમા, ત્રૈલોક નહી કો
તોલજી૦ ૧૧ તમો એતે એમ જાણજો, કહી લહી વાત
એ રૂડીજી; પાવલ નેપૂર વાજીઆં, પાવડીએ જડીઆ છે
ચુનીજી૦ ૧૨ કાને તે ઝાલ ઝબુકતી; ગાલે તે કોટી પ્ર-
કાશજી, નેત્ર અંજન મૃગાનેનજી, સજ થઈ નિરખી હ્યો
વરજી૦ ૧૩ માંહોમાંહે સહુ એમ કહે, સખી સહુ શોભીતા

સાથજી; માનનીયે મનમાં જાણીયું. એ આવે સુંદીર નાથજી૦ ૧૪ ત્યાંહાં થકી ચઢયા સુણી નાથજી, કામ તે આવડું શું વ'જી; એટલે આવી વધામણી, સોહાવાની તોરણ ટોડેજી૦ ૧૫ શ્રી વિઠલનાથજી આવીઆ, ભાવીઆ ભલી પેરે કાંહાંનજી; પૂસ્પ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, જોગીએ મુકયાં છે ધ્યાનજી૦ ૧૬ ગ્યાન કરે સરવે અનંગ, બેઠી ચકડોળની પાંતીજી; અસ્વ અસ્તા કહું કેટલા, ના લહું ઘોડલે જીન લીલાજી૦ ૧૭ શ્રી વિઠલનાથજી, પેહેરયાં પીતાંબર પીળાંજી કનકમે પાટ ઢળાવીઆ, ઓઢયાં પીતાંબર લીલાંજી૦ ૧૮ ગોવીંદજીએ વહુને કહ્યું, એ સહુનાં અહિંયાં તે તેડયાંજી; માધવદાસ જાય બલીહારડે, બાંને સહુ સાથછે કેડેજી. ૧૯

ધોળ ૧૨૯

પદ ૫ મું.

આવો પનોતી અધાનેણી, બહુ ગુણવંતી નાર; આવો સોહાસણ સુંદરી, સોહાગી ઉભાછે બાહાર૦ ૧ એક લેઇ મોતીની થાળ ભરીને, બીજી લે પૂસ્પની છાબ; ત્રીજીએ તોરણ આવીયાં, ચોથીએ ચંદન લાવ૦ ૨ એણીપેરે આનંદ ઉલટયો, ચાલે ચંદ્રાવળીને સાથ; ગજ ગતી ચાલે હરખે ભરયાં, ઉલટ અંગ ન મય૦ ૩ પ્રભુજીનો ઉલટ જાણાવી- તેને આપ્યો ઉર કેરો હાર; જ્યારે દીઠા શ્રી વિઠલ વરને, જાણે છુટી સાલ્યા ગજરાજ૦ ૪ ભેર ભુગળ તાળ મરદંગશું ગાયે, શ્રી વિઠલજીનો દાસ; પ્રેમ શબ્દ વાજે ઘણા, થાય નફેરીના નાદ૦ ૫ આવ્યાં સુંદરી સોહામણાં, માંડવે હુવો જય જયકાર; શ્રી વિઠલનાથ પધારીઆ, જાવા તે-

ત્રીસ ક્રોડ૦ ૬ પદ્મની પ્રેમ કરે ઘણા, સખીઆં તે વહુનાં કાજ; ભકત તણાં મન ફુલીઆં, શ્રી વિઠલ સુખની રાસ. ૭ પોંખીને પધરાવીઆ, આવીઓ સુંદર જોડ; વેદ ધુની ત્યાં હોય ઘણી, દેવ વેમાન ચડી જાય૦ ૮ શ્રી પુરશોતમ જી પધારીઆ, મારે મોટી લાજ; માધવદાસ બલીહારરે, સખીઆં વૈશ્નવનાં કાજ૦ ૯

ધોળ ૧૩૦

પદ ૬.

પ્રભુજીને પાટે તે પધરાવોજી, વહુજીને જોઈ જોઈ તન મન વારેજી. ૧ વર કન્યાજીનો આવેજી; કન્યાજીને વેગે તે પધરાવેજી ૨ સંભઈવાજી સંભઈવાજી સંભઈવા જી, વીલમ ન કીજે એક ઘડીવાજી. ૩ ત્રીલોકનાથજી તેડે જી, આવું એમ કીજીએ જોડજી. ૪ પરમ પનોતીજી આ-વ્યાંજી, માંહ્યરામાં રૂડાં બાવાંજી. ૫ વહુજીએ જાણ્યું એ ચિતજી, પૂરષોતમ પામી તે સત્યજી. ૬ શેવા સુખ દઈ કેહેવાયજી, શેવક સુખ દેવ દેખાડજી. ૭ માંહ્યરામાં શી શી પેર હોયજી. ૮ શાસ્ત્ર મરજાદા સહું હોયજી, ૯ વેહેલા આઓ વરમાળા પેહેરાવોજી. માધવદાસ બલીહાર કરજોડી૧૦

ધોળ ૧૩૧

પદ ૭ મુ.

ચીરાગજીની ચોરીએ આવ્યાજી, સહીયર વહુજીને કાહા-વોજી. ૧ બાઈ તમે એટલું ત્યાંહાં કરજોજી, અમને તે ચિતડામાં ધરજોજી, ૨ આપની કુળ ચાલ તે કીજેજી,

ખીડી કરી હસ્ત કમળમાં દીજેજી. ૩ મધુરે સ્વરે માંડયુછે ગ્યાનજી જોયું તમને કેટલીછે સાનજી. ૪ સુંદીર સરોવર લ સાધજી, ભેઉ પાસે ધ્વળના નાદજી. ૫ તે જોતાં રૂડાં છે સસારજી; હવે મંગાવે છે કંસારજી. ૬ કણસાર પીર શી કન્યાજીની માડીજી, પેહેરી છે પચરંગી સાડીજી. ૭ કુંસાર સારો રૂડો સ્વાદજી, એ મોહોટી છે પુરિટજી. ૮ શ્રી મુખે એમ આશીશ દીધીજી. ગુરૂએ ચોરોકમ કીધુજી ૯ ગુરૂજી બોલ્યાજી. જે વાણીજી એ વાત ત્રીલોકે જાણીજી. ૧૦ જુગલ સ્વરૂપ ચડાઆ વરઘોડેજી માધવદાસ જાય બળ કરજોડજી. એક વાર બોલો શ્રી રણછોડજી. ૧૧

ધોળ ૧૩૨

પદ ૮ મું.

વેવાઇ તારો માંડવડો સંભાળ કે માંડવડો સંભાળ કે, રસીક વર રમી વરચારે; સંગે સોહીએ પદમાવતા નારકે. આવી ટોળે મળીરે० ૧ વળી વદે કન્યાજીનો ભાઇએકે, બાઇ ક્યારે આવશેરે; શ્રી વંદ્રાવનચંદ શ્રા વિઠલનાથ કે, સાથે રૂડો ભાવશેરે० ૨ વળી વદે કન્યાજીની માડી કે, કોહો રાત કેટલીરે; સુંદરીને શિખામણ દીજે કે, થઇ ર સ મિટલીરે. ૩ સુંદર તાંહે સુખ રાસ તો, વદન જુવે વ ળી વળીરે; સોહાસણુ સાસરે જાય તો, સાહીયર વળાવી વ ળીરે. ધન્ય ધન્ય તૈલંગની નાત કે, સંગે બહુ સખીરે; વ હુજીને વળાવીને જાય કે, એ વાત વેદ લખીરે. ૫ વાટડી વિલંબના કીજે તો દુજે માગુ સહીયરે વળી વળી પંથ નીહારે તો આપણ સાથજીરે. ૬ શ્રી વિઠલ વરને વેગે વધાવો કે, ઇંદ્ર સોહાસણીરે; માધવદાસં બલીહાર જાય કે,

એ જોડ રૂડી બનીરે. ૭

ધોળ ૧૩૩

પદ ૯.

શ્રી વિઠલ વર પરણીને પધારયાજી, સુરીનર જોવાને ત્યાંહાં આવ્યાજી. ૧ જોઇ શકો તો એ વર જોજોજી, આનંદ એણી પેરે થાયજી. ૨ કંદ્રપ કોટી છે સ્વરૂપજી, ભુવન ભલી પેરે ભાવ્યાજી. ૩ વહુજીએ વાતજ ઘેર કાહાવીજી પછી ત્યાંહાં પેહેરામણીઓ આપીજી. ૪ ઢાળ.

પેહેરામણી ભલી રીતશું, શ્રી વિઠલનાથજીને મન ભાવીજી; સરવે આંણીને દ્રષ્ટે કરયું, કારજ વેહેવાઈ તણું સીધુંજી. ૫ બાળપણે વીપરીત શું શુ, કીજે કુસ તણી રીતશું; પંચ દીવસ પ્રભૂજી એટલે એહ, અલૌકીક છે રીતજી. ૬ લોક જુવે લોકની રીતશુ, પ્રભુ જુવે વરજ કેરા સાથજી; કઉતક નાહાના પેરનાં ઘેર ઘેર દીસે છે અંતજી ૭ વર વહુંજી ઉતાવળાં ભળી, મળી રંગી રમતજી; વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, દીજીએ માગુ એ વરદાનજી. ૮ વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, વળી વહુની એ જાનજી; સ્વર્ગથી સુખ પામ્યા દેવતા, જોગીએ મુકયાં ધ્યાનજી. ૯ પાતાળેથી શેષનાગ રીઝઆ, ઇંદ્ર નિશાન વજડાવ્યાજી; મોહોટાં ભાગ્ય છે જે તણાં. એ વર નહી સમતોલજી. ૧૦ માધવદાસને આશરે, સંસાર સઘળો છે બળીઓજી કૃપા કરી શ્રી વિઠલનાથજીએ રસ લેહેરમાં વળીઓજી, શ્રીરે ગોવરધન ધારીજી; વારી શ્રી મુખ પર જાઉંજી રીજી

ઘોળ ૧૩૪

શ્રી નટવરલાલને વારણેરે, સુંદીર શ્રી છોટાલાલ બલી-
હારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૧ રાજનગર રળી
આમણુંરે, તેની સુંદીર શોભા સારીરે લાલ, શ્રી નટવરલા
લ. ૨ છપન ભોગ સોહામણોરે, કીધો બુદ્ધિ બહુ વિચાર
રે લાલ; શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૩ સબકુ સંવત અઢાર-
માંરે, ચતુર ચોરાણવો શુભકારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ.
૪ વેગે વઈશાક માસમાંરે, સુદની સાતમને શોમવારરે લાલ
શ્રી નટવર લાલ. ૫ દેશો દેશથી આવીયારે, સહુકો આ-
બ્યાં નરને નારી લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૬ ઓતરથી હરી
આવીયારે, શ્રી ગોકુળનાથજીની ગાદી ભારીરે લાલ; શ્રી
નટવર લાલ. ૭ શ્રી લક્ષ્મણલાલન જોઈનેરે, સહુકોને પ્રિ
તી ઘણી છે પ્યારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૮ દક્ષણથી
દુઃખ કાપવારે, આવ્યા શ્રી કલ્યાણરાય હેતકારીરે લાલ; શ્રી
નટવરલાલ. ૯ પુરવથી પ્રભુ પધારીયારે, શ્રી ત્રીકમજી મા
ધવરાય ગીરધારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૦ પશ્ચિમથી પ્ર
ભુ પધારીયારે, આવ્યા શ્રી મગનલાલજી માહારાજરે; શ્રી
નટવરલાલ. ૧૧ મટુલાલ મથુરાંનાથજીરે, બીજા બાળક જા
ઉ બલીહારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૨ સેજે સાતને તા
રીયારે તેને મેહેર કરી માહારાજરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ.
૧૩ સેજે દાસ જમનાને દયા કરીરે, હેતે લીધો છે ઉઠાડી
રે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે. ૧૪

ઘોળ ૧૩૫

નાથ કૈસે ગજકો બંધ છોડાયો તેરે અહી અચર જબ

માપે આઓ; નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો. ટેક. ગજ ઔર ગ્રાહ લડત જળ ભીતર, લઢત બઢંત ગજ હાર્યો: જવ પૂર થુઢ રહી જળ બાહાર; તબ હરી નામ પુકારચો નાથ. ૧ સબરીકે બોર સુદામાકે તાંદુળ, રૂચી રૂચી ભોગ લગ્રાયો; દુરયોધનકે મેવા ત્યાગી, ભાજી વિદુર ઘેર પાયો નાથ. ૨ પેઠ પતાળ કાળિ નાગ નાથ્યો; ફ્રીંણપર નરત કરાયો, ગીરી ગોવરધન કરપર ધારચો, નંદ ઘેર બાલ કહેવાયો નાથ. ૩ અગાસુર મારે બગાસુર મારે; દાવાનળ પાન કરાયો. સ્થંભ ફોડા હીરાણાકસ્પ મારે, નરસિંહ નામ ધરાયો, નાથ ૪ અજામેલમે ગજગુણકા તારી, દ્રોપદીકો ચીર પુરાયો; પયપાત કરંતા પૂતના મારી, કુબજ્યાકો રૂપ બનાયો, નાથ. ૫ કૌરવ પાંડવકો જુધ રમાયો, કૌરવકુ માર હઠાયો; દુરયોધનકા માન ઘટાયો, માપે ભરૂસો આયો, નાથ ૬ સબ સખીઅન મીલી કંગન બાંધ્યો, રેશમ ગાંઠ બંધાયો; છુટે નહી રાધાજીકો કંગન કેસે ત ધનુષ ઉઠાયો, નાથ. ૭ ઓળ કોટડી ખ્યાદળ દળ ધારચો ગરૂડકુ નાજ સંતાયો; છુટે નહી રાધાજીકે કંગન, ઔર એ બળ કયાંહાં છુપાયો, નાથ. ૮ જોગી જપાકો ધ્યાન ધરતહે, ધ્યાન ધરત નહી આયો; સુરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, જસોદાકો ધેન ચરાયો. નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો. ૯

ધોળ ૧૩૬

જીરે જીરે પ્રથમ સુરજપોળ જાણોજી, રમા વધકુંડ વખાણે. જીરે જીરે૦ ૧ નવસીડીયે નવધા ભકિતજી, શ્રી ગોવરધન ચોક પ્રેમ આશકત. જીરેજીરે૦ ૨ રૂળચોક મા-

હાસુખ કુંડજી, સીગાપોળ જોઈ આનંદ જીરેજીરે૦ ૩ બે હંસ બે હસ્તી બીરાજેજી, ચારે વેદ માહા ધુનીગાજે. જીરેજીરે૦ ૪ કમળ ચોક રાસ ક્રિડા રમણજી, શીવ આવે ગોપીધરી તન. જીરેજીરે૦ ૫ એક મારે શામની જીનાં ને નજી, ત્યાંહાં તો મુરછા ખાઈ પડ્યા મીન. જીરેજીરે૦ ૬ રતનચોક શ્યામનીજીનાં તનજી, સુર આવ્યા ચડી વેમાન. જીરેજીરે૦ ૭ જગ મોહનમાં માહારાણીજીનાં મનજી, મણી કોઠા જુવતી આસન. જીરેજીરે૦ ૮ ચોક કિર્તની આગલીજી, દરશન કરવા આવે સહુ મળી. જીરેજીરે૦ ૯ વેણું બાજે કિરતનીઆ ગાયજી. ત્યાંહાં તો આનંદ ઉર ના સમાય, જીરેજીરે૦ ૧૦ માંનું છડી માંડી પ્રિત્યેજી, આશપાસ ચિત્રામણ ભીંતે. જીરેજીરે૦ ૧૧ નિજ મંદીર આપ સ્વરૂપજી, પાસે સજ્યા મંદીરે અનુપ. જીરેજીરે૦ ૧૨ શ્રીજી ની નીચે વસ્ત્ર સુખકારીજી, માનુ હે ચંદ્રાવળી નારી. જીરેજીરે૦ ૧૩ ચરણ ચોક ગઉલોક કેહેવાયજી, ત્યાંહાં તો દેવી હોય તે જાય. જીરેજીરે૦ ૧૪ પીછો વધ ચંદ્રાવળી જાણોજી, ચંદરવો જુમનાં ગન આણો. જીરેજીરે૦ ૧૫ બાદી સુંદર મન ભાવકજી, પીઠ તકીયા મારા એક, જીરેજીરે૦ ૧૬ આશપાસ બે તકીઆ રાજેજી, માહાસુખ એકાંત બીરાજે. જીરેજીરે૦ ૧૭ એ સેસાતર તણાં સુખ ધામજી, પડે ચંદ્રાવળીજીનું નામ. જીરેજીરે૦ ૧૮ બે જુરી સ્વામનીજીના તનજી, સરમ જળ શ્રીમાહારાણીજીનાં મન. જીરેજીરે૦ ૧૯ બે બીડા માહા પ્રભુ દક્ષણા ભલા, સુખ વસ્ત્ર મોહન ચામ. જીરેજીરે૦ ૨૦ જુગલ ચરણેશ્રીપ પધરાવાજી, ગીરીરાજ હરીદાસ કેહેવાજી જીરેજીરે૦ ૨૧ એક લક્ષ શ્રી ગોસાઈજીનું રૂપજી, ઉપર સાત ધજા અ-

નું૫. જીરેજીરે૦ ૨૨ સઝ્યા ભોગ માહા સુખ કંદજી; શોભા નયણે નિરખી મુખ ચંદ. જીરેજીરે૦ ૨૩ એવો મારગ થ-યો નથી થાયજી, શ્રી માહા પ્રભુની કૃપા થકી પુષ્ટી કેહેવાય, જીરેજીરે૦ ૨૪ છડીનું ત્યાંહાં તત્કાળજી, ગુણ ગાયે શ્રી વલ્લભ બાળ. જીરેજીરે પ્રથમ સુ જપોળ જાણો. ૨૫

ધોળ ૧૩૭

પુષ્ટી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગવાયજી. તેનાં જનમ મરણનાં પાપ સરવે જાયજી ૧ શ્રીજી શ્રીવન નિત્ય વિપાજી સુખકારી સમરો શ્રી મથુરાંનાથ કુંજ બીહારીજી. ૨ શ્રી વીઠલેશરાય શ્રી દ્વારકેશતાત ગીરધારીજી, શ્રી ગોકુળચંદ્રમા જી શ્રી મદનમોહનપર વારીજી ૩ બીજુ તત્વ શ્રી વલભ કુળને ભજીએજી, કુડા લોક લાજને કામ સરવે તજીએજી. ૪ આ ત્રીજુ તત્વ શ્રી ગોવરધન ધર નિત્ય ગાએજી, શ્રી નટવરલાલનું ગમતું સરવે થાયજી. ૫ આ ચોથુ તત્વ શ્રી જમુનાંજી ન જાણેજી, કરો સ્નાન જળને પાન એ સુખ માનેજી. ૬ આ પાંચમુ તત્વ શ્રી વરજ ભોમીને ગાઈએજી, નિત્ય ઉઠી વૈશ્નવજન પદ રજ પાઈએજી. ૭ આ પાંચમા તત્વનું ધ્યાન નિરંતર કીજેજી, તે મન વાંછી તના ફળ સરવે લીજેજી. ૮ આ પાંચ તત્વ શ્રી બ્રહ્માદીકને દુર્લભજી, શ્રીવલભ પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણું કહ્યાં સરવે સુંદરજી. ૯ એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય બલીહારી, એ લીલા ગાજ્યો નિત્ય નરને નારીજી. ૧૦ પૂષ્ટી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગાઈએજી.

ધોળ ૧૩૮

સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલીજી; એવી ગોકુળ વરજની નાર રમવા ચાલીજી ૧ એવા નાક પ્રમાણે નથ નિરમળ મોતીજી, એવાં દરપણ લીધાં હાથ મુખડાં જોતાંરે. ૨ એવાં કાંબી કલાં ચાર વીંછવા ચમકેજી, એવો ઝાંઝરનો ઝમકાર ઘુઘરી ધમકેજી. ૩ એવાં ચોળીને પેહેરચાં ચીર પીતાંબર પીળાંજી, માહારા વાહાલા સાથે રમવો રાસ કરવી લીલાજી. ૪ એવી લીલા તે ગાજે નર ને નારીજી, ત્યાંહાં રમે ગોપીઓને કાહાન રમતાં ભારીજી. ૫ એવા બાંહેબાજુબંધ ઓગનીઆં બળકેજી, એવા હયડે એકાવળ હાર ઝુમણાં ઝળકેજી. ૬ ત્યાંહાં ફુદડી ફરે ગોપી ચાર વચે ગીરધારીજી, હેવા માધવદાસના દાસ જાઉ બલહારીજી. ૭ સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલી.

ધોળ ૧૩૯

ધન્ય ધન્ય શ્રી દ્વારકાં નાથજીરે, વંદુ વઇશનવજન સાથરે, ૧ તકરાજીત મોહોલ અટારીરે, રાય સાગરે અંત વારીરે. ૨ માહા ભાગ્ય મેવાડો દેશરે, જ્યાંહાં પ્રિતે કરો પ્રવેશરે. ૩ ધન્ય ધન્ય તે કાંકરોલી ગામરે, માહારે વાહાલે તે કરયો વિશરામરે. ૪ મુગટી અધિક પૂરો માહારાજરે, સદા વઇશનવ જનને કાજરે. ૫ અમરાપૂરી એ થકી લાજેરે, પ્રભુ પુષ્ટી પ્રકાશ બીરાજેરે. ૬ પરચાર અનોપમ દીસેરે, જોતાં જોતાં વઇસ્નવનાં મન હીસેરે. ૭ ચોક ચંદરવા ઘણુ શોભેરે, જોતાં વઇશનવ જન લોભેરે. ૮ નિજ માંદીરની શોભાયરે, તેતો મુખે કહી નવ જાયરે, ૯ હીરા હેમ જડાવની

જાળીરે, કુંજરાજીના પૂંજશાળીરે. ૧૦ હીમ આસને હીરા જળકેરે, મુકતાફળ ચો દીશાએ લળકેરે. ૧૧ દીધું દરશન દ્વારકાંધીશેરે એતો સકળ ભાવનના ઇશરે. ૧૨ મેઘ વરણ મનોહર અંગેરે, જોતાં લાજે છે લક્ષ અનંગેરે. ૧૩ પ્રભુ પાસે ગોસાંઇજી ઉભારે, રૂપ ચારની એકજ શોભારે ૧૪ શ્રી વીઠ્ઠલ રૂપ નિધાનરે. શાભા કોટીક કામ સમાનરે. ૧૫ ગુણવંત શ્રી ગોકુળનાથરે, વરજભુષણ લાલજી સાથરે. ૧૬ જોતાં નયણાં ત્રપ્ત ન થાયરે, રૂપ અધીક અધીક શો-ભાયરે, ૧૭ બહુ જીવને ઓધારવા કાજરે, હેવું રૂપ ધ-ર્યું માહારાજરે. ૧૮ સુખ સિંધુ હરિવ વિનાદરે, જો-તાં ઉપજે માહા મન માદરે. ૧૯ ધણું ચરણ કમળની આશરે, ગાયે નિરખે તે પ્રભુદાસરે. ૨૦ ધન્ય ધન્ય શ્રી દ્વારકાં નાથજીરે.

ધોળ ૧૪૦.

શ્રીલક્ષમણ ભટજીને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઇએજી, જન્મ દીવસછે આજ મળીને ગાઇએજી. ૧ વાજે છે ઢોલ નિશાન નોબત વાજે અતી નવી, થાય છે દુદંભીના નાદ વેદની ધ્રુની ત્યાં હવી. ૨ બંદીજન બહુ કરે ગ્યાન વૈભવ જાય વારણે, માતીના ચોક પૂરાય તારેણ બાંધ્યા બારણે. ૩ શ્રી વલભને નવરાયા, કેસરચંદન ધરયાં; મરદન કરયા ફુલેલ, શેવકજનનાં મન હરયાં. ૪ ઉષ્ણોદક પ્રભુજી નાહી, અંગવસ્ત્ર કર ધરયાં; કેશરી ધોતી ઉપરણાં સાર, પ્રભુજીએ પેહેરયાં. ૫ કુમકુમ ભાળ તીલક, અક્ષત સોહે પીળાં; પીઠાયે બેઠા શ્રી વલભ, વઇશ્ણવ નિરખે લીલા ૬

જોવાને દેવતા આવ્યા, માકંડની પૂજા સમે; શ્રીફળ કોફળ સાર, દક્ષણા જે જેને ગમે. ૭ સગાં કુટુંબ સહુ સાથ, ભોજન કીધાં પ્રીતશું; બંદીજન વિવિધ પ્રકાર, બીડાં આપ્યાં રીતશું. ૮ સરવે વઈશ્નવજનને પ્રસાદી, જુઠણ દીધી છે; એ શોભા જોઈ હરીદાસ, પ્રિત્યે કરી પીધી છે. ૯ શ્રી લક્ષમણ ભટજીને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઈએજી.

ધોળ ૧૪૧

શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા પ્રગટ્યારે, શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને પેરેરે; થઈ રહીછે લીલા લહેરરે; પુરીની કરતા પેહેરરે. શ્રી વલ્લભ૦ ૧ સપાં અવની ઉપર અજવાળાંરે, ત્રીલોકના તીમર ટાળ્યારે; વાહાલે વેશ્નવ અમારાં પાળ્યાંરે, શ્રી વલ્લભ. ૨ આદરથી આવ્યા હરી ઘેરરે, પોતાનાની કરવા પેપરે; શીષ્યની સેવા કીધી નેરરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૩ માયામત કીધો ખંડરે, પાખંડીને દીધો ડંડરે, એહુનો યશ વાપ્યો નવ ખંડરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૪ એ શ્રી લક્ષમણ ભટજીના નંદરે, વાહાલો પૂરવ જન્મનાં ચંદરે; વરતાવે છે અતી આનંદરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૫ એ શ્રી એલ્લમગારૂના બાળરે, વાહાલે વઈષ્ણવ ઉપર કીધો વહાલરે; વાહાલે દાન દીધાં ન્યાળરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૬ નવખંડમા નવા નવા દેશરે, એહુના ગુણ ગાય નિગમ મહેશરે; એહુનો પાર ન પામે ઈશ્વરે, શ્રી વલ્લભ૦ ૭ સુખડાની લહેરો જાયરે, ત્યાંતો આનંદ ઉર ન સમાયરે; હરીદાસ વલ્લભના જશ ગાયરે, શ્રીવલ્લભ પ્રગટ્યા રે પ્રગટ્યારે ૮

ધોળ

શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલ શ્રીજી
સેવા કરો આનંદમાં શ્રીજી
ફરે આશરો શ્રીમાહાપ્રભુ
ભાખે; આણસમરપિત
ગુરૂ ચરણ મતીજી. ૨
યા સરવે કોઇ ઉપર
જો, તો ધરજો ટેક
વ સરખા લેખો.
ત્રણેનુ ગ્રહજો, તો
મન હરીના ગુણ
દુષ્ટ સંગ થકી દુ
કતમાંજી. ૫ દિ
કારણ એકી; (
શા કારણેજી.
દુરલભ હરીના
માણો નો, જ
માહારા સ્વા
બ્રહ્મ તણા
વલભ શ્રીવિ

તમારાં
હરેયાં ને

ારા બીજાની શી માયા; એ
પરવશ કીધી માહારી કાયા.
સ જુણી માહારી સજની, વા-
પેગ; ચિતમાં ઘર કીધું
પેઠા શ્રીનાથજી. ૩ સું
વાહાલ માહારે ફળ સારૂ
', શુકલા તો તને રશીઆ
' તમારી મીઠડીએ કેખ,
જુળમાં તે જીવમા-
'મું શ્રીનાથજી. ૫ ત
માહારા હવે નથી
શીરોમણી, જનમો
ા. ૬

, શ્રીવરજનાથજી
શ્રીવિઠલનાથજી
ા વાતમાંરે લા-
તારોરે મહેલા
, મીરાંને ભા
લાલ. ૪ જોરે
ચાળે ચીતડુ
હશી હશા
ાયુંરે લાલ.
ો, નટવરને

જેએર ધરીયા રાધનેરે લાલ
ખા શાણીએજો, પોતાના
૮ જોર એની વાંકડા શી
મનડાં મોહી ગયાંરે લાલ
એજો, વાહાલાને જોવા
વાહાલાની પાસે દસી ર
તો નવ ડરૂરે લાલ
પેજો, કાલાને વાલારે

ની સહુકો ચાલા
લટકાના લાલ
કરૂણા સાગર,
મૂખની શાભા
શરણે જઈએ
લા પુરૂષોત
એને મુકી
લા વરજપ
નિરખતાં
કરોલીમાંહે
નિત્ય નિત
ભદાસ
માંહે સરે
ન્ય ધન્ય

'રા, શુક્લ પક્ષ એકાદશીજી;
એ વાત પ્રભુજીને મન વશી
શ્રી જમુનાં પુલીન સો-
ધામ, કુંજની કુંજ
ી લક્ષ્મણ પાસ, દામો
ચંદ, ખેલતા આવ્યા
ભ રાજ, ગુઢવાન પ્ર-
માન દીધા પ્રભુજીએ
ાથ જીવ થાય વળી
રણે આશીષ મળે
એક એક રહે ન-
ા કારણ ગળથને
હોય, પવીત્રાં પ-
ાય, રૂપ દીઠો
ય અંન વસ્ત્ર
ય પ્રેમ ભકિત
ાય, વર્ષ પ્રભુ
રાથ રમણ
ોય, જીવત
ા છુટી ચ-
ર, ત શ્રી
ભેહ, ગો-
શ્રી વલભ
ડુકુળ, પુત્ર

પુત્ર વચ્છસ ગહુ લીયેજી. ૧૨ જીરે તાદરશી જનને સમદે, દન અનુપ કુરેજી; જીરે રહે હરી રશ શરણ મત્ર નિત્ય આચરેજી. ૧૩ જીરે અસમપીત અનાચાર, આવા સરથી બીહે ઘણુંજી; જીરે આસુરી બુદ્ધિ વીચાર, બીતા રહે ઘણું પ્રતિ ક્ષણુંજી. ૧૪ જીરેજી એ વર છે અંગીકાર, વિસવાસ મનમાં રાખજોજી; જીરે સાધન તજી અપાર, શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણ મુખ ભાખજોજી. ૧૫ જીરે પૂષ્ટી મારગ એહ, શ્રી ભગવદી સંગ અનુસરેજી; જીરે શ્રી વલભ વરે જોય, શ્રી વલભદાસ સહુ રૂદે ધરેઅ ૬

ધોળ ૧૨૭

શ્રી વલભ દુર્લભ જુગમાં કહીએ, પ્રગટચા આણીવારે જોઃ ભુલ્યા ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેની કરી સંભાળજો. ૧ ચરણ કમળ મરકંદ લોભાણાં, તેનાં ભાગ્ય અપારજો; વચન સુધારસ શ્રવણે શાખ્યાં, શ્રી સુબોધનીજી સારજો. ૨ વદન માધુરી રૂપ અનુપમ, કીધા વિવિધ શણગારજો; શ્રી ગોકુળ તો ફરી વસાવ્યો, શ્રી વલભ રાજ કુમારજો. ૩ નંદન વન શ્રી વલભ સુતશુ, બાંધી પ્રીત અપારજો; શણગાર કરીને ગીરીથી ઉતરચા, ચાલી આંસુડાંની ધારજો. ૪ ત્રણવાર પૃથ્વી પરીક્રમા, હરયા ભૂમીના ભારજો; એ વીના આવી કોણ કૃપા કરે, એછે પરમ ઉદારજો. ૫ દાસ ગોપાળ ક્યાં લગી વરણે, સકળ વેદ ધોરી ધર ધીરજો શ્રી વલભ દુર્લભ જુગમાં કહીએ, પ્રગટચા આણી વારજો.

ધોળ ૧૪૮

છબીલા છબી તારી જોઇરે, રહ્યું છે મન માહારૂં મોહીરે. ૧ વાંકી વરણી તાહારીરે, મનોહર મુખ પર જાઉ વારીરે ૨ મોરલી અધર ધર ઓપીરે, વગાડી વાહાલે વશ કીધાં ગોપી. ૩ વંદ્રાવન વગાડી સુંદર સ્વામરે, ત્યાગ કરાવ્યાં ઘરનાં કામરે. ૪ જાણું જે હવે શી પેરે થાશેરે, જોયા વિના જીવડો જાશેરે ૬ હરીજ ભરાયાં આવે વરજની નારીરે, સામું જુવોને દવ મોરારીરે. ૭ સ્નેહ શા માટે કીધારે, હમારાં ચિત ચોરી લીધાંરે. ૮ ભૂખ્યા મને ભોજન નવ ભાવેરે, સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે. ૯ સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે, જાણું જે હરી આ વેળા આવેરે. ૧૦ વસાણું વલોવી રહુંરે, માંખણીઆં આવે તો ઉતારૂંરે. ૧૧ સાંજે હું તો ગાવલડી દોતીરે, વાહાલાજીની વાટલડી જોતીરે. ૧૨ મારે ઘેર આવોને હેલીરે, રહીશું મરજાદા મેલીરે. ૧૩ આજ મારે આનંદની હેલીરે, ગીરધર જોવા થઇ ઘેલીરે. ૧૪ આજ મારે દીવાળીનો દીનરે, ઘેર પધાર્યા જુગજીવનરે. ૧૫ હરીવર આવંતો રૂડોરે, અવિચળ ચાંદલીઓ ચુડોરે. ૧૬ વલભના સ્વામી છે રશીયારે, હમારા રૂદીઆમાં વશીયારે. ૧૭ છબીલા છબી તારી જોઇરે, રહ્યુ છે મન મારૂં મોહીરે. ૧૮

ધોળ ૧૪૯

ચેતચેત ચીરણજીવી તો રેહેવું નથી જો, શ્રી ગોકુળે
શ પ્રભુનું સ્વરૂપ લે માની જો. ચેત ચેત૦ ૧ નારી છો-
કરાં આરાધ નથી તારૂં જો; મુઢબુધ્ધિથી તેને તું કેહેછે
મારૂં જો ચેત ચેત૦ ૨ તે અહીત તું થા પ્રભુકેરી શરણ
માં જો, લીલા પામશો કેવાશો પાંચ વરણમાં જો, ચેત
ચેત૦ ૩ ખાવું પીવું ઓઢવું ને જે કાંઇ પેહેરવુ જો, ચ-
રણ સ્પરશ કરયા વિના તે સામુ ન રેહેવું જો. ચેત ચેત
૪ કહ્યું માની પ્રીત કરવી હરીદાસમાંજો, બીક રાખી
તે અલૌકિકની આસમાંજો. ચેત ચેત૦ ૫ એવો અતુલ્ય પ્ર-
તાપ વલભવંશમાંજો, દાસ થાવ છે શા માર તું અન્ય
અંક્ષમાંજો. ચેત ચેત૦ ૬ તારૂ ધનને જોબન જાશે ઝં-
ખમારતું જો, શું સુતો છે મોહ જાળમાં ગમારતુંજો, ચેત
ચેત૦ ૭ અવધ આવી ઉભુ રેહેશે પળ એકમાંજો, માટે
ટેક રાખો પૃષ્ટિના વિવેકમાંજો, ચેત ચેત૦ ૮ એમ કરતાં
મોત પેસી ગયું અંગમાંજો, બાંધ્યો પાસ લેતાં દુત આવી
સંગમાંજો. ચેત ચેત૦ ૯ ખાધુ પીધુ ને ના વાપરયુ
કોઈ રીતથીજો, સગાં લેઇ ચાલ્યાં મસાણ વિપરીતથીજો.
ચેત ચેત૦ ૧૦ લાગી પળ એકમાં ભસ્મ થઇ ગયાંજો,
જેમ આવ્યો તેમ પાછો વરથા વહી ગયોજો. ચેત ચેત
૧૧ એવું જાણી શરણ રેહેવું વલભદેવનીજો, ઇચ્છા રા-
ખી તે શરણ કેરા સેવકનીજો. ચેત ચેત૦ ૧૨ ભગવત
મંડળીમાં બેસતાં ના લાજવુંજો, ઝાંઝ હાથમાં લેઇને
ગાતાં ગાજવુંજો. ચેત ચેત૦ ૧૩ પાપથી ભરેલા જીવ
તેહેને નહી ગમેજો, શુધ્ધ પૂષ્ટિ હશે તેતો રાશમાંજો.

ચેત ચેત૦ ૧૪ લાજ કુપેદેશ બેઠા બહુ અંગમાંજો, તે-થી મુખ ના લેવાયું સંતસંગમાંજો, ચેત ચેત૦ ૧૫ વેદ શાસ્ત્રમાં ભક્તિ એક સારછેજો, તે વિનાના જીવ જગત ના ભારછેજો. ચેત ચેત૦ ૧૬ જો કોઈની પૂરી રશદિન થઇ ચાખશેજો, દાસ ગવરીને શ્રી ગોકુળ પાસ રાખશેજો. ચેત ચેત૦ ચીરણજીવતા રેહેવું નથી. ૧૭

ધોળ ૧૫૦

શ્રીગોકુળમાં એક નંદનું ધામ, ત્યાં પ્રગટ્યા શ્રી સું-દર શ્યામ; કરવા શેવક જનનાં કામકે, ધન્ય જશોદા મા-વડી. ૧ અંધારી આઠમ અજવાળી તે રાતરે પ્રગટ્યા વનમાળી, મંગળ ગાય સહુ વરજનારી કે, ધન્ય૦ ૨ ત-રીયા તોરણું બાંધ્યાં છે દ્વારે, સાથીઆ શુભ તણો નહી પાર; દધી છાંટે સહુ નરને નારેકે, ધન્ય. ૩ દુદંભી દેવનાં વાજીંત્ર વાગે, પશુ પક્ષી સહુ પાવલે લાગે; શ્રીકૃસ્નની ભ-ક્તિ સદા મુખ માગે કે, ધન્ય. ૪ સહીઅર સહુ મળી સહુ વારણે જાય, ઘેર ઘેર વાત વધામણી થાય; શ્રીજ-શોદાને હર્ખે હરખ ન માય કે, ધન્ય. ૫ સહીયર સહુ ત્યાંહાં ગાતી આવેરે, વસ્ત્ર આભુષણ હરખે પેહેરાવેરે; મ-ગન થઈ મંદીરમાં માહાલે કે, ધન્ય. ૬ જાચક જન મળી જશજ ગાય, નંદ બંધામણમાં નાહાલજ થાય; હેવા આપ ને મુખે ના કેહેવાય કે, ધન્ય ૭ વરજ જન ન્હાલ થયાં તે કીજે, એમના ભાગ્યનો પાર ન લીજે; પૂષ્ટિમાં ચાલ્યા નં-દજીને છંઈએ કે, ધન્ય. ૮ વેદ કહે એતો પૂરણબ્રહ્મ, કોઇ ના જાણે એના મર્મ:-થાં મુક્તિ કરેચાં નંદજીએ એ ધર્મ

તો, ધન્ય. ૯ દીન પુંઠળ દીન હરખમાં જાય, શ્રીગોકુળમાં એલ બહુ થાય;શ્રી વલ્લભ વેદ પૂરાણ ગાય કે ધન્ય જશોદા માવડી. ૧૦

ધોળ ૧૫૧.

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી પરણ્યું. શ્રી માહા લક્ષમીજી ગુણ વરણવું. ૧ એમની કુખ ઉપર જાઉં બળીહારી. સુત શ્રી ગોપીનાથજી પરવારી. ૨ શ્રીવિઠલનાથજી સુત છે છોટા, ગુણ વરણવી શકે નહીકવી મોહોટા. ૩ શ્રીરૂક્ષમણી વહુજીના પ્રાણપતી, છોટાં વહુજીને પદમાવતી. ૪ ખટ પૂત્ર પ્રાગટ શ્રીરૂક્ષમણી, તેજંગ તીલક ત્રીભોવન ધણી; ૫ શ્રીપદમાવતીને એક પુત્ર હુવા, તેમના વેદ પૂરાણે જશ હુવા. ૬ શ્રીગીરધરજીને સંગ ભામની, સોભા જોઇ ચકિત ભઇ દામની. ૭ શ્રીગોવીંદરાયજીને વહુ રાણી, એમને જોવાને આવ્યા ઇંદ્રાણી. ૮ શ્રી બાળકૃશ્નજીને કમળા વહુ, એમને જોવાને આવ્યાં સહુ. ૯ શ્રી ગોકુળનાથજીને પારવતી, સમતુલ્ય ન આવે રખાવતી. ૧૦ શ્રી રઘુનાથજીને જાનકી સોહીએ એમને નિરખી નિરખી નિજ જન મોહીએ. ૧૧ શ્રી જદુનાથજીને શ્રી માહારાણી ગુણ ચતુરી માધુરી. અમરત વાણી. ૧૨ શ્રીનાથજીને સકળ સ્વરૂપ સોહામણાં, શોભા જોઇ હરીદાસ લે ભામણાં. ૧૪ શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી પ્રણમુજી.

ધોળ ૧૫૨ પદ

કળયુગ સબ જુગતે અધીકાઈ. જા જુગમે પ્રગટે શ્રી શીતળ; શ્રી વલ્લભ સુખદાઈ. ૧ જો કોઈ શરણે આવેહે દીન કો, તન કો હોપસ હાથો; દાસ ચરણ હરીવાક ધાસકી, ચરણ રેણુ નીધપાઈ. ૨ કળયુંગ સબ જુગતે અધીકાઈ. ૩

ધોળ ૧૫૩

તનકદેરી માઈ માંખન તનકદેરી માઈ, તનક મુખમાં ફુધકી દતીઆં; બોલતહે તો તડાય, માંખન. ૧ તનકસે મન મોહનાહો, નેત્ર પકડો જાય; કંપીઆ જાણે શેષ કંપીયો, વશુધા ઉઠી અકળાય. માંખન. ૨ તનક માગોં બોહોત દીનો, લીએ કંઠ લગાય; સુરે પ્રભુકી તનકી ચોટીઆં, ગુથત માત બોલાય, માંખન તનકદેરી માઈ. ૩

ધોળ ૧૫૪

શ્રી ક્રસ્ન કમળ મુખ નિરખવા, ચાલો શ્રી નંદજીને ઘેરરે; જશોદાએ શ્રી ક્રસ્ન જન્મીઆ, હરખીઆ આનંદ મહેરરે. ૧ ચઉદ ભોવન કેરાં ભુજણા, નંદસુત શ્રી ગોકુળ આવ્યારે, ફુલી ફૂરે વરજ સુંદરી; ગોપી ગોવાળાને મન ભાવ્યારે. ૨ ગોપીકા સરવ ટોળે મળી, હરીને વધાવાને જાયરે; અંતર ઘટ ઉતાવળા, હરીને જોવાની અપેક્ષાયરે. ૩ પુન્ય પવિત્ર પ્રભુજી તણાં, ગાયછે નઉતમ ગીતરે; ગીત ગાએને સ્વર શોહાએ, થયાછે એકાગ્રણ ચિતરે. ૪

એક બાંધ્યાં બહુ બામની; ચાંદલા બાંધ ને કીજેરે, ૫ હરખતાં નીરખતાં પ્રીતસ્યુ મોહનને ઉછ રંગે લીજેરે. બીડ બાઈ ઘર આંગણે, નંદ જશોદાને મન ભાવ્યારે; વરેજ ભામીનાં સુખ શાં કહુ, નાથને મોતીડે વધાવ્યારે. ૬ માધવદાસના પ્રભુજી. પરીવાર સ્થીર કરી સ્થાપોરે; દાસ ઉપર દયા કરી વાસ વરજમાં આપોરે. ૭ શ્રી ક્રશ્ન કમળ મુખ નિરખવા ચાલો શ્રી નંદજીને દ્વારેરે.

ધોળ ૧૫૫

જે શ્રી વલ્લભ દેવકી, જેએ પ્રાણ પ્યારેકી; જે શ્રી વલ્લભ નંદકી ટેક૦ પ્રાક્રાત ધરમ રહી માહાપ્રભુ, અપાક્રત બપુ જાણ; શ્રી હરી આનલ પ્રગટથે, શ્રી વલ્લભ રૂપ વખાણ. જેશ્રી વલ્લભ દેવકી૦ ૧ શ્રી હરી આગ્ના પાલકે, ભૂતળ પ્રગટો આએ; દેવીજી અરપણ કીયે, નિજ સુખ માત્ર સુનાએ. જેશ્રી વલ્લભ૦ ૨ શ્રી વિઠલ પદ પરસકે, હોત સરસ શુભ્રાતા; અધમ રટત આનંદમે, કરત અમી રસ પાન, જે શ્રી વલ્લભ૦ ૩ શ્રી મદવલ્લભ રૂપ કહે, કોન કરી શકે બખાન; ગુઢભાવ નીજ સ્વામની, પ્રગટ ક-રુણ સુજાન. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૪ શ્રી ગીરધર ગોવીંદનું, શ્રી બાળક્રશ્ન ગોકુલેશ; શ્રી રઘુપતી જદુપતી ઘનસ્યામજી. બાળક સબ ભુમેશ, જે શ્રી વલ્લભ૦ ૫ પ્રૌઢ ભાવ ગીરી વર ધરે, શ્રી નવનીત પ્રિયાશ્રી બાળ; શ્રી મથુરાંનાથની કુંજમે, શ્રી વિઠલેશ રશાળ. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૬ શ્રી દ્વા-રકેશ તત્વ ભાવમે, ગોકુળ શ્રી વરજભુપ; અદભુત ગોકુળ ચંદ્રમા, શ્રી મદન મોહન સ્વરૂપ. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૭

જુલત પાલનમેં મોદશું, શ્રી બાળક્રસ્ન રસરાય; માર સ-કર ઉંઘો ક્રીઓ, રસ સબ દીઓ ગીરીરાય. જે શ્રી વલભ૦ ૮ માટલીઓ માખન લીઓ; નેપૂર બાજત પાય નર તત્વ બાલજી, ત્યાં હરખત જશોદામાય. જ શ્રી વલભ૦ ૯ ગોપીઓ એહી જગતમેં, ચલત ઉબટી રીત; તીનકે પદ બં-ધનકીએ, બઢત ક્રસ્ન પર પ્રીત્ય. જે શ્રી વલભ૦ ૧૦ ધ-ન્ય ધન્ય શ્રી ગીરીરાજજી, હરીદાસનમેં રાય; શાનિધ્ય લીલા કરત હે, તુમ બળ મોહનરાય. જે શ્રી વલભ૦ ૧૧ નમી નમ ખચીત કંચન ભઇ, શ્રી બંદ્રાવનકી ભોમ; ક-લપ સુધી ભુતળ બહે, ત્યાં ફૂળ ફૂળ જુમ. જે શ્રી વલ-ભ૦ ૧૨ ઉભે નીજકુળ ખંભદ્રાકે, તરંગશ્રીડી જાન; શ્રી જુમનાંજી, વર્ઇકુંઠકા. કચમ કરી કરૂ બખાન. જે શ્રી વ-લભ૦ ૧૩ સુરદાસ ક્રસ્નદાસજી, પરમાનંદ કુંભનદાસ ચતુરભુજનંદદાસજી; છીતસ્વામી ગોવીંદદાસ, જે શ્રીવલભ દેવકી. જે પ્રાણ -પારેકી. ૧૪

ધોળ ૧૫૬

રાગશાખી—સાધન સબ સુને ભયે; સુને ભયે જપ-જાપ; કળિકે દંડ ખંડન કીએ, શ્રીવલભ કુળકી છાપ. જેએ શ્રી વલભ, જેએશ્રી વિઠલ૦ ૧ શ્રી વલભ વર સમરે નહી બોલે અડપલા બોલ, તાકી જનની ભારે મુઇ; વૃથા બજાયો ઢોળ. જેએશ્રી વલભ. ૨ શ્રી વલભ બોલ જાજો કહે, શ્રી વલભ અમ્રત વેંન; શ્રી વલભ તજે ઓર ભજે, તાકે ફૂટ ગએહેં નેંન. જેએશ્રી વલભ૦ ૩ શ્રી વલભ વલભ જો કહે, બસે હજારો કોસ; તાકે પાશ્ચાત ઉજરે, જ્યું

સુરજસેં ઉજોશ. જેએશ્રી વલભ૦ ૪ શ્રી વલભ સમરણ વિના, મીથ્યા સબ વીચાર: મુઢ કાગદ કે નાવમેં, કહો કયમ કરી ઉતરે પાર. જેએશ્રી વલભ૦ ૫ શ્રી વલભ આપ તમ સુનો, કછુ નરેહે કછુ દુર; નેન પલક શુ ઝારીએ, વા મારગકી ધુર. જેએશ્રી વલભ૦ ૬ શ્રી વલભ કેહ્યા તે-સબ લહ્યો, સકળ શાસ્ત્રકો મોર; શ્રીવલભ કુળ જાણો નહી, ડુબ્યો કુટુંબ સમેત. જેએશ્રી વલભ૦ ૭ શ્રીવલભ વલભ જોભજે, સદા સોહલા હોય; દુ:ખ ભાજે દારીદ્ર હરે, વેરી ન ગાંજે કોય. જેએશ્રી વલભ૦ ૮ શ્રી વલભ કુળકું છાંડકે, ઓર દેવકુ ધાય; તામુખ પતીઆં કુઠીએ, જબ લગ ટુટી જાય. જેએશ્રી વલભ૦ ૯ જે વલભ કુળકું છોડકે, ભેજે ભરવ ભુત; અંતે કુજેતી હોયગી, જુઓ સીપાકો પુત. જેએ શ્રીવલભ૦ ૧૦ શ્રીવલભ પર રચ્યો નહી, નહી વઇસ્નવપર સ્નેહ; તાકો જનમ વૃથા ભયો, જ્યું ફાગણ કો મેહ જેએશ્રી વલભ૦ ૧૧ હરીજન આએ બારણે, હશી ન જોડ્યાં હાથ; તેનરે ભુતળ મોરંગ થાશે, પેટ ધસે દીનરાત. જેએશ્રી વલભ૦ ૧૨ હરીજન આએ પુરણ, માગે ચાર રતન; વાણી પાણી ને સાથરી, સમટ સાથે અંન, જેએશ્રી વલભ દેવકી૦ ૧૩

ધોળ ૧૫૭

શ્રી વિઠલનાથ નામ રસ અમરીત, પાન સદા તું કરરે રસના. ૧ વારંવાર કહ્યું હું તાશું, એહી નામ જો ધરરે રસના. ૨ એ રસમાં પ્રતિબંધ પરેતો, તાંસુનુ અતી ઉ-રરે રસના. ૩ હરીકો વિમળ જશ ગા નિરંતર, જાત વિઘન

સખ ટળેર રસના. ૪ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ જો તું અપનો ભ-
લો ચાહેનો એ મારગનું સારરે રસના. ૫ ચતુરભુજ પ્રભૂ
ગીરધર લાલકો, આનંદ ઉરમાં ભરરે રસના. ૬

ધોળ ૧૫૮

સુંદીર ગોકુળીયું જોવાના મુજને કોડ, તે મુજને દેખા-
ડજોજી. ૧ જ્યાં છે બાળ ગીરધારીજીની જોડ, તે મુજને.
૨ એમનું સુંદીર સોહામણું રૂપ, તે મુજને. ૩ એમને
ખોળએ આવની કેરા ભુપ, તે મુજને. ૪ સુંદીર શ્રી જમુ-
નાંજીનું નીર, તે મુજને. ૫ વળી શોભા બેટીજીના વીર,
તે મુજને. ૬ સુંદીર શ્રી ઠુકરાણીનો ઘાટ, તે મુજને. ૭
માહારો વાહાલો કરે જ્યાં પાઠ, તે મુજને. ૮ નયણાં ભ-
રીને નિહાળુ ગીરીરાજ, તે મુજને. ૯ જેણે સાર્યાં માધવ-
દાસનાં કાજ, તે મુજને દેખાડજોજી ૧૦

ધોળ ૧૫૯

રાગ કાફી—શ્રી ગોકુળ સુખ બાસ બસીજે, શ્રી વલભ
વિઠલ ચરણ સ્પર્શ કીજે, અતી પુનીત જમુનાં જળ પી-
જે. ૧ શ્રી ગીરીધર ગોવીંદ બાળકરન, શ્રી ગોકુળ નાથ
નીરખી સુખ લીજે; શ્રી રઘુપતી જદુપતી ઘનસાંવળ, સબ
મંદીર દરશન નિત્ય કીજે. ૨ રમણ રેતી પરમ મનોહર,
ટીલનપે જાએ લોટી લીજે; વલભ છોકર છાંય નીરંતર, વ-
ધસ્નર સંગ ઘેરાં રસ ભીજે. ૩ શ્રીગોકુળ સુખ બાસ બસીજે.

ધોળ ૧૬૦

વીપ્ર શીરોમણ તૈલંગનાથ, તેમાં શ્રી લક્ષ્મણ ભટ્ટ દીક્ષીત; પત્ની શ્રી ઇલંમાજી સંત, તે કુળ પ્રગટ્યા શ્રીવલ્લભ નાથ તો. વાત શુણો વધુમાનરીરે. ૧ દેવનાં દુંદભી વાજાં વાજતો પૂસ્પની વૃષ્ટીઉપર હેતારે; ચંદ્ર ઉગે કુમોદનીફુલ્યાં તો. કમળ ફુલ્યાં રવી જોઇનેરે ૨ તેમ તેમ ભક્ત તણાં મન ફુલ્યાં, જગત પૂરૂષ પ્રગટ્યા સેસીએ; કળયુગ જીવ ઉધાર વા કાજેતો, દઇસ્નેવને સુખ આપવારે. શ્રી વલભ દરશન દુલભ હોય તો ભાગ્ય ભલાં જો પામીએરે. ૩ કૃપાદ્રષ્ટિ જો ભાળી ભલે તો, કોટી માહા દુઃખ વામીએરે; ભાગ્યાં સંકટને દુર ગયાં દુઃખ; શ્રી વલભ જોતાં સમીમુખ, શ્રવાણ પાન કરતાં ભાગી છેભુખ એ ચરણે જે આવ્યા જીવ તે ચરણ કમળ હેડા મળ્યારે. ૪ ભાવસાગર જન ગયો નાખરાજ્યા તો ઓળંગતાં વાર કેટલીરે, ઉજવળ નિરમળ એ મારગ તો, જેમરે ગંગાજળ ગાજતારે. ૫ અનેક કોટી મારગ જોતા એવાં, અચીક અમને છાજતારે, નામ સમર પણ આપ્યાં જે જનને તો, અનન્ય શેવક થવા ભાવશુ રે. ૬ ઘેર ઘેર શેવા સોંપી ભકતને પ્રેમભાવ લડાવશુરે, ત્રણ વાર પ્રથિવ પરિક્રમા, ગાયાવાદીના ભાગીછે મ્રહ્મા; ખંડ ખંડમાં રાધા ધર્મ તો, મર્મ ન જાણે એ કુળ તણારે. ૭ આ સુખ નિત્ય છાંડે તો, લીલા લજીત એ કુળતણારે; આનંદ મંગળ નિત્ય એ છવનો, ત્યાં પ્રગટ્યા; શ્રી ગોકુળ ધણીરે; કૃપા દ્રષ્ટિછે કામ દુર્ગાતો, કલ્પદ્રુમ શ્રીવલભવર રે; ગંગા પ્રભૂ શ્રીદેવકી નંદન કલ્પદ્રુમ શીર ઢાળીયારે. વિપ્ર શીરોમણ શ્રી તૈલંગનાથ.

ધોળ ૧૬૧

શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજીરે રમવાને આવો; શ્રી નવ નિત્ય પ્રીયાજી નાહાનારે. સંગ તેડાને લાવો. ૧ શ્રી બાળ કૃષ્ણજી બાલુડારે, એઞડાએ આવો; શ્રી નટવરજી પ્રાણ પ્યારારે, એમને તેડાને લાવો. ૨ રમવું જમવું રંગેરે, વાહાલાંની સંગે; કહ્યાં હમારાં માનોરે, શું થાઓછો ઢંગે. ૩ શ્રી ગોસાંઈ માહારાજ તમને કહું છુંરે, ગુજરાત પધારો; ત્યાં સર્વેને દર્શન દઈનેરે. પૂષ્ટિ માર્ગ વધારો. ૪ સહુંને સમરપણ આપોરે, તેહેવાં અમને આપો; સહુ વઈસ્નવને તારચારે, હેવા અમને તારો. ૫ મધ્ય રાતે મંદીરમાંરે વાંસલડી વાગી, ભર નિદ્રામાં સુતારે, ઝબકીને જાગી. ૬ ઓચંતી અજાણીરે, બારણે આવી; પાડોશણને પુછુંરે, મોરલી ક્યાં વાગી. ૭ જો તારા મંદીરમાંરે, વાંસલડી વાગી; જમુનાજીની તારેરે; મોરલી ત્યાં વાગી. ૮ શ્રી પુરૂષોતમજી માહારાજ તમને કહું છુંરે, શ્રીજી દ્વાર પધારો; શ્રી ભામની વહુજીનાં દાશરે, જમુનાં પાન કરવા સધારે. ૯ ચરણ સરણ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ; અહર નિશ દરશન આપજોરે, દેઉ તમારૂં નામ. ૧૦ શ્રી વલભ વિઠ્ઠલ શ્રીજીરે, રમવાને આવો.

ધોળ ૧૬૨

સરવે સઈયા સમાણી મળી આવોરે, ગીરધારી લાલજીને માતાએ વધાવોરે. ૧ ચરણ જીવો શ્રી વરજભુખણજીના લાલરે, રૂપનિજ વઈસ્નવ કેરા વાહાલારે. ૨ રમ

ઝુમ ઝાંઝરી ઘુઘરી વાજેરે, લીલા જોયા વિના મન દાઝેરે. ૩ ક્ષણુ ક્ષણુ વાહાલો કૃપા દ્રષ્ટિ જુએરે, વાહાલ ઉપજાવે વાહાલો મીઠી વેણરે. ૪ મુખ પૂરણ સરદ સશી રાજેરે, જોતાં સજ્જન ચકોર વીરાજેરે. ૫ અતી કઠી તઠી સોહીએ જીણી ધોતીરે. રજી કાંમની કમળ મુખ જોતીરે. ૬ ઉપરણો ઓઢી ઉભા પ્રભુ પાસેરે, કરતા આરતી ને નિરખ્યા ગોકુળદાસેરે. ૭ સરવે સેવર સમાણી મળી આવોરે.

ધોળ ૧૬૩

શ્રી વલ્લભ દુર્લભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણીવારજી; ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેની કરવા સંભાળજી ૧ ચરણ કમળ મકરંદ લોભાણા, તેનાં ભાગ્ય અપારજી; વચન સુધારસ શ્રવણે સીંચે, શ્રી સુબોધની સારજી. ૨ શ્રી ગોકુળને ફરી વસાવ્યું, શ્રી વલ્લભરાજ કુમારજી; શોભા શ્રી ગીરીધર લાલની, કરવા બહુ પ્રકાશજી. ૩ કરી શણુગાર વાહાલો ગીરીથી ઉતરચા, ચાલી આંસુની ધારજી; પલક એક રેહેવાય નહી પીયુ વિના, એછે પ્રાણ આધારજી. ૪ મનુશ તન ધરી લીલા કીધી, પૂરણ બ્રાહ્મણ સાકારજી, ત્રણવાર પ્રથ્વિ પરીક્રમા, ઉતારયો ભુમીનો ભારજી. ૫ એ વિના હેવી કોણ કૃપા કરે, એ છે પરમ ઉદારજી; રખે એમાં સંદેહ આણો, સકળ સારમાં સારજી. ૬ દાશ ગોપાળદાસ ક્યાં લગી વરણું, સકળ વેદ ધારીજી; શ્રી વલભ દુર્લભ યુગમા કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણીવારજી. ૭ શ્રી વલ્લભ દુર્લભ યુગમાં કહીએ.

ધોળ ૧૬૪

ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા, શામળીઓ સનમુખરે; આવ્યા માહારૂં મન હરવા. ૧ આતે શું અચરજરે, આવ્યા માહારી સેરડીએ. કાંઇ હું નવ બોલુંરે એ બોલાવેછે. ૨ મોહન મોહોનેરે, માયા લાગીછે; જીવણ ને જોઇનેરે, ઘર ધંધો ભુલી. ૩ હાંરે મને સામળ ગમેછેરે, એ વરનો લટકો; આગળીઓ વળગોરે, વાહાલો આવેછે. ૪ આ અમે વહુ વારૂરે, લાલા લાજ ભરેચાં; બોલતાં બીજેરે, કંથે કેદ કરેચાં. ૫ સાસુલડી સુણશેરે, નાણદલ નાહાની છે; માધવના સ્વામીરે, અમ્રતની ઘડીએ. ૬ ગોકુળની ગોપીઓરે, ચાલી જળ ભરવા,

ધોળ ૧૬૫

સાચા સબંધીડા, શ્રી ગોકુળ કયારે જઇશું, આપણ એ બેલડીએ વળગી; શ્રી જમુનાંજીમાં નાહીશું, સાચા સબંધીડા. ૧ ગોકુળીઆની ગલી ગલીએ, ગુણ ગોવીંદના ગાઇશું. સાચા૦ ૨ શ્રી બીરધારી અલબેલા જોઇ જોઇ, મન ચીતવ્યાં લાડ લડાશું. સાચા૦ ૩ ભીમના ઠાકોરને જઇને ભેટીશું, સદા સોહાગણ થઇશું. સાચા સબંધીડા શ્રી ગોકુળ કયારે જઇશું. ૪

ધોળ ૧૬૬

ભજો ગોપાળ ભુલ મત જાઓ, મનુષ્યા દેહીકો એહીહે લાવો. ૧ ગુરૂ શેવા કરી ભગત કમાઇ; જબ તે મનુષ્યા દેહી પાઇ. ૨ એ દેહીત સુપરો દેવા; દેડ ધરી કરીએ હરી શેવા. ૩ સુનોહો સાંત શેવાકી રીત; કરો કોએ અરૂ રા-

આ પ્રીત. ૪ પ્રતી ઉઠી શ્રીકૃષ્ણ કેવે; જોહી ફળ માગે સોઇ પાવે. ૫ જીને ઠાકોરકો દરશન કીઓ; જીવન જન્મ સફળ કરી લીઓ. ૬ જે ઠાકોરકી આરતી કરે; તીન લોક તાકુ પાય પરે. ૭ જે ઠાકોરકો કરે પ્રણામ; વઇકુંઠ હોત તાકુ નિજ ધામ. ૮ જો શ્રી હરીકો સુમરે નામ; તાકુ કુશળ નિત્ય પૂરણ કામ. ૯ જે ઠાકોરકો ધ્યાન લગાવે; ધ્રુવ ન પ્રલ્હાદકી પદવી પાવે. ૧૦ જીને ઠાકોરકો ચરણામૃત લીઓ; વઇકુંઠ લોક અપનો ઘર કીઓ. ૧૧ જે હરી આગે બાજીત્ર બજાવે; તીન લોક રાજ્યધાની પાવે. ૧૨ જો હરીકો સ્નાન કરાવે; ગર્ભયોનીમાં કબહુ ન આવે. ૧૩ જો શ્રીહરીકો કરે શણગાર; તાકુ પૂરણ કરે અંગીકાર. ૧૪ જે ઠાકોરકુ તીલક ધરાવે, તાકો મહીમા કહત ન આવે. ૧૫ જો ઠાકોરકો કીરતન સુનાવે; તાકુ ઠાકોર નિકટ બોલાવે. ૧૬ હરી મંદીરમાં દીપક કરે; અંધકુપ ભવમાં નહી પરે. ૧૭ જે ઠાકોરકી સેજ બીછાવે; નિજપદપાવે દાસ કહાવે. ૧૮ ઠાકોરકો પાલને ઝુલાવે; વઇકુંઠ સુખ અપને ઘેર લાવે. ૧૯ જે ઠાકોરકો ધરાવે ભોગ; તાકુ પરમાનંદ નિત્ય જોગ. ૨૦ પાય પદની જશોદામાત; તા સુખકો કછું કહી ન જાત ૨૧ ગ્વાલ મંડળી સો ગોપાળજી ગાવે; સો ઠાકોરકો સખા કહાવે. ૨૨ ગોકુળ ગોવરધન જો લીલા ગાવે; ચરણકમળ રસ તબહી પાવે. ૨૩ જો વઇશનવ વિવેકી હોય; તાકો દરશન નિત્ય પ્રતો હોય. ૨૪ શ્રી ભાગવત સુનો આદર કરી; તાકે રૂદે બસે શ્રી હરી. ૨૫ જે ઠાકોરકુ ભોગ ધરાવે; શેષ તા ફળ તબહી પાવે ૨૬. જે કરે જમુનના જળ પાન; સો ઠાકોરકે રહે સનીધાન, ૨૭ હરી મંદીરમાં કરે બુહારી; કબહુ ન પાવે જમકી મારી. ૨૮ જેણે ઠાકોરકી ગાગર આણી; વઇકુંઠ અપને સ્થાન ઠરાની. ૨૯ જીને ઠાકોરકો મંદીર લીપ્યો;

મનુશા જનમ તેહુ જન જીત્યો; ૩૦ જીને ઠાકોરકો શીધા બીનો; જે તે તીરથ તેહુને કીનો ૩૧ જે ઠાકોરકો બને ફુલ; સદા બસે કાળંદ્રી કુળ. ૩૨ જે ઠાકોરકો માળા પહેરાવે; સદા સરવદા ભગતહી હોવે. ૩૩ જે ઠાકોરકો ચંદન લગાવે; ત્રીબીધ તાપ સબ મનકે જાવે. ૩૪ જે ઠાકોરકો બાસન ધુવે; સદા સરવદા નીરમળ હુવે ૩૫ જે શ્રીહરીકો કિરતન કરે, મુક્તિ ચાર તાકે પાય પરે, ૩૬ શેવામાં જે આળસ કરે; કુકર હોય ફેર ફેર મરે. ૩૭ મનશાશું જો શેવા કરે, તબહી શેવા પુરીપરે. ૩૮ શેવાકો જો આશરે રહીએ, દુખ દુર બચન સબહી સહીએ. ૩૯ શેવામાં જો શંશય લાવે તે કોટીક જન્મે પ્રાસ્ચિત પાવે ૪૦ વેદ પુરાણ શ્રી ભાગવત ભાખે, સચરા સબ વરજ જન ચાખે. ૪૧ શેવા કીજે અદભુત રીત; શ્રી વીઠલનાથશું રાખે પ્રિત. ૪૨ શ્રી મહાપ્રભુને પ્રગટ બતાઇ, કૃપા ભઇ તબ મને આઇ. ૪૩ શેવાકો ફલ કહ્યો નવ જાય, એ સુખ સમરો શ્રી વલભરાય. ૪૪ શેવાકો ફળ શેવા પાવે, સુરદાસ સંખે બલ બલ જાવે. ૪૫ ભજો ગોપાલ ભુલ મત જાવો.

ધોળ ૧૬૭

આવો મળો સાહેલડીજી, હઈડે હરખ ન માય. માંહો માંહે વધામણાં, પ્રગટ્યા શ્રીવિઠલરાય. ૧ નવ સત આભ્રણ અંગેસજ્યાંજીર ચાલી વરજની નાર; અતી આનંદે ઉમંગી ભરીજી પોહોતાં શ્રી વલભ દ્વાર. ૨ ધન્ય ધન્ય, શ્રી વલભ ધણીજી; ધન્ય શ્રી અક્કાજી માત, શ્રી ગોકુળચંદ પ્રગટીઆજી, શ્રીગોપીનાથજીના ભ્રાત. ૩ આપણને સુખ આપવાજી, શ્રીવલભ રાજકુમાર; ફરી ગોકુળ

પધારીઆ, અબળાના આધાર. ૪ દ્વાપર આળંગીજી, હર્ષ-
ડામાં હુતી હામ; તે પ્રભુજી પધારીઆજી, પુરવા નીગ-
મના કામ. ૫ માગશર માસ સોહામણોજી, સોહામણો
નોમીનો દીન; કૃસ્ન પખવાડીએ પ્રગટીઆજી. શ્રીગોકુળ
માંહી રતન. ૬ રાત્ર દીવશ સેવે સદાજી, બ્રહ્માદિક મા-
હેશ; દરશન માત્ર આપે નહીજી, સપનંતર નવ લેશ. ૭
શેષ સહસ્ર મુખે સ્તુતી કરેજી, નિગમ ના પામે પાર હે-
વીનાં દુખ ટાળવાજી, પ્રગટ્યા બીજીવાર. ૮ શ્રીવલ્લભજી
ના લાડીલાજી. શ્રીપદમાવતી વહુજીના કંથ; ભગવદી ભાવે
ભેઠીઆજી, અઢળક પૂર્ણાનંદ. ઘેર એ છવ અતી ઘણો
જી. વાજે તાલ મૃદંગ, માનુની મંગળ ગાયજી, હર્ષ એ
ધરી ઉમંગ. ૧૦ કુંમ કુંમ કેસરે છટણાંજી, ઉલટ અંગ
ન માય; તરીઆ તોરણ બાંધીઆંજી, મોતીના ચોક
પૂરાય ૧૧ ગાય ગીત સોહામણાંજી, પ્રગટ્યા શ્રીવીઠલનાથ;
દાન આપે વિવીધ તણા, ઉદારશ્રી વલ્લભનાથ. ૧૨ બંદી
જન બહુ યશ ભણેજી, ચીરંજીવો રાજકુમાર તલગ તી
બક ત્રીભોવન ધણીજી, શ્રીગોકુળપતી આધાર. ૧૩ શ્રી
વલ્લભ ઘેર પ્રગટીઆજી, પુરણ બ્રહ્મ જુગદીશ; સકળ કુળ
કળીકાળમાંજી. પ્રગટ્યા પ્રાણ ઇશ. ૧૪ કળજુગ જીવ ઓધા
રવાજી, ટાળવા ભોમીનો ભાર, વદનકમળ અવિલોકીતાંજી
પોહોંતી મનડાની આશ. ૧૫

ધોળ ૧૬૮

શ્રી વલ્લભ વીઠલ હરીના જાણ્યા તેણે સરવસ આપ્યુંરે;
ટેક. શું લાવ્યા શું લઈને જાશો, વારંવાર વેહેવાઆરે. શ્રી
વલ્લભ૰ ૧ પૂષ્ટિ માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિશ્વાસે ના

વળગ્યારે; શેવાનું ફળ શેવા થાશે રૂડુ પ્રમાણે મેવારે, શ્રી વલભ૦ ૨ સંપત પ્રમાણે સમપરીત લેજો, તેનું નામ તો શેવારે; શેવા કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે અથડાતા ગરશે. શ્રી વલભ૦ ૩ ભાવ વિના જે ભકતી કરશે, તે પથ્થર કેમ તરશેરે રીડુ પાલ આચરણ ઓઠાં, તેને તે ખર કહીએ શ્રી વલભ૦ ૪ માધ દાસ તો એટલું માગેછે, તેનો ... ... કહીએરે; શ્રી વલભ વિઠલ હરી ના જાણ્યા, તેણે સરલ ખોયુંરે. ૫

ઘોળ ૧૬૯.

શ્રી વલભ પ્રભુજીને શરણ ન આયો, જન્મ અપનો ખોરે, પેહલ તો તે કહ્યું ન ધાર્યો, ઉદર ભરી ભરી સોયેરે, શ્રી વલભ૦ ૧ અમૃત સુધારસકી ચાહના કીની, મન પાખંડ ગાહ્યોરે; શ્રી વલભ૦ ૨ શુર કહે મેં અબહું ચેત્યો. નેનન ભરભર રોયેરે. શ્રી વલભ૦ ૩ શ્રી વલભ પ્રભુજીને શરણ ન આયે.

ઘોળ ૧૭૦

વળી વેગે દરશન આપીઆં, લાલ ગોવરધન ધારીરે; કરૂરે ... પેરે વરણું, મુખપર જાઉ બલીહારીરે. ૧ શોભા સુંદીર તાહારી શી કહું, માહારે મુખ રેસના એકરે; શેષનાગ કેહેવા સમરથ નહી, કહો જીવ કોણ વશ કરે. ૨ જે સોહાને નયણે નીંદ્રા તજી, થઇ રહી આતુર નારરે; વરજના જીવન માહારો વાલમો. કરજો અમારી સાહારે. ૩ થોડાં માંહે ઘણું કમ. વીનતી ચિતડામાં ધરજોરે; દિન જાણી દીનાનાથજી, તાપ ત્રીવિત તણાં હરજોરે. વળી વેગે દરશન આપીઆં.

ધોળ ૧૭૨

શ્રીવલ્લભ કુળ વરજનું જીવણ, ધન્યશ્રી વિઠ્ઠલ પ્રભુ પ્રગટીયારે; વેદ વહિતકત શ્રી ભાગવતમત, ભકત મનોરથ સરવે સરચાંરે ॥ઢાળ॥ જીરે ભકત મનોરથ સરવે સરીયાં તે વરજનાં કાજ; શાહસ્ત્ર શક પ્રમાણે કહે, પુરશોતમ શ્રી વિઠલનાથ. ૧ એક રસનાએ કયમ કહું, રસતણો અધિક વિસ્તાર; જીવ જાણવા જોગ નહી, પણ શ્રુતી ન પામે પાર, ૨ મન ઈચ્છાએ માહારો વાલમા, પધારેચા શ્રીનાથ જી દ્વાર; અધીકારીરે આશ કહે, રથ સાજવા નિરધાર. ૩ ભોજન કરી પધારીઆ, વાહાલે વસ્ત્ર પેહેરચાં સાર, કંઠમાં આરોપીયો, શ્રીનાથજીનો હાર. ૪ રસ ભરચાં સામગાં આતુર રૂદે ભાવ અપાર; હાશ વદને વચન કહે તે, સાંભળે નર નાર. ૫ વઈશનવ જુથે પરવરચાં, શોભા તણો નહી પાર, તોરંગ લીલા વાયુ વેગે, આંણીઆં સંગ દ્વાર ૬ પેંગડે પગ દેઈ નાથ ચઢાયા, વારૂ કોટીક કામ; ચોપાસ વઈશનવ મંડળી. શોભા તે સુખનું ધામ. ૭ સખીસે પધારીયા, જઈ નિરખી આનંદ કદ; ચકોરની પેરે ભામની, નિરખે તે શ્રીમુખચંદ, ૮ ધોળ ગાયને સ્વર સોહાયએ, શ્રીજીમનાંજીને તીર; દુરથી અવિલોકતાં, નઈણે તે ઢાળે નીર. ૯ વાલમો વેગે નાહાવા બેઠા, પાર પોહોચ્યા સાર; ઈંદ્રાસન વારણે, આ રથ કાંધ વાર. ૧૦ પદ અષ્ટ લોકે કથા પ્રસંગે, ચિંતા સહુની જાય; ભીડ રથ પાછળ ઘણી; આણંદ અંગ ન માય ૧૧ જીરે મારગ સુખ શાં કહું, કેહેતાં ન પામુ પાર; અલ્પ બુધ્ય મંદ મારી, કયમ કરી કરૂ વિસ્તાર. ૧૨ જીરે સમનાં સુખ શાં કહું, વાલમા

બેઠા નાહાવા; જે જે દશાના જીવ છે, તેહેને તે તેવો
ભાવ. ૧૩ નાથ નિગમ નિકટ પોહોચ્યા, મન ફુળ અંગ
ન માય; અવિલોક વાધા આતુર ઘણા, વાહાલોજી વેગે
નાહે. ૧૪ જીરે નાહી ધોતી અંગ પેહેરી, તીલક કાધાં
સાર; ઉપરણો ઓઢી કરી, પધારીયા આધાર. ૧૫ પ્રાચા-
મ પરવતને કરી, જઈ જોયા શ્રી મુખ ચંદ્ર; દુખડાં લેઈ
દંડવત કરે, અવિલોક શ્રી વલભનંદ. ૧૬ આરતી સેન
શણગાર ભોજન, નિત્યનો વેહેવાર; એણી પેર અનુભવ
કરે, શ્રી વલ્લભ રાજકુમાર. ૧૭ એણી પ્રકારે જન જે રે
હ્યા, શ્રી નાથજીને દ્વાર; આનંદ ઓછવ અતી ઘણો, મ
ન ફુલનો નહી પાર. ૧૮ શ્રી નાથજીને નીરખવા, નિજ
ધ્યાન કરે સહુ સાર; અનુભવીને અનુભવ ઘણો, કેહેતાં ન
પ્રીછે કોય. ૧૯ જીરે પરંપરના સુત્ર એહના, એહ જા-
ણે ભાંત; જીવનો કોણ આશરો, જે કરે મોહોટી ખાંત.
૨૦ જીરે નાથની ગથી ઊતર્યા, વરજ ચાલવા નિરધાર;
કંઠ હારને હાથ જોડી, લંકતા વરજરાય. ૨૧ જીરે નીજ
મંદીર પધારીયા, ભોજન તણો વેહેવાર; વસ્ત્ર પેહેરી રથ
બેઠા, પ્રાણના આધાર. ૨૨ પ્રભુજીને મનમાં શોભના, ફ
રકતા અધુર રસાળ; તેને વેગે ભુજ ચરણ, આતુર રમ-
ણ ગોપાળ. ૨૩ વરજમાં તે આવી વધામણી, સાંભળી
સહુ નરે નાર; હરખે તે હૈડે મલપતી, ગુજરાતી કેરી નાર
૨૪ વરજ જુથે જુથ મન ફુલીને ઉભી, જોવા પ્રાણ આ
ધાર; ધોળ માધવદાસનું, ગાતાં ને ગુણ વારતાર. ૨૫ શે
રીએ તે શાળીતો સાથીઓ, ચોકમાં ચિત્ર રસાળ; મારગ
કદળીના સ્થંભ રોપ્યા, આવતાં આધાર. ૨૬ પ્રીતે તે પ્ર
ભુજી પધારીયા, જેની શોભીએ ન સમાય; શોભા કરી શ્રી

નાથજી. આવ્યા ભીક માંહ. ૨૭ આરતી કરૂરે ઓવારણાં વાહાલે ભકતની પુરી આશ; જુગ જુગ જીવો માહારા વા લમા, બલી જાય ગોપાળદાસ. ૨૮ શ્રી વલ્લભકુળ વરજનું જીવણ.

ધોળ ૧૭૨

ભલે પ્રગટયા શ્રી ગીરીવર ધારીલાલ. શેવક જન સુખ કારણેજી; જીરે આનંદ મંગળ ગાય, તોરણ બાંધ્યાં બારણેજી. ૧ જીરે ધન્ય શ્રીરૂક્ષમણી માય, કુંવર ઝુલાવે પારણેજી; જીરે વરજ બધુ નીરખવાને જાય, નીરખી હરખી જાય વારણેજી, ૨ જીરે સુરપતી કરે નીરઘોશ, ઢોલ દદામા વાગીઆંજી; જીરે વધસ્તા જન કરે કલોલ. પ્રગટયા શ્રી ગોકુળ રાજીઆજી. ૩ ॥ઢાળ॥ ભલે પ્રગટયા શ્રી ગીરવરધારી લાલરે, નીખ શીખ સુંદીર રૂપ રશાળરે. ૪ શુંદીર શુભગ શોહામણુ ભાલરે, ભાલ કેસરી તીલક બીરાજે લાલરે. ૫ લોચન ચંચળ મીન સમાનરે, નાશીકા ક્રીરચંચુ ધનુષ્ય કમાનરે. ૬ તેને તેજે ત્રીભોવન મોહીએરે, રત્ન જડીત કાને શોહીએરે. ૭ ઉપર દાસે મોતીરે, વદન સુધાકર જોતીરે. ૮ ઘર ઘર શુંદીર મંગળ ગાયરે, વાહલાજીને નીરખવાને જાયરે. ૯ કરગ્રહી કંચન કેરી થાળરે, મધ્ય મુગતાફળનો હારરે. ૧૦ આવ્યા શ્રી વિઠલ રાયજીને દ્વારરે, નીરખતા શુંદીર શ્રી ગોરધર લાલરે. ૧૧ નીરખી એ વારણે જાયરે, સુખ જોતા ત્રપ ન થાયરે. ૧૨ એ સુખ અનુભવીઆંરે પ્રમાણે, વરજભુખણ કયમ કરી વખાણેરે. ૧૩ ભલે પ્રગટયા શ્રી ગીરધારી લાલ.

ધોળ ૧૭૩

ચતુરભૂજ છે ચારૂરે, રૂપાળા રશીઆ, મુખ મનોહર સુંદરરે, શરીતા તીર વશીયા. ૧ ચરણ કમળ ચીત મારૂરે, ઘુઘરીને ઘમકે પાય વીંછવા પેરચારે: ઝાંઝરને ઠમકે. ૨ સ્વેત શરીરે ચંદનરે, આનંદથી અરચ્યું; કસ્તુરીનું તીલકરે, ચંદન અંગ ચરચ્યું. ૩ કાંને કુંડળ લળકેરે, ચળકે ચુની ચારૂ; ભાળ ભ્રકુટી નિરખીરે, મન મોહ્યું મારૂ. ૪ અતિ અણીઆળી આંખેરે, કાજળ કોરાણું; કીકી કામણગારી; ચિત તેથી ચોળાણું. ૫ પીળા પટકા લળકેરે, ચટકે ચાખડીઓ; જામાછે જરકશીઆરે, કરકસી રાખડીયો. ૬ મુગટ બટપટ લળકેરે, મોતનની માળા; રતન સિંહાસન રાજેર, રશીઆ રૂપાળા. ૭ પ્રભાશંકરના સ્વામીરે, વશીયા ગુજરાતે; ભાવ કરી સહુ ભેટેરે, કરૂણાકારી તે, ચતુરભૂજ છે ચારૂરે રૂપાળા રશીયા.

ધોળ ૧૭૪

શ્રી વલભ પ્રભુને કરૂં પ્રણામજી, જેને કરી હોય પૂરણ કામજી. ૧ રંગ રસીલા અદ્ભૂત જેનું નામજી; સકળ છે સાથ ન લેતાં નામજી. ૨ ટેક. નામ લેનાં શ્રી વલભ પ્રભુનું કલમીશનો હોય નાશ; એવી દ્રઢતા આવ્યાપોરે, શહેજ જગત ઉપહાસ. ૩ ઉપહાસ સહી ઉપરાંત પામે, અનભ ષણુ નવ કરે; શ્રી લક્ષ્મણ સુતની કૃપાથો, શહેજે ભાવસાગર તરે. ૪ શ્રી વલભ પ્રભુ પ્રગટીયા, જીવની કરવા પેર; ભવ જળમાંહ મન દેખી, થઇ મનમાં મહેર. ૫ વિચાર કીધો

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, પોહોચ્યા શ્રી જમુનાં તીર; શ્રાવણ સુદી એકાદશી, મધ્ય નીશાં શ્રી ગીરીવર ધીર. ૬ તે સમે શ્રી વલ્લભ પ્રત્તે, બોલ્યા શ્રી નાથ; અધોર કળયુગ દેખી જીવને, સોંપ્યું તમારે હાથ. ૭ અશ્રી શુદ્રનો નિસ્તાર કરવા, વિચારયું મેં જેહ; નામ રૂપી નાહાવ બેસારી, ભવ પાર કરવા તેહ. ૮ છત્રીસ દોશ નીવરતશે, થાશે નીરમળ તન; માહારૂં ભજન કીરતન શ્રવણ કરતા, સદા પ્રફુલીત મન ચાલે સદા પ્રફુલીત, મન હરી ગુણ ગાયજી; સ્વરૂપ શેવાનું તો, ફળ તેને થાયજી. ૧૦ અન સમરપી વસ્તુ જેહજી, મનમાં જાણી નીશ્ચે હેવી તેહજી. ૧૧ જ્યમ ગંગા જળ ત્રીવીધ પ્રકારજી, તેમ આ મારગ છે અતી સારજી. ૧૨ વિચારયું છે તે નીરધારજી. ૧૩ એમ કહી પામ્યા અંતર ધ્યાનજી, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ. વિચારયું છે ગ્યાનજી. ૧૪ ॥ ઢાળ ॥ સાન વિચારયું શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, જીવનું કરવા કાજ; શેવા સ્મરણ સોંપ્યું, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી માહારાજ. ૧૫ આગ્ના આપી જીવને, તમે કરો એહ પ્રકાર; રંક જાણી શ્રી નાથજીએ, કરો અંગીકાર. ૧૬ તે કાળે કુમાર્ગ, સબ જીવ ચાલ્યા જાય; શ્રી વલ્લભ પ્રભુની કૃપાથકી, માહા પતીત પાવન થાય. ૧૭ એવો યશ વીસ્તાર વાધ્યો, ત્રઈલોક ચાલી વાત; બ્રહ્મસંબંધના ગ્રહણથી, ન હોયકાળની ઘાત. ૧૮ પુષ્ટિ મારગ રોપીએ, પૃથ્વિ તે પ્રગટો શુર; છત્રીશ જે દોશ જીવના, તતક્ષણ કીધા દુર. ૧૯ વીના ગ્યાને વીના ધ્યાને, વિના જોગ આચરણ; જેમ તેમ કરીને જીવ રહે, શ્રી વલ્લભ પ્રભુને શરણ. ૨૦ જોગ ધ્યાન જપ તપ વીના, જપે નીરંતર એક; સરવસ છાંડી નામ નિશ્ચે, રાખીએ મન ટેક ૨૧ હું કરમારીને કરૂં વીનતી, મુને શરણે રાખો આજ;

હરીદાસકો કરેગ્રહી, રાખો બાહ્ય ગ્રહેકી લાજ. શ્રી વલ્લભ પ્રભુને કરૂં પરણામજી.

ધોળ ૧૭૫

વેણુ મધુરીરે વાય. તેણે શુધ બુધ માહારી જાય. ૧ અંતરે ભેદીચૂરે વાહાલે, તેડયાં વરહે તણાં તે ચાલે. ૨ આવળાં ભુષણરે ધર્યાં, પગનાં નેપૂર કાને પેહેર્યાં. ૩ દુધ ઉકાળેરે ચાલ્યાં, બાળક ધાવતાંરે મેહેલ્યાં. ૪ પતી કુળ લજ્યારે લોપી, મન કુ પૂરૂં ખોટા મને સોંપી. ૫ આનંદે ચાલીરે હેલી, થઇ છે કાનુડાને ભેળી. ૬ વળતા બોલ્યારે વાણી, સાંભળો ગોપીજન મન આણી. ૭ અરધ નીશાએરે આવ્યાં, લોક વીરૂપ તમે કયમ કાહાવ્યાં. ૮ કુળનો ધરમ નહી એ રીતે, વેદ મર્યાદા તણી એ ભીતે. ૯ કંપ તમારારે જાણે, ડપકો દેશે કોઇક ટાણે. ૧૦ લંછન લાગેરે કુળને, જાઓ પાછી આપણ ગોકુળને. ૧૧ વાત વિચારીરે તોલો, આણઘટતું પ્રભુ શાનું બોલો. ૧૨ વરજ વીનતારે બોલ્યાં, અંતર પટ મન સરવે ખોલ્યાં. ૧૩ શરણ તમારેરે આવ્યાં, વેદ રૂપી સાંકળડાં તોડાવ્યાં. ૧૪ લાંછન તેનેરે આવે, સ્વારપ સબંધી નહી મન લાવે. ૧૫ દેહીના સબંધી વાહાલા, તેને શું ઉપજે છે કાલા. ૧૬ આત્મા સબંરે વાહાલો, સરવે તજીને અમને ઝાલો. ૧૭ ચરણ કમળનારે આશા, આવી પ્રેમ તણી પાશા. ૧૮ ૧ મન સુણીનેરે રીઝયા, ગોપી સમોવડ નહી કોઇ બીજા. ૧૯ રમત માંડીરે હળીએ, સુંદર સંકેત વનની ગલીએ. ૨૦ સરદ પુનમનીરે રાતે, રાસ મંડળ રચ્યો બહુ ભાતે

२१ तताथेई ततायेई रे ताळी, स्वर बंधन गाए नरेनारी २२ गीडगीड गीडरे रंगे, थुंग थुंग नाचे ऊर तीरपने संगे. २३ गतीना भेदमांरे जाणे, कवीनी शी गत पोहोचे ते वखाणे. २४ गोपीए अभीमानरे आण्युं, अम सरखुं कांइए न जाण्युं. २५ अंतर ध्यानेरे पाम्या, संग लेई गया एक श्यामा. २६ तेमनुं मनडुंरे फुल्युं, मुज वीना स रवे छेरे कुडुं. २७ चरणे चलाव नहींरे स्वामी, खांध चडा वो अंतर जामी. २८ अभीमान एवुंरे आण्युं, तेथी प्र- भुजीए मनमां जाण्युं. २९ प्रभुजीए मेहेल्यारे वनमां, तजी गया दुख पाम्यां मनमां. ३० एटले सखी जनरे आ व्यां, हळी मळीने सामां बोलाव्यां; ३१ प्रभुजीए दीठांरे बाळा, लोचन सुंदीर बयन रसाळां; ३२ मनमां मन ज्या रे आव्युं, तजी गया तमने शुं काहाव्युं; ३३ नेत्रे वेहेछेरे नीरे, चाल्या भेगां जुमनां तीरे; ३४ द्रुमने पुछेरे हेली, कंई दीठा छे वनमाळी. ३५ कदमना वृक्षनेरे पुछे, कहोए पीतांबरनी शुध केहे छे; ३६ एम पुछतांरे जाय, देह ग- ती भुल्यां कांई न लेवाय; ३७ एग करानेरे बेठां, रुदन करेछे मळी एकठां. ३८ शुध रही नहींरे लगार, प्रगट्या हरजी तेणी वार; ३९ आनंद मंगळरे थाय, वरजनी जु वती रास रमाए. ४० रसनी रेलरे थाय, स्याम पीवत हुं न अपाय; ४१ श्री वल्लभ कृपाएरे गाय, दास मनोरथ पू रो थाय; ४२ वेणु मधुरीरे वाय, तेणे शुध बुध मारी जाय

घोळ १७६

आज माहारे घेर आवीयारे, सुंदीर श्री वरजभुखण लाल; श्री मुख जोतां माहारु मन हर्युंरे, चंचळ नय

ણાંરે વીશાળ. ૧ નવરંગ માણીક મુસ્તક શોભીતુંરે, ઊપર પેચ કેસરી રંગ; સ્વેતનો જામોરે અંગે બેસનારે પટકે બસમાં બુટ્ટી સોરંગ. ૨ લટકેને મટકે લાલજી પધારીયારે, બેઠાં ગાદી તકીયા મહારાજ; આલીને સહીયરો વાહાલાજીને નીરખીએરે, તજીએ લોક કુટંબની લાજ. ૩ શેવક જન ચો દીશ નીરખતાંરે, મનમાં આંણી અતીશે ઊલાસ, અનીહો મુકી મર્યાદા આનંદ ઉલટયોરે, એ સુખ નીરખે વલ્લભદાસ આજ માહારે ઘેર આવીયારે. ૪

ધોળ ૧૭૭

પોરી પ્રગટયા શ્રી વરજભુખણલાલ, વાહાલો નખ શીખ સુંદીર રૂપ રસાળ. ૧ વાહાલો શેવક જન કેરા પ્રતીપાળ, વાહાલે દાસજનડાની કરીરે સંભાળ. ૨ જીરે માગસર માસ શુકલ પક્ષ દીન, જીરે મંગળવારને બીજનો દીન; ૩ શ્રી ગીરધરલાલજી હરખ્યા મન, જીરે ઉદય થયો કુળદીપ રતન. ૪ જીરે રતનાગર મીત્ર નંદાજી વહુ, જીરે પુત્ર જન્મ સુખ પામ્યા સહુ; ૫ જીરે ચારોમતી વહુજીને ઉલટ બહુ, આપે આભુષણ વસ્ત્રનો પાર ન લહુ: ૬ જીરે કુમ કુમ હાથા તોરણ બંધાય, જીરે વાજીંત્ર વિવિધ પ્રકારનાં વાય. ૭ જીરે નરનારી મળી મંગળ ગાય, કેસર અરગજા કુમ કુમ સેરીએ છંટાય. ૮ જીરે જાત્ય કરમ નિગમ કૃત થાય, જીરે જાચક જન જાગવા જાય. ૯ શ્રી ગીરધરલાલજી આપે દાન જીરે જાચક જન બહુ પામ્યા માન. ૧૦ જીરે આશીષ દે વરજ વેદવ દાન, જીરે વલ્લભદાસ સદા ગુણ ગ્યાન, ૧૧ પોરી પ્રગટયારે શ્રી વરજભુખણલાલ.

ધોળ ૧૭૮.

વંદુ શ્રી વલ્લભનાથનો વંશજી, પૂરણ પ્રભુ શ્રી હરના અંશજી. ૧ જ્યમ રવીકુળ રઘુરાયવજી, વળી ચંદ્રવંશીને જદુ જાદવજી. ૨ તેમાં તે તૈલંગ તીલક કુળજી, શ્રી વીઠલ પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુળજી. ૩ સમત પંદર બોહોતારાં વરસછે સારજી, માગસર વદી નોંમી ભ્રગુવારજી. ૪ ઘટી એકવીસને પળ પચાશજી, હસ્ત નક્ષત્ર ઘટી છવીશજી. ૫ પળ ચુંવાળીશને તૈતળ કરણજી, પ્રગટ્યા તે સમે શ્યામ વરણજી. ૬ જેમ નંદ જસોદાજી હરખ્યાંજી, તેમ શ્રી વલ્લભ શ્રીઅક્કાજી હરખ્યાંજી; ૭ બાળ લીલા કરી લાડ લડાવ્યાંજી, પછે તે વહુજીને પરણાવ્યાંજી; વડાં તે વહુજી શ્રી રૂક્મણીજી, પુત્ર છ બેટીચાર તે તણાંજી; ૯ શોભા જમુનાં બેટી એ વડાંજી, કમળા દેવકા બેટી નાનેડાંજી. ૧૦ બીજા શ્રી પદમાવતી વહુજી, તેના એક પુત્ર શ્રી ઘનસ્યામજી કહુંજી. ૧૧ શ્રી રૂક્ષમણી વહુજીએ પૂત્ર ખટ જાયાજી, જુજુઆ શેવા સહીત લરવાયાજી. ૧૨ પ્રથમ પ્રગટ શ્રી ગીરધરજી, શેવા શ્રી નવ નિત્ય રાયની ગમેજી. ૧૩ શ્રી મથુરાંનાથ સદા સુખકારી, શ્રી નટવરરાય કુંજબીહારીજી. ૧૪ બીજા તે પુત્ર શ્રી ગોવંદજી, શેવા શ્રી વીઠલ સરાય મુકંદજી. ૧૫ ત્રીજો તે પૂત્ર શ્રી બાળકૃશ્નજી, શેવા શ્રી દ્વારકાંનાથજી સમરથજી. ૧૬ ચોથા તે પૂત્ર શ્રી ગોકુળનાથજી, શેવા શ્રી ગીરધર ધારી સાથજી. ૧૭ પાંચમા તે પુત્ર શ્રી રઘુવર કહીએજી, શેવા શ્રી ગોકુળચંદ્રમાજીની લહીએજી. ૧૮ છઠા પૂત્ર શ્રી જદુનાથજી માહારાજજી, શેવા શ્રી બાળકૃશ્નજી બીરાજેજી. ૧૯ શ્રી પદમાવતી

વર્ડુંજીના તનજી, શ્રી ઘનશ્યામ શીવા મદન મોહનજી. ૨૦ એ લાલાએ શ્રી ગોકુળ એપ્યુંજી, ત્રઈલંગ બીજુ વદ્રાવન ઓપ્યુંજી. ૨૧ મુળ શ્રી વલભરાયજી કૃપાળજી, શ્રી વીઠલ કલ્પ વરક્ષ રસાળજી. ૨૨ પ્રસરયો સપ્ત સાખાએ જકતજી: નભ અંકુરને ફુળફુલ પત્રજી. ૨૩ હેવું નિત્યે જાણી સીતળ છાંએજી, આવ્યા તે ભુલ્યા ભવ દ્વારજી. ૨૪ મનમાંહે રાખી તે મોહોટી આશાજી, નિશ્ચે એમ કરયો તરૂ તળે નિવાસજી. ૨૫ ફુલફળ સ્વાદ સુગંદ જે જાણેજી, સુખ શંકરને નિગમ વખાણેજી. ૨૬ સુણી ધાયાં ચોદાશાથી નરનારીજી, આવ્યાં તે ચરણ સરણ વરણ ચારજી. ૨૭ એક ફુળ સરણ ગએ ઘણું સુખજી, એવું જાણી અમ થયાં સનમુખજી. ૨૮ જે ગાયે સીએ આરાધેજી, પ્રસન થઈ ફળ આપ તેનેજી. ૨૯ પ્રાપ્ત પ્રિત્ય વીના પ્રેમ ક્યાંહાંથીજી, નિશ્ચે કરે ભકતી એ જ્ઞાનમાંથીજી. ૩૦ એ ફુળ પ્રબળ પ્રસરયો ત્રૈલોકજી, સ્વાદ ચાખે તેનો જાય શોકજી. ૩૧ જઈ ગ્રહી પાંચમી જે ડાળજી, છાય કરી શ્રી દેવકીનંદના લાલજી. ૩૨ દયા કરી શ્રી ફળ દીધુંજી, તે મહેતો અવાણ ઈંદ્રિએ રસ પીધુંજી. ૩૩ એ સ્વાદ પ્રસરયો અંગો અંગજી, નિત્ય નિરખું નવલો તોરંગજી. ૩૪ રઘુકુળ જદુકુળ આનંદજી, ગંગ પ્રભુ શ્રી ગોકુળચંદ્રજી. ૩૫ વદુ શ્રી વલભનાથનો વંશજી.

ધોળ ૧૭૯

હરીજસો હરીજસો હરીજસો મેરે આયે નેનમેં હરીજસો. ટેક. અંતની કૃપા કરોરે કેસરાય, દુરીજન હોય તેને

दुर करो० १ मेरे आप बडाइ ओर परनींदा ते मारा चितमाथी दुर करो० २ मेरे ग्रीवा नही श्रा कृष्ण चंद्रजी तेनरजुगमां क्यां बसो० ३ मेरे सुरदास प्रभु भक्त भजन वीना स्वान पुछ घर घर भसो० ४ मेरे आपे नेननमां हरीबसो० ५

धोळ १८०

वाके अंबोडे श्री नाथजी, मुने मळीया मारग मांय; मन हरी लीधांजी, मनडुं ते महारूं मोही रह्युं. नीरखी छबीलाने त्यांह; मन हरी लीधांजी. १ वांकी ते पाघे व- रणागीओने, वांकी चाले चाल. मन० वांकां ते नेण सो- हामणांने वांकी वेण रसाळ. मन० २ नखणां तमारां श्री नाथजी, हुंतो केमपेरे करूरे वखाण. मन० जोतां ते शुद्ध बुद्ध विसरी, मानुनजे गेहेल्यां मांन. मन० ३ काळंद्रीने कांठडे, वाहालो गीरधारी चारे गाय मन० कदम केरी छां- यडी, वाहालो मीठी मोरली वाय. मन० ४ वंद्रावननी कुंजमां, अमने रंगभेर रास रमाड्यां; मन० बांहे बा- जुबंध बेरख्यां, ने पोंहोंची छे रत्न जडाव. मन० ५ काने ते कुंडळ झगमगे, हरीना अेटलीवाळा केस. मन० शोभा ते शी कहुं माहारा स्वामनी, माहारो वालोजी नं- टवर वेश: मन० ६ सहु मळीने चाल्या श्री जुमनां- जीनांने घाट; मन० मारग जतां मोहन मळ्या, ने रोकी उभा छे वाट; मन ७ जुमनां जळमां झीलतां, माहारो तुटयो नवसर हार; मन० मोती ते सघळां वेरई गयां, ओक हीरलो लाध्यो सार; मन० शेष सहस्त्र मुख स्तुती

કરે, એનો નીગમ ન પામે પાર. મન૦ શ્રીવલ્લભ પ્રભુ મન અહીં મળ્યા; માહારૂં મન પામ્યું ઉલાસ; મન૦ દાસનો દાસ વીનતી કરે, અમને દેજો વરજમાં વાસ; મન૦ દીન જાણી કરૂણા કરો, તો પોંહોંચે મનની આશ; મન૦ ૧૦ વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી, મુને મળીયા મારગ માંય.

ધોળ ૧૮૧

આવોરે આવોરે સુહાગી; શ્રી વલ્લભીયાનો સાથ; સખી મેવાડે પધારેચા, શ્રી ગોવરધનનાથ. ૧ સખી મન કરમ વચને, તજો ઘરનાં કાજ; મેલો વેદ મર્યાદા, ને કુળની લાજ. ૨ છાંડો મન વીના પતી, સુત અને પરિવાર; આપણે નયણે નિરખો, શ્રી નંદ કુમાર. ૩ વાહાલો રૂપે છે રૂડલો, ને ભીને લેહેકે વાન; ગત સ્યામ મંડાન, કુંડળ લળકે કાન; ૪ ભીરાજે અલક તીલક, જાણીએ કંચન રેખ; નાશા ગજ માતીના, નટવર ભેખ; ૫ સીશ પાઘ સોરંભી, ઉપર ચંદ્રીકા મોર; વાહાલો મનોહર મુરતી, ચીતડાનો ચોર. ૬ વાહાલો બંક અણીયાળી, ભ્રકુટી કમાન; એહનાં નયણાં અણીઆળાં, જાણીએ મદનસ્યાં બાણ. ૭ વાહાલો ચંચળ ચપળતા, વાળુ ખંજન મીન; શોભા જોઈ મને મ્રગ થયા આધીન. ૮ બીંબા ધરેછે, અતી અરૂણ પ્રવાલ; મુખ માધુરી માધુરી, વાંસળડી રસાળ. ૯ જીરે કુશમ ઝરે. મદ મુસકી હાંસ; ઝળકે દંત દાડમ, જેમ બીજ પ્રકાશ. ૧૦ કંઠે રટેમરી, ગળે ગુંજાનો હાર; બાજુબંધ પોહાચીને, ઝુમક સાર. ૧૧ પાયે પોહોળ, નેપૂરનો ઠમકાર; આગ ગજની ચાલ, ઘુઘરી ઘમકાર. ૧૨ કટી કાછની,

કીંકણીનો ઝમકાર; પાય અણુવટ, વીંછવાનો ઠમકાર. ૧૨ જીરે સોળ કળાએ ઉદીઓ ચંદ, વરજ જુવતી સુંદરી; હસે મંદમંદ. ૧૪ જીરે એહુની આરતી, ઉતારે શ્રી વ્રજભરાય; શોભા જોઇને જન વલભ બલીહારી જાય. ૧૫ આવોરે આવોરે સોહાગી, શ્રી વ્રગબીઆનો સાથ.

ધોળ ૧૮૨

હરી ભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ટેક. અંતરે પ્રીતિ નહી પુરૂષોતમ, નરે ખર કુકર જેસા. હરી ભનજ૦ ૧ નહી વાકુ સંત સમાગમ, નહી ગુરૂ ઉપદેશ; હરી ભજન૦ ૨ હું હું કરકરે જન્મહી ખોયા, મનુસ્યા જન્મ અંધેશા. હરી ભજન૦ ૩ એસો અવસર બહોત નહી આવે, તબ કબ્રુ નામ કબ લેગા; હરીભજન૦ ૪ સુંદરદાસ ભગવત ભજન વીના, કાંહાં જાઉ ઉતર દેશા, હરીભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ૫

ધોળ ૧૮૩

જય બોલો શ્રી વરજરાય લાલની, હો બેહેની માહારી જય બોલો શ્રી વરજરાય લાલની, મીઠી મધુરી વાણી વાહાલાની. હો બેહેની માહારી જય બોલો વરજરાય લાલની. ટેક. શ્રી નટવરેલાલ સ્યામજાની સેવા કરવા પ્રગટ્યા કાકાજી માહારાજને ત્યાંથી સટક્યા, ઓ બેહેની૦ ૧ શ્રી મોટાજી માહારાજના બાલજી કહાવે, વચ્ચેનને મન ભાવે. ઓ બેહેની૦ ૨ શ્રી રાણીજી વહુંજીની કુખે રત્ન જાયા, શ્રી વરજકોર માજીએ ગોદ બેલાવ્યા; ઓ બેહેની૦૩ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુંજીના પ્રાણપતી કહીએ, એ વાહાલાનું

મુખ જોઈ રહીએ; આ બેહેની૦ ૪ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજી સદારે સોહાગી, લાલજી જનમ્યા છે બડભાગી; આ બેહેની૦ ૫ બડા પુત્ર શ્રી બાળકૃશ્નજી લાલ છે, પદમાવતી વહુજી સરદાર છે; આ બેહેની૦ ૬ શ્રી રઘુનાથલાલજી શેવાના રશીયા, જાનકી વહુજીને મન વશીયા; આ બેહેની૦ ૭ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજીએ માહા તપ કીધાં, શ્રી લાલજી વહુજીનાં સુખ લીધાં; આ બેહેની૦ ૮ શ્રી નટવરલાલ શ્યામલાલે આનંદ દીધો, શ્રી ગોકુળ માંહે આઠ માસો કીધો; આ બેહેની૦ ૯ પરદેશ પધાર્યા દૈવી જીવને ઓધાર્યા ભવસાગરમાં ડુબેલા તાર્યા; આ બેહેની૦ ૧૦ લાલજી વહુજીને લેઈને રાજનગર પધારો, શેવકને સુખ વધારો; આ બેહેની૦ ૧૧ સુર પ્રતાપે હું તો વીનંતી કરૂં છું, ચિત માહારૂં ચરણે ધરૂં છું; આ બેહેની માહારી જય બોલો શ્રી વરજલાલની. ૧૨

ધોળ ૧૮૪

આનંદ સાગર ઉલટયો, રસનાએ વેહેછે પ્રવાહ; ગોકુળપતી પામીએ. ૧ શ્રી વલ્લભજીનારે લાડીલા, પુષ્ટિના પુષ્ટ માહારાજ. ગોકુળ૦ ૨ શ્રી અક્કાજીનારે લાડીલા, જગતના પ્રાણ આધાર; ગોકુળ૦ ૩ તેલ અભ્યંગ કરાવીએ, વેશ્નવને હરખ ન માય; ગોકુળ૦ ૪ કેસરે નાહ્યા શ્રી વીઠલવર, ચોકીએ બેઠા સોહાય; ગોકુળ૦ ૫ અંગ વસ્ત્ર વાહાલે અંગ ધર્યાં, કરેચાં તીલક મુદ્રા ભાળ; ગોકુળ૦ ૬ ધોતી ઉપરણાંરે કેસરી, પેહેરોને પ્રાણજીવન; ગોકુળ૦ ૭ અપરસ ગાદી પધારીઆ, મુખે ભણે છે વાલો પાઠ;

ગોકુળ૦ ૮ માગેરા શ્રીજીને ચરણ નમે, રસીયા જોઈ જો ઈ માહે; ગોકુળ૦ ૯ વઈસ્નવ સમાજ પ્રમોદ કે વારૂછુ તન મન ધન; ગોકુળ૦ ૧૦ વઈશ્નવ સમાજ ઓછવ ક રે, બલીહારી માધવદાસ; ગોકુળપતી પામીએ ૧૧

ધોળ ૧૮૫

શ્રી મદનમોહનલાલ આગળ વીનંતી કીધી, રાજ નગ ર પધારવાની આગ્ના લીધી; શ્રી નાથજી પધારવાની શી કહું વીધી, કૃશ્નલાલ સુખ આપીયારે. ૧ રાજનગરમાં વ- ધાઈઓ ગવાય, વઈસ્નવને મન રરખ ન માય; વરજરાય જી પ્રભુ સામા જાય, શ્રી બાળ૦ ૨ બેઠક ધામ ભામીનાં મનપરે, તે રંગ એલે તેમ ઉડે પવન; જય જય શબ્દ બો લે વઈસ્નવ જન, શ્રી બાળ૦ ૩ રાજા બેટીજી પારણે ઝુ લે, સાત સ્વરૂપની મધ્ય બીરાજે; એ શોભા માહારા ના થ પેર છાજે, શ્રી બાળ૦ ૪ મંગળા સમે વાહાલો મંદીર પધારે, અખિકાજીને મન આનંદ થાય; જડ઼ગડાવામાં ઠા કોર કેસરે નાહાય, શ્રી બાળ૦ ૫ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજી ની કુખે રત્ન જાયા, શ્રી વરજમોર વહુમાજીએ ગોદ ખેલાવ્યા શ્રી બાળ૦ ૬ શ્રી રઘુનાથજીના કહીએ ભાત, શ્રી વીના બીજી જાણે નહી વાત; શ્રી રાજા બેટીજીના અંગંડ તા ત, શ્રી બાળ૦ ૭ શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથજ કહીએ, એ વાહાલાને શરણ જઈ રહીએ; કોટી જન્મનાં પાપ નિકૂ ળ થઈએ, શ્રી બાળ૦ ૮ શ્રી ગુરૂ પ્રતાપે હું તો વીનતી કરૂછુ, ચરણ કમળ પ્રભુ ચિત ધરૂં; એમના કૃપા થકી વરજમાં ફરૂછું, શ્રી બાળકૃશ્નલાલ સુખ આપીઆરે. ૯

ધોળ ૧૮૬

શ્રી ગોકુળ ગામરે અતિ રળીઆમણુંરે, ત્યાંહાં માહારા વાહાલાજીનો વાસ વરજ વીનતા સરવે ટોળે મળીરે, આવી રંગભીર રમવા રાસ. ગોકુળ૦ ૧ નવ જોબના નવ સમ વરસનીરે, સુંદરીએ કીધા સોળ શણગાર; સહુ મળી આવ્યાંરે, આકુળ વ્યાકુળીરે, નિરખવા શ્રી ગોવીંદ રાજકુમાર. ગોકુળ૦ ૨ હરી મુખ જોઇનેરે આનંદ પામીઆંરે, હૈડે હરખ ન માય; સુંદર જમનાંજી કાંઠડેરે, હમચી કુદે ને વળી ગાય. ગોકુળ૦ ૩ રાસ મંડળ પ્રભુજીએ ત્યાંહાં રચ્યોરે, રૂડી રૂડી સરદ પુનમની રાત; જુવતીના જુથ વચ્ચે માહારો વાલમોરે, તતાથેઇ નાચે ને વળી ગાય. ગોકુળ૦ ૪ રસીક શીરોમણ શ્રી કલ્યાણરાયજીરે, રસીયા જન કેરો વિશ્રામ; શ્રી વલ્લભદાસ જાય વારણેરે, પૂરો માહારાં મન વાંછીત કામ. શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ રળીઆમણુંરે.

ધોળ ૧૮૭

શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાંજી, એમનાં લીજે ઘેર ઘેર ભામણાંજી; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૧ ગજ શીરોમણ રાજીઆ, રે, દેખી સોળ કળા સસી લાજીઆરે; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૨ જીરે તન મન ધન કરૂ વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટયા છો ભકતને કારણેરે; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૩ કોડ પૂરવી તે ભકત તણી. સખી પોહાચી છે હઇડાની હામ ઘણીરે; શ્રીગોકુળનાથ૦ ૪ જીરે માધવદાસ કરે વીનતીરે, ચરણ રાખોને શ્રી ગોકુળપતીરે. શ્રીગોકુળનાથ સોહામણાંજી. ૫

ધોળ ૧૮૮.

જય જય લાલ ગોવરધનધારી, સુંદીર રૂડુ નામજી; શ્રી પુરૂષોતમ પ્રગટ્યા હો વારી. શ્રી વિઠલ રૂપ નિધાનજી.૧ વરેજ સુંદરીના પ્રાણજીવન, શેવકના પ્રાણ આધારજી,ગો ળે મળિ સરવ સુંદરી ને, સોળ કીધા સણગારજી. ૨ બત્રીસમાં એકે નહી ઓછો, સોળ કળા મુખ ચંદ્રાયજી; થાળ ભરી સગ મોતીએ, વધાવો શ્રીવલભ રાયજી. ૩ વધાવીને શ્રીમુખ નિરખો; નિમિત અળગાં થાયજી; પ્રેમ સુધારસ પીઓરે પદમની, હળી મળી મંગળ ગાયજી. ૪ શ્રીવલભ સુત જો વાહાલા કરીએ; તો ભવસાગર તરી એજી; અનેક દેવ ઊપાસન તજીને વર વીઠલને વરીએજી ૫ તન મન ધન સમપણ કરીને, વર્ણશનવને અનુસરી એજી; માધવદાસ એટલુંરે માગે, શ્રીગોકુળમાં અવતરી એજી, ૬ જે જે લાલ ગોવરધનધારી, સુંદીર રૂડુ નામજી.

ધોળ ૧૮૯

સખીરે શ્રીવિઠલ નંદ આવો માહારે બારણે, હુંતો જોઉછું માહારા વાટ. શ્રીવરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૧ મેંતો પ્રેમે પથાણાં પાથરયાં, તે પર પધારયા શ્રી વિઠલ વરજીના લાલ; શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૨ મેતો કુમ કુમ કેસર ઘોળીઆં, હુંતો પૂજુ માહારા વાહાલા જીના પાય, શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૩ સખીરે સઈઅરો સરવે ટોળે મળી, ભાવે ભેટ કરેને મંગળ ગાય

શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૪ હુંતો આરતી ઉતારૂં કપૂરની, હુંતો વળી વળી નિરખુ વાહાલાનું વદન; શ્રીવરજ ભુખણ ઘેર પધારીઆ, ૫ મ'હારે ગુજ કરતાં રેહેણી વ- હી ગઇ એટલે ઉદીત થયા આદીત ભાણ; શ્રીવરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૬ દાસ મુળજીનો સ્વામી મળ્યો, વાહાલે મારે ઉતારયાછે ભવસાગરને પાર; શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ,

ધોળ ૧૯૦

તાહારા હ્રદેકેરી વાત મે જાણીરે, ગીરધર દાણીરે. ટેક, સહુકોને તમો મન કરી જાણો, નત્ર જોયાં દુધ ને પાણી રે, ગીરધર ૧ વ'દ્રાવનને મારગ જાતાં મારી નવર'ગ ચુ'દડી તાણીરે. ગીરધર, ૨ કાંકરડીમાં મારો માહારા વા- હાલા, તો દેખે છે સઇપર સમાણીરે, ગીરધર. ૩ બાંહા વરડામાં મારો માહારા વાહાલા, તો દેખે છે નંદ જીની રાણીરે. ગીરધર. ૪ નરશીહના સ્વામીની સ'ગે ર મતાં, એના મુખની તો મીઠડી વાણીરે ગીરધર દાણીરે,૫

ધોળ ૧૯૧

કોમળ અ'ગેરે ઓ સુજની, શ્રી બાળકૃસ્નજી દીઠા; ર'ગ રસ ભીનેરે ઓ સુજની, શ્રી મદન મોહનજી દીઠા. ૧ શ્રી મુખ શોભા શી કહુંને, મેરે મુખ વરણવી ન જાયરે; ગૌર શ્યામતો અ'ગ બીરાજે, શોભા વરણવી ન જાય, કોમળ અ'ગેર. ૨ મોર મુગટને કાંને કુ'ડળ, નાકે સોહી

એ મોતીરે; એ વાહાલાને કારણે હું તો, મંદીર ઊંચું જોતી, કોમળ અંગેરે. ૩ કડે સોહીએ કડેસરીને, લીલાવટ જડાવરે, સીર સોહેએ હલકા વળી, ટીપાળો સોહીએ અનુસાર. કોમળ અંગેરે૦ ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખાને, કુમત ફરકે ચારરે; રત્ન જડીત માંહે હીરના જડાયા, નેનંગ ધરો લખ ચાર, કોમળ અંગેરે૦ ૫ કેહેડે સોહીએ કટી મેખળા ને ઝાંઝરનો ઝમકારરે; મંદીરમાં ઘુંટડીઓ બેઠી, નામ ધરો નંદલાલ, કોમળ અંગેરે૦ ૬ રત્ન જડીત સીંહાસન બેઠા, કજમ સોહીએ નવ નિત્યરે; નીત્ય નવા શણગારે નીત્ય નવા ભોગ, ફુલની માળા ધરાય. કોમળ અંગેરે૦ ૭ વરજ વલભ શણગાર ધરાવે, લાલમણીજી એલ એલાવેરે; વરજપાલ લાલજી ચોપાટ ઢાળે, વચ્છાલાલ પંખા તાણે. કોમળ અંગેરે૦ ૮ ગોપેશરજી ભોગ ધરાવેને, ગોકુળેસજી ભોગ સરાવેરે; દ્વારકા નાથજી બીડલા ધરાવેને, જીવણલાલજી આરતી ઉતારે. કોમળ અંગેરે૦ ૯ સેન સમે શ્રી મઠુરાલજી પધારે, શંખનાદ ઘંટા થાયરે; શંખનાદ સુણીને ભીતરે પધારે, ઝારી બંટા બદનાય. કોમળ અંગેરે. ૧૦ જીવણલાલજીના મંદીરમાં કાંઈ આનંદ ઓછવ થાયરે; દહીં દુધની કાવડ લઈને, આવે સહુ ગોપ ગોવાળ. કોમળ અંગેરે ઓ સુજની. ૧૧

ધોળ ૧૯૨

શ્રી દામોદરદાસ હરસાંની અતી હરખે ભરેચા, ઉપર બેઠા જોતા હુતા વાટજોઃ ભાઈ સરવે ધન કાઢીને ઢગલા

કરયા, તેના સાહમાં જોયાં નહી લગારજો. શ્રી દામોદરદાસ૦ ૧ એટલામાં તો પ્રભુ પોતે પધારીઆ, આવતાં નીરખ્યા પોતાના નિજ નાથજો; દોટ મેલીને હોડી પાસે આવીઆ, પડયા પાયને જોડયા છે બેહુ હાથજો. શ્રી દામો૦ ૨ હાથ સાહીને પ્રભુ તો પોતે ઉઠાવીઆ, પૂછયું દમલા આવો તેની વારજો; સીષ નમાવી સ્વામી પ્રત્યે બોલીયા, વાટ ક્યારની જોતો હતો માહારાજજો. શ્રી દામો૦ ૩ ત્યાંથી સાતે તેડી પોતે પધારીઆ, આવ્યા શ્રી ગોકુળ માંહે શ્રી ગોવીંદ ઘાટજો: બ્રહ્મ સબંધની આજ્ઞા પ્રભુજીએ કરી, વચન સુણ્યાં પણ સમજ્યા નહી તલ માત્રજો. શ્રી દામો૦ ૪ ત્યાંહાંથી શ્રી ગોવરધન ઉપર પધારીઆ, આવી પોહોડયા છોકર છાંયા માંહ્યજો; પછે પધારયા શ્રી ગોવરધન નાથજી, હાથ થાભીને રાખ્યા વેગળા ત્યાંહ્યજો. શ્રી દામો૦ ત્યારે શ્રી વલ્લભ બીજીને બોલીઆ, દાસપણું તે જાણીને સમપ્રાપ્તજો, ત્યારે શ્રી મુખેથી શ્રીજી બોલીઆ, દાસ ધરમ રાખ્યો માટે નહી બાદજો. શ્રી દામો૦ ૬ એક સમે શ્રી વલ્લભ પોતે બોલીઆ, પૂરણ મારગ અમાવો પ્રકાશજો; તેતો દમલા તાહારે સારૂ જાણજો, રેહેશે રૂદેમાં રેહેશે કરીને વાસજો. શ્રી દામો૦ ૭ એવી ક્રીયા જાણી શ્રી ગોસાંઈજીએ, પોતે કરાવ્યું પીનાનું ત્યાહાં આપજો; દક્ષણા માગી ત્યારે પોતે કહ્યું, સિદ્ધાંત રહસ્યના દોઢ શ્લોકની વાતજો. શ્રી દામો૦ ૮ એવી ક્રીયા જાણી શ્રી વીઠલનાથજી, બેસાડતા તો ગાદી અડવો હાથજો; ચરણામ્રત તો પોતાનું આપેજ નહી, એવા મોહોટા જાણી શ્રી વલ્લભદાસજો. શ્રી દામો૦ ૯ ત્યારે શ્રી વલ્લભ મુખેથી બોલીઆ, મુજમાં

ને શ્રી ગોસાંઇજીમાં નથી કાંઇ ભેદજો; માટે ચરણાશ્રય તો તું ભજે સદા. શ્રી વલ્લભ વાણી કહી તે જાણીને વેદજો. શ્રી દામો૦ ૧૦ ત્યારે પોતે આવીને વીનંતી કરી, મુને કૃપા કરી પોતે શ્રી માહારાજજો; ત્યારે પોતે કૃપા કરીને આવીયા, વલ્લભદાસના સરીખાં સઘળાં કાજજો. શ્રી દામોદરદાસ હરસાની આવી હરખે ભર્યા. ૧૧

ધોળ ૧૯૩

ગોરધનેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોંજીરે, પ્રથમ લાગુંછું પાય દીન જાણીને કરૂણા કરો રાખો ચરણની છાંય, ગોરધને સ૦ ૧ શીવા સમરણમાં નથી જાણતા હોજીરે, નથી જાણતો કાંઈ ધરમ; વિષયવાસનામાં વળગી રહ્યો, એવાં અનુચિત કરમ, ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૨ અમ સરખા અધમને ઓધારવા હોજીરે, તમે કીધો છે શ્રમ; અભેદાન દેવાને કારણે, પ્રગટ્યા પુરણ બ્રહ્મ. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ૦ ૩ ઈચ્છા કરીને હરી અવતરયા હોજીરે, કરવા દૈવીની સહાય માહા ઉદ્ધાર કરૂણા કીધો, આવજમ અવતાર. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૪ નામ આપીને નિરમળ કરયા હોજીરે. કરવા બ્રહ્મ સબંધ; તોય તમને નથી જાણતા, એવા થયને બેઠા અંધ. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૫ કાળ કરમમાંથી કાઢીયા હોજીરે, માટ્યો જમનો ત્રાસ; જે જન સંરણે આવીયા, રાખ્યો દ્રઢ વિસ્વાસ. શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૬ તમે તો તમારાં બરદ પાળશો હોજીરે, કરવા જનનો ઓધ્ધાર; દોષ ન વિચારશો જીવનો, તેનો નહી આવે પાર.

શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૭ શ્રીબાળકૃસ્નજીના લાડીલા હોજીરે, છગન મગનના તાત; શ્રીબાબુરાવ શ્રીમગનલાલજીના કાકા જી, શ્રી વીઠલેસજીના ભ્રાત, શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૮ દાસ ના દાસની વિનુતી હોજીરે, પ્રભુ તમે ધરજો કાન; કુટ બુધિ હમારી દુર કરો, ગાઉ તમારા ગુણ ગાન, શ્રીગોરધ નેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોજીરે. ૯

ધોળ ૧૫૪

પદ ગરબી.

જુમનાં જાતાંરે ઘાટે, આજ મને પ્રભુજી મળીયા વાટે ૧ મુજ એકલડીરે જાણી, હસીને બોલ્યા સારંગ પ્રાણી. ૨ હરીનું હસવુંરે મીઠું, એવુ રૂપ કયેં એ નોહાતું દીઠું. ૩ આજનાં સારાંરે સુખડાં, પ્રભુજીનાં જોવા સરખાં મુખડાં ૪ મુખડું પુનમરે ચંદ્ર, વાહાલા તારી આંખડીમાં જંત્ર. ૫ મધુરીશી મોરલીરે વાજે તેતો માહારા સામ સુંદીરને છાજે. ૬ ડાહાપણ બાંધ્યુંરે બચકે, રામકૃસ્ન પ્રભુને નીરખ વા ચચકે. ૭ માધવદાસરે ગુણ ગાય, તેથી ભવનાં પ્રાછિત જાય, ૮ જુમનાં જાતાંરે ઘાટે.

ધોળ ૧૫૫

રાગ સામેરી,

આવો આવોરે શ્રીમાહારાજ, મોતી માહારૂ આવોને; મોતીને જોતી ને હાર પરોતી, તો હું વંન્દ્રાવન જોતીરે.

આશા આલીરે નંદના લાલ મોતી માહારૂ આશાને, ૧ મોતીરૂ નીપજે ભવસાગરમાં, તાહારૂ મુખ જોતાં રોવાણું રે; મોતી માહારૂ આલાને. ૨ બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીર ધર નાગર, ચરણ કમળ મુખ જોતીરે; મોતી માહારૂ આશાને ૩

ધોળ ૧૯૬

ભલે આવી લાગી માજમ રાતકે, ચૈત્ર વદી એકાદશીજી; પૂછયાં પૂછ્યાંરે ત્રેલંગનો ધારયા શ્રી લક્ષમણ ઘેર . પધા રયાજી ૧ કીધી કીધી ચીટી શું પ્રિત, મરજાદા મુકી મ જ્યાજી; ભાગા ભાગારે જીવના ભ્રમ, આનંદ સાગરમાં ભળ્યાજી માહારૂ માગુ આપો માહાજ અલ્પ બુધ હું છું દીનજી મને શીવા સુખ દોજેજ નાથ, મન માહારૂ પો- હોતુ રળીજી ૩ બલીહારી તે માધવદાસ, એ લીલા માહારે મન વશીજી; ભલે આવી લાગી માજમ રાત કે ચઇત્ર વ દી એકાદસીજી ૪

ધોળ ૧૯૭

પાંચ રંગ પ્રભુના ગઈએરે, ગાતાં અંગમાં નીરમળ થઈએરે. ૧ પેહેલો લાલ ગુલાબીનો રંગરે, તેહેનો સઘળો બન્યોછે સંગરે. ૨ લાલ રંગનું મોળીયું છે રાતુરે, હરીનું મુખડુ દીસે અતી માતુરે. ૩ લાલ મોરલી રંગ રસાળરે, લાલ કોટમાં ગુંજની માળરે ૪ લાલ જામા પેહેરયા જર- કસીરે, લાલ શોભશી લાલને અંગ વસીરે. ૫ લાલ મો-

જડી કનઈએ પેહેરીરે, લાલ દીસોછો લાલા લ્હેરીરે. ૬ હી સો રંગ પ્રભુજીનો ન્યારોરે, રાતા રંગમાં શોભેછે સારોરે. ૭ લીલા લીલમ મુગટમાં જડ્યા છે, હરીના તેજની કાંતી પડી છે. ૮ લીલાં પાન બીડલાં ખવાસરે, આપો પ્રેમે ભકત બ્રાહ્મને દાસરે. ૯ લીલા રંગના સુંથણી સારીરે, લીલો રંગ બન્યો ગીરધારીરે. ૧૦ લીલા પટકા બાંધ્યા છે કેડેરે, વરઘાગીમાં જાય છે લેહેરેરે. ૧૧ લીલા તુળશીના હાર શરીરરે, હરી શોભે છે હળધર વીરરે. ૧૨ લીલા વાઘા તે સારંગ પ્રાણીરે, ધાણું અમર રાધા રાણીરે. ૧૩ સખી પ્રીતમ પીળો રંગરે, સરખી સુંદરી સરવે સંગરે.૧૪ પિળા તીલક કેસરનાં કરીઆરે, અંગે નેપૂર સઘળાં ધરીઆંરે. ૧૫ પિળો પાઘ કેસરનો ભીનોરે, હરીનો લટકો બન્યો છે તીનોરે. ૧૬ પીળાં સોના કડાં કર માંહીરે, પીળાં હીમ બાજુબંધ બાંહીરે. ૧૭ પીળી સોનાની સાંકળી સારીરે, માંહી રેખ જડી રઢીઆળીરે. ૧૮ હરીએ પીળાં પીતાંબર પેહેર્યાંરે, વરઘાગીમાં જાઓંછો લેહેરેરે. ૧૯ પીળાં સોના પાવલડાં ચરણેરે, મોહોટા સંત નમે હરીને ચરણેરે. ૨૦ હવે ઉજળો રંગ વખાણુંરે, મોરલીધર મનમાં આણુંરે. ૨૧ ઉજળાં જાયનાં ફુલ બેહેકેરે, હરીએ હાર ધર્યાં કંઠ લેહેકેરે. ૨૨ ઉજળાં મુકતાફળ કાનરે જોઉં રુપ રૂપ ધરયું તે ધ્યાનેરે. ૨૩ ઉજળા ઘુઘરા ધનકારરે, ચરણે શોભી રહ્યા છે ઠમકારરે. ૨૪ ઉજળી આંખડી અણીયાળીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપાળીરે. ૨૫ હવે કૃષ્ણનો રંગ વખાણુંરે, સ્યામ રંગ રૂદેમાં આણુંરે. ૨૬ સ્યામ બાંટલાઆળા કેસરે, એમના જોવા સરખા વેશરે. ૨૭ સ્યામ

નયણાં કમળ અતી ભારીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપાળીરે. ૨૮ શ્યામ ગોદીમાં ઓરસ ભરીઆરે, એણે પ્રભુજીના આગળ ધરીઆરે. ૨૯ શ્યામ મેઘ ગર્જના કરતારે, પાણી ગોકુળ ઉપર ભરતારે ૩૦ જેને ડાકોરમાં કરચાં દરશનરે, તેહેને રણછોડરાય પ્રસનરે ૩૧ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાશેરે, વર્ધમાન બેસી વઈકુંઠ જાશેરે. ૩૨ પાંચ રંગ પ્રભુજીના પુરારે, તેહેમાં એકે નથી અધુરારે, ૩૩ કર જોડી કવીજન કેહેછેરે. એતો અહરનીશ સરણે રેહેછેરે. ૩૪ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાઈએરે.

ધોળ ૧૯૮

જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ બોલો બોલો વર્ધમનરાય, તેતો ફળી મળીસાએ સાઈ, જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ વલભી વર્ધમાનની એ રીત. જય શ્રીકૃષ્ણ ઘણા પવિત્ર, તેથી પ્રસન થાય નવનિત્ય. જય શ્રી૦ ૨ જેણે જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તે તો અડસઠ તિરથ નાહાયા; તેથી પાંચ પદારથ પાયા, જય શ્રી. ૩ નામ તણો પ્રતાપજ મોહોટો, તેથી આ જુગલાગે છે ખોટો; શરવે વરજ ભોમીમાં લોટો, જય શ્રી. ૪ જે જન જસોદાજી ઘણું જાણે, એમના સુતનો ઉદય વખાણે; મનમાં મહેર કરીને માને. જય શ્રી૦ ૫ જસોદા સુતને પાન કરાવે, ગોપીજન સહુ આનંદ પાવે; વાહાલો માહારો વરજમાં લાડ લડાવે, જયશ્રી૦ ૬ સુતતો પારણામાથી જાગ્યા, સહુ ગોપી જન આનંદ પામ્યા; વાહાલે માહારા તનના તાપ સમાયા, જયશ્રી૦ ૭ વંદ્રાવનના તે વાટે, મારગ રોકોછો શા માટે; વાહાલે માહારે રાસ રમાડ્યાં છે રાતે,

જયશ્રી૦ ૮ જેણે જય શ્રીકૃષ્ન ગાયા, તેહેની સાફળ થઇ છે કાયા; તે તો પેમ પદારથ પાયા, જયશ્રી૦ ૯ રાજા ચરણ કમળની છાય તેહેનો ભવનો ફેરો જાય; તેતો હરી-દાસ ગુણ ગાય, જયશ્રી કૃસ્નરે ભાઈ. ૧૦

ધોળ ૧૯૯

શ્રીગોવીંદરાયજીરે રસીયા, માહારી રુદેકમળમાં વસીયા. ૧ શ્રીમુખ સુંદરરે હાસે, જોતાં નિજ જનનાં મન હીસે. ૨ ભાળ તીલકરે બીરાજે, ભ્રગુટી ધનુષ્ય કામનું સાજે. ૩ નાકે મોતીરે લળકે, જાણે જયલા વીજળી ચમકે. ૪ શામળ વરણેરે સોહીએ, જોતાં ભવનાં દુખડાં ખોઈએ. ૫ શ્રીમુખ મધુરુરે બોલે, શ્રી વચનામૃત નહી કોઈ તોલે. ૬ શ્રીવિઠલેશ રાયજીરે માથે, જુગ જુગ જોડ બીરાજો સાથે. ૭ અનુભવ ગ્રંથ તણા વિચારે, શ્રીહરરાયજી પ્રગટ્યા બીજી વાર. ૮ શ્રીવિઠલરાયજીરે લાલ, શ્રીગોકુળ ઓછવજી સુત ઘણું વાહાલ. ૯ પૌત્ર શ્રીગોપેસ્વરજી છોગાળા; શ્રીલક્ષમીને દીન દયાળા. ૧૦ ચંચળ ગતીએરે ચાલે, હસતાં વઈસ્નવ સામું ભાળે ૧૧ એ ઘણું નિજ જનને સુખ દેછે, શ્રીભાગવત નિરંતર કેહે છે. ૧૨ એવા સ્વામી સમર્થ રાજે, પ્રગટ્યા દૈવી જીવ હિત કાજે. ૧૩ એમના ગુણનેરે ગાઉ, ચરણ કમળ રજ લેવા ધાઉ. ૧૪ પ્રગટ્યા પૂરૂષોતમ અંતર, એમની લીલા અપરમપાર. ૧૫ વરજ જીવકનારે સ્વામી, ચરણ કમળ વંદુ સીર નામી. ૧૬ શ્રીગોવીંદરાયજીરે સીયા.

ધોળ ૨૦૦

શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ, શ્રીવલ્લભનાથને વારણે જાઉ, ૧ પ્રગટયા પુરૂષોતમ અવીનાસી. શ્રી વંદ્રાવન ત્રીધુ ખદન બીલાસી. ૨ એતો પુરણ પરમાનંદ, શ્રી મહાલક્ષમીપતી અતી આનંદ. ૩ સુત ગોપીનાથ શ્રીવિઠલ કહીએ, એમના ગુણ જસનો પાર ન લહીએ. ૪ શ્રીવિઠલનાથ પ્રગટયા પૂરૂષોતમ, જેણે પ્રગટ કરયા શ્રી પૂરૂષોતમ. ૫ એતો કહીએ પર્મ ઉદાર, શ્રી માહાલક્ષ્મી પદમાવતી ભરથર. ૬ એમના સાત કુંવર સુખદાતા, કરવા દઈવીને સુખસાતા. ૭ પ્રથમ શ્રીગીરધરજી માહારાજ, શ્રીભામનીજી વહુજી એ સીરતાજ. ૮ શ્રીગોવીંદરાય ઘણુ રસ ભરીયા, તે શ્રીરાણીજી વહુજી વરીઆં. ૯ શ્રીબાળકૃસ્નજી ભીને વાન, શ્રીકમળવતી પતી ચતુર સુજાણ. ૧૦ શ્રીગોકુળનાથ જગત જસ જાણે, શ્રીપારવતી પતી અતી રસ માને. ૧૧ શ્રીરઘુપતી રૂડા રૂપે જાણુ, એતો શ્રીજાનકી જીવન પ્રાણ. ૧૨ શ્રીજદુપતી જુગતી જગતમે જણાવે, શ્રીમાહારાણી પતી અતી મન ભાવે. ૧૩ શ્રીઘનસ્યામ પૂરણ કામ, શ્રી—ક્રસ્નવતી પતી અતી રસ દાન. ૧૪ શ્રીલક્ષ્મીજી બેટીજી સતભામા, શોભા યમુના કમળા દેવકી નામ. ૧૫ એ શ્રી વલ્લભનો પરીવાર, નિત્ય પ્રત્યે સમરો નરને નાર. ૧૬ શ્રી મદ વલ્લભપદ; અનુરાગી, જેજન ગાએ તે બડભાગી. ૧૭ શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ.

ધોળ ૨૦૧.

ક્રશ્નદાસ મેઘન મન મોદકરે ધર્યું, શ્રી વલ્લભ શરણ થઇને સહુ દુઃખ વામ્યા જો. કૃપા કરીને પોતે પાસે રાખી-આ, સદા સમીપ રહીને બહું સુખ પામ્યા જો. ક્રસ્નદાસ૦ ૧ મારગ જાતાં પાહાડ થકી સહ્યા પાડી, તેને ત્યાં પણ હાથે થંભી રાખીજો; શ્રી વલ્લભપર વાછલતા કીધી ઘણી, પોતે પ્રસન થઇને વાણી ભાખી જો. ક્રશ્નદાસં૦ ૨ માગ માગ જે માગે તે આપૂ તુને, માર્ગ દ્રઢ હોય મુખરતા નવ આવી જો; બે આપીને ત્રીજાની તો ના કહી ગુરૂ દ્વાર તે વેદ વિરૂધ કાહાવી જો. ક્રશ્નદાસ૦ ૩ વાસણાંમાં પ્રભુ પોતે પધારીયા, બાહાર ઠાડો રેહેજે એમ કહી બોલ્યા જો; ત્રણ દીવસ લગી અહો રાત્ર ઠાડા રહ્યા, પોતે પ્રસન થઇને કહ્યુ મન બોલ્યા જો. ક્રસ્ન૦ ૪ માગ કહ્યુ ત્યારે તેનું તે માગીયું, તે માંહે બે આપી તેતો આપજો; ગુરૂ ઉધારની પોતે તો નાકી કરી, શ્રી વલ્લભ સર્વેસ્વર સઘળે વ્યાપી જો. ક્રસ્નદાસ૦ ૫ ગંગાસાગર પ્રભુ પોતે પધારીઆ, ધ્યાન મરમર્તાની ઇચ્છા મન કીધી જો; પાર જઇને સીધ કરાવી લાવીઆ. પોતે પ્રસન થઇને આજ્ઞા દીધી જો. ક્રસ્નદાસ૦ ૬ પુછ્યુ ત્યારે તેનું તે માગીયું પોતે કહ્યું જે જીવ શું માગી જાણેજી; ગુરૂ આગળ સમ ખાધા તે સાચા ખરા, શ્રી વલભ પુરૂસોતમને વેદ વખાણેજો. ક્રસ્નદાસ૦ ૭ પ્રિય અપ્રિય તે પ્રભુજીને શું પુછીયું, ગોરસ સ્નેહ ઘર અતિશે પ્રભુજીને પ્યારજો; ધુંવા ધરોહ કલસ પ્રભુને ન ગમે, શ્રી વલભ મુખથી બોલ્યા

નિવારજો. કૃષ્ણદાસને ધન મન મોદકરે ઘણું. ૮

ધોળ ૨૦૨

સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી, પત્ર પમાડી શ્રી વ-
લભ શરણે લીધેલજો; સેવા પધરાવી શ્રી દ્વારકાંનાથની,
વળગી ભક્તિરસ ભાવ ધરીને પીધોજો. સંભરવાળા૦ ૧
જળ સેવા પણ પ્રભુજીની પોતે કરી, લોક લાજ કુળ કાન
સસુરની મેહેલીજો; સજ્યા મંદીર માંહે સજ્યા શમારતાં,
વિપરીત વાસના રંચક મનમે ફેલીજો. સંભરે વાળા૦ ૨
રાજભોગની થાળ ધરી ચોકી થકી, પ્રભુએ લત મારીને
પાડી નાંખીજો; સેવા કહું કરતુક કરીને [illegible]જ્યા ઘણું,
વળતી નાક ઘસીને દીનતા ભાખીજો. સંભર વાળા૦ ૩
ઉણ કાળમે ચોપારે સુતા જઇ, પ્રભુજી ઉપર વાંછલતા
કાંઇ નવ લાવ્યાજો; દાસી ઉપર દયા પરભુ પોતે કરી,
મંદીર ઓળાવીને પખો કરાવ્યોજો. સંભરવાળા૦ ૪ મં-
દીર સિદ્ધ કરાવી પ્રભુ પધારાવીઆ, રાજ વૈભવ પેરે સેવા
સુખ માનીજો; અમરાખ રાજ સરખો એને જાણજો, એવું
શ્રી વલભ સુખથી બોલ્યા વાણજો, સંભરે વાળા૦ ૫
દાસ દામોદર હરસાણી ઘેર આવીયા, અન સુખડી લે-
વરાવી પુરણ પ્રીતેજો; સુખડાની વીનતી તો પોતે ના કરી,
શ્રી માહાપ્રભુજીને ગ્રાસ ચડ્યા તે રીતેજો. સંભરવાળા૦ ૬
ઘરમાં બેઠા એવું પોતે જાણીયું, શ્રી વલભ પાસ જઈ
અપ્રાધ સમાવેજો; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ સેવા કરે,
અનાશ્રયનો દોશ ઘણો, બતલાવેજો. સંભરવાળા દાસ
દામોદરને હરી. ૭

ધોળ ૨૦૩

પદમ નાભ તે દાસ વ્યાસ સુખ અતી ઘણું, શ્રીવલ્લભ સરણ રહીને બહુ સુખ લીધુંજો; અવત્રા પ્રત કરીને સેવ્યા શ્રી મથુરેશજી, વેપારીને મન કરજ કાહાડી દીધુંજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૧ મોટી છોટી કુંવારી પોતાતણી, વઈશ્નવ જાણી પરસાતીમાં દીધીજો; ફેરી સગાઈ તુળસાં બાલી તે સમે, પોત કહે અમ કીધી તેતો કીધાજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૨ એવું સાંભળી તુળસા મન હરખી ઘણું, વઈશ્નવ ઉપર વાહાલ સરવેને એવાજો; પારવતી શ્રીવાથી પરભુ રીઝ્યા ઘણું, સુત રઘુનાથદાસ તે કહીએ તેવાજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૩ એવા ધૈર્યવાન તે બીજા કો નહી; શ્રી વલ્લભ સરણ થઈને ભકતી રસ પીધાજો; દરશન કરવા સારૂ અઢેલમાં છોલા સમરપી પ્રભુજી પ્રસન કીધાજો. પદમ નાભ તે દાસ સુખ અતી ઘણું. ૪

ધોળ ૨૦૪

પૂરૂષોતમદાસ સદા સુખ અતી ઘણું, શ્રી વલ્લભ કૃપા કરીને સુખ દીધુંજો; પોતે સરણ થયા તે સહું પરિવાર શું, શ્રી મદન મોહનજી સેવીને સુખ લીધુંજો. પૂરૂષોતમ-દાસ૦ ૧ ઓછવ જન્મ તે પ્રગટ પ્રભુ પોતે કરે, નંદ જસોદા ગોપ ગોપી સહું આવીજો; દઈવી જીવપર દયા પ્રભુ પોતે કરો, પ્રગટ કલ્પની લીલા સહુ દરસાવીજો. પૂરૂષોતમ દાસ૦ ૨ ઓછવ જોવા સારૂ શ્રી માહાદેવજી, આવી પોતે પરસાદ માગી લાંધીજો; ઘર ચોકી સારૂ આગ્ના પોતે કરી;

કાળ ભઈરવને હુકમ પેતે કીધોજો પૂરૂષોતમદાસ૦ ૩ પુત્રી પુન્ય પવીત્ર એક પોતા તણી, નામ તે બાઇ રૂક્ષમાણી કહીએ તેહેનુંજો; કારતગ સ્નાન કરી હરી સેવ્યા હેતશું, એવું મોટું ભાગ્ય તે કહીએ તેહેનુંજો. પૂરૂષોતમ દાસ૦ ૪ નામ દેવાની આજ્ઞા પ્રભુ પોતે કરી, દઇવી જીવ જન જે કોઈ આવે તેહનેજો; વળતી શ્રી વલભ પોતે પધારીઆ, એવી કૃપા કરી તેહેવી નહી નેજો. પૂરૂષોતમ દાસ૦ ૫ પત્રાવલંબન ગ્રંથ પ્રગટ પ્રભુએ કરી, માયા તતક્ષણ જીતી લીધાજો; બાહીર મુખ સાથે સંભાષણ નવ કરયા, પૂરાણ બ્રહ્મ શ્રી કૃશ્ન પ્રસિદ્ધ તે કીધાજો. પૂરૂષોતદાસ૦ ૭ ગોપાળદાસ ગુણ ગાવું ઉલાસમે, પુત્ર શેઠ ના એવા તે વળી કહીએજો; માટે શ્રી વલભ ચરણ સદા શેવો સહુ, વઈશ્નવજન તે સદા તરૂણ્છે લહીએજો. પૂરૂષોતમદાસ સદા સુખ અતી ઘણું. ૮

ધોળ ૨૦૧

ગદાધરદાસ કપીલકડા માંહે ખરા, ક્ષત્રી કોસડના પરોહિત તે જાણજો; શ્રી વલભ સરણ થઇને સુખ પામ્યા ઘણું, આંખ્યા વરત રહીને શેવ્યા રસ માનોજો. ગદાધરદાસ૦ ૧ જે આવે તે સરવ સમરપે નાથને, ઘરમાં વાસી તે કાંઈએ નવ રાખેજો; ગુણ ગાએ તે શ્રી ગોવરધન નાથના, કરી કીરતનને પેતે મુખથી ભાખેજો. ગદાધરદાસ૦ ૨ કોઈ સમે વળી વળતા કાંઈ આવ્યું નહીં, સરવ ભોગ જળ લોહી સમરપણ કીધોજો; મધરાત્રે જજમાને આપીયું, લાવી ભેલ નાથો તે ધરાવી દીધોજો. ગદાધરદાસ

૩ પ્રસાદ લેતાં વૈષ્ણવ બહુ પ્રસન થયા, એ સ્વાદ તે અમે નથી કાંઇ ચાખ્યોજો; જેવી લાવ્યા તેવી કત પોતે કહી, સત્ય વચન તે મુખથી પોતે ભાખેજો. ગદાધરદાસ૦ ૪ માધવદાસ શીરાઇ ભાજી લાવીય, આરોગ્યા તે પ્રભુજી પૂરણ પ્રિતેજો; મુખથી આસીરવાદ પ્રસન થઇને કહ્યો, હરી ભક્તી દ્રઢ થઇ રેવાની રીતેજો. ગદાધરદાસ૦ ૫ એવો જસ ભગવદીનો પ્રભુ પોતે કરસ્યો, શ્રી વલભ પ્રભુ કૃપા થકી બહુ જાણોજો; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ સેવા કરો, વૈષ્ણવ ઉપર વાહાલ ઘણું તે આણોજો. ગદાધરદાસ કપીલ કડા માંહે ખરા. ૬

ધોળ ૨૦૬

શ્રાવણ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.—ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, શ્રાવણ સુદી એકાદશીજી; ધન્ય ધન્ય આજુની રેન, ધન્ય આજુની માહાનીસીજી. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રી મુખ કેરાં વાયક, બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીઆજી; સોંપ્યા શ્રી પુરૂસોતમ હાથ, મનડાની આશા પૂરણ થઇજી. ૨ જુવો જુવોરે જીવ્યાનાં ભાગ્ય, વીના સાધન સુખ પામીઆંજી; માહા શ્રી વલભ સરણ પ્રતાપ, સેહેજે સકળ દુઃખ વામીઆંજી. ૩ વીના સાધન જપ તપને નેમ, સકળ જીવ ઉધારીઆજી; માહા હીન પતીત ચંડાળ, અસ્ત્રી સઉદ્રાદિક તારીઆંજી. ૪ માહા કઠણ કાળ કળી માંહ, અતી કરૂણા એ પ્રગટીઆજી; કીધી સરણાંગતની સાહાય, તાપ રૂદેના મીટાવીઆજી. ૫ ચરણજીવો શ્રી લક્ષ્મણ નંદ, સદા ભક્ત સીર બીરાજતાજી; નિત્ય વરજમાં અખંડ બીહાર,

સઘ વરજ જીવક શીર ગાજતાજી. ૬ ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, શ્રાવણ સુદી એકાદશીજી.

ધોળ ૨૦૭

વઈશાખ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.

વઈશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભરાય; સુરીનર મુનીજન હરખીઆ, હરખીઓ વરજ સહુ સાથ. ૧ દેવનાં દુદંભી વાજીયાં, ગાજીયાં ભેર મરદંગ; અપછરા નત્ય કરે ઘણું, ગાન તે ગાંધ્રવ સંગ. ૨ નિજ સ્વરૂપ પધારીઆ, ચંપા તે રણ મોઝાર; શ્રી હાસન પધરાવીઆ, કીધો અન મંડળાકાર. ૩ તાત નિરખી વિસ્મે થયા, મંડળ મધ્યે સ્વરૂપ; મુખપર રવી શશી વારણે, શોભા અતીસે અનુપ. ૪ શ્રી લક્ષમણ ભટજી વીમાસીને; બોળખ્યા પુનમચંદ; પૂત્ર ભાવ કુલરાવીઆ, ઓછવ મે ગોવીંદ. ૫ વરજની માંહી ગુપ્ત છે, પ્રગટ્યા બીજી વા ; લોક પ્રસિદ્ધ જણાવીએ, માત ગરભ વાસ. ૬ મંડળ દરશન માત્રથી, ઓધારયા જીવ અનેક; શ્રી વલભ નામ ધરાવીને, રાખ્યો તે સરવેનો ટેક. ૭ પાર ના પામું લાલાતણો, રસનાએ કયમ કેહેવાય; હરીદાસ શોભા નિરખીને, પ્રેમ મુદીત ગુણ ગાય. ૮ વઈશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભરાય.

ધોળ ૨૦૮

શ્રી વિઠલનાથજીના લાલ છો અતી લટકાળા, વઈરનવના પ્રાણ આધાર સહુને છો વાહાલા. ૧ શ્રી ગોવીંદરાયજીના પુત્ર, સહુકો અમ કેહે છે; વાહાલે દીધાં આદળક

દાન, મનવાંછીત દેછે ૨ શ્રી ગોપેસ્વરજીના હાથ, રૂપે રૂડાછે; નીરખે નહીં જે નર નાર, તે નર કુડા છે ૩ એવો પ્રફુલીત વદન વિશાળ, શું કહું શોભાને; જાણે ઉદીઓ પુનમચંદ, થયું મન લોભાને. ૪ એમનું સુંદોર ભાળ વિસાળ, તીલક શોભે છે; નારખીને લાજે મારાર; ચિતડાં લોભે છે. ૫ શ્રી કંઠે માળ કુસમ તણી, અતી રાજેછે; નિરખંતાં વધરનવજંતને, મોહ ઉપજાવે છે. ૬ ચંચળતા ઓાલે ઓાલ, ભારે દીસે છે; જાણે મદ ગજ કમળ સમાન, મન જોઈ હીસે છે. ૭ છબીપર જાઉ બલીહારી, હું તમને વારૂં; પ્રગટચાશ્રી વીઠલનાથ, શોક જનના સાર. ૮ મને હરખ ઘણેરો થાય છે, ગુણ ગાવાને; માહારો તનના તાપ સમાન, ભવ દુખ જાવાને ૯ છેલ છબીલા લાલ છે, અતી સારારે; હીંડે છે લટકા કરતા કામ; કામણગારારે. ૧૦ શ્રી સહાડ નગરમાં વાસ, સહુકો જાણે છે; જસ થયો જગત વિખ્યાત, દાસ વખાણે છે. ૧૧ શું કહે વરેજભુખાણ, ગુણ તમારારે; અવગુણ ન જોશો નાથ, ધણી અમારારે. ૧૨ શ્રી વિઠલનાથજીના લાલડા ગર્તાં લટકાળા.

ધોળ ૨૦૯

અથ શ્રી કકાનો ભાવ લખ્યાછે ॥ શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ ॥

કકા ક્રિયા કરજો શ્રી વલભ, તો તેને કાંઈ નહીં દુલભ. ૧ કરન દ્રષ્ટિએ કેડીને જુવે, તો તેનાં દુખ દાળી દ જુવે. ૨ ત્યાંહાં તેને થાય શુલભ, કકા ક્રિયા કરે શ્રી વલભ. ૩ ખખા ખાંટીજો કરિ કરે, પુષ્ટિ ભક્તો માંહે પરવરે. ૪ બ્રહ્મ સંબંધ તે કરજો રીતે, શ્રવા સમરણ કર-

જો પ્રિતે. ૫ પ્રભુપદ કમળ રૂદેમાં ધરી, ખખા ખરી દ્રષ્ટિ કરી. ૬ ગગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાન, શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલરાય. ૭ એવું નારાયણ કમળ નિત્ય ભજો, અન્ય દેવ ઉપાસના તજો. ૮ પ્રભુ મળવાનો કરો ઊપાય, ગગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાય ૯ ઘઘા ઘણું ઘનશ્યામ સંભાર, લોકીકમાંથી ચિત નિવાર. ૧૦ વિરપા શકતીથી દુરેજ રહે, ત્યાંહાં ઘટ મેત્ર નિરગમ લહે. ૧૧ એવું મનમાં કરી નિરધાર, ઘઘા ઘણું ઘનશ્યામ સંભાર. ૧૨ નના નેહ નંદલાલ શું થાય, તે માટે એ કરવો ઉપાય. ૧૩ એની લીલામાં મન જો ભમે, તેતો એને અતિશે ગમે. ૧૪ પ્રેમ ધરીને નીસદીન ગાય, નના નેહ નંદલાલ શું થાય. ૧૫ ચચા ચિત અનુરાઈથી આણ, શ્રી ગોવરધનનાથ વખાણ. ૧૬ ચિત તણી ચંચળતા તજો, પુરણ પુરૂસોતમને ભજો, એહે આગ્ના સિંધની ખાણ, ચચા ચિત અનુરાઈ આણ. ૧૮ છછા છબી છબીલાની જોય, એ સમાન ત્રીભોવનમાં કોઈ. ૧૯ નઈણે નિરખી અતી સુખ લીજો, પ્રેમ સુધારસ નિસદીન પીજો. ૨૦ તો સરવે સુખ શિન્જે હોય, છછા છબી છબીલાની જોય. ૨૧ જજા જગતમેં જસ વાધે, જો એવા પ્રભુને આરાધે. ૨૨ જો મુખથી શ્રી ક્રસ્ન શ્રી ક્રસ્ન કહે, તો વરેજ વંદ્રાવનનું સુખ લહે. ૨૩ મન કરમ વચન કરીને સાધે, જજા જગતમેં જસ વાધે. ૨૪ ઝઝા ઝાઝું શું વળી કહીએ, સુખ દુખ દુર સબ સહીએ. ૨૫ કામ ક્રોધ મદ મોહને ટાળી, ચરણ કમળ ચિત દીજો વાળી, ૨૬ તે સુખ સરવે સેહેજમાં લહીએ, ઝઝા ઝાઝું શું વળી કહીએ. ૨૭ ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો, પ્રભુને ભજ્યા વિના જન્મજ ખોશો. ૨૮ ઉતમ દેહ જો

મનુષ્ય ધરી, એ અવસર નહી આવે ફરી. ૨૯ નંછી ચેતો
તો આગળ રોશો, ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો. ૩૦ ઠઠા
ઠગતો કાળ ઠગાય, હવે કાંઈ એક મનમાં ભય ખાય. ૩૧
કપટ ક્રોધ નીંદા પરહરી, પોત પોતાનું સાધન કરી. ૩૨
નિરમળ ચિત્તે હરી ગુણ ગાય, ઠઠા ઠગ તો કાળ ટગાય. ૩૩
ડડા ડાહાપણ એવું કરી, શ્રી વલભ વીઠલ ચિત ધરી. ૩૪
ભલુ ચેતો જો પોતા તણું, પ્રભુથી ચિત રખે ટાળો ક્ષ
ણું. ૩૫ તો ભવ સાગર સે / તરી, ડડા ડાહાપણ એવું ક-
રી. ૩૬ ઢઢા ઢોઢ ઢીઢાઈ ના કીજે, શ્રીવા કદા કીરતનમ
ન દીજે. ૩૭ ભવસાગર ઉતરવો ઓટો, તે તરવાનો મા-
રગ મોટો. ૩૮ રસના ગુણ ગાઈ રસ પીજે, ઢઢા ઢીઢ ઢી
ઢાઈ ન કીજે. ૩૯ ણોણા નઈણાં સફળજ કરી, માધુરી
મુરત મનમાં ધરી. ૪૦ નખ શીખ રાખો એકુનું રૂપ, સું
દીર શ્રી વંદ્રાવન ભુપ. ૪૧ હવે રખે વીસારી હરી, ણેણા
નઈણાં સફળજ કરી. ૪૨ તતા તનની તપતજ ટળે, જો
ગીરી ગોવરધનધર મળે. ૪૩ જો પોતાનો જન્મ સધારો,
તો એ સાથે પ્રીત વધારો. ૪૪ પોતે પોતાપણું સંભાળે,
તત્તા તનના તાપજ ટળે. ૪૫ થથા થડ ગ્રહી થાક નીવા
રો, મનુષ્યા જન્મ તરવાનો આરો. ૪૬ ભવ સાગર ઉત-
રવો પાર, નામ રૂપી છે નામજ સાર. ૪૭ શ્રી ગુરૂ શ્રી
વલભ વીઠલ ધારી, થથા થડ ગ્રહી થાક નીવારી. ૪૮ દ-
દા દયા કરી દેશે દાન, એ આગળ જો ધરશે કાન. ૪૯
વંશ વંશાદીક કરશે ઓધાર, ભવસાગર ઉતરવો પાર. ૫૦
દ્વિજ જનને અતીશે માન, દદા દયા કરી દેશે દાન. ૫૧
ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ, મંદીર પધારયા શ્રી માહારા
જ. ૫૨ નિરખી નિરખી સુખ અતી ઘણું થાય, તે સુખ

કથા ક્યાંહાં લગી કેહેવાય. ૫૩ એ ચિત ધરે સરે સરવે કાજ, ધંધા ધન્ય દીવસ છે આજ. ૫૪ નના નાશ દીન જો જપે, એવું ફળ નહી કોડી જન્મ તપે. ૫૫ તપ કરીને કાં કષ્ટે કાય, કૃશ્ન નામ ભજે સરવ ફળ થાય. ૫૬ આ અર એ બહુ આવે પાપે, નના નિશ દીન નામ જો જપે ૫૭ પપા પ્રીતમ પ્રાણ આધાર, જુગમ જીવણ નંદકુમાર. ૫૮ માત જસોદાજીનું જીવન, ચોરી લીધું વરજ જન નું મન. ૫૯ વરજમ નીશદીન કરે વીહાર, પપા પ્રિતમ પ્રાણ આધાર. ૬૦ ફફા ફગતું ના મેલીશ ચિત, રખે વીસારી મોહન મીત. ૬૧ એ વિસારે સુખ નવ લહે, તેતો વેદ પુરાણે કહે. ૬૨ વળી વળી શું કહીએ નિત્ય, ફફા ફગતું ના મેલીશ ચિત. ૬૩ બબા બહુ બળનું નહી કામ, થર ણ પણે વશ થાએ સ્યામ. ૬૪ શ્રી વલભ વરનો માર્ગ ગ્રહો, મન વાંછીત ફળ સરવે લહો. ૬૫ ચરણ કમળ કરી આ રામ, બબા બહું બળનું નહી કામ. ૬૬ ભભા ભગ વદી સંગત ભલી, શ્રી વીઠલ ગુણ ગાએ મળી. ૬૭ એવું ચિંતન નીશ દીન કરો, બીજી વાત ના મનમાં ધરો. ૬૮ મોટા ગુણ નિરખ્યા છે કળી, ભભા ભગવદી સંગત મળી. ૬૯ મમા મુક્તિ થકી છે મોટું, ભક્તિ વીના બીજુ સાધન ખોટું. ૭૦ શ્રી વલભ વરશુ ગમનજ કરી, પોતાના જનને ચિત ધરી. ૭૧ તે કારણ પદરજ લેટું, મમા મુક્તિ થકી છે મોટું. ૭૨ જજા જાવક રંગ જેમ દત, તેમાં રંગ રાખે શ્રી રાધા કંથ. ૭૩ જેમ રંગ ઉપર મજીઠ ચોળ, તે મીશ્ર રંગમાં ચિત ચોળ. ૭૪ પ્રભુ રેસંમાં રહ્યુ રેસવત, જજા જાવક રંગ જેમ દત. ૭૫ રેરા રસીક રશીલાનાથ, શ્રી બ્રખુભાન કુંઆરી સાથ; ૭૬ એ

નિત્યે રસમાં રસબસ નિરખું, રૂદે કમળમાં રાખી હરખું. ૭૭ એવું રત્ન આવ્યું છે હાથ, રંગા રશીક રશીલા નાથ. ૭૮ બબા બાડણ બાજન સંગ, છબી અવલોકી વાધ્યો ઉછંગ, ૭૯ લલીતાજી મન લીલા ધરે, સકળ મનોરથ પૂરણ કરે; ૮૦ ત્રમ રેસ કરે શીતળ અંગ, બલા લાડણ લાલન સંગ; ૮૧ વવા વશ થાજે વરજચંદ, ત્યારે ટળે સકળ દુખ ફંદ. ૮૨ દુખ ઘણું છે આ સંસાર, પ્રભુ વીના કોઈ ના કરે વાહાર. ૮૩ મનથી મુકી દજે સરવે ફંદ, વવા વશ થાજે વરજચંદ; ૮૪ શશા શામ સુંદીર સુખકારી; નિરખી નિરખી છબી પર બલીહારી; ૮૫ નિરખતાં તપત ટળે તન તણી; મનમાં થાય શીતળતા ઘણી. ૮૬ તન મન દીજે સરવે વાળી, શશા શામ સુંદીર સુખકારી. ૮૭ ષષા સાચુ સગપણ એહ. જન્મ જન્મ તે એશુ સ્નેહ. ૮૮ ભમી ભમીને હારી ઠામ, ચરણ કમળ પામ્ય વિશ્રામ; ૮૯ ફરી ફરીને કહુંછું તેહ, ષષા સાચુ સગપણ એહ ૯૦ સસા સુખમાં સુતો રહે, ને પ્રભુ ભજનનુ મરમ ન લહે, ૯૧ માહારૂં તાહાર કરતો ફરે, ઊદર ભરચાનું સાધ ન કરે; ૯૨ તેતો જન્મ વૃથા સહુ કહે, સસા સુખમાં સુતો રહે; ૯૩ હેહા હેત હરી સાથે સાચુ. એ રંગે હું અતિશે રાચુ; ૯૪ દીન જાણી પ્રભુ કીજે સાર; માહારે તો એઉનો આધાર; ૯૫ દ્રઢ આશરા વીના સરવે કાચુ, હેહા હેત હરી સાથે સાચુ ૯૬ લલા વક્ષાણ સુત કરી દયા, તે જ થકી સંપૂરણ થયા. ૯૭ દીન દયાળ કરૂણાનીધી સાગર, મન વાંછીત ફળ પૂરણ આગળ. ૯૮ બહો જાતકર રાઓ પઈયાં, બબા લક્ષાણ સુત કર દયા; ૯૯ ક્ષણ ક્ષણુ એ ચિતમાં ધરી, બીજી વાત સરવે પરહરી; ૧૦૦ આ મધુરે

શ્રી મનોરથ પૂરે. દુખ દાળીદ્ર સકળને ચુરે; ૧૦૧ ધ્યાન નીરંતર એહેનો કરી, ક્ષણ ક્ષણ એ ચિતમાં ધરી; ૧૦૨ શ્રી માનપણું નવ જાણ, રસના શ્રી વલ્લભ નામ વખાણ; ૧૦૩ હરીદાસ પરીપૂરણ કામ, શ્રી નીરખી પોહોતી ધામ; ૧૦૪ શ્રી મદન મોહન છબી તે ઉર આણ, શ્રી માનપણુ નવ જાણુ. ૧૦૫ ઈતિ શ્રી ટુકાનો ભાવ. સંપૂર્ણ

ધોળ ૨૧૦

મેહેતો તમો મેહેતો તમો જાણીઆ, શ્રી ગોકુળકેરા રાય શ્રી ભાગવતમાં સાંભળીઆ, એ વરજમાંથી અળગા ન થાય. ૧ શ્રી વંદ્રાવનમાં કર્યોરે વિહાર, શ્રી રાધાજી તણોરે આધાર; ગઉ ચારણમાં હુઆરે ગોવાળ, ગોપી તણા અંગીકાર. ૨ ઇંદ્ર તણું મરડ્યુંરે માન, શ્રી ગોવરધન વરજપાળ; દ્વીજ કુળમા વાહાલો પ્રગટીઆ એ, શ્રી વીઠલ એક અવતાર. ૩ વર્ઇજ્ન વલ્લભી એ જાણીઆ એ, શ્રી પૂરૂસોતમ નીરધાર; જીવ જાતા તમો રાખીઆ એ, અબળા તણા આધાર. ૪ માધવદાસ સોભાગીઆ એ, અખંડ એવાતણુ નીરધાર; આપો વરજમાં વાસો એ, કેહેતાં ન આવે પાર. ૫ મેતો તમો મેતો તમો જાણીઆ એ.

ધોળ ૨૧૧

સજની આલો ઉછવ આજજી, જન્મ દીવસ શ્રી વલ્લભ રાજજી ૧. તોરણ ધજા પતાકા દ્વારજી, ધવળ મંગળ ગાએ સારજી. ૨ ઘેર ઘેર તોરણ બંધાવજી, મોતીડે ચોકપૂ-

રાયજી. ૩ કુમ કુમ હાથા તે દેવરાવીઆજી, કેસરે સ્નાન પ્રભુજીને થાયજી. ૪ વાજીંત્ર વાગે અવ નવી ભાતજી, મળીઓ તે સજ્જન કુટુંબ ગાતજી. ૫ ભીડ મચી ઘર આંગણા માંહિજી, નીજ જન નાચે આનંદ શું ગાયજી. ૬ કેસરે નાહે શ્રી લક્ષમણ નંદજી, જાણે પુનમ પૂરણચંદજી. ૭ વધરનાવજન આભ્રાણ કરાવેજી, ચ ઉદક લેઇને તાપ સમાવેજી. ૮ કોમળ વસ્ત્ર ઓઢ્યાંછે અંગજી, ધેતી ઉપરણા તે કેસરી રંગજી. ૯ તી ક મુદ્રાદીક શોભીત ભાળજી, કંઠે ઉપવીત ને તુળસીની માળજી. ૧૦ તેહ સમે જે ભાગ્યવાન હોયજી, આરતી તે કરતા શ્રીમુખ જોયજી. ૧૧ મારકંડય ભાગ્ય વિચારે મનજી, આમને શ્રી વલ્લભ કરે પુજનજી. ૧૨ પૂજન્યે આપે ને બહુ વીધી દાનજી, ભુદેવ જાચક ગન સનમાનજી. ૧૩ દેવતા તે કરે કુસમની વરષિજી, જુગ જુગ જીવો શ્રી વલ્લભ ધિસજી. ૧૪ ચોકી તે મંડળી મધે બીરાજેજી, એ વર વલ્લભ માથે છાજેજી. ૧૫ સજની ચાલો ઉછવ આજજી.

ધોળ ૨૧૨

રાગ સારંગ.

જયાકુ ૅઠ રટત, બ્રહ્મા રટત સેસ રટત; નારદ શુક વ્યાસ રટત, ાવત નહી પ્રાર. જયાકુ૦ ૧ ઈંજન પ્રેહલાદ રટત, કુંતાજી કે કુંવર રટત; દ્રઉપદ સુતા નાસ્ય રટત, અનાથન કે નાથ જયાકુ૦ ૨ ગુણકા ગજ વિપ્ર રટત, ગઉતમીકી ગ્રહણી રટત; રાજ રવની રટત, સુત રાખત હુલરાવે. જયાકુ૦ ૩ નંદ દાસ સોહી વીલાસ, શ્રી ગોરધર

ધારી રસીક બાલ; જ્યા સોમતીકો પુત્ર પ્યારે, રાધાકો ઉર હાર. જ્યાકુ૦ મેટ રટત. ૪

ઘોળ ૨૧૩

રાગ કાનડો.

ઉતમ કુળ અવતાર કહ્યાજો, શ્રી વલ્લભ રાજકુમાર ન જાણ્યે: અરચા ન કીની બરર બલભકી, રચ્યો પાખંડ કીનો બહુ બાન્યો. ૧ રસીક કથા શ્રવણે ન સુની. વિષયામાં જો રહ્યો લપટાનો; મીટયો ન સોચ ઉર અંતરકા, સમજ સમજ મનમાં પરટાનો. ૨ ગીરીવર પરન વરજ વંદ્રાવન, કબહુ નયન નીરખી સરાન્યો, કૃસનદાસ પ્રભુકો ગુન મહીમા, ગરગ સુની નહી જાત બખાન્યો. ૩ ઉતમ કુળ અવતાર કહ્યાજો.

ઘોળ ૨૧૪

વાલા સહ્યરો સુંદીર વરને જોઇએ, સોહીએ કરો શણગાર. ટેક. શ્રીઅકાંજીના કુંવર કોડામણા, સોહાગણા સુંદીર નાથરે; આપડા કજરે પ્રભુજીએ કરચાં, મનકુ માહ્યુરે વરજ સાથરે. ૧ આપડે ઘેરરે સાવે એમ કરો, ભરો ભરો ભેટ અમૂલારે; કળસ ઉપરે સ્વન ઘણી. ત્રીભોવન સમ તુલ્યરે. ૨ શ્રી વલભજીને ઘેર વધામણાં, રળીઆમણા રંગભેર ગાયરે; પાલણે પોઢાડે પ્રભુજી રમે, એ સુખ કહ્યાં નવ જાયરે ૩ સઘળો પરિવારરે આવડા શ્રી નાથજીને, બલીહારી માધવદાસરે; કરજોડાને કરૂં વિનતી, મને વર-

જમાં તે આપો વાસરે.

ધોળ ૨૧૫

પર્મ કૃપાળ શ્રીવલભનંદન, કરેત કીરપા નિજ હાથે ને માથે; જે જન સરણે આએ અનુસરહી, ગ્રહી સુરત શ્રી ગોવર્ધનનાથ. ૧ પરમ ઉદાર ચતુર ચંતામણી, રાખત ભવ દારાની સાથ: ભજે કૃસ્નદાસ કાજ સબસરહી, જો જાણે શ્રી વિઠલનાથ. ૨ પરમ કીરપાળ શ્રીવલભ નંદન.

ધોળ ૨૧૬

॥ રાગ ધંનાશ્રી ॥ વધાંઇ ॥

મોહો જુગ બેદ બચન પ્રતીપાલો, ધમ ગલ નાબહી જબ તબહી તબ તબ તબ વ્યૂધરી. ૧ સત્યુગગ શેવતવરાહ રૂપ ધરી, હણુંકુસ ઉર મારયો; ત્રેતા રામરૂપ દસરથ ગ્રહે રાવાણ કુળ સંહારયો. ૨ દ્વાપરે બરજ બુડનેત રાખ્યો, સુરપતી પાર ના પાયો; કંસાદિક દાનવ સબ મારી, બસુધા ભાર ઉતારયો. ૩ કળયુગ શ્રી વલભ ગ્રહ પ્રગટયે, માયા વાદ નિવારયો; માણકચંદ શ્રી વિઠલ પૂરૂસોતમ, જગના પૂરૂષ નિહારયો. ૪ મોહો જુગ બેદ વચન પ્રતીપાલો.

ધોળ ૨૧૭

શ્રી વલભ વિઠલ હરી ન જાણ્યા, તેણે સર્વશ ખોયુંરે; શું લાબ્યા શું સબને જાણ્યા, વારંવાર વહેવાયારે. ૧ પૂષ્ટિ

માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિસ્વાસે ન વળગ્યારે; સાધન સર્વ છુટી જાશે, હરીપી રેહેશે અળગારે. ૨ શેવા ફળ શેવા ફ- ળીએ, રતુ પ્રમાણે મેવારે; સંપત પ્રમાણે સમરપિ લેજો, તેહેનું નામ તે શેવારે. ૩ શેવા કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે પથર કેયમ તરશેરે; ભાવ વિના જે ભકિત કરશે, તે અથડાતા મરશેરે. ૪ મીઠુ બોલે ને આચરણ ખોટાં, તેને તે ખળ કહીએરે. ૫ શ્રીવલ્લભ વિઠલ હરી ન જા૦

ધોળ ૨૧૯

તમારૂ જોવા સરખુ રૂપ. શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; રૂપે માહ્યા મોહોટા ભુપ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૧ વાહાલા માહારા નવાનગરના વાશી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; બીજુ નગર વસાવ્યું કાસી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૨ સાથ મદન મોહનજી બીરાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; શેવા શ્રી ગીરધર લાલજીની છાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૩ સાથે બહુ બે- ટીઓનો સાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; સામગ્રી કરતાં સારી રાત, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૪ ભોગ ધરાવે દીનાનાથ, શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે; બીડલાં આપે જમણે હાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૫ એમ કરી કેહે છે વલ્લભદાસ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; એ સુખ ના આવે માહારી પાસ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૬ જાય બલીહારી માધવદાસ, શ્રીગોવરધન નાથજીરે; અમને વરજમાં તે આપો વાસ, શ્રીગોવરધન નાથજીરે. ૭ તમારૂ જોવા સરખું રૂપ.

ધોળ ૨૧૯.

આલો સખી આજ વંદ્રાવનમાં જઈયે, જોઈ જોઈ સોમણ સુખીઆં થઈએ. ૧ વાહાલાજી તો બેઠા છે ફુલવાડી. જોતાં માહારી આંખલડી થાય ટાહાડી. ૨ ફુલના તકીઆને ફુલની ગાદી, ફુલના બારસાતને બાહારિ. ૩ ફુલનાં છજાં મેડી ને અટારી, ફુલની ફરતી મેહેલો જારી. ૪ ફુલના વહુજીને પેરણ સારા, દરશન કરીએ દહાડી દહાડી. ૫ ફુલ્યાં ફુલ્યાં ફુલડીઆં બહુ બેહેકે, થોડે થોડે પવન પદાર્થ લેહેકે. ૬ વનમાં મોર કોકીલા બોલે, ના આવે કોઈ વલભ કુળને તોલે. ૭ હારે વાહાલો છગન મગનીઓ એલે, હારે વાહાલો બાળ લીલા રસ રેલે. ૮ હારે વાહાલો પાઘ છોગાળી ને તોરા, હારે છોટાલાલજી તે ઠાકોર મોરા. ૯ હારે વાહાલે નામ સામર્પણ આપ્યાં; હારે વાહાલે પોતાનાં કરી સ્થાપ્યાં. ૧૦ હારે હું તો વલભકુળની દાસી, હારે અમને કીરપા કરો વરજવાસી. ૧૧ હારે મને વરજમાં તે આપો વાસ, હારે બલીહારી જાય માધવદાસ. ૧૨ આલો સખી આજ વંદ્રાવન જઈએ.

ધોળ ૨૨૦

શ્રીપૂરૂષોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લાગે વાહાલા; નખ સીખ સુંદીર રૂપ અનોપમ, શ્રીગોકુળનાથજીના લાલા. ૧ શ્રીપારવતી માજી ગોદ એલાવે, ચુંબન લેઈ હુલરાવે; મુખડાં પૂનમ ચંદસી જોતાં. નિરખી નેન સરાવે. ૨ આંખલડી અણીઆળી સોહે, ઘુઘરવાળા કેશ; દ્વિજ વર રૂપે ભુજ અનોપમ, ચાલે છે બધુવેશ. ૩ ચંપક વ-

રણી નાથા મોહીએ, ગાસ ગલીઆ ઝીણા; દાદા દાદા કહીને બોલે, કોમળ મધુરાં વેણ. ૪ શ્રીવરજભુખણજીની બલ એલ, જોતાં લાગે વાહાલા; બાળ લીલામાં પારણે ઝુલે, દાસ મનોહર ગાય. ૫ શ્રીપુરૂષોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લગે વાહાલા.

ધોળ ૨૨૧

શ્રીવંદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારી લાલ; મચકો કી ધા તે શા માટેરે, ગીરધારી લાલ. ૧ બાંધી નેણાની પ્રિતરે, ગીર૦ સામળીઓ જાણે રાતરે ગીર૦ ૨ કદમ કુરી છાંયરે, ગીર૦ વલભવરની બાંહ્યરે. ગીર૦ ૩ ૨ ગભેર રમતા શ્રીજગદીશરે, ગીર૦ પાઘ કસુંબી સીશરે. ગીર૦ ૪ કાનમાં કુંડળ ઝળકેરે, માર૦ ગળે ગુંજાના હાર લળકેરે. ગીર૦ ૫ બાંહે બાજુબંધ પોંચીરે, ગીર૦ ૧૯ જડાવની ચોકીરે. ગીર૦ ૬ શ્રીવંદ્રાવનની કુંજમારે, ગીર૦ ઊભલા વાંસલડી ધરી ભુજમારે. ગીર૦ ૭ શ્રીજમનાજીની તારરે, ગીર૦ ઊભલા હળધર વીરરે. ગીર૦ ૮ વરજ બત્રુ જોવા જાયરે, ગીર૦ વૈસ્નવ જન સુખીઆં થાયરે. ગીર૦ ૯ બ લીહારી જાય માધવદાસરે. ગીર૦ ૧૦ શ્રીવંદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારીલાલ.

ધોળ ૨૨૨

રાગ બરબી. ૧

રસીઓ રસે ભરચોરે, વાહાલો શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે; વરજ વીનતાએ વરચોરે, એમની છબી ઉપર લેહે લાગી-

૨. નાગર નંદ તણોરે, નટવર નાચીને ગાય ગીતરે; વાહાલો લાગે ઘણોરે, પ્યારો પ્રેમ ઉપજાવે છે પ્રિતરે. ૨ સુંદીર શામળારે, હરી માહારા હઈડા કેરા હારરે; પ્રિતમ પાતળારે, માહારા પ્રાણજીવન આધારરે. ૩ લાગે હરી મીઠડા રે, રસીઓ રાસ રમણનો ભોગીરે; વલભ પ્રભુ દીઠડારે, તેવી સદા રહીએ સંજોગીરે. ૪ રસીઓ રસ ભરચોરે, વાહાલો શ્રીત્રિકમ વરણાગીઓરે.

ધોળ ૨૧૩

રાગ ગરબી. ૨

લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અળગા કયમ રેહેવાયરે, નિરખુ ઘડી ઘડીરે, સુખડાં કોહોની આગળ કેહેવાયરે. ૧ ભીડી મન પેહેલમાંરે, વાહાલો શ્રી વંદ્રાવન ચંદરે; સહી યર સાથમાંરે, સોહીએ તારામાં જેમ ચંદરે. ૨ ઉભા અજંગ લડીરે, જીવણ જુમનાંજીની તીરરે; લાલચ પેહેલડીરે, વેણ વગાડે હળધર વીરરે. ૩ સખી ટોળે મળીરે, જોવા જસોદાજીના કાનરે; મરજાદા ટળીરે, વલભ પ્રભુશુ લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪ લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અળગા કયમ રેહેવાયરે

ધોળ ૨ ૪

રાગ ગરબી ૩

ઘેલી થઈ ફરૂરે, ઘેહેલા ગીરધારીની સંગેરે; ધીરજ ન વ ધરૂરે, આતુર કીધુ માહારૂ મનરે. ૧ જળ ભરવા મ સેરે, જાવું શ્રી જુમનાંજીને ઘાટેરે; હરી હરખે હસેરે, આ

રે આવી રોકે વાટેરે. ૨ નીરખ્યું નઈ ગાં ભરીરે, સુંદરની શામળીઆનું રૂપરે; હરખું હૈડા ભરીરે, સરવસ કાહાનવર શામ સ્વરૂપરે. ૩ બીજું મને નવ ગમેરે, માહારે સરવસ નંદકુમારરે: મન કેડે ભમરે, દાસ વલભ પ્રભુ પ્રાણ આધારરે. ૪ ઘેહેલી થઈ ફરૂંરે,

ધોળ ૨૨૫

ગરબી ૪ થી

પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હોય તે જાણેરે; તુંજ ઘેર ભાતણીરે, નિરલજ થાય તે એમ માણેરે. ૧ તેમ ત્યાંહાં પ્રેમ નહીરે, જ્યાંહાં પડદા ત્યાંહાં શાની પ્રીતરે; પ્રેગ ત્યાંહાં નેમ નહીરે, જકત ભકતની એવી રીતરે. ૨ પ્રીત છે માહરેરે, સુંદરની શામળીઆની સાથેરે, એવી નથી તાહરેરે, અમ વેચાણાં એક હાથેરે. ૩ તનમન સોંપીયુંરે હવે જે થનાર હોય તે થાયરે; ભવોભવ અરપીયુંરે, દાસ વલ્લભ પ્રભુ ગુણ જશ ગાયરે. ૪ પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હોય તે જાણેરે.

ધોળ ૨૨૬

ગરબી ૫ મી.

કારણ શુંએ કહુંરે, મુજને કહાનુડાના કોડરે; કોઈથી નવ ડરૂંરે, હરખે હઈડું મોડામોડરે. ૧ પ્રીત પ્રગટ કરૂંરે, સુજની શેને રાખું છાનુંરે; હરખ હઈએ ધરૂંરે. માહારા મનના માંન્યા માનુંરે. ૨ આ ભવ દુખ ટળ્યુંરે, હતું જેમ

શ્યામી દેરૂ ગાજેરે; કુટીજન દેખી બળેરે, મહારા શીર નંદ લાલરે. ૩ પ્રાણના પ્રાણ સામીરે. જીવણ જસોદાજીના કાહાનરે; રાખું હઇએ લાગીરે, વલભ પ્રભુશું લાગ્યું ધ્યાનરે.

ધોળ ૨૦૭

માહારા રૂપાળા રણછોડ, તમારી મને લેહે લાગી; તમારૂં મુખ જોવાના કોડ, તમારી૦ ૧ મને ઘરમાં નવ રે હેવાય, તમારી૦ મુનુ મંદીર ખાવા ધાય; તમારી૦ ૨ શી વકને રાખો પાસ, તમારી૦ હરીદાસની પૂરજો આશ; તમારી મને લેહે લાગી. ૩ માહારા૦

ધોળ ૨૨૮

અથ શ્રી જગનનાથજીના શણગાર.

શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા૦ પ્રેમે લાગુંજી પાય; બહુ કર જોડીને વરણવું, દરસન આપો માહારાજ. માહારૂ મન મોહ્યું જગનનાથજી૦ ૧ એડાસા ગામ સોહામણું, ત્યાં જગનનાથજીનો વાસ; ઘેર ઘેર ફુલની વાડીઓ, નાળીએર કેળાંના બાગ. માહારૂ૦ ૨ ચાર દરવાજા ચોધાણા મંડપ રચીઆજી સ્થંભ; રામે દરવાજે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ પુનમ ચંદ. માહારૂ૦ ૩ કે પેહેલી તે પોળમાં પેસતાં, વરજ વરજરાય રાજીયાં, નીત્ય નીત્ય કીરતન થાય. માહારૂ૦ ૪ વરજરે મંદીરની શોભા ઘણી, દીસે ઝાકઝમાળ; ચંદરવા રે કટારના, લખીઆ દસ અવતાર, સોહીએ ચિત્રામણ સાર. માહારૂ૦ ૫ નઈણાં તમારાં જગનનાથજી, જાણીએ કમળની પાંખ; જોતાં તે શુદ્ધ બુદ્ધ વીસરી, બળભદ્ર સુરેજ

રાયની કાંત, માહારૂ૦ ૬ અમા તે વડેરે સોહામણારે, તેની શીતળ છાંય, વીસામોરે વર્ઇભ્રમ તણોરે, પોહોચ્યા પરસોતમરાય, માહારૂ૦ ૭ ફુલનાં તે મુગટ કુંડળ બન્યાં, ફુલના બનીઆજી હારે; ફુલના બાજુબંધ બેરખા, ફુલના સોળ શણગાર. ફુલનો ચોસર હાર, માહારૂ૦ ૮ કાને તે કુંડળ ઝગમગે, લીલાવટ તીલક જડાવ; અધરે તંબોળ રચી રહ્યુ, કર ઊપર જાઉ બલીહાર; માહારૂ૦ ૯ વરણા તે વરણ્યુ જાણે નહી, કીધો એજ પ્રકાર; નાના મોટાને ગણ્યાં નહી, પ્રસાદ વરણ્યા ન જાય. માહારૂ૦ ૧૦ ઉર ઉપર સોહીએ પામરી, ઉપર કસબની કોર; વદન દીસેજી હરીનાં ફુટડાં, જોતાં રસીયાજી કાજ. માહારૂ૦ ૧૧ ફુલની તળાઈ ફુલની પછેવાઈ, ફુલનાં ઉશીકાં સાર; ફુલનાં તે ગાદ્ય મશુરીયાં, પોઢયા પરસોતમરાય. માહારૂ૦ ૧૨ ફુલના જામા ફુલની કાંચળી, ફુલનાં ફુમતાં ચાર; પીળાં પીતાંબર પેહેરીયાં, કંઠે તુળસીના હાર. માહારૂ૦ ૧૩ હરખી નરખીને ભુલી ભમું, કોને કહીએજી વાત; ઘેરથી આવી હું તો એકલી, સનમુખ થયા જગનનાથ. માહારૂ૦ ૧૪ જેઠ તે માસ અસાડીલો, સુદ પુનમ ચંદ; બેહુ વીર નાહાવાને ઉતરયા, આસન આપ્યાં બ્રાહ્મણ. માહારૂ૦ ૧૫ જેઠતે માસ અસાડીલો, સુદ પૂનમચંદ, વાસો તે માહે વશી રહ્યાં, ચંદન મેહેલાજી છાટે. માહારૂ૦ ૧૬ ચોઆ ચંદન કેવડો, વળી મરૂવો મચકોડ; અરગજાને અત્તર ઘણાં; ફુલ લીધાં મરદંગ. માહારૂ૦ ૧૭ કંચનના કળસ ભરાવીઆ, તેહેનાં નીરમળ નીર; સોનાના કળસ ભરાવીઆ, વીપ્ર લાવે છે નીર. માહારૂ૦ ૧૮ વિપ્ર તે નીર ભરી લાવીઆ, કરમાં લીધાં શ્રીફળ; વાજીંત્ર વાજાં વાગીઆં, સુ-

એ બાંધ્યાં છે વસ્ત્ર. માહારૂ૦ ૧૯ ઊજળાં વસ્ત્રનાજી અંગુછા, સેંહીએ શામ શરીર; લાલ પીતાંબર પેહેરીઆં, નવલી દક્ષણ ભાત કમરે કંચનના પાટ. માહારૂ૦ ૨૦ નવાં તે ફુલજી નવરંગાં, તેહનું નગરે જાણું નામ; લાલ તે ફુલ સોહામણાં, ધરીઆં હસ્તીનાં રૂપ. માહારૂ૦ ૨૧ છપ્પન ભોગ ત્યાંહાં નીપજે. પેહેલી ખીચડી સાર; સીરો પૂરીને બાસુદી, કંચન માલપૂવા સાર. માહારૂ૦ ૨૨ દુધપૂરીને જલેબી ઘણી, લાડવે ના આવેજી પાર. વેઢમી પૂડા ને ઢોકળાં, પીઠાં આવેજી સાર. માહારૂ૦ ૨૩ નાળીએર કેળાંજી અતી ઘણાં, ભંઠા કોળાનું શાક; સાળ દાળને ભાજી ઘણી, અટકાં દીવસને રાત. માહારૂ૦ ૨૪ મોળાં તે દહી જમાવીઆં, ઘી તાવ્યાં તત્કાળ, અરગના ધુપ ઉકાળીઆ, ગરથે લીધાં દીપન. માહારૂ૦ ૨૫ તુળસી દળે સમીઆ, જમીઆ જાદવરાય; સોનાની ઝારી જળે ભરી, આચમન લેજો માહારાજ. ૨૬ લવીંગ સોપારીને એલચી, બીડલે બાસઠ પાન; ખાડલાં તે વાળ્યાં બરાસનાં, આપ્યાં લક્ષમીજી હાથ. માહારૂ૦ ૨૭ જમી બેઠાને ઉઠીઆં, આવ્યાં વરજ ગાદીએ માંય; લક્ષમી સાથે બોલ્યા નહી, સાધુને ના આપ્યાં દરશન. માહારૂ૦ ૨૮ પંડ્યાજી પટે દેખાડીઆ, દમીઆ દસ અવતાર; પંદર દીવશ ગયા દોહલા, નેત્રે ના આપ્યાં દરશન સોડીએ બ્રાહ્મણ સાર. માહારૂ૦ ૨૯ દહી તાપનીરે તાપે ગયું, આગળ પડીને જોર; જાત્રાળુ હાથ જોડી રહ્યા. પંડ્યા પાડે છે સોર; તેડા તે કોઈના આવે નહી, એવા જુગજ કીશોર. માહારૂ૦ ૩૦ વિધ સીખ સહુ પોતે કરી, પછે ચઢીઆ શ્રીનાથ; સહુ નેરે સાથે તેડીઆ, લક્ષમીજીનેરે ના લીધાં સાથ. માહારૂ૦ ૩૧

અટકી મટકીને ચાલે ઘણું, ઝટકે ધરીઆજી પાય; સુભદ્રા કોઈ જાણે નહી, બળભદ્ર શ્રીજગનનાથ. માહારૂ૦ ૩૨ અમાવાસ્યા દીનરે સોહામણો, નેત્ર આપ્યાં દરશન; અંગ ઉપર હાથજ ફેરવે, ઉર ઉપર લીધા શ્રીનાથ, માહારૂ૦ ૩૩ સામળે રથ શણગારીયા, લાલ ધજાજી સાર; પરીક્રમારે પાર કરી, તેહેનાં સરીઆંજી કાજ. માહારૂ૦ ૩૪ માહાકુંડમાંરે નાહીને, મોરલી સમુદ્ર સાથ; ઈંદ્ર દમણમાં નાહીને, ટાળ્યાં પરીઆનાં પાપ. માહારૂ૦ ૩૫ ઈંદ્ર દમણનીરે જાતરા, આવ્યા જાદવરાય; પશુ પક્ષીને પાવન કરેચાં, તેહનાં સરીયાંજી કાજ. માહારૂ૦ ૩૬ તેરશે રથરે ચલાવીઆ, ગોન્ડીઆવ્યાજી ત્યાંહ; સીધ પોળે રથ રાખીઆ, વાજાં વાગેજી સાર. માહારૂ૦ ૩૭ કે પાંચમે રથરે ચલાવીઆ, દશમે આવ્યાજી ત્યાંહ; સીધ પોળે રથ રાખીઆ, લક્ષમીજી ભીડ્યાં દરબાર. માહારૂ૦ ૩૮ વળતા તે બળભદ્રજી બોલીઆ, લક્ષમીજી ઉઘાડો દરબાર; બારણે ઉભારે જગનનાથજી, ઈંદ્ર પરસેછેજી ધાર. માહારૂ૦ ૩૯ વળતાં તે લક્ષમીજી બોલીઆં, સાંભળો બળભદ્ર જેઠ; મંદીર પધારો પોતા તણે, ચલાવીયું દરબાર, માહારૂ૦ ૪૦ કે પરસાદ અમેરે ચલાવીશુ, ચલાવીશુ રે દરબાર; કાળો એ કપટી સદાયનો, અમને ના લીધાં સાથ. અમને દીધાજી છેદ. માહારૂ૦ ૪૧ કે પરસાદ તમારે ચાલે નહી, ન ચાલે દરબાર; કાળો એ બંધવ અમ તણો, કાળા વીના કોણ કરશે રાજ. માહારૂ૦ ૪૨ વળતારે જગનનાથજી બોલીયા, સાંભળ સામળા દેહ; મોહોટા એ બંધવ અમ તણા, મોહોટા બળભદ્ર વીર. જન્મ્યા તે તેમની રાખી નહી, સાથે સુભદ્રા બેહેન. માહારૂ૦ ૪૩

વળતારે જગનનાથજી એમ બોલીયા, સાંભળો સામળો દેહ, પતીત પુરાવુંજી તમ તણા, મીથ્યા સીદ કરો વાર. માહારૂ૦ ૪૪ મોહોરો આપુંરે હું તારૂં રોકડા, ઉઠો કરો શણગાર; પ્રદુમન પુત્રજી તમ તણા, તેહેને મોતીના હાર, માહારૂ૦ ૪૫ હરખીને લક્ષ્મીજી ઉઠીઆં, જઇને ઉઘાડ્યા દરબાર; પેહેલીને આરતી પોતે કરી, હરખી ઉઠયા જગનનાથ, રત્ન સીંહાસને પધરાવીઆ. હરખી બેઠા જગનનાથ. માહારૂ૦ ૪૬ વડોરે શણગાર જગનનાથજી, કેઈ પેરે કરૂરે વખાણ; કાયર કુડાજી અતી ઘણા, મારે છડીઓના માર. માહારૂ૦ ૪૭ હાર સણગાર ગાયે સાંભળે, તેહુનો પુરીમાં વાસ; નારે ગાય નર સાંભળે, તેહેનો પશુનો અવતાર, ગાય માધવદાસ. માહારૂ૦ ૪૮ શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા, પ્રેમે લાગુંજી પાય, બેઉ કરજોડીને વર્ણવું; દરશન આપો માહારાજ માહારૂ૦ ૪૯

ધોળ ૨૨૯

શ્રીજી બાવા લટકાળા, જીરે સારસ્વતીને લાગુ પાય. શ્રીજીને સનમુખ નિરખવા જાય. શ્રીજીબાવા૦ ૧ તમે મઉટા પાસે રેહેજો, વઇશ્નવને દરશન દેજો. શ્રીજીબાવા૦ ૨ ચઉટાની શોભા સારી, ત્યાંહાં ફરતી મેહેલાવો જારી. શ્રીજીબાવા૦ ૩ હાથે કડાં સાંકળાંને વેઢ વીંટી; એમની શોભા નજરે દીઠી. શ્રીજીબાવા૦ ૪ એમની દશ આંગળીએ વેઢ, એમને કેહેડે કટીમેખ મેખરે. શ્રીજીબાવા૦ ૫ એમને નાકે નકરાં મોતી, એમના મુખની છબી જોતી. શ્રીજીબાવા૦ ૬ એમને કાંને કુંડળ લળકે, મોતીના તોરા ઝળકે. શ્રીજીબાવા૦ ૭ કેસરી પાઘ મોતીના તોરા માહારા

પ્રભુજીના ચરણ છે ગોરા. શ્રીજીબાવા૦ ૮ એમને આરતી ઉતરે જ્યારે, વઈસ્નવ દરસને આવે ત્યારે શ્રીજીબાવા૦ ૯ એમનો શ્રી ગોકુળમાં વાસો, બલીહારી જાય માધવદાસ. શ્રીજીબાવા લટકાળા૦ ૧૦

ઘોળ ૨૩૦

આજ આનંદ માહારે ઉર ન સમાયજી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભ રાજકુમારજી. ૧ ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દઈવી તે જીવનો કર । આધારજી. ૨ મંદીર માંહી તે ચોક પૂરાવોજી તોરણ બારણીએ બંધાવોજી. ૩ હું તો કરૂં વિવિધના શણગારજી. આજ મારે હઈડે હરખ અપાર-જી. ૪ નાચુ ગાવું તાળી તે પાડું હાથજી, હરખે તેડાવું સહીઅર સાથજી, ૫ કોને કોહો કોહો તેના કેહેવાયજી, જીભીપર જન રસીક બળ જાયજી. ૬ હરખે શ્રી વલભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વીઠલ નાથને વારણે જાઉંજી. ૭ એમના તે નામ તણો મહીમાય, સકળ અમંગળ અળગા થાયજી, ૮ જીરે વાહાલે પુષ્ટિનાં કીધાં દાનજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવ તણાં અગ્નાનજી. ૯ જીવને તો બ્રહ્મ સંબંધ કરાવ્યાજી, તેજ થકી પૂરસોતમ મન ભાવ્યાજી. ૧૦ કીધો કીધો ભકતી તણો ઉપદેશજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં અસુર તણાં અવેશજી. ૧૧ રાખ્યા રાખ્યા આગુસમરપિત વસ્તુ ખાતાજી, વારેવારે અન્ય આશ્રય જીવ જાતાજી. ૧૨ મનડાંના આશા પુરણ કીધીજી, શિક્ષા તે શેવા કરવાની દીધીજી. ૧૩ બાંધી બાંધી ભકત સિંધુની સ્વેતજી, દઈવી તે જીવને કરવા હેત જી. ૧૪ કીધો કીધો માહા મોટો ઉપગારજી, દઈવી તે જીવનો કરવા વિસ્તારજી. ૧૫ જીરે વાહાલા સાથે લાલ

કેરા જે તાતજી, શ્રી ગોપીનાથજી કેરા એ ભ્રાતજી. ૧૬ શ્રી અક્કાંજીના ગરભ તણા એછે રતનજી, શ્રી વલ્લભજીએ કીધાં છે જતનજી. ૧૭ તેમની ભકતી તણી શીર શોહાએ-જી, નિરખતાં નીજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૮ જીરે વા-લા શ્રી ગોકુળના વાશીજી, જીરે હુંછું શ્રી વલ્લભ કુળની દાશીજી. ૧૯ જીરે વાલા ચરણમાં તે આપો વાસજી, હારે બલીહારી તે માધવદાસજી. ૨૦ આજ મારે આનંદ ઉર ના સમાયજી.

ધોળ ૨૩૧

તા તે જનની ભજે વન વારી, શરણ આએકી તાપનિ-વારી. ૧ જન પ્રલ્હાદ પ્રતિજ્ઞા પાળી, હિરણ્ય કશ્યપુકી દેહ વિદરી. ૨ ધરૂવ નિર્ભય પદ દીઓ મોરારી, અમરીખ-કી ગરભ ગતી ટાળી. ૩ દ્રૂપદ શુતા જબ પ્રગટ પૂકારી, ગ્રહત ચીર હરી નામ ઉગારી. ૪ ગજ ગણીકા ગૌતમ ત્રીય તારી, સુરદાસ સદ સરણ તુમારી. ૫

ધોળ ૨૩૨

દેખો હરી જદુકો એક સ્વભાવ, અતી ગંભીર ઉદાર ઉદધી; પ્રભુ જાણ શિરોમણી રાય. ટેક. રાય જીતની શેવાકો ફળ માનત મેર સમાન, સશીદાસ અપ્રાધ સિંધુ સમ બુંદન એકો સમાન૦ ૧ દ્રષ્ટિ પરસકો હોત ચરણપર જા-નત હોજીએ એસી, વિમુખ ભએ કૃપા આ મુખકી જબ ચેતાવો તબ તેસી૦ ૨ ભકત વિરહ કાતર કરૂણા મય; દોલત પાછે લાગે, સુરદાસ એસે પરભુકો કેત દીજે પીઠ અભાગે. ૩

ધોળ ૨૩૩

અથ શ્રી આસરાનાં પદ લખ્યાં છે.

પદ ૧.

શ્રી વલભજુકો ભારી ભરસો. શ્રી વલભ જુકો ભારી; કાપકુરે મન ભટકત ડોલત. જ્યો ચાહીએ ફળ કારી, ભરસો શ્રીવલભજી. ૩ શ્રી વિઠલ ગીરધર સભાળક, જકત કીએ આધાર; પુરશોતમ પ્રભુ નામ મંત્ર દે. ચરણ કમળ શીરધારી. ભરસો શ્રીવલભજુકો ભારી૦ ૨

ધોળ ૨૩૪

પદ ૨ રાગ બીહાગ.

શ્રી ગોવરધનકી રહીએ તલેટી શ્રી ગોવરધનકી રહીએ; નિત્ય પ્રત્યે દરશન મદન ગોપાળ લાલકે, ચરણ કમળ ચીત લહીએ; તલેટી શ્રીગોરધનકી૦ ૧ તનુ પુલકીત વરજ રાજમાં લોટત, ગોવીંદ કુંડમાં જઈ નાહીએ; રશીક પીતાંબર સબશકી બતીયા, શ્રી ગીરધારીજી શું કહીએ. તલેટી૦ ૨ શ્રી ગોવરધનકી રહીએ.

ધોળ ૨૩૫

પદ ૩ રાગ બીહાગ.

તુમ શરણાગત આયો, શ્રી વલભ તુમ શરણા ગત આયો; સબ દુખ દુર ગયો જબ દેખત, સુખના પાર ન પાયો. શ્રીવલભ૦ ૧ આજ્ઞા તે શ્રી ગોવરધન ધરકી; બ્રહ્મ સંબંધ કરાયો; લીલા અપની રારસ દેખાઈ, ઐસા સુખ

ડી બતાયો. શ્રી વલભ૦ ૨ શ્રી ભગવત સુબોધની મધ્યકે, અપનો પંથ જનાયો; એસો ઉગર શ્રી લક્ષ્મણસુ સુતકો રશીક કે મન ભાયો, શ્રી વલ્લભ તુમ શરણાગત આયો. ૩

ધોળ ૨૩૬

પદ ૪.

હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાશી, હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાશી; શ્રીસુ શ્રી વલભ નંદ, કહા કરૂ જાઈ કાશી. હમ તો૦ ૧ ઇનકુ છાંડ ઔરનકુ જો ધાવે, સો કહીએ અસુરાશી; છીત સ્વામી શ્રી ગીરધરન શ્રી વિઠલ, બાના ની ગમ પ્રકાશી. હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઊપાસી.

ધોળ ૨૩૭

પદ ૫ રાગ બીહાગ.

દ્રઢઈન ચરણન કેરો ભરૂસો, દ્રઢ ચરણ કેરો; શ્રી બલભનચંપદ્ર છટ, બીના, સબ યુગમાં જયું હંધેરો ભરૂસો. દ્રઢઈન૦ ૧ સાધન ઔર નહી આ કળીમાં જાશું હોત નવેરા; સુર કહે મહાદીધ આંધળો, બીન મુલકો ચેહેરો. ભરસો. દ્રઢઈન ચરણન કેરો૦ ૨

ધોળ ૨૩૮

પદ ૬ રાગ બીહાગ.

એક પલક જો રહીએ વંદ્રાવન, એક પલક જો રહી

એ. જન્મ જન્મકો પાપ કટતહે, શ્રી ક્રશ્ન શ્રીક્રશ્ન મુખ કહી વ'દ્રાવન. એક પલક૦ ૧ માહા પ્રસાદ ઓર જળ જમુનાંકો, તનક તનક પુર લહીએ; સુરદાસ વઈકુંઠ મધું પુરી, ભાગ્ય વિના કયાં હાંસી પાઈએ. વ'દ્રાવન એક પલક જો રહીએ૦ ૨

ધોળ ૨૩૯

પદ ૭

શ્રી વિઠલનાથ બતસજી આજ્યાકે, તાકી રીત પ્રીત છબીન્યારી; પ્રફુલીત બદન કરી કરૂણામાં, નેનનમાં ઝલકે ગીરધારી. શ્રી વિઠલનાથ૦ ૧ ઉગ્ર સ્વભાવે પ્રેમ પરમારથ, સ્વારથ લેશ નહી સ'સારી; આગ્રહ રૂપ કરત એક ક્ષણુમાં હરજીકી કથા કહેત બીસ્તારી. શ્રી વીઠલનાથ૦ ૨ મન ક્રમ બચન તાકો કીજે, પાઈઅત બીરજ સુખકારી ક્રશ્નદાસ પ્રભુ રશીક મુગટ મણી, ગુણ નિધાન શ્રી ગોવરધનધારી૦ ૩ શ્રી વિઠલનાથ બસતજી આઝ્યાકે, તાકી રીત પ્રિત છબી ન્યારી.

ધોળ ૨૪૦

પદ ૮ રાગ બીહાગ.

હરીજનકુ હરનામ બડો, હરીજનકુ હરનામ; બીના રખવાળ ઓર નાહી ચોરત, સોવતહે સુખધામ બડો ધન૦ ૧ દીન દીન બઢત સવાઈ દરી, ઘટત નાહી કછું દામ સુરદાસ પ્રભુ શેવા જ્યાકું, પારસસા કો કામ બડો ધન, હરીજનકુ હરનામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૧

પદ ૯ રાગ બીહાગ

શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ધણી અમારે, શ્રી વીઠ્ઠલનાથ ધણી; ભવસાગારતે કાહાડે શ્રી માહા પ્રભુ, રાખ્યો શરણ આપની અમારે૦ ૧ નિશ દીન રટત પાર નહી પાવત, શેષ સહસ્રફણી; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વિઠ્ઠલ, ત્રીભોવન મુગટ મણી. ૨ અમારે શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ધણી.

ધોળ ૨૪૨

પદ ૧૦ રાગ બીહાગ

શ્રી ગોરધન ઓર ડીગર ચલો, શ્રી ગોરધનકી ઓર મારગ બીત માયો મોહન. નાગર નંદ કીશોર. ડીગર ચલો૦ ૧ ઠોર ઠોર દ્રુમ વેલ ફુલી, કુંજ કોકીલા મોર; કુમનદાસ પ્રભુ ગોવરધન ધર, રશીક રાય શીર માહારે. ૨ ડીગર ચલો શ્રી ગોવરધનકી ઓર.

ધોળ ૨૪૩

પદ ૧૧

ભજીએ શ્રી વલભજીકે ચરણ ભજીએ શ્રી વલ્લભજીકે ચરણ; સકળ પતીત ઓધારણ કારણ, પ્રગટ લીઓ અવતારણ. ભજીએ૦ ૧ ગુઢ શ્રી ભાગવત પ્રતી પદ, અરથ પ્રગટ કરતાં ગમ્ભીર લાલા નેમ સંયુકત, દેખાડ શ્રી ગીરીધરન. ભજીએ૦ ૨ આસરો કરી રહે જે

જન, મોટે જન્મને મરણ; કહતહે હરીદાસ અમકુ. મો નાહીને શરણ. ૩ ભજીએ શ્રી વલ્લભજીકે ચરણ.

ધોળ ૨૪૪

પદ ૧૨

શ્રી ગોકુળ રસ ચાખે, જે કોઈ શ્રી ગોકુળરસ ગાજે તાકો ચીત અનંતા ભટકે, લોભ દેખાવન લાખે. જે કે ઈ૦ ૧ પોહોદા રહો છોકરેની છઈઆં, નીરખત તરૂવ સાખે; શ્રી જમુનાનાં જળ પાન કરતહે, શ્રી વલ્લભ મુખર્ચ ભાખે. જે કોઈ૦ ૨ શ્રી વિઠલ ગીરીવરધર સખ ભાળક ધ્યાન રૂદેમાં રાખે; કશીક પ્રિતમ જાુઠી ખાનક ઉપર, િ રસ વરણ નાખે. ૨ જે કોઈ શ્રી ગોકુળ ચાખે

ધોળ ૨૪૫

પદ ૧૩

શ્રી વલ્લભ માહારાજ, બીરાજે શ્રી ગોકુળ ગામ; બ જે શ્રી ગોપી નાથ શ્રી વિઠલ ભકત જન પુરેણ કામ; બી રાજે૦ ૧ બીરાજે શ્રી ગીરધર ગોવીંદ શ્રી બાળકૃષ્ણ શ્રી ગોકુળપતી અભીરામ. શ્રી રઘુપતી શ્રી જદુપતી શ્રી ઘનશ્યામ, પરૂસોતમ પ્રભુ નામ. ૨ શ્રી વલ્લભ માહારાજ, બીરાજે શ્રી ગોકુળ ગામ.

ધોળ ૨૪૬

પદ ૧૪

સમજ સોચ બીચાર મનરે તુ સમજ સોચ બીચાર; ભક્તી વિના ભગવાન દુરલભ, કહેતહે નીગમ પોકાર. મનરે તું સમજ સોચ બીચાર૦ ૧ સાધુ સંગત ડારા પાસા, ફરે રસ્તા સારા; ડાભ અપકે પડો પુરો, જીત છની હાર. મનનું ૨ છાંડ સતરે સુત અઢારે, પંચક્ષીકો માર; દુરતે તજતાં નક્ષાન ચમક ચોક બીચાર. મન૦ ૩ લોભ માયા જંજાલ ભુલો, ઠગો ઠગની નાર; સુરદાસ કહે કહે હરી પદ ભજન વીના, ચલો દાઉ કરઝાર. ૪ મનરે તું સમજ સોચ બીચાર.

ધોળ ૨૪૭

પદ ૧૫.

આજ કામ કલ કામ, પરસુ કામ કરનો; પેહેલે દીન બેહોત કામ, કામમાં પીછે મરનો. આજ કામ૦ ૧ જાગત કામ સુવત કામ, બેહેર મુખ હદયેથે ચલનો; છાંડ કામ સમર શ્યામ, સુર કહે પકડ કરનો. આજ કામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૮

પદ ૧૬ મું.

નીશ દીન લેહેરી ગોવીંદ ગા, નીશ દીન લેહેરી ગોવીંદ ગા, જન્મ જુઠો દેહ ગંગી, શાવન કાગન ખાય લેહેરી૦ ૧ પાણીમાં જ્યું પડત બીંદુકા, પાણીમાં જ્યું સમાય; મોહ

માયા લોભ લાગે, કાળે ઘેરા આયે. લેહેરી૦ ૨ કરમ કાગદ બાચ દેખો, જાતે મન પત જાય; કોટી બ્રહ્માંડકો ઓજ દેખો, જમો મીટહુત જાય. લેહેરી૦ ૩ દેહકે દસ દ્વાર રૂંધ, અહન પોહોચ્યો આય; સુર પ્રભુકો ભજન કર લે, જન્મકો દુખ જાય. ૪ લેહેરી નાશ દીન ગોવીદગા.

ધોળ ૨૪૯

પદ ૧૭ મું

જો બસુદેવજીએ પૂરન તપ, સો ફળ ફળત શ્રી વલભ દેવ જો ગોપાળ હતે ગોકુળમે, સો અબ આહી બસે નીજ ગ્રહે. જો બસુદેવ૦ ૧ જો ગોપ બધુહી બ્રજમેં, સો અબ ઓધરમા ભાઈએ; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વીઠલ, એઈ તેઈ તેઈ એઈ કછુ નાશ ધે. જો બસુદેવજીએ પુરન તપ

ધોળ ૨૫૦

પદ ૧૮ મું.

બીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કોઈ અપનો, કુમ માત તાત સુત ધરના એ સબ જગત રૈનકો સપનો. બીના ગોપાળ૦ ૧ ધન કારણ સબ નીસદીન ભટકત, વૃથા જન્મ હું આહી અપનો; અંતે સાહે કરે નહી કોઇ, નાશ કાળ જમના મુખ જપના. બીના ગોપાળ૦ સબ તજ હરી ભજ જુગલ કમળ પદ, મેહન ધાડો ચરણ હી અપનો; કહે હરીદાસ શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ, રસનાએ શ્રી વલભ નામ જપનો. બીના ગોપાળ૦ ૩

ધોળ ૨૫૧

પદ ૧૯ મું.

જીવત જેસે ભજન વિના પ્રેત, મલીન મદ ઘેર ઘેર ડોલત. ઓદર ભરન કેહેત ભજન૦ ૧ મુખ કટુવન કરેત પરનંદ, સંતનકુ દુખ દેત; શીવા નહી જ્યાંહાં ગોવીંદ સરણકી, ભોવન જલનકો એત. ભજન૦ ૨ કબહુ પાપ કરી પઇસો પાવત ખડ ખુળમાં દેત, સુર રસના કહાં લોબગડું; બુડો કુટમ સમેત. ૩ ભજન બીના જીવત જેસે પ્રેત.

ધોળ ૨૫૨

પદ ૨૦ મું.

નેનમાં આજોરી. બસો મેરે નેનમાં આજોરી; સુંદાર શ્યામ કુમળ દળ લોચન, શ્રી વ્રખુભાન કીસોરી. બસો મેરે૦ ૧ મોર મુકટ મકરાં કૃત્ર કુંડળ, પીતાંબર જક જોરે; રસીક પ્રિતમ પ્રીયા નંગ અમુલ. કતકાબર મન ચોરી૦ ૨ બસો મેરે નેનમાં આજોરી.

ધોળ ૨૫૩

પદ ૨૧ મું.

કહાં ચરાવત ગઉઆં, શ્યામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉઆં; આ વનમાં હું નિત્ય ફીરતહુ, કાંહાન દેખી થઇયાં. શ્યામ૦ ૧ આબનમે અમન ધેન ચરાવત, શ્રી વંદ્રાવન છઇઆં; રસીક પ્રીતમ પીઆ હસી બોલો, દધી એચન તુમ આઇઆં૦ ૨ શ્યામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉઆં.

ઘોળ ૨૫૪

પદ ૨૨ મું.

શ્રી ભાગવત વિચારી કોહી, શુક શ્રી ભાગવત વિચારી કોહી; હરીકી ભક્તિ જુગ જુગ બાંધત; અન્ય ધરમ દીન ચાર. શુક૦ ૧ કથા સુનો કીરતન મુખ લાવો; છોડો મીથ્યા વાદ; ખડ વંગ બે ગાડામાં મુકત, ત્યારે રહે દીન સાત. શુક૦ ૨ ચીંતા તજહો પરીક્ષત રાજા. માનને શિક્ષા અમારી; કમળ નેનકી લીલા ગાવે, તરંગ એ અનેક બીહારી. શુક૦ ૩ સત્યયુગ સત્યે ત્રેતા તપ કીનો, દ્વારપર પૂજા ચોરી; શુક ભજન કરી કેવળ કીરતન, લજ્જા કોન નીવારી. શુક૦ ૪

ઘોળ ૨૫૫

પદ ૨૩ મું.

હોત ગોપાળ એ ગાએ, જે સુખ હોત ગોપાળ એ ગાએ; જ્યાં કછુ નહી જપતપ વ્રત, કોટીક તીરથ નાહે. જેસુખ૦ ૧ ગદ ગદ કંઠ લોચન જળ ધારા, પ્રેમ પૂલકીત તન છાએ; દીએનો લેન ચાર પદારથ, હરાકો વરસ ઉર જાએ, જેસુખ૦ ૨ ત્રીલોક તરણા કર લેખુ, નંદ નંદ ઉર લાય; સુરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે ગીણનકુ, ચલન મનન ચલાય. જેસુખ હોત ગોપાળ એ ગાએ.

ધોળ ૨૫૬

પદ ૨૪ રાગ બીહાગ.

કાહા કીઓ તેં આય જુગમ, કાહા કીઓ તેં આય; ના હરી ભજ્યા ના હરીજન પોખે, જન્મ પદારથ પાય. જુગમે૦ ૧ નહી દ્દઢ એક આશરો કીનો, શ્રીવલ્લભ વરજ રાય; નહી ન આરાધન રાધાવરકો, કરી મન લાડ લડાય. જુગમે૦ ૨ ગુરૂ શેવા નહી નાસે રટો મુખ, ભાવ સહીત ગુણ ગાય; શેવા કર્મ માનસી કરકો, નામ ન ગાયો આ- તાય, જુગમે૦ ૩ કીનો નહી નિવેદન હરીકો; દીન ભાવ મન भाय; ભુલ્યો નહી પરપંચ લીલાકુ, ચીત્ર ન કીયો બતાય. જુગમે૦ ૪ નહી ન શ્રવન અનન મુખ હરીકી, ટીક શ્રવન સુનાય; તાપ ભાવના ભકિત કૃપારસ, ન કીનો ચીત બતલાય. જુગમે૦ ૫ સાધુ સગત કબહુ ન કીની, અંતરે કપટ મીટાય; દુષ્ટ ભાવના ઊર અંતરકી, સો ના દી કો મીટાવ. જુગમે૦ ૬ કરી વૈરાગ નહી ન દીનો, દુષ્ટ ભાવ છટકાય: વંદ્રાવન ગોકુળ ગોવર્ધન, મધુબન બસો ન જાય, જુગમે૦ ૭ સાધન બળ કબહુ નહી છાંડયો. પૂષ્ટિ ભક્તી ઉર લાય: કીનો નહી કાજ પરમારથ, સ્વાર્થ સાબ પીસરાય. જુગમે૦ ૮ કબહુ ના નિરખ્યા નાથ નેન ભરી, સુખ રહ્યો નિત્ય ખાય; પરદુખ દેખી દયા ન ઉપજી, ભુખે ન દીનો તાય. જુગમે૦ ૯ દાન કહેત સદા જગ ડોલન, ઓર ના કછુ ઉપાય; રંચક સ્વાદ વિષય કે લાલચ, મારતસ દાએ ગમાય. જુગમે૦ ૧૦ સુખ કહેત ઉપાન કરત નિત્ય, પરસુખ સો અકળાય; ઊંચી બાત દેખી ઓ- રનકી, અંગો અંગ મર જાય. જુગમે૦ ૧૧ શ્રીવલ્લભ

શ્રીવિઠ્ઠલ ગીરધર, સોમુખ શકે ન ગાય; પૂત્ર પૂત્રાદિક જાણી અપૂને, દેખી બહોત હરખાય. જુગમે૦ ૧૨ ઘડી એક દીન માસ પરસદીન, ગનતી કરત ગીનાય; ઇત ઉત બોલત બીન સવારથ, આયુષ્ય દીએ ગમાય. જુગમે૦ ૧૩ અપને સુખ ફુલી બાત, કરત બનાય બનાય; કહાભયો સબ લોક હસારથ, પૂજા દેહી બડાય જુગમે૦ ૧૪ જાનતહે હરી ઉરકી બાત, વે ચતુર શિરોમણીરાય; ઇન બાતનમે અટક બાહાવરે, દીએ જન્મ ગમાય. જુગમે૦ ૧૫ ખાન પાન મેરી તેરી મેરે કરી, નીશબાશ ઉડાય; સોચ બીચાર નહી મન કીનો, ભુલો નીપટ અથડાય. જુગમે૦ ૧૬ ઉધવ સો કહી અપ અંતરકી, બાત કહી સુનાય; તામાર્ગ ચલીએ મન ધરી, એ કોમળ રહે બનાય. જુગમે૦ ૧૭ શુકસો કહો પરીક્ષાત રાજા, મારગ સુગમ બતાય; કળીમાં એક નામ અધિકારી, ઓર ન કછુ ઉપાય. જુગમે૦ ૧૮ કહીએ કાહા બનાય બાતકી, બેર બેર સમજાય, સબકો મુળ એક હરી ભજવો, ઓર સબે છીટકાય. જુગમે૦ ૧૯ ઘર સુક દેખી બોહોત ફુલત મને, સુત મુખ બચન સુનાય; એ સંપત સ્વપનેકી જાનો, દેખત મોહા જશીરાય. જુગમે૦ ૨૦ ધીક જીવન જાકો તકે મન, રહો ત્રિશ લપટાય; સુરદાસ ચરણ ઉરજાણો, શ્રી ગીરી ગોવરધનરાય. જુગમે૦ કહાકીઓ તે આયે જુગમે, કાહાકીઓ તે આય ૨૧

ધોળ ૨૫૭

પદ ૨૫ મું.

અબમોરી કોણગતી વ્રજનાથ, અબમોરી કોણગતી વ્ર-

જનાથ. ભજનમી સુખ અરૂશરણ નાહી, પ્રીત વીશીઆ સાથ. અબમોહી ૧ અબહુ પતીત અપ્રાધી પુરણ, આ- અરૂ કરમ અહાર; કામ ક્રોધ અરૂ લોભ ચીતવંત, નાથ તમહી આસાર. અબમોહી૦ ૨ અબમે ચરણ શરણ લપ ટાણી, રાખીલો માહારાજ; સુરદાસ પ્રભુ પતીત પાવન, શરણકો બીરદ સંભાર૦ ૩ અબમોહી કોણગતી.

ધોળ ૨૫૮

પદ ૨૬ મું.

રાખો તેસે રહું, જેસે તુમ રાખો તેસે રહું; જાતનકો દુઃખ સુખ સબજનકો, મુખ કહી કાહા કહુ. જેસેતુમ૦ ૧ કબહુક ભોજન દેહો કૃપા કરી, કબહુક ભુખ સહુ; કબહુક ચડન તોરંગ માહારાજ, કબહુક ભાર સહુ. જેસે૦ ૨ કમળ નેન ઘનશ્યામ મનોહર, અનુચર ભયોમે રહુ; સુરદાસ પ્રભુ ભક્ત કૃપાનિધી તુમારે ચરણ ગ્રહુ. જેસ૦ ૩

ધોળ ૨૫૯

પદ ૨૭ મું.

ફેરફેર નહી આવે, અવસર ફેરફેર નહી આવે. જો જાણેતો કાલે ભલાઇ, જન્મો જન્મ સુખ પાવે. અવસર૦ ૧ ધન જોબન અંજળીકો પાણી, વાણસતાં પેર ન લાગે; તન છુટે ધન કોણ કામનો, કા કુ કરવી કાહાવે. અવસર૦ ૨ જ્યાકો મન લાગે કૃષ્ન સુનાકુ, જુઠ કબહુ ન આવે; સુરદાસકી એહ વિનંતી, હરખ નિરખ ગુણ ગાવે. અવસર૦ ૩

ધોળ ૨૯૦

પદ ૨૮ મું.

સુંદીર ભેખ બન્યો ગોપાળ, સુંદીર ગાવું સખા સંગ સુંદીર; સુંદીર ભેખ બન્યો નંદલાલ, સુંદીર પંથ સુંદીર હરી આવની, સુંદીર મોહલી શબ્દ રશાળ. સુંદીર૦ ૧ સુંદીર લોક સકળ વરેજ સુંદીર, સુંદીર નંદ જસોદાજી કે લાલ; સુંદીર ભોજન બચન થતી સુંદીર, સુંદર હળધર કૃશ્ન કૃપાળ. ૨ સુંદીર૦ ગોતવન સુંદીર ગુન, માધવ કે કરહી બીચાર; સુરદાસ પ્રભુ સબબોધ સુંદીર, સુંદીર શ્યામ શુભ અવતાર. સુંદીર૦ ૩

ધોળ ૨૯૧

પદ ૨૯ મું.

કો પત રાખે મેરી, સ્યામ બીના કો પત રાખે મેરી. અંધકો અંધ દુસ્યાસન, આન સભા મધ્ય ઘેરી. સ્યામ૦ ૧ માહામતીહીન ભયોએ, રાજા પકર લાઈ જયુચેરી; ભીશ્મ દ્રોહ કરણ દુર્યોધન, કીન હુન પાછી ફેરી. સ્યામ૦ ૨ જો વિશ્વાસ રહ્યોમે ગજપામે, કહું કરૂણા મય તેરી; શ્યામ આઈ શાહે કરો કરૂણા નીધી, બુડત રાખો એ બેરી. શ્યામ૦ ૩ તજી બાનુ આતુર ઉઠ ધાએ, જેસે ગજકી બેરી; સુરદાસ પ્રભુ ભકતકે કાજે, કહી અંબરકી ઢેરી. શ્યામ૦ ૪

ધોળ ૨૬૨

પદ ૩૦ મું.

કરી મન ઉર સંતનકી શેવા, જીનકે ઓર ભરૂસો નહી, ભજે નિરંજન દેવા; શીળ સંતોશ સદા ઉરૂ જીનકે, શ્યામ નામ કે લેવા. કરી૦ જીવન મુક્તી ફરે જુગમાંહી, જ્યું નારદ મુની દેવા; જીનકે ચરણ કમળકુ વંછન, ગંગા જુમનાં રેવા. કરી૦ ૨ સુરદાસ ઉનકી સંગતી, મીલે નીરંજન દેવા. કરી૦ ૩

ધોળ ૨૬૩

પદ ૩૧ મું.

શ્રી ગોકુળમાં રહીએ, સદા મન શ્રી ગોકુળમાં રહીએ. ગોવીંદ ઘાટ ઠાકરકી છઈયાં, એઠક દરસન પાઈએ. સદામન૦ ૧ શ્રી જુમનાં પુલીંદ સુખંગ, શ્રી વંદ્રાવન ગીરી ગોવરધન ભાઈએ; ઘેર ઘેર ભકતી ભાગવત શેવા, તન મન પ્રાણુ એ કહીએ. સદામન૦ ૨ શ્રીવિઠલનાથ બીરાજત નીશદીન, ચરણ કમળ ચીત લઈએ; શ્રી વલભ પ્રભુ કમળ કીરપા તે, ઉનકે દાસ કેહેવાઈએ. સદામન૦ ૩

ધોળ ૨૬૪

પદ ૩૨ મું.

જેસે હુ તેસો તીહારો, શ્રી વલભ નંદન અબ, જીવ છાંડ દેહો માહેક તે, બાંહે ગ્રહેકી લાજ મન ધરહો; નબળે ભરૂસો માહે સાધન ભવ દર તે. જેસો૦ ૧ તુમ તજો ઓર ઠોર નાહી મેરે. જ્યાસો જાય કહું દુઃખ લર

કે; રશીક શિરામણ શ્રી વલભ માહા પ્રભુ, રાખો માહે
ચરણ શરંચ ભવદરે તે. જેસો૦ ૨

ધોળ ૨૬૫

પદ ૩૩ મું.

રાવલકે કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુનીપર, કાંહાનાદેદે સુ-
નોબાજ ગોકુળમાં મુડલરા; જસોદાકે પૂત્ર ભયો બ્રખુભાન
જ્યાસુ કહો, જ્યાં ત્યાંથી ધાઆ ગોપ દધી દુધ ગગરા.
કાંહાના૦ ૧ અંગે ગોપ વદ્રાવન પાછે તરી આ મનો-
હર ચલન શકતકો પાવત નડગરા; ચત્રુરભુજ પ્રભુ ગીરધા
રીકે જન્મ સુની, ફુલી ફુલી ફરત નારદ જેસે ભમરા. રા
વલકે કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુના ઉપર.

ધોળ ૨૬૬

પદ ૩૪ મું.

નઉતર લીલા હોતી જુની, નઉતર લીલા હોતી જુની;
જો શ્રી વલભ પ્રગટ ન હોતે, બસુધા રેહેતી સુની. નઉ
તર૦ ૧ દીન દીન પ્રગટ ક્ષણું રાજત, હે જ્યો કંચન બીચ
ચુની; છુગનદાસ આગરાકો શેવક, ગાવત જ્યાકો સુની. ૨
નઉતર લીલા હોતી જુની.

ધોળ ૨૬૭

આશરાના કીરતન રાગ બીહાગ.

કેતે દીન હરી સ્મરણ બીના ખોએ, કેતે દીન હરી

સ્મરણ બીના ખોએ; પર નિંદા રસના કે રસમાં, અપ-
ના કર્તવ ખોએ. કેતેદીન૦ ૧ તેલ લગાય કીએ રૂચી મર
દન, બસતર બનાય કે ધોયે; તીલક બનાય સ્વામી હોય
નીકસે, વેસ્યનકે મુખ જોએ. કેતેદીન૦ ૨ કંપત કાળ વ્યા
ળ મુની ડરપત, બ્રહ્માદિક શિવ રાએ; સુંધનકી ક હાગત
વેહેગી, ઊદર ભર ભર સોએ. કેતે દીન હરી સ્મરણ બી-
ના ખોએ૦ ૩

ધોળ ૨૬૮

રાગ બીહાગ.

કેતી કહી સમજાઈ, તોસુ કેતી કહી સમજાઈ; નંદ
નંદનકે ચરણ કમળ ભજ તજ પાખંડ ચતુરાઈ. તોસુ૦
૧ સુખ સંપત દારા સુત વેહે, જુઠ સબે સમુદાઈ; ક્ષ
ણુ ભંગુર એ સબે સ્યામ બીન, અંતે સંગ નહીં જાઈ.
તોસુ કેતી૦ ૨ જન્મ મરણ બોહોત જુગ બાતે, હજુકુ
લાજ નહીં આઈ; સુરદાસ ભગવાન ભજન બીન, જઈ-
એ ગાંઠ ગમાઈ; તોસુ કેતી કહી સમજાઈ. ૩

ધોળ ૨૬૯

રાગ બીહાગ.

દોઉનમે એકો નહી ભાઈ, દોઉનમે એકો નહી ભાઈ
ન હરી ભજ્યા ના ગ્રહે સુખ પાયો, વરથા બાંહ ગઈ.
દોઉનમે૦ ૧ જ્યું સુવા સીમળ ફળ લળકે લાલચ દાહ
દહી; પરતાનો જેમ ચાંચ ગુદાને, નીકસ સત તુળ મહી.
દોઉનમે૦ ૨ હરી વિમુખવે ચંદ્ર ચકોર જ્યું ચુગત અગા

૨ મહી; દ્રાક્ષ કાંહાં તે ખાગો, સુર પ્રભુ સોહે ખ બોર મહી. દાઉનમે એકો નહી ભાઈ. ૩

ઘોળ ૨૭૦

રાગ બીહાગ.

મન તું જાયગો અમ જાની, મન તું જાયગો અમ જાની. જોગીપતી તાી સમે જાયગો, અરૂ જાયગે એ અભીમાની. મન તું૦ ૧ રાજ્ય કરંતે રાજા જાયગે, અરૂ રૂપ તીરાણી; વેદ ભણંતે બ્રહ્મા જાયસે, કથા સુનન તે જ્ઞાની મન તું૦ ૨ આવેગી એક લેહેર લોભકી, બુડેગો બાન પાણી; સુરદાસ એક ભક્તિ ન જાયગી, જપાકી મતી કરાણી. મન તું જાયગો અમ જાની. ૩

ઘોળ ૨૭૧

રાગ બીહાગ.

કોહુ કામ નહી આયો, ભજન બીના કોહુ કામ નહી આયો; આ જુઠી માયાકે કારણ, રતનશુ જન્મ ગમાયો. ભજન બીના૦ ૧ ઉંચે ઉંચે મેહેલ ચિત્ર વીચિત્ર કીનો, રૂચી રૂચી ભોવન બ ાયો, તા હું સોસે પરર નિકસે, ક્ષણભર રેહે ન પાયો. ભજન બીના૦ ૨ તરીઆ કહતહે સંગ ચલુંગી, સુત બુત ધન બાઓ; ચલતી વેરે રહી મુખ મુડે, ડગકયું નહી પોહોચાયો. ભજન બીના૦ ૩ જેતે સંગી તેરે હેત કરતહે, તીનકે હાથ બંધાયો; કાહાડ લીએ કંઠ હું તે દીરા, ફુંકી ફુંકી બદન જલાઓ. ભજન બી

ના૦ ૪ અબ તું સચ કરતહે અધરમી, પેહેલે કછુ ન કમાયો; સુર કહે ભગવંત ભજન બીના, ઉંધે સીર લટકાયો. ભજન બીના કોઉ કામ નહી આયો. ૫

ધોળ ૨૭૨

રાગ બીહાગ.

જીવન એસે જો બની આવે, જીવન એસે જો બની આવે; શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ પ્રભુકી, સરણ તાત જો પાવે જીવન૦ ૧ દ્વાદસ તીલક સંહીત મુંદ્રા ધરી, તુલસી કંઠ ધરાવે; પ્રેમ સહીત જો નંદ નંદનકે, દીન જન્મ કર્મ ગુણ ગાવે. જીવન૦ ૨ શ્રી ભાગવત મુખ રસ ટીકા, અનુદીન શ્રવણ કરાવે. ભુશણ બસન બીચીત્ર બહું રંગ, પ્રભુકુ લાડ લડાવે. જીવન૦ ૩ આછી ભાત સામગ્રી કરકે, પ્રભુકુ ભોગ ધરાવે; પ્રભુકે ભકતનસુ હીલ મીલ કે વે પ્રસદ જો પાવે. જીવન૦ ૪ શ્રી ગોકુળ ગોવરધન બસકે, શ્રેવ દ્રઢ ગન લાવે; શામા સ્યામ સંગમકી લીલા, ધ્યાન રૂદેમાં આવે. ૫ શ્રી જમુનાંજીશુ અધીક સ્નેહ કરી, મુખ જળ પાન કરાવે; રસી કકે પાય બાંધી ઘુઘરી, અપનો અંગ નચાવે. જીવન એસે જો બના આવે૦ ૬

ઠાકોરજીને જગાડવાનાં પદ.

પદ.

રાગ વીભાસ.

જાગો ગોપાળ લાલ દેખો મુખ તેરો; પાછે ગ્રહ કાજ

કરૂ નિત્ય નેમ મેરો. ૧ બીગત નીસાં અરૂણુ દીશા ઉજાત ભયો ભાન; ગુંજાત અલી પંકજ જામન જાગહુ ભગવાન. ૨ દ્વાર ઠાડે બંધીજન કરતહે ઝીંવાર, જશ પ્રસંસ ગાવત હરી લીલા અવતાર. ૩ પરમાનંદ સ્વામી દયાળ જગત મંગળ રૂપ; વેદ પૂરાન પઢત ગ્યાન મહીમા અનુપ. ૪

ભગવાનને ખેલાવવાનાં પદ.

રાગ દેવગંધાર.

ભલી યહ ખેલવેકી. મદન ગોપાલ લાલ કાહુકી રાખત નાહીન કાની. ૧ અપને હાથ લે દેત બનચરના દુધ ભાત ધરત સાની; જો બરજો તો આંખ દેખાવે પર ઘરકુ દેત દાની. ૨ સુંનીકી જસોદા કરત વસુત કે પહલે ગાટ મથાની; ફોરી ફોરી દહી ડારી અજીરમે કોન સહેની તહાંની. ૩ ઠાડા હસતી નંદજીકી રાની, મુંદી કમળ મુખ પાની; પરમાનંદ દાસ જાનતહે બોલી બુઝી ઘોષાની. ૪

ભગવતનાં નોછાવરનાં પદ.

રાગ હમીર.

આએ મેરે નંદ નંદ કે પ્યારે, માલા તીલક મનોહરવાનો ત્રીભુવન કે ઉજીયારે. ૧ પ્રેમ સહીત બસત ઉર મોહનને કહુ ડરત નઠારે રદય કમળ કે મધ્ય બીરાજત શ્રી વરજરાજ કુમારે. ૨ કાંહાં જાનુકો પુન્ય પ્રગટ ભયા

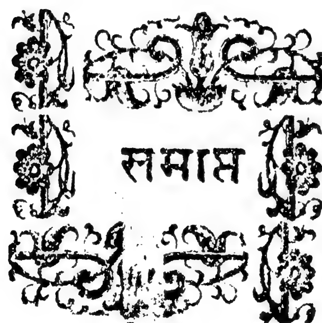
મેરે ઘર જો પધારે; પરમાનંદ કરી નોછાવર, વારી વારી કરી હું વારી. ૩

શ્રી ઠાકોરજીના માહાત્મનાં પદ.

પદ.

રાગ પુરવી.

મોહનનંદ દાય કુમારે પ્રગટ બ્રહ્મની કુંજ નાયક ભક્ત હીત અવતાર, પ્રથમ ચરણ સરોજ વંદુ સ્યામ ઘન ગોપાળ; મકર કુંડળ ગંડ મંડીત, ચારૂ નેન વીશાળ; બળ રામ સહીત વીનોદ લીલા શેષ શંરર હેત દાસ પરમાનંદ પ્રભુ હરી નીગમ બોલે નેત. ૧

श्री नाथद्वारना साचोरा ब्राह्मण जगन्नाथ तरफथी मळेली वैश्नवने नित्य नियम राखवानी शीक्षा

શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ શ્રી ગોપીજન વલભાયનમઃ વૈષ્ણવને પ્રાતઃકાળે વેહેલું ઉઠવું, સૂર્યોદય સમે નિદ્રાં નિશેદછે, પ્રથમ ઉઠીને કંઠમાં બે માળા તેહનાં દરશન કરવાં, હાથ ધોવા, તીન કોગળા કરી ચર્ણામ્રત લેવું. ત્યારે પછી જયજય શ્રીવલભ પ્રભુ શ્રીવિઠલેશ સાથે તથા જયજય શ્રીવલભનંદન પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ. શ્રીલક્ષમણ સુતગાન પ્રાત; સમે ઉઠી કરીએ. શ્રી વલભ સુત ગાન ઇન વિના ઓર જે આપને કીરતન આવડતાં હોય તે ગાઇએ. શ્રીજમુનાંજીનાં પદ તથા વલભાખ્યાન પછે દીશા જંગલ જઇએ, તે જતાં વખતે બે માળા કંઠમાં હોય તે અગર જનોઇ હોય તે કાને લગાવવી. તીન વાર મ્રતકા લેઇ ગુદા ધોવી તથા દીશા જંગલ જઇએ તે પછી ડાબા હાથથી લોટો ન ઝાલવો તથા ડાબો હાથ બીજે અડકાડવો નહી. દસ વાર મ્રતકા લેઇને હાથ ધોવા, પછી પગ ધોવા, ત્યાર પછી મ્રતકા લેઇ બે વાર હાથ ધોવા, બાર કોગળા કરવા, પછી દાતણ કરવું, શુદ્ધ જગોપર લોટો મુકી દાતણ કરવું, દાતણ કરતાં એઠો હાથ લોટે લગાવવો નહી. કુણીવતી હાથ ધોવા, પેહેલા કોગળા કરી મોહોડુ શુદ્ધ કરીને હાથ ધોઇને પછી કપાળ ધોવું, પછી સ્નાન

કરી નાખી કપડે અડકવું નહી, અપરશમાં રેહેવું, પછી એ-કાંત જગાએ સુકવેલું ધોતીયું જો તેને કોઈ અડયું ના હોય તો તે ધોતીયાને પેહેરવું અથવા મુગટો પેહેરવો, પછી જ્યાં બેસવાનું ઠેકાણું હોય ત્યાં આસન ખીછાવવો, પછી આપણે બેસવું. બેસીને તીલક કરવું, તીલક કરવાની રીત શ્લોક પ્રમાણે.

કુમકુમે ન ચરે મિમા તિલકાની દ્વાદ શિવતું; ॥ લલાટે ઉર્ધ્વ પૂંડ્ર સ્યાતુ પદમા કારં તુ વક્ષસિવેણું પત્રનીભં બાહુ અન્ય દિપા કૃતિ ભવેત ॥

અરથ—પ્રસાદી કંકુ થકી દ્વાદસ તીલક કરવાં, ઉર્ધ્વ પુંડ્ર જે માર્તંડ ગ્રંથમાં શ્રીગીરધરજી માહારાજ કાશી વાળાએ નિરણય કરયું છે. લલાટકે વિશે ઉર્ધ્વ પુંદ્ર કરવું ઉર્ધ્વપૂંદ્ર ભગવાનના ચરણકૃતી હંડાકાર કરવું, એ તિલક નિરગુણ એટલે ગુણ રેરક રહીત હેવી રીતે કરવું, એ તીલક શુદ્ધ છે હૃદય કમળ વિશે કમળના ફુલની આકૃતી અથવા ભુજાને વિશે વાંસના પતા સરખું, ઓર ઠેકાણે દીવાની જોત સરખાં, એવી રીતે તીલક કરવાં, હેના ઉર્ધ્વ-પૂંદ્રની ભીતર એક ગદા ધારણ કરવી, તેના ઉપર ત્રણ સંપ્રદાયની છાપ ધારણ કરવી. છાપાં કરયા વિના રેહેવું નહી. કહ્યું છે કે—

॥ ઉર્ધ્વપુંદ્ર ત્રિપુડવા મધ્યે શુંન્યન કારીયતે ॥

અર્થ—તીલક વીચમાં શુન્ય ન રાખવો, ચાંલો કરવો, એ શાસ્ત્રમાં કોઈ જગાએ વચન નથી તેથી ચાંલો ન કરવો. ભગવંત નામ રૂપી છાપાં જરૂર ધારણ કરવાં

જેટલી વાર નાહીએ તેટલી વાર તીલક કરીએ તેટલી વાર છાપાં કરવા. શ્રી માહાપ્રભુજીએ નિબંધમાં કહ્યુ છે તે શ્લોક—

॥ શંખ ચક્રાદિકં ધાર્યં મૃદં પૂજાંગ મેવતત ॥

॥ તુળશી કાષ્ટજા માલા તિલકં લિંગ મેવવા ॥

અરથ—શંખ ચક્રાદિ ધારણ કરવાં, મૃત્યકા વતી કરવાં એટલે ગોપીચંદન કદાપી ન મળે તો બ્રમાંડ ઘાટની રજવતી કરવાં તથા તે પણ ન મળે તો તુળશીજીના થડ ભીતરની મૃત્યકા વતી કરવાં પણ છાપા વિના ન રેહેવું. તુળશી કાષ્ટની માળા પેહેરવી તથા તીલક ઉર્ધપૂંડ્ર કરવું. નિબંધ તત્વ દ્વિપ શ્લોક ॥ વન્હિ નેવતુ સંયુકત ચક્ર માદાય વૈષ્ણવ: ॥ ધારયતે સર્વ વર્ણાના હરિજ લોકય કામ્યયેતિ ॥ તે થકી તતામુદ્રા ધારણ ન કરવી ॥ શંખાદિ ચિન્હ રહિત; પૂજાંવસ્તુ સમાચરેત ॥ નિ:ફળ પૂજન તસ્મહરિવનાપિન તુષ્યતિ ॥ અરથ—તે થકી છાપ વિના શેવામાં ન જાવું શેવામાં જાય તો હરી જે ભગવાન તે પ્રસન ન થાય તેથી છાપાં કરવાની જરૂર છે વઇષ્ણવને શેવા જરૂર કરવી શ્લોક નિબંધ તત્વ દ્વિપનેશે એક કાલં દ્વિકાલંવા ત્રિકાલંવાપિ પૂજ્યતે ॥ અરથ—આપને ઘરમે પૂષ્ટિ મારગની પરનાળીકા યુકત શેવા ન બીરાજતી હોય તો હું ગુરૂની આગ્ના પ્રમાણે સુક્ષમ શેવા કરવી પણ શેવા વિના રેહેવુ નહી. તે શેવાની રીત બાપતા નથી. એક કાળ જાય તો બીજા કાળમાં અથવા બીજો કાળ જાય તો ત્રીજા કાળમાં શેવા કરવી પણ સુક્ષમ શેવા કરયા વિના ખાવુ નહી. આપણા શ્રી જે ભગવાન તે થકી બહીર

મુખ્ય થાય. શેવાના અવકાશમાં સંધ્યા કરવી. કાળનો ત્યાગ થાય પણ કરમનો ત્યાગ ન થાય તેથી શેવાના અવકાશમાં કરવી, પછી જપ કરવો, પછી આપને જે શ્રી સરવોતમજી પાઠ અગર બીજો કોઈ પણ પાઠ આવડતો હોય તે જરૂર કરવો સરવોતમજીનો પાઠ તો જરૂર કરવો કેમકે તે વઇશ્નવની ગાયત્રી છે, જે રીતે આપણે શેવા કરતા હોઇએ તે કરયા પછી માહાપ્રસાદ લેવો. ભોગ ધરીને અથવા છ પ્રકારના જે પ્રસાદ કહ્યા છે તેમાં એકે પણ જરૂર લેવો. તે છ પ્રસાદ કયા કયા તેહેની વીગત—૧ સાક્ષાત પ્રસાદ, ૨ સ્પરર્શ પ્રસાદ, ૩ દ્રષ્ટ પ્રસાદ, ૪ મિશ્રીત પ્રસાદ, ૫ ચરણાંમૃત પ્રસાદ, ૬ અક્ષ પ્રસાદ, એ રીતે છ પ્રકારના પ્રસાદમાંથી એક પણ લેવો, અસમરપિત વસ્તુ લેવી નહી.

સાંજની રીત—ત્રણ વાગ્યા પછી જે રીતે આપણ શેવા કરતા હોઈએ તે પ્રમાણે કરવી તે પછી શ્રી ગોવરધનવાશીનું ધ્યાન કરવું પછી વલભાખ્યાન અથવા મુળ પુરૂષ અથવા શ્રી ભાગવતની અનુક્રમણીકા આદી લોક આપણને જે ધોળ આવડતાં હોય તેહનો પાઠ કરવો. પછી વઇસ્નવ મંડળીમાં જાવું તેહનો નીમ રાખવા; ને ત્યાંહાં જે વંચક થતુ હોય તેહેનું ધ્યાન રૂદેમાં રાખવું, ને તેમાં જે સંસય હોય તેહેનો ખુલાસો જે કોઈ મોહોટો વઇસ્નવ હોય તેહને પુછી કરવો. ને તે જે પ્રમાણે કહે તે પ્રમાણે ચાલવું સત સંગ કરવાની જરૂર છે, વઇશ્નવને મુખ્ય દયા રાખવી, સંસાર વીશે વઇરાગ રાખવો એટલે સંસાર વિશે આશક્ત ન થવું; કામ, ક્રોધ, લોભ, મદ મત્સર કરીને રહીત રેહેવું, કોઈના હીંસા ન કરવી, તથા

નિંદ્યા ન કરવી, કોઈ ઉપર દ્રેશ ન કરવો; અસત્ય ભાષણ ન કરવું, અનાશ્રય ન કરવો, અસત સંગ ન કરવો, ખોટી ક્રીયા ન કરવી, ભગવંત ધરમ સમાન બીજો ધરમ ન જાણવો; પરસ્ત્રીનું ગમન ન કરવું. જો કરે તો હજાર વરસની તપશ્ચર્યાની નાસ્તી થાય, હજાર વરસની શેવા નિષ્ફળ થાય, દરશન કર્યા વિના સરવ સ્થાન રેહેવુ પરસ્ત્રી સાથે એકાંતમાં એક પળ પણ બેસવું નહી. જો બેસે તો કામ ઉત્પન થયા વિના રહે નહી. તે થકી શ્રી ભાગવતના દીકમાં ના કહી છે, આપણી દીકરી હોય અથવા બેહેન હોય તથા માતા ગુરૂપત્ની અથવા સાસુની જોડે પણ એકાંતમાં ન બેસવું—શ્રી માહા પ્રભુજીએ આગ્ના કરી છે. ॥ શ્લોક ॥ વિષયા ક્રાંત દેહાનાં નાવેશસર્વથાહરેઃ ॥ અરથ જેહનું મન લોકીક વિશયને વીશે છે તેહના રૃદયમાં કોઈ કાળ ભગવાન પધારતા નથી. વઈસ્નવને શ્રી ઠાકોરજી શ્રી વલભકુળવાન એમને વીશે સામાન્ય બુધી રાખવી. તથા વઈસ્નવે હમેશાં પોતના ધરમમાં તુળશીજીની તથા ગાય ની શેવા કરવી.

કીરતન સુની વખત સ્મરણ કરી કેહેવું.

જયશ્રી વલભ જય શ્રીવિઠલ જય શ્રી જમુનાં શ્રીનાથજી; કળીયુગના તો જીવ ઓધારચા, મુસ્તક ધરીઆ હાથજી. વઈસ્નવજન પર કૃપા કરીને દેજો વરજમાં વાસજી આગે પાછે ગાઉ બીરાજે, બીચમે માહારો નાથજી. મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, મોરલી શોભે હાથજી; જય શ્રી ગીરધર જયશ્રી ગોવીંદ, જયશ્રી બાળકૃસ્નજી. જયશ્રી ગોકુળ પતી, જયશ્રી રઘુપતી. જયશ્રી જદુપતી, શ્રીધનસ્યા

મજી. શ્રી ગોકુળ વારે નાથ, મેરી દોરી તુ માહારે હાથજી. જય જમુનાં ^, શ્રી ગોરધનનાથ. માહા પ્રભુજી શ્રી વિઠલ નાથ, જેજે શ્રી ગોકુલેશ. શ્રેય નરોડે કલેશ, ક્ષણુંઓ પળ પળ સ્મરણ કીજે, નામ નીરંતર લીજેજી. ચરણ શરણ રાખે માહારો વાહાલો. શ્રી ગોકુળ અવતરીએજી; શ્રી ગોકુળમાં તો વાસો વશીએ, સંતસજાતીમાં રહેજી. શ્રીવલભ શ્રીવલભ મુખથી કહીએ, ભવસાગરતો તરીએજી. નીત્ય પ્રત્ય રમણ રેતમાં રહીએ, ગુલાબ છડી દરશન કરીએ. જે દરસન બ્રહ્માને દુરલભ, તે અપને આગે કરીએ. શ્રીવંદ્રાવન ગોવરધન વાશી. રાધા માધવ સુંદારશ્યામ. હરીજનકો શેવક. દરશન દીજે આઠોજામ. એટલું કહી મુખ ચરણામ્રત લેવું.

શ્રી માહા પ્રભુએ અપના નિબંધમાં જે આજ્ઞા કહીછે તે પ્રમાણે તે શાસ્ત્ર મુખ્ય જાણવાં. ૧ વેદ, ૨ બ્રાહ્મસુત્ર, ૩ ગીતા, ૪ શ્રીમદ ભાગવત, એ ચારેને સોંપમા માનવા.

પેશાબ કરીને હાથ પગ ધોવા ને ત્યાર પછી કોગળા ત્રણ કરવા ને જમીને કોગળા આઠ કરવા. વિષય કરીને કોગળા કરવા પ્રસંગે પ્રસંગે કોગળા કરી ચરણામ્રત લેવું અશુદ્ધ રેહેવું નહી.

શ્રી હરરાયજીની શિક્ષા પત્રી શ્રી ગોકુળનાથનું વચનામ્રત શ્રી દ્વારકેશની ભાવના.	વર્ષોત્સવને વાર વાર વિચાર કરવો અને જરૂર સાંભળવું.

સ્લોક.

ચંકંઠ બગત તુળશી નળીનાક્ષ માળા ચેમાહું મુલપરી શોભીત શંખ ચક્રા એવા લલાટ પટલેન સારકુદ્ધ પુડુસ્તે વર્ષેસ્તવા ભુતાન માશ્રુ પવિત્ર પતિ.

અરથ.

જેને કંઠમાં તુળશીની માળા છે, અથવા કમર કાકડીની માળા છે; બાહુને વિષે શંખ ચક્રાદી ધારણ કર્યાંછે, લલાટને વિષે ઉર્ધપુંડ્ર તીલક છે એવા જે વઈશ્નવ તે જ્યાંહાં જાય ત્યાંહાં એક માસ સુધી તે ભોવન પવિત્ર રહે.

અધ્યાય તથા શ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધ વિષે.

રાગ કાફી.

શ્રી વલ્લભ ચરણે લાગુજી, ગુંણ ગાવું વાણી હેવી માગુજી. ૧ શ્રી વિઠ્ઠનાથજી પુરો આશજી, જન્મ જન્મની જાણી દાસજી. ૨ અનુક્રમ શ્રી ભાગવતનું કહીએજી, સ્કંદ તે દ્વાદશ લહીએજી. ૩ અધ્યાય ત્રણસેંને બત્રિશજી, પ્રાકૃત અધ્યાય મળી ત્રણસે પાંત્રીશજી. ૪ શ્લોક અઢાર હજાર પ્રમાણજી, પ્રકરણ તેંતાળીસ પ્રમાણ નિરવાણજી. ૫ ઓગણીશ અધ્યાય પ્રથમ સ્કંધજી, ત્રણ્ય પ્રકરણ કહ્યાં પદ બંધજી. ૬ હિત પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય લગી થાયજી, પેહેલા અધ્યાય સઉનક પ્રકરણ કેહેવાયજી. ૭ બીજે અધ્યાય સુત પુરાણી ઉતર દીધોજી, ભકિત યોગ તે ઉત્કૃષ્ટ કીધોજી. ૮ ત્રીજે અધ્યાય કથા અવતાર ચોવીશજી, બીજુ પ્રકરણ મધ્યમ કહુ નામી શીશજી. ૯ ચોથે ચિંતા વ્યાસજીને થઈ નારદ આવ્યાજી, ઉપદેશ કરી પાંચમે સમજાવ્યાજી. ૧૦ કીજેજી શ્રી ભાગવત પ્રકાશજી, તેણે થાય તાપ તીમરનો નાશજી. ૧૧ છઠે પોતાનું વરતાંત નારદે કહ્યુંજી, આગળ જન્મે જે સુખ દુખ લહ્યુંજી. ૧૨ ત્રીજુ તે પ્રકરણ ઉતમ જાણોજી, તેર અધ્યાયમાં એહ વ–

પાણીજી. ૧૩ સાતમે અધ્યાયમાં બાણ અસ્વસ્થામા કેરાં જી, રક્ષા કરી સરવને રાખ્યાં નેરાંજી. ૧૪ આઠમે ઉતસ્યા ગર્ભ રક્ષા કરી લીધીજી, કુંતાજીએ પ્રભુની સ્તુતી કીધીજી. ૧૫ ભીસ્મ પીતાએ યુધીસ્ટરને ઉપદેશ કીધોજી, તે સરવને વચે અધીયાય પ્રસિધોજી. દસમે અધીયાય યુધીસ્ટરને રાજ્ય બેસારયાજી, પછે શ્રીજી પોતે દ્વારકાં પધારયાંજી. ૧૭ એકાદશ અધ્યાય સગાં સહોદર સરવ મળીઆંજી, માંહો માંહ પરસ્પર ભળીઆંજી. ૧૮ ભગવત ભક્ત પરીક્ષત રાયજી, જન્મ વરણ દ્વાદશ અધ્યાયજી. ૧૯ ત્રયોદશ વીદુરજી હસ્તીનાપૂર આવ્યાજી. તિરથ યાત્રા કરી સરવ મન ભાવ્યાજી. ૨૦ ધતરાષ્ટર ગાંધારી લેઈ સાથજી, વીદુરજી ચાલ્યા ઉતરા પંથજી. ૨૧ ચઉદમે અધ્યાય દ્વારકાંથી આર્જુન આવ્યા ઘેરજી, મુખ જોઈ યુધિષ્ટર પ્રશ્ન પુછયા જેહજી. ૨૨ પંદરમે અધીયાય યાદવ કુળ ક્ષે થાયજી, પરિક્ષતને રાજ્ય દેઇ પાંડવ ઉતર પંથ જાયજી. ૨૩ સોળમે અધીયાય પરિક્ષત દીગવીજે કહ્યાં જી, પ્રથિવ ધરમ કળીયુગને તાંહાં લહ્યાજી. ૨૪ ધરમ રક્ષા સતરમે અધીયાય કીધોજી, કળીયુગને સ્થાન દેઈ શીખ દીધોજી. ૨૫ પરિક્ષતને વિપ્ર શ્રાપ થયો અરિષ્ટજી, ઓગણીસમે અધીયાય જઈ બેઠા ગંગા તારેજી ૨૬ સરવ રાજ્ય તે ત્યાગ કીધુંજી, શુકજીને પૂછીને વરત લીધુંજી. ૨૭ અધીકાર લીલા એ કેહેવાયજી, એક રસના કયમ કરી ગુણ ગવાયજી ૨૮ હરીદાસ પ્રભુ શ્રી ગોવરધન ધારીજી, શોભા નીરખી નીત્ય પ્રતે જાઉ બલીહારીજી. ૨૯ ઈતી પ્રથમનું બાળ આખ્યાન સપૂર્ણ.

अथ श्री द्वीतीय स्कंध अनुक्रम

आख्यान प्रारंभ.

જાને લીલા દ્વિતીય સ્કંધછે, અધ્યાય દસ માંહે; પ્રકરણ એનાં ત્રણ્યછે, તત્વ ધીયાન પેહેલું ત્યાંહે. ૧ પેહેલા અધી-યાય માંહે કહ્યાં, સાક્ષાત યોગ ગ્નાન; પોતાનાજ કારણે, સ્થુળ સ્વરૂપનું ધીયાન. ૨ સુક્ષમ સ્વરૂપનું ધીયાનછે, તેતો અધીયાય બીજે; ૯તપ્રસાદ પ્રકરણ બીજુ, એનું વર્ણન ત્રીજે. ૩ ઉસતી દેવતા સરવની થઇ ભક્તી તે સકામી; સરવ તજી પ્રભુને ભજો, એછે અંતર પામી. ૪ મન વાં-છીત ફળ પુરશે. પુરણ કામ એહ; મંગળાચરણ સુકજી કરયું, ચોથે અધીયાય તેહ. ૫ તેમાં શ્રીજીની સ્તુતી કરી, તે ક્યાં લગી કહીએ; ત્રીજુ મનનુ પ્રકરણ છે, તે છ અધી-યાયમાં લહીએ. ૬ એક ઉત્પતી, બીજો ઊપપતી; એના બે પ્રકાર, પ્રથમ ઉત્પતી પ્રકારનો, કીધો છે ઊચ્ચાર. ૭ નારદે પૂછ્યું બ્રહ્માજીને, કહ્યુ પાંચમે કરી માન; અધીયા-ત્મક ગ્નાન પચીકરણ, સ્થુળ સુક્ષમ ગ્નાન. ૮ આઠ સ્વરૂપ વઇરાગનાં, છઠે અધીયાય જાણો; સરવ ઉત્પતી પ્રભુથી થઇ, તે કહી વખાણો. ૯ સાતમે અધીયાય શેવા વર્ણંન, ચાવીશ અવતાર; આઠમે અધીયાયથી જાણીએ, ઉત્પતી પ્રકાર. ૧૦ નારદજીએ બ્રહ્માજીને પૂછીયું, તે એમાં કહીએ; પોતાની ઉતપતી કહી, તે નવમે અધીયાય લહીએ. ૧૧ ચતુર શ્લોક શ્રી ભાગવતનો, બ્રહ્માજીએ ઊપદેશ કીધો; નારદજીએ દ્રઢ ધરી, શ્રવણે રસ પીધો. ૧૨ તે ઉપદેશ શ્રી શુકજી-એ, પરિક્ષતને કહ્યો; શ્રી ભાગવત રસ સાંભળી, કૃતાર્થ

થયો. ૧૩ આ અધ્યાય જો વરણવું, આધો દઈવક સ્વ-રૂપ, દશમ અધ્યાય વરણવું, તે કહીએ અનુપ. ૧૪ શ્ર-વણે સુધારસ પીજીએ, રૂદીયા માંહે ધરી, હરીદાસ પ્રભુ સોભા નીરખીએ, શ્રીકુંજબીહારી. ૧૫ ઈતિશ્રી ભાગવત દ્વીતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

અથ શ્રી ત્રતીય સ્કંધ પ્રારંભ

(એની ચાલ વન યાત્રાના ધોળની છે.)

સ્વર્ગ લીલા ત્રતિયસ્કંધ કહીએ, અધ્યાય તેત્રીશ પ્રકર-ણ ચ લહીએ. ૧ પેહેલું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યુ, અધ્યાય ચારે, વીદુરજી તીરથ યાત્રા કરી આવ્યા ત્યારે. ૨ વીદુર ઉ-દ્ધવજી જમુના ત્રટમાં મળ્યા સહો, બીજે અધ્યાય બાળ ચરીત્રની લીલા કહી. ૩ ત્રીજે રાજ્ય લીલા ચોથે પ્રભાશ લીલા કેહેવાય, પછે ઉદ્ધવજી ત્યાંથી ઉત્તર પંથે જાય. ૪ બીજુ પ્રકરણ ગુણ નીત્ય પાંચમેથી જે; વીદુરજી મૈત્રેયને પૂછે ભગવાન માયા તત્વે તે. ૫ છઠે માયા નીરૂપણ મૈ-ત્રય કીધું, ત્રીજે સગુણ પ્રકરણ અધીયાય ત્રણમાં સીધુ. ૬ સાતમે ભગવત ચરિત્ર અવતાર કથા પ્રશ્ન પૂછ્યાં જે, આઠમે મુળ પૂરૂષથી બ્રહ્માજીની ઉતપતી થઈ તે. ૭ ન-વમ અધ્યાય બ્રહ્માજી શ્રીજીની સ્તુતી કીધી, દરશન થયા સ્રષ્ટિ કરવાની આગ્ના દીધી. ૮ ચોથું કાળ પ્રકરણ દશમ અધીયાયથી જાણો, કાળાતમ કઈક પ્રકાર પશુ સષ્ટિ વ-ખાણો. ૯ પરમાણું કાળ ગતી અધ્યાય અગ્યારે, નવ અ-ધીયાયમાં લાભ મુળજીત પ્રકરણ અધીયાય ચારે. ૧૦ બ્રહ્મા જીને અંગથી સૃષ્ટિ થઈ સનકાદીક મરિચ્યાદિજે, સરસ્વતી

સ્વાયંભુ મનુશતરૂપા તે. ૧૧ તેરમે અધીયાય વારાહજીનો જન્મ થયો, ચોદમે કસ્યપજી અદીતી સંવાદ કર્યો. ૧૨ પંચદશમે જય વિજયને સનકાદીકનો શાપ, સોળમે સનકાદીકને દરશન દીધું વૈકુંઠનાથે આપ. ૧૩ સતરમે હીરણાક્ષ વાહાર યુદ્ધ થાય, અઢારમે અધીયાય પણ એ લીલા કેહેવાય. ૧૪ ઓગણીસમે હીરણાક્ષને મારી પ્રથિવ લીધી, વીશમે અધીયાય વરાહની સ્તુતી કીધી. ૧૫ આઠ તત્વ પરકરણ તેહના ભેદછે જે, તેર અધીયાય કરી વરણવ થાય તે. ૧૬ એકવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આવ્યા, કરદમ રૂષીની પરારથના કરી મન ભાવ્યા. ૧૭ કરદમ રૂષી દેવહુતીનો વિવાહ કરી, બાવીશમે સ્વાયંભૂ આવ્યા ફરી. ૧૮ ત્રેવીશમે કરદમ રૂષીએ વિમાન રચ્યું, યોગ્યા અભ્યાસને બળે રત્નથી જડયું. ૧૯ વૈભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના કહ્યા, નવ કન્યાના જનમ તે થયા. ૨૦ કપીલ દેવજીના જનમ ચોવીશમે કહીએ, નવ કંન્યાના વિવાહ લહીએ. ૨૧ પછે કરદમ રૂષી વન જઈ સાધન કીધાં. પંચવીશમે કપીલજી માતાને ઉપદેશ દીધા. ૨૨ છવીશમે તત્વ સંખ્ય વરણવ જેહ, સતાવીશ લગી વરણવ છે તેહ. ૨૩ યોગ્ય ધીયાનમાં જેવા સરૂપનું ધીયાન કરવું, અઠાવીશમે અધીયાય તે રદે ધરવું. ૨૪ ઓગણત્રીશમે ભક્તિ યોગ્ય વરણ કહ્યા, ત્રીશમે વરણવ કરમ વીશકત લહ્યા. ૨૫ એકત્રીશમે અધોયાય જીવની અવસ્થા કહી, ગરભ સ્થિતિ જન્મ મરણ પરયંત લહી. જ્ઞાન ભક્તિ નિરૂપણ અધીયાય બત્રિસે દેવહુતી સીધ્ધપદ પામ્યાં અધીયાય તેત્રીશે. ૨૭ મા માએ જ્ઞાન ભક્તિ ઉપદેશથી ચિત ધર્યાં, ત્યારે કપીલદેવજી ઉતરપંથ પધાર્યા. ૨૮ તેર અધીયાયમાં તત્વ પરકરણ થયું,

તેહનાં જ પરકરણ છે તે પાણ કહ્યું. ૨૯ પેહેલા ચ્યાર અધ્યાયમાં ઉરરસ મુકિત પરકરણ જાણો. હરીદાસ પરભુજીગી લીલા વખાણે. ૩૦ ઈતિશ્રી ભાગવતે ત્રતિયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

अथ श्री चतुर्थ स्कंध प्रारंभ

ચતુરથ સ્કંધમાં વિસર્ગ લીલા કહીએ, પ્રકરણ ચાર અધીયાય એકત્રીમાં સહીએ. ૧ ધરમ અરથ કામ મોક્ષ પ્રકરણ ચારછેરે, સાત પ્રકરણમાં ધરમ પ્રકરણનો વિસ્તાર છેરે. ૨ એના અધિકાર તે દસ પ્રજાપતીરે, પેહેલા અધ્યાયમાં મનુસંતતીરે- ૩ તેમાં સોમ દતાત્રય દુરવાસા જાણીએરે, નારદ નારાયણ ઈત્યાદીક વખાણીએરે. ૪ વિસ્વા સુરેજના યજ્ઞમાં દક્ષ પ્રજાપતી આવીઆરે, બીજા અધ્યાયમાં સરવે આદર કરી બોલાવીઆરે. ૫ શિવજી ઉઠયા નહી તે દક્ષ પ્રજાપતીએ રોષ કીધોરે. વાખવાદ કરતાં એક બીજાને શ્રાપ દીધોરે. ૬ ત્રીજે દક્ષના યજ્ઞમાં જવા સીખ્ય માગી સતીરે, ત્યારે તે સમે ના કીધી પતીરે. ૭ ચોથે આજ્ઞા ઊલંઘન કરી સતી ગયાંરે, દેહ મુકી પરવતની પુત્રી થયાંરે. ૮ પાંચમે નારદજી શીવ આગળ સરવે વાત કરીરે, ક્રોધ યજ્ઞનો કીધો વિધવંસ વાત રૂદે ધરીરે. ૯ છઠે બ્રહ્માદીક શીવજીની સ્તુતા કરી અહીરે, સાતમે દક્ષનો યજ્ઞ પુરણ છે તહીરે. ૧૦ સરવે મળી શ્રીસ્તુતી કરી તે જાણીએરે, બીજુ અરથ પ્રકરણ અધીયાય પાંચમે વખાણીએરે. ૧૧ આઠમે અધીયાય ઉતાનપાદનો વંશ કહયોરે, ધ્રુવજી અપમાને વચને તપ આરાધીયુંરે. ૧૨ ધ્રુવ

મે પ્રભુ મળ્યા વરદાન લેઈ આવ્યા ઘર ભણીરે, સરવેને ધ્રૂવજી સાથે પ્રિત વ્યાપી ઘણીરે, ૧૩ દશમે ઉતાનપદ પામ્યા મૃત્યુ દુઃખ રૂદે ધરયુંરે, ભ્રાતનું વેર લેવાની મત્યે ધ્રૂવજીએ જુધ કરયુંરે, ૧૪ એકાદશમે અધીયાય પરભુજી આવીઆ રે, કરી ધ્રૂવજીનું સમાધાન ઘેર ભાવીઆરે. ૧૫ ધ્રૂવજીએ રાજ્ય કરયું સંપૂરણ દ્વાદશમે અધીયાય કહ્યુરે, પછે પુત્રને સોંપી રાજ્ય અચળપદ લહ્યુરે. ૧૬ ધ્રૂવજી માનીતા પર પદ પામ્યા તે બારમેરે, ત્રીજુ કામ પરકરણ અધીયાય અગીયારમેરે. ૧૭ એના અધીકારી તે પૃથુરાજ સહી એરે, તેહના ચરિત્રની કથા જેમાં કહીરે. ૧૮ ધ્રૂવનો વંશ અધીયાય તેરમે કહયોરે, ચઉદમે રાજા વેન બ્રહ્મ શ્રાપે મારયોરે. ૧૯ પંચ દશમે પૃથુની જન્મપત્રી બીચારીછેરે. ૨૦ સોળમે પૃથુનું ચરિત્ર થયા એકવીશમેરે, સનકુમારથી આત્મ યોગ્ય બાવીશમેરે ૨૧ એતો આઠ અધીયાયમાં છે તે કહયાં, તેહનો ભેદ તે બ અમે લહચારે. ૨૨ બ્રહ્મ તત્વદરશી ત્રણ અધીયાયમાં થાયછેરે, ક્રશ્ન સાયુજય પાંચ અધીયામાં કહેવાયછેરે ૨૩ અનુંક્રમ પુરવે ઉતર જાણજો રે, હવે ચોવીશમે અધીયાય પૃથુવંશ વખાણજોરે. ૨૪ પ્રચેતાને શ્રી મહાદેવજી મળ્યારે, રૂદ્ર ગીત વરણુવ કહ્યુંરે હેવા હાલ્યારે. ૨૫ પ્રાચીન બહિરસને નારદ મળ્યા પંચવીશમેરે, પુરંજન આખ્યાન કહ્યું, છવીશથી અઠાવીશમેરે. ૨૬ પુરંજન આખ્યાન સાંભળી ઓગણત્રીશ મમે દુઃખ પામ્યારે, કપીલાશ્રમ જઈ પ્રાચીન બહિરસ સુખ પાંમીયારે. પરચેતાને ત્રિશમે પરભુ પરસન થયા કારજ સીધુરે. કરજો દશ હજાર વરસ રાજ્ય એ વરદાન દીધુ રે. ૨૮ એકત્રીશમે નારદજી પરચેતાને ભગવદ વારતા કહીરે, એ કથા સાંભ

જી હસ્તીનાપુર વિદુરે આવ્યા મહીરે. ૨૯ હરીદાસ શોભા વિચારીએરે, સદા એમના ગુણ કીજે જ્ઞાન રૂદેમાં ધારી ધરે. ૩૦ ઇતિશ્રી ભાગવતે ચતુરથ સ્કંધે અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂરણ.

अथ पंचम स्कंध प्रारंभ.

રાગ કાફી.

પંચમ સ્કંધ અધીયાય છવીસ કેહેવાય, સ્થાન લીલાનું વરણન થાય. ૧ ત્રણ પ્રકરણ દસ કાળ સપ્ત કહીએ, પેહેલ ઇશ પ્રકરણ અધીયાય ત્રણ લહીએ. ૨ પ્રીય વરતનો વંશ કહયો પેહેલા અધીયાય માંહે, સપ્ત સમુંદ્ર દ્વીપ કહયાં ત્યાંહ. ૩ બીજામાં અગ્નિ ધ્રુમા નવ પૂત્ર કહયા, તે નવખંડના રાજા થયા. ૪ નાંભી રાજાને પુત્રનું વરદાન દીધું, ત્રીજા અધીયાય માંહે પ્રસિધ્ધ. ૫ એકવીસમા અધીયાયમા બીજુ કાળ પ્રકરણ જાણો, ચોથા અધીયાયમાં રશભ દેવનો જન્મ વખાંણો. ૬ રશભ દેવને નાભીરાજે રાજ દીધુ જ્યારે, પોતે પરમ પદ પામ્યા ત્યારે. ૭ રશભ દેવના પુત્ર સોને બ્રાહ્મણ એકાશી, નવ યોગેસ્વર દશ રાજા સુખ રાશી ૮ પંચમે છઠે રશભ દેવ ચરીત્ર લહીએ, સાતમે ભરથને પૂત્ર કહયો તે કહીએ, ૯ અષ્ટમે ભરથ ચરિત્ર કહયાં પ્રકાશ, મ્રગ સંગત મ્રગ થયા તે પાંમ્યા નાશ. ૧૦ જડ ભરથ ચરિત્ર નવમે મુગા થઇ ચાલ્યા. દશમે રહુગણે વેઠમાં ઝાલ્યા. ૧૧ ભરથને જ્ઞાન અપૂરવ રહુગણે પૂછયું અગીઆર, તેજ કથા કહી છે અધીયાય બાર. ૧૨ તેરમે જડભરત કથા ચરિત્ર કહી, રહુગણ આત્મ વિદ્યા પામ્યા

ચતુર દીસે સહી, ૧૩ પંચ દશમે સુમતીનો વંશ વખા-ણીએ, તેમાં ગયા રાજાનો જન્મ તે જાણીએ. ૧૪ સોળમે ભૂગોળ વરણન થાય, તેમાં જાંબુદ્વિપ નવ વરસ મેરૂ પરમાણ. ૧૫ સતરમે દ્વિપ શેવક કહેવાય તે કથા ઓગણીસમે તે થાય. ૧૬ વિશમે સપ્ત સમુદ્રનું પરમાણ, વિશમે એકવીશમે જ્યોતિશ ચક્રનું પરમાણ તે વખાણ. ૧૭ બાવીશ તેવીશ સુધી એ ચરિત્ર કહીએ, ચતુરવિશમે રાહુનું પરમાણ તે લહીએ. ૧૮ ત્રિજુ સ્થાપન પરકરણ એ અધીયાય ભેદ એહ, એક જીવાત્મા બીજો પરમાતમા તેહ. ૧૯ પંચવિશમે પાતાળ લોક વરણન કહ્યો, નરક વરણવ છવિશમે લહ્યો. ૨૦ હરીદાસ પરભુ ગુણ ગાન કિજે નિતે, શોભા નિરખી ધરી લીજીએ ચિતે. ૨૧ ઇતિશ્રી પંચમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

अथ श्री सप्तम स्कंध प्रारंभ

રાગ ધન્યાશ્રી.

એની ચાલ શ્રીમદ વલભ પરભુને કરૂં પરણામજી, સપ્તમસ્કંધ અધીયાય ઓગણીસમાં પોષણ લીલા વરણન કહી; નામ ધીયાન ને અરચન ત્રણે પરકરણ એમાં છે સહી. ૧ અજામીલનું આખ્યાન અધીયાય પેહેલે, બીજે વીશનુ દુત યમ દુત સંવાદ થયો; મોહા દુષ્ટ આચરણ કરયું તોહે, પરભુ નામ પરતાપે વૈકુંઠ ગયો. ૨ ત્રિજે ધરમ રાજે પોતાના શેવકને, નામ માહાતમ કહ્યું હરી; શ્રવણ કથા કિરતન નામ સ્મરણ કરે. તાંહાં જાઓ રખે ફરી. ૩ પેહેલું નામ પરકરણ કહ્યું, હવે બીજુ ધીયાન પરકરણ

કેહેવાય છે; ચોથા અધીયાયમાં વરણન તેનું, તેતો ચઊદમા અધીયાય લગી થાય છે. ૪ પરચેતાનો વંશ કહ્યો છે, તે પણ ચોથા અધીયાયમાં જાણીએ; દક્ષનો જન્મ થયો તે સરવ, એમાં કહી વખાણીએ. ૫ પરભુજી પરસન થયા ઘણું, દક્ષે એવુ તપ કીધું, પરસન વેદને શ્રીનાથજી, સંતાન થયાનું વરદાન દીધું. ૬ પાંચમે દક્ષના પૂત્ર સરવે મોક્ષ પામ્યા, નારદજીએ ઉપદેશ કીધો; દક્ષને ત્યારે કરોધ ચડાયો, નારદજીને શ્રાપ દીધો. ૭ છઠે દક્ષને કન્યા થઈ તે, કહુ પતી સંતતિ એમાં વખાણીએ; સાતમે ઇંદ્ર ગુરૂ બ્રહસ્પતિ રીસાણા, વિસ્વ રૂપનો ગુરૂ કીધો તે જાણીએ. ૮ આઠે ઇંદ્રને નારાયણ કવચ દીધુ, નવમે વિસ્વ રૂપને માર્યો તે કથા કહીઃ વત્રાસુરનો જન્મ એમાં કહ્યો, દસમે દધિચીના અસ્થિનું વજર કીધુ સહી. ૯ એ વજર લઈ ઇંદ્રે જુધ્ધ કીધુ, વત્રાસુર સાથે ત્યાં; એકાદસમે પરસપર જુધ્ધમાં, પ્રસનતાનાં વચન થયાં ત્યાં. ૧૦ દ્વાદસમે વત્રાસુર મારી ઇંદ્ર જીત્યો, ત્રયોદસમે બ્રહ્મ હત્યા થઈ; ઇંદરે જ્યારે યજ્ઞ કીધો, ત્યારે બ્રહ્મ હત્યા ગઈ. ૧૧ પૂર્વ જન્મ વત્રાસુરના ચિત્રકેત રાજા, તેહ કથા ચઉદમે કહી; પંચદસમે પૂત્ર શોક થયો, ચીત્રકેતને નારદજીએ સમાધાન કર્યુ સહી. ૧૨ સોળમે પુત્ર શોક સાંભળી, વઇરાગ ઉપન્યો સાધન કીધુ પ્રભુ મળ્યા ત્યાં; સતરમે વઇમાન બેસી કેલાસ ગયો પારવતીજીએ શ્રાપ દીધો ત્યાં. ૧૩ ત્રીજુ જે અરચન પ્રકરણ, તે અઢારમેથી થાય છેઃ અદિતિ ને અદિતિના પૂત્રનો, એમાં વંશ કેહેવાય છે. ૧૪ મરૂત ગણના ઉતપતી થઈ, ઓગણીસમે પૂશવત વરત કર્યુ; હરિદાસ પ્રભુ નીરખ્યા શોભા, ગુણ ધ્યાન કરી રૂદે ધરયુ ૧૫ ઇતિશ્રી સપ્તમ સ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુર્ણ.

અથ શ્રી સમતા સ્કંધ પ્રારંભ

(શ્રી લક્ષમણ સુત શ્રી વલ્લભરાયજી) એ ચાલ.

સપ્તમ સ્કંધે અધ્યાય પંદરમે થાય છેરે, એનાં પ્રકરણ ત્રણ કેહેવાય છે રે; ૧ અસદ વાસના કહીએરે, સદ્વાસના પ્રકરણ ત્રીજુ લહીએરે; ૨ પેહેલું અદ્વાસના પાંચ અધ્યા ૫ લગી જાણીરે, પેહેલે જય વીજયના શાપનું કારણ એ વખાણીરે. ૩ બીજા અધીયાય માંહી હીરણાક્ષ વધ કરયુરે, માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન ગાન કરયુરે. ૪ ત્રીજે ભ્રાતનું વેર લેવા નીમીતરે, હીરણા કશપે તપ કીધુ ધરી ચિતરે, ૫ બ્રહ્મ જીએ આવી વરદાન દીધુરે, જેને હરણા કશપે માગી લીધુરે. ૬ ચોથે હીરણાકશપે રાજ કીધુ જયારેરે; દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે. ૭ ભગવત ભકત પ્રહલાદ પુત્ર થયારે, પંચમે અધીયાય ભણવાને ગયારે. ૮ ભણવા ભગવદ નામ તે સારરે, બીજુ કાંઈ ન કરે ઉચારરે. ૯ સદ્વાસના પ્રકરણ બીજુ કહીએરે, તે પણ પાંચ અધીયાયમાં લહીએરે. ૧૦ છઠે પ્રહ્લાદજી ભણતા નિશાળરે શ્રી હરી નામ જપે સરવ બાળરે. ૧૧ સાતમે પ્રહલાદજી ને બાપે પુછયુ ત્યારેરે. તમો એ ભણ્યા છો કયારેરે; ૧૨ માતાજીને ઉપદેશ નારદે કહ્યોરે, મેં તો ગરભમાંથી તે લહ્યોરે; ૧૩ આઠમે પ્રહલાદજીને પીતાએ ક્રોધ કરી વાયોરે, સ્થંભથી પ્રગટ થઈને હીરણાકશપ માર્યોરે. ૧૪ દેવતાએ પ્રભુજીની સ્તુતી કરીરે, નવમે પ્રહલાદજીની સ્તુતી રુદે ધરીરે. ૧૫ દસમે ભકિત વરદાન સ્તોત્ર દીધુરે, રાજ બેસાડી સરવ કાજ કીધુરે. ૧૬ મનામાં ઈછીત પિત્રપુર તા

ઓ જેહરે, બાળી ભસ્મ કર્યુ ત્યાંહા તેહરે. ૧૭ સપ્તાસ ના પ્રકરણ ત્રીજુ ત્યાં થાયરે, એકાદસમે ચાર વરણ કેહેવાયરે. ૧૮ દ્વાદસમે બ્રહ્મચારીના કહ્યા ધર્મરે, વાન પ્રસ્થમાં કહ્યાં સરવ કરમરે. ૧૯ ત્રયોદસમે પતીવૃતાના ધરમ કહીએરે, અજગરને પ્રહ્લાદજીનો સંવાદ થયોરે; ૨૦ ચતુરદસમે ગ્રહસ્થાશ્રમ કેહેવાયરે, પંચદસમે ત્રીગુણ ધરમ કેહેવાયરે. ૨૧ ઉત્તમ મધીયમ કનીષ્ટ સરવ પ્રકારરે, ઉતિ લીલા કહી વીસ્તારરે; ૨૨ હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીહાળીરે, ગુણ ગાઉ તે વળી વળીરે. ૨૩ ઇતિ શ્રી સપ્ત સ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂરણ.

अथ श्री अष्टम स्कंध प्रारंभ

રાગ ધનાશ્રી.

જય જય બાલ ગોવરધન ધારી, સુંદીર રૂડાં નામજી એ દેશી.

અષ્ટમસ્કંધ મનવંતર લીલા અધીયાય છે ચોવીશજી; પ્રકરણ કહ્યાં છે એનાં, તે કહું નામી શિશજી. ૧ તામસ સાત્વિક રાજસ ભકિત, ચાર પ્રકરણનાં નામજી; પેહેલુ તામસ પેહેલે અધીયાયથી, વરણવું સરવ તજી કામજી. ૨ સ્વયંભુ મનુ સ્વારોચિષ મનુ, ઉતમ મનુ તામસ મનુ કહ્યાજી; બીજે અધીયાય ગજેંદ્રને, જળમાં ગ્રાહે ગહ્યાજી. ૩ ત્રિજે શ્રી હરીની સ્તુતિ કીધી, ગ્રહેથી મુકાવીઓ ગજેંદ્રજી; ભકત હેત પ્રભુ પોતે ધાયા, છબીપર વારૂં કોટીક ચંદ્રજી. ૪ ચોથે ગજગ્રાહના પૂરવ જન્મનું કહ્યુ, મોક્ષ થયા તે એમ કહીએજી; પાંચમે રેવત મનુ ચાક્ષસ મનુ થયા તે કથા સરવ લહીએજી. ૫ દેવતા દઇત ગયા ક્ષિર સાગર,

અમ્રત મત નીમીતજી; સરવ માળી પ્રભુની સ્તુતિ કીધી,
નીરમળ કરીને ચીતજી. ૬ છઠે પ્રભુ પ્રસન થઈ દીધો, દે-
વતા મંદ્રચળગીરી લેવા આવ્યાજી; ઉપાડી ન શક્યા તે
જોઈ, પ્રભુજી ગરૂડે ધરી લાવ્યાજી. ૭ સાતમે કુરમ અ-
વતાર ધરીને, સમુદ્ર મથન કીધુંજી; કરતાં મથન હળાહળ
નીસરયું, તે સીવજીને દીધુંજી. ૮ આઠમે રત્ન ચઉદ તે
નીસર્યાં દેવ દાનવ યુધ્ધ કરેયુંજી; દેવતાને અમ્રત પાવાને
કાજે; મોહની રૂપ પ્રભુ ધરેયુંજી. ૯ નવમે અધીવાય અ-
મ્રત દેવતાને પાઈ, રાહુનું છેદીયું શિષજી; દેવતાને અમ્રત
દઈત્યને ટાળી, અંતર ધીપાન થયા જુગદીશજી. ૧૦ દશમે
દઈત્ય પરસ્પર વઢીયા, એકાદશમે દેવસુર સંગ્રામજી; દ્વાદશ
મે મોહની સ્વરૂપ ધરેયું, સીવહીત કોટીક કામજી. ૧૧ ત્ર-
યોદશી રઈવસ્વત મનુના રાજમાં, બીજા મનજી પ્રગટ થયા
જી; પછે ભવિષ્ય મનવંતર આગળ થાશે, તે પણ સરવ
કહુંજી. ૧૨ સવર્ણ મનુદત સાવરણી, મનુ બ્રહ્મા સારવણી
કહીએજી; રૂદ્ર સાવરણી દેવ સાવરણી, ઈંદ્ર સાવરણી તે
લહીએજી. ૧૩ ચતુરદશી મનવાદી મનુના પૂત્ર ઈત્યાદિ. સરવે
ભગવદ અંસ જાણીએજી; હવે નવ લગી પ્રકરણ તે ત્રી-
જું, રાજ્યસ કહી વખાણીએજી. ૧૪ પંચદશમે બળી
રાજે રાજ્ય તે કીધું, અસ્વમેધ યજ્ઞ કીધો જ્યારેજી; સોડ-
સમે વિસતિપ આદિતી કરી પતિની, પૂત્રની કામના જે કાજ
તમારેજી. ૧૫ પૂત્ર થશે વરત કરો કહુ પતિ, થયો વરત
વિધી કહીજી, આદિતીએ કરયું પયોવૃત ત્યારે, સરવે વિધી
રૂદે લહીજી. ૧૬ સપ્તદશી પયોવરત કિધે, પ્રભુ પ્રસન થયા
જાણીજી; ગરભ વિશે આવ્યા પ્રભુ ત્યારે બ્રહ્માદિક સ્તુતિ
કરી વખાણીજી. ૧૭ અષ્ટાદશી વામનજી પ્રગટ્યા, પધાર્યા

બળી વામનની પાસજી; યજ્ઞશાળામાં સનમાન કરીને, અવિલોક્યા અવિનાશજી. ૧૮ ઓગણીસમે ત્રણ પદ પૃથ્વિ સંકલ્પ કીધી એહજી; બે પદમાં સ્વર્ગ અત્યુ સરવે લીધુ, વિશમે એક પદની માગે જાગ્ય તેહજી. ૧૯ ત્રીજા પદનું રહ્યું ન ઠેકાણું, પરસ્પર વિવાદ વચન થયાંજી, એકવીશમે બ્રહ્માજી સ્વર્ગમાં, શ્રીજીના ચરણ ધોયાંજી. ૨૦ અંગુષ્ટ દેખી અભિષેક કીધા, ગંગા પ્રવાહ થઇ પૃથ્વિપર વહ્યાંજી, બળી રાજાને વરૂણ પાસથી બાંધ્યો, તે પ્રશ્ન એમાં કહ્યાંજી. ૨૧ બાવીસમે બળી આત્મ નિવેદન, સત્ય વચન માટે કીધુંજી, શિશ ધર્યું કરૂં પ્રભુ પ્રસન થયા, રાજ્ય સુતળનું દીધુંજી ૨૨ ત્રેવિશમે બળીને જીતી દીધું દેવતાને, રાજ્ય ગયું હતું જે એહનુંજી. સરવ મળી સ્તુત કરી પ્રભુની, પ્રફુલીત મન થયું તેહનુંજી. ૨૩ ચોથું પ્રકરણ જે કહીએ ચોવીશમે અધ્યાય. વૈવસ્વતમનું રાજ્યમાં, મચ્છા અવતાર થયો તે કેહેવાયજી. ૨૪ હરીદાસ પ્રભુના ગુણ ગાતાં, તનની ત્રમ તે જાયજી, નિત્ય પ્રત્યે એની શોભા નીરખી હઇડું ટાઢાડું થાયજી. ૨૫.

अथ श्री नवम स्कंध प्रारंभ

રાગ એની ચાલ.

નવમસ્કંધ વરણવ કરૂં, અધ્યાય ચોવીસ જાણી, પ્રભુ કૃપાથી ઇસાનું કથા, પ્રકરણ બે વખાણી. ૧ સુર્ય વંશ મર્યાદા પ્રકરણ, તે તો પેહેલું કહાગે, ચંદ્રવંશ પૂષ્ટિ પ્રકરણ છે, તે સાંભળી સુખ લહિયે, ૨ પેહેલ અધ્યાયથી પેહેલું સુર્ય વંશ તે કહિયે વખાણો, વૈવસ્વતમનુને પૂત્ર દશ

થયા, ઇક્ષ્વાકુ આદિ જાણો. ૩ એક કન્યા થઈ તે એમ હવે, કહું બીજો અધીયાય, ચાર સુતને સંતાન થયાં નહીં, તે પણ કેહેવાય, આ પછી ત્રણ પૂત્રને વંશ થયો તે એમાં કહિયે, નૃગના ભગનારી સંતત તે દ્રષ્ટના લહિયે. ૫ ત્રીજે સ્યાતિનો વંશ કહી રેવતી કન્યા જેમાં, ચોથે નૃપ નો વંશ કહોરે. રાજા અમરિશ તેમાં. ૬ ભ તને દુરવાશા એ દુઃખ દીધુ, પોતે દુખ પામ્યા ત્યારે. પાંચમે દુરવાશા સઘળે ફરી આવ્યા, અમરિશ પાસે જ્યારે. ૭ સુદરસન ને સમાધાન કરીને, વારચું ત્યારે સુખ થયું; ૭૩ અમરિશ નો વંશ થયો, તે સ્વાવે કહ્યુ. પછે ઇક્ષ્વાકુનો વંશ કહ્યો. તેહેના વંશમાં માનધાતા, તેહના વંશમાં મુજકુંદ થયા; તે કહું વિક્ષાતા. ૯ સાતમે માનધાતાના પુત્ર પૂરૂકુછ નો વંશ જાણો, તેમાં હરીચંદ રાજા થયા. આઠમે એનો વંશ વખાણો. ૧૦ જેમાં સગર રાજા થયા, નવમે એનો વંશ એહ; તેહના વંશમાં ભાગીરથી રાજા, ગંગાજી લાવીઆ જેહ. ૧૧ ભાગીરથો વંશ કહો, ખડવાંગ થયો: દશમે રઘુનો વંશ કહો, રામા અવતાર કહો. ૧૨ એકાદશમે રામજીનું રાજ્ય વરણવ. દ્વાદશમે કુશનો વંશ કહો પૂર્ણ પ્રકરણ અધીઆય, બારમે તેરમેમાં જહો. ૧૩ ઇક્ષ્વાકુના નેમા તેહના વંશમાં રાજા જનક થયા જાણો, ચોદમે ચંદ્રમાથી બુધ થય; તેહના પૂત્ર પૂરૂરવા વખાણો. ૧૪ પંચદશમે પુરૂરવાના વંશમાં, શ્રી ફરસુરામજી થયા; સોળમે ફરસુરામ ચરીત્રને, વિસ્વામિત્ર જન્મ લહ્યા. ૧૫ સપ્તદશમે પુરૂરવાના પૂત્ર મોહોટા નહુશનો વંશ એમાં રાજા યયાતીનો વંશ કહો, અધ્યાય અઢાર તેમાં. ૧૬ ઓગણીશમે યયાતિ પરમગતી પામ્યા, વીશમે પૂરનો વંશ

કહો; તેમાં એકવીશમે કુસુકતને પૂત્ર ભરથ; તેહનો વંશ કહ્યો. ૧૭ રંતીદેવ જેહમાં થયા; ગરગાચાર્ય વંશ કહો રાજા પંચાળના, કૃપાચાર્ય કહી કહ્યા. ૧૮ બાવીશમે પ્રતાપ કહ્યા પછે સંતનું વંશ વખાણો. ૧૯ પાંડવ કોરવનો વંશ કહિ, પછે જરાસંધ વંશ કહ્યેએ; તેવીશમે બાકી યયાતિના ચાર પૂત્રનો વંશ કહિયે. ૨૦ તેહમાં યદુનો વંશ થયો. મથાવી રૂષિ જેહમાં; ચોવીશમે જાદવનો વંશ, ને અકૃરનો વંશ તેહમાં, ૨૧ ઉગ્રસેનને દેવકનો કહ્યો વંશ, એ માંહે વરણવ કહ્યો છે; જન્મ તે કંશ. ૨૨ સુરસેનનો વંશ કહો, તે જેહના સુત વાસુદેવ; તેહના સુત પ્રગટયા શ્રી તારન ચંદ્રજી, નિત્ય કીજીએ સેવ. ૨૩ હરીદાસ પ્રભુ ગુણ ગાઇને, ચિતમાં ધરીલીજે; નિત્ય પ્રતિ શોભા નિરખીને નરણે રસ પિજે, ૨૪

अथ दसम स्कंध प्रारंभ,

શ્રી લક્ષમણ સુતને હું નમુ, કરૂ તે પરમાણ; વાણી તે મુજને આપજો, ગુણ ગાવું તે વિસ્તાર,

શ્રી લક્ષમણ સુત ગુણ ગાઇએ, શ્રી વલભ પરમ ઉદાર; શ્રી વીઠલવરને સમરીએ, દ્વિજકુળ ધરીઆ અવતાર. ૧ એહુના પદ વંદન કરી, માગુ તે વાણી સાર; દસમસ્કંધ રૂદે ધરી, અનુક્રમ કરૂ ઉચાર. ૨ અધ્યાય સત્યાસી એહના, તરણ મનવંતર કેહેવાય; સરવે મળી કેહેવાય છે, નેવું તે અધીયાય, ૩ નિરોધ લીલા નિરૂપણ, છે પ્રકરણ પાંચ તે જાણી, જન્મ તામસ રાજસ સાતવીક. ગુણ પ્રકરણ વખાણ. ૪ જન્મ પ્રકરણ પેહેલું પેહેલા

અધીયાયથી. ચાર અધીયાય લગી તેહ; રાજાએ કારન પુ-
છ્યું તહારે, શ્રી સુકદેવજી ઉત્તર દીધો તેહ. ૫ શ્રી વસુ-
દેવજીને દેવકીજી, પરણ્યાં કંસરાય કરી પ્રિતી; બીજે અ-
ધીયાય કંસે દેવકીજીના, પુત્ર મારેચા તે કહી રીતી. ૬
સંકરષણ ગર્ભમાંહે પધારેચા તે કહું, પછે પ્રભુ પધારેચા
ગર્ભ માંહી; તાંહાં સરવ દેવતા મળીને, સ્તુતિ કીધી છે
તાંહી. ૭ તરીજે શ્રીહરીજી પ્રગટ થયા, મથુરાંમાં કાળાગ્રહ
શ્રી વસુદેવજીને શ્રી દેવકીજી, સ્તુતિ કરે છે તેહ. ૮ પૂ-
ત્ર લેઈ શ્રી ગોકુળ પધરાવ્યા, શ્રીયશોદાજીને અંક; કન્યા
લેઈ તે આવીઆ, મનમાં તે થાય શંક. ૯ ચોથે માયા
ઉઠી ગઈ, આકાશ કંસને થયો પશ્ચાતાપ; પછે એનનું
સમાધાન કીધું જોઇને સંતાપ. ૧૦ દઈત્યને તેડી એમ
કહ્યુ, મારો ને દુઃખ દો એહ; તામસ પ્રકરણ છે, અઠા
વીસમાં થાય તેહ. ૧૧ એના ભેદ ચાર પ્રકાર, પ્રમાણ પ્ર
મેય કેહેવાય; સાધન ફળ એ ચાર છે, પ્રમાણ પેહેલું થા
ય. ૧૨ પંચમે શ્રીજીનો ઓછવ વરજ, કુંતુ અગન
માય; પછે કંસને કર દેઈને, ગ્રહાવીઆ આનંદ રાય.
૧૩ છઠે પુતના મોક્ષ, સાંતમે સંકટ ભંજન જાણી; ત્ર-
ણુવત મરદન વિશ્વરુપ કીધું, લીલા એહ વખાણી. ૧૪
આઠમે ગર્ગાચાર્યે નામ કર્મ ચૌર્ય લીલાને નતી ભક્ષ;
વિશ્વરૂપ દરસન દરસન દેખાડ્યું, જનુનાને તે પ્રતક્ષ. ૧૫
નવમે ઉલુખલ બંધન, દામોદર મળીય છે અરજુન; ભં
જન નલકુબેર મણીગ્રીવ ઉધાર; એકાદસમે નંદગામની લીલા
વછાસુર બકાસુર વધનો પ્રકાર. ૧૬ પક્ષાંતરે કલમસ ભે-
દના ત્રણ અધ્યાય, વિરૂધ વાક્ય જેહ; દ્વાદસે અગાસુર
વધ, ત્રયોદસે ગોવાળ મંડળી તેહ. ૧૭ ભોજન શિક્ષા

બેશી ભોજન કીધાં, બ્રહ્માજીએ હેરયાં વછ બાળ; અષ્ટ-
દમે પ્રભુ લીલા જોઈ. બ્રહ્માએ સ્તુતી કીધી તતકાળ.
૧૮ બીજુ પ્રમેય પ્રકરણ છે, તેના સાત અધ્યાય; દ્વાદસે
વન ક્રિડા કરી, પ્રભુજીએ ચરાવી ગાય. ૧૯ ત્યાં ધેનુક-
નો વધ કરી, વિશ જળથી રાખી સરવ; ત્રયોદસે કાળી-
દ્રી મથન કીધું, વિષ દુર કીધું નિવારયો ગરવ, ૨૦ ચઉ-
દમે કાળી રાક્ષ', ત્યાંહાં તેનો તે કહ્યો પ્રકાર; દાવાનળનું
પાન કીધું, સરવની કરી સાર. ૨૧ પંચદસમે બાળ લી-
લા પ્રભુ કરી ચરાવી ગાય; ગ્રિષ્મ રતુ વર્ણવ કરીને પ્રલ
ંબ વધ કેહેવાય. ૨૨ સોળમે દાવાગ્નિનું પાન કીધું, વન
થી પધારયા ગેહ; સતરમે વરષારૂતુ વરણવ શરદ રૂતુ વ
રણવ તેહ; ૨૩ અષ્ટદસે વેણુ ગાત, પછી ત્રીજુ સાધન
પ્રકરણ કેહેવાય, ચિત ધરીને સાંભળો એના તે સાત અ
ધ્યાય. ૨૪ ઓગણીસમે હેમંત રૂતુ, કાત્યાયની વરત વ-
ખાણી; વરજ ભક્તને વરદાન દીધું, એમાં તે એ જાણી.
૨૫ વીસમે રૂષિ પત્નિનું અંન આરોગ્યા; એકવીસમે ઇંદ્ર
નો ત્રોજ યાગ; ભોગ ધરાવ્યો ગીરીરાજને, પ્રભુજીએ ક-
રી અનુરાગ. ૨૬ અન્ય આશ્રય દુર કરાવી, પોતાના આશ્રય
કરાવ્યો નાથ; બાવીસમે ઇંદ્રકોપ વૃષ્ટિથી, રાખ્યો સરવ
સાથ. ૨૭ ત્રેવીસમે એવું પરાક્રમ જોઈ, સરવને આશ્ચર્ય
જ્ઞાન એવું થાય; ચોવીસમે ઇંદ્રસ્તુતી અભિષેક કરી, ગોવીં
દ નામ ધરયું કેહેવાય. ૨૮ પચીસમે નંદજીને વરૂણ પા
સથી, મુંકાવ્યા વરજ ઈશ; વરજ ભકતને બ્રહ્મ રૂપમાં
નિજ ધામ દેખાડ્યું શ્રી જગદીશ. ૨૯ ફળ પ્રકરણ કહ્યું
ચોથુ, સાત અધ્યાય માંહે એહ; છવીસમે વેણું નાદ કરી
વરજ ભકતને તેડયા તેહ. ૩૦ રાસ ક્રિડા આરંભ કરી,

અંતરધ્યાન થયા તે વખાણી: સતાસમી વરજભક્ત લીલા સમરણ કરી, મૃગને સુધિ પુછતાં ફર્યાં જાણી. ૩૧ અઠાવીસમે વરજ ભકત મળી, સરવે કરેયુ ગોપીકા ગીત ગ્યાન; ઓગણત્રીસમે દીન થઈ રૂદન કીધુ, તતકાળ પધાર્યા ભગવાન. ૩૨ ત્રીસમે રાસ રમણ કરી, સુખ દીધુ વરજ ભકતને નાથ; એકત્રીસમે સરપ ડંશથી નંદરાયજી મુકાવ્યા, તે દીઠુ સર્વ સાથ. ૩૩ બળદેવજીનો રાસ વરણવ્યો, તેમાં શંખ ચુડનો વધ કેહેવાય, બતરીસમે દીવસ વીયોગ તાપસી દુર કરવા, વરજ ભકત મળી ગીત ગાય. ૩૪ ગુણ ગ્યાન નીશ દીન કરયુ, પ્રભુનું એ સદા મન હાસ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખા, માગે ચરણ રજમાં વાસ.

અથ બીજુ પદ.

એની ચાલ રૂક્ષ્મણી હરણની.

બીજુ પ્રકરણ તે રાજસ જાણો, અધ્યાય અઠાવીસ માં હે વખાણિ; ૧ તેના પાછ ભેદ છે ચાર, પ્રમાણ પ્રમેય સાધન ફળ સાર. ૨ તેમાં પેહેલુ પરમાણ પ્રકરણ થાય, તેના જાણો એ સાત અધ્યાય. ૩ તેત્રીસમે વૃષભાસુર વધ કહીએ, નારદ કંશને ઉપદેશ કર્યો તે લહીએ; ૪ ચોત્રીસમે કેશી દઈત વધ જાણી, નારદ નંદ ગ્રહે ભવિષ વારતા વીખાણી. ૫ પછે વ્યામાસુર વધ થયો જેહ, પાંતરીસમે અક્રૂર વરજ કંશે મેલ્યા તેહ. ૬ પછે કુશળ પ્રશ્ન પુછયા ત્યારે, છત્રીસમે અક્રૂર સાથ મથુરાં પધારે ૭ સ્નાન સમે મારગમાં દરશન દીધુ. અક્રૂર સાડત્રીસમે સ્તુતી કરી સુખ લીધુ. ૮ આડત્રીસમે મથુરાં પરવેશ. રજક માર્યો સુંદીર ધરી વેશ; ૯ વાયકન પરભુ દીધી મુક્તિ,

દીધી માળા સુદામાને ભક્તિ. ૧૦ ઓગણચાળીસમે કુબજા કીધી સ્વરૂપ, ધનુષ્યનો ભંગ સાંભળ્યો કંસ ભુપ. ૧૧ કંસને દુસુપ્ન થાય છે ભારી, રંગ મંડપમાં પધાર્યા ગીરધારી. ૧૨ સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ થાય, ચાળીસમે કુવળ્યા પીડ વધ કેહેવાય ૧૩ રંગ મંડપમાં પધારેથા પરભુ ઈહાં, જેને જેવો ભાવ તેને તેવાં દરશન દીધાં તીહાં. ૧૪ પરસ્પર મળી માહાત્મ વખાણે, એકતાળી સમે મલ્લયુદ્ધ થયું તે ટાણે. ૧૫ કંસ મામાને મારી દેડ્યા, માતા પીતાનાં બંધન છોડચાં; ૧૬ માતા પીતાનું સમાધાન બેતાળીસમે કીધું, ૧૭ નંદાદીકને વરજ મોકલ્યા નાથે; વસુદેવજીને ગઉદાન દેવરાવ્યાં હાથે. ૧૮ જન્મ સમે સંકલ્પ કીધો જેહ, પરભુજીએ ગાય દેવરાવી તેહ. ૧૯ અવંતીકા ગયા વિદ્યા ભણવા કાજે, ગુરૂ પૂત્ર લાવી દીધો માહારાજે. ૨૦ તેતાળીસમે ઓધવ વરજ આવ્યા, કુશળ વારતા કરી નદજી મન ભાવ્યા. ૨૧ પ્રાતઃ વરજજનને ઓધવજી મળ્યા સહી, ચુંમાળીસમે જ્ઞાન વારતા ઉપદેશ કહી. ૨૨ વચન આશકિતનાં કહ્યાં વરજ જન, શુદ્ધ સત્વ ઉપન્યું મન. ૨૩ દ્રષ્ટાંત ભ્રમરનું દેખને કહ્યું, તે સર્વે ભ્રમર ગીતમાં લહ્યું. ૨૪ પીસ્તાળીસમે કુબજા ઘેર પધાર્યા હરી, તીહાંથી ફરી મનોરથ પૂરણ કરી. ૨૫ અક્રૂર પાંડવની શોધ લેવા ગયા તેહ, છેતાળીસમે હસ્તીનાપૂર આવ્યા અક્રૂર એહ. ૨૬ તીહાં સરવેની શોધ લીધી, કુંતાજીએ દુઃખની વારતા કીધી ૨૭ આવીને પરભુજીને કહ્યું, પુરવાર્ધ સંપૂર્ણ થયું. ૨૮ હરીદાસ પરભુ શોભા ગુણ ગાઉ શોભા નીરખી કુની અંગ ન સમાયું. ૨૯સ.પુરુ.

॥ અથ ત્રિજુ પદ ॥

એની ચાલ રતી વહુને સુંપુંછે રાણી રૂક્ષમણી.

ઉત્રાર્દ્ધ સાધારણ પ્રકરણ અધીયાય સાતનું, તે તો ઉત્રાર્ધમાં થાયછે; સુડતાળીશમે અધીયાય જરાસંઘ યુદ્ધ થયું, સત્તરમીંવાર તે કહેવાય છે. ૧ અઢારમી વાર જુધને કાજે આવ્યો ઈહાં, દ્વારકાં સમુદ્રમાં પ્રભુ વાશી સરવને મોકલ્યા તીહાં. ૨ પછે પોતે પધારયા ત્યાંહાં થકી મુચકુંદને વર દીધો એણે સ્તુતી કરી. ૩ ઓગણપંચાશે મુચકુંદ બદ્રિકાશ્રમ ગયો, બળદેવ રેવતીજી પરણ્યાં જાણીએ; રૂક્ષમણીજીનો સંદેશો શ્રી કૃષ્ણને પાતો, પંચાશે રૂક્ષમણી હરણ વખાણીએ. ૪ એકાવનમે યુદ્ધમાં શ્રીકૃષ્ણજીની સાથે રાજા સહુ વઢે, રૂક્ષમઈઆનાં મુછ મસ્તક મુંડી કૃષ્ણજીએ બાંધીયો નિવારી ગરવછે. ૫ ત્યાંથી પ્રભુજી દ્વારકાં પધારયા વિધિ પુરવક વિવાહ કરીયા, બાવનમે પ્રદ્યુમનજી પૂત્ર પ્રગટીયા, સંવર દઈત તે હરીઆ. ૬ યુદ્ધ કરી સંવર દઈતને મારી, રાણી રતીજી લેઈ ઘેર આવીઆ, ત્યાં સરવ જન જોવા મળીઆ, રૂક્ષમણીજી મન ભાવીઆ. ૭ ત્રેપનમે મણી પ્રસંગમાં જાંબુવંતી સતભામા બે વરીઆ, કૃષ્ણ પ્રકરણ અધીયય સાતમાં, ચોપનથી વરણવ કરીઆ. ૮ પ્રભુજી પાંડવની શુદ્ધ લેવા પધારીઆ, ત્યાં સાંભળયું જે સતરાજીત મારીઓ સહી, સતધનવાને મારી મણિ લીધી તે, સતભામાને પૂત્રે લહી. ૯ સતભામાના આગ્રહથી, શ્રીકૃષ્ણજી ફરી પધારીઆ, સતધનવાને મારયો મણી મળી નહી અપવાદ થયો અક્રૂરને તેડાવીયા, અપવાદ ગયો મણી આવી તહી. ૧૦ પંચાવનમે શ્રીકૃષ્ણ ઈંદ્રપ્રસ્થ

પધારેચા, ને કાલીંદ્રીજી પરણ્યા કહ્યું, ખાંડવ વનનો દાહ કીધો, મિત્ર વંદા પરણ્યા તે લહ્યું. ૧૧ સત્યા ભદ્રા ને લક્ષમણાં, તે છપનમે ભોમ મારચો છે હરી, સોળ સહસ્ર કન્યા રોકી હતી, તે તો પ્રભુજીને વરી. ૧૨ સતાવનમે હાગ્ય પૂરુવચન તેતો રૂક્ષમણીજીને કહ્યાં, પ્રતિ ઉત્તર કરી દીધો, તેતો સરવ એમાં લહ્યાં. ૧૩ અઠાવનમે સરવે સ્ત્રી ને. પુત્ર દશ થયાછે તે જાણીએ, પટરાણી આઠ જે મુખ્ય તેના, પૂત્રનાં નામ વખાણીએ. ૧૪ પ્રદ્યુમન પૂત્ર તે રૂક્ષમણીના, તેહના સુત અનિરૂધ છે, મામાની કન્યા પરણી લાવ્યા. તેતો કીધું યુદ્ધ છે. ૧૫ ઓગણસાઠમે શ્રી અનિરૂધજીને ચિત્રલેખાએ હરચા, શોણીતપુરમાં બાણાસુર તનયા, સુપનાંતરમાં વરચા. ૧૬ ત્યાં હરેગુ કારણે પધારચા, બાંધીયા નાગપાસછે, સાઠમે બાણાસુર સંગ્રામ થયો, પછે અનીરૂધજી પરણી પધારચા, પૂરી આશ છે. ૧૭ અનીરૂધજી પરણી પધારચા. ગુણ ગાન કરી ચિત ધારીએ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીએ, તન મન ધન સરવ વારીયે. ૧૭ ઇતિશ્રી દશમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન ત્રીજુ પદ સંપુરણ.

॥ અથ ચોથું પદ. ॥

એની ચાલ ધન્ય ધન્ય શ્રીજુમનાંજીનું નીરજી.

ચોથુ પ્રકરણ સાત્વિક ત્રેવિશ અધ્યાયજી, સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ પેહેલું થાયજી. ૧ એકસટે કુપમેથિ કરકલાશને ઉધાર કીધોજી, તેહેના પૂરવ જન્મ વૃતાંત પ્રસિધ્ધજી. ૨ અલ્પ અંશ કઠણ ઘણું તે કહીએજી, બાસટે બળદેવજી વરજ પધારચા તે લહીએજી. ૩ સરેવને મળિ રાજ

રમાણ સુખ લીધુંજી, શ્રીજમુનાજીનું આકરશણ કીધુંજી. ૪ તેસટે પૂંડરીક કાશીનો રાજા જેહજી, તેહનો પૂત્ર સુદક્ષણ વધ કરયો તેહજી. ૫ કાશી ભસ્મ કરીછે જ્યારેજી, ચોસટે બળદેવજી દ્વિવિદ મારયો ત્યારેજી. ૬ પાંસટે દુરયોધનની કન્યા લક્ષમણા જાણેજી, જાંબુવંતીના પૂત્ર શ્યામ પરણ્યા તે વખાણોજી. ૭ બળદેવજી વિવાહ થયો તે કહીયેજી, ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકુ કીધું તે લહીયેજી. ૮ છાસટે નારદજી આવ્યા શ્રીકૃસ્ન ગ્રહેજી, ગ્રહસ્થાધરમ જોતાં થાક્યા એહજી. ૯ સોળસહસ્ર ઘેર ફરે નવ જાયજી, અહ પતે નોતમ લીલા થાયજી. ૧૦ સડસટે પ્રભુજીની આહુક વિધિજી, જેમ કરતા તેમ કરેયું પ્રસિધજી. ૧૧ નારદજીએ આવીને કહ્યું જેહજી, પાંડવને રાજ મનોરથ થયો તેહજી. ૧૨ સાધન પ્રકરણ અધીવાય સાતજી, અડસટે પ્રભુજીએ ઉધવજી કરી વાતજી. ૧૩ દુતને નારદજીએ કહ્યું તે ચિત ધરીજી, પાંડવ પાસે ઇંદ્રપસ્થ પધારયા શ્રીહરીજી. ૧૪ અગણોતેરમે રાજસુયજ્ઞ નિમિત દિશાઓ જીતીજી, જરાસંધ મારી પુત્ર રાજ્ય બેસાડ્યોજી. ૧૫ બંધનથી રાજા સરવ કરી પ્રિત મુકાવ્યાજી, શિતેરમે વસ્ત્ર ભુષણ ભોજન કરાવ્યાંજી. ૧૬ અભેદાન ઇંદ્રપસ્થ પધારયા શ્રીનાથજી, એકોતેરમે યજ્ઞમાં શિશુપાળ વધ કરી રાખ્યા ચરણ સાથજી. ૧૭ બોહોતેરમે શાલ્વ પ્રદ્યુમનજી, માહા યુદ્ધ દારૂણ થયું તજી. ૧૮ ચુંવોતેરમે સાલ્વ મારયો, કરી ગદા પ્રહારજી; હવે સાત અધીયાયમાં કુળ પ્રકરણ અકારજી. ૧૯ પંચોતેરમે વિદુરથ દંતવક્ર તે મારયોજી, પછે પ્રભૂ માહાભારથ યુદ્ધમાં પધારયાજી. ૨૦ છોતેરમે બળદેવજી તિરથ યાત્રા કરી આવ્યા તે કહ્યુંજી, યુધ સ પુરણ ત્યારે તથયું

જી. ૨૧ સીતોતેર સુદામા જીની આસાથી દ્વારીકાં આવી લાહો લીધો જી. ૨૨ ઇઠોતેરમે પ્રભૂ પ્રસન થઇ, સુદામાને વઇભવ દીધો જી. ૨૩ અગન્યાએંસીમે સુર્ય ગ્રહણ જાણી કુરૂક્ષેત્ર પધારયા તેહ જી, વરજના સરવ મળી કુશળ પુછે સમાધાન કીધા એહ જી ૨૪ એંશીમે પાંડવને મળી કુશળ વાતા કીધી જી, પટરાણી સરવને દ્રોપદિયે પાણીગ્રહણ વારતા પૂછી લીધી જી ૨૫ એકાશીએ રૂષી મુની પૂજા કરી પ્રભૂ મન ભાવ્યા જી, વસુદેવજીએ નારદ પાસે, જ્ઞાન ઉપદેસ કરાવ્યા જી. ૨૬ યજ્ઞ કરાવ્યો વિદાય સરવને કરી જી, પછે પોતે દ્વારીકાં પધારયા શ્રીહરી જી. ૨૭ ગુણ પ્રકરણ અઠ્યાવાય છમાં થાય એહ જી, બાશીમે દેવકીજીના પૂત્ર લાવ્યા તેહ જી. ૨૮ કંસે છ પૂત્ર મારયા તે જાણી જી, પાતાળ જઇ બળીરાજા પ સેથી આણ્યા જી. ૨૯ સ્તન પાન કરી પૂત્ર સ્વર્ગ પધારયા જી, દેવકીજી માતાના મોહ નિવાર્યા જી. ૩૦ ત્રાશીમે સુભદરા હરણ તે અરજુને કીધું જી, પ્રભુજી સુત દેવ જનક ગ્રહે, પધારી સુખ દીધું જી. ૩૧ ચોરાશીએ સરવ રૂપી મળી પરીક્ષા કરી જી, બ્રહ્મા વીસ્નું શિવ તેમાં મોટા શ્રીહરી જી. ૩૨ નિશ્ચે કરી ઠરાવ્યું એ નહી જી. વેદ સ્તુતી કરી તે કહી જી. ૩૩ પંચાસીએ ભજન કેહેનું શ્રેષ્ટ તે કહ્યું એ જી, વરકાસુરનું આખ્યાન કહ્યું તે સહી એ જી. ૩૪ લોકા લોક જઇ વીપ્રનો મારયો પૂત્ર લાવ્યા તેહ જી, છાશીમે અધ્યાય લગી ચરીત્ર કહયાં જેહ જી. ૩૫ સત્યાશીએ રાજ નીતી ગ્રહસ્થાશ્રમ પરકાર જી, ગણના ન થાય યાદવ કુળ બહુ વીસ્તાર જી. ૩૬ શ્રી વલભજીના ચરણ કમળના આશ જી, શોભા નીરખી ગુણ ગાએ હરીદાસજી ૩૭.

अथ एकादस स्कंध प्रारंभ.

એની ચાલ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, કે લીલા છે ઘણી.

સ્કંધ એકાદસમાંરે લીલા મુક્તિ કહી, પ્રકરણ બે એનાં રે, જીવ મુક્તિ બ્રહ્મ મુક્તિ સહી. ૧ જીવ મુક્તિ પ્રકરણ પેહેલુંરે, તેના ભેદ બે જાણીએ; અધ્યાય ઓગણત્રીસ લગીરે, એહ વખાણીએ. ૨ એતો સરવે સંપુર્ણરે, એકત્રીસ અધ્યાય છે; બ્રહ્મ ભાવના અધ્યાયરે પંચ કેહેવાય છે ૩ પેહેલા અધ્યાય માંહેરે, યાદવકુળને બ્રહ્મ શ્રાપ થયો; બીજે વસુદેવજીનેરે નારદે જ્ઞાન ઉપદેશ કહ્યો. ૪ નવ યોગેસ્વરનો સંવાદ જનક શ્રકુ થયા, તે કહીને ત્રણ બહુરે વચને કહ્યા. ૫ ત્રીજે અંતરીક્ષ પ્રબુ રે કહું, તે એમાં લહુ. ૬ ચોથે યોગેસ્વરરે, ત્રિગુણ અવતાર કહ્યાં, ચોવીસં અવતાર રે એમાં વરણવી લહ્યાં. ૭ પાંચમે ચમસકરે, ભાભાજનનો સંવાદ થયો જાણીએ, સાયુજ્ય મુક્તિ અધ્યાય એમાંરે તે કહી વખાણીએ. ૮ છઠે દેવતા સરવે સ્તુતી કીધીરે, યાદવને આજ્ઞા દીધી શ્રી હરી; પ્રભાસ જઈ યજ્ઞાદીક કરયો રે, એ વાત સરવે ચિત ધરી. ૯ ઉધવ આવી પ્રશ્ન કીધા રે, સાતમે અવધુતનો ઈતિહાસ કહ્યો; ચોવીસ ગુરૂના ગુણ લીઆરે, રાજ્ય દુનો સંવાદ થયો. ૧૦ આઠમે ચોવીસ ગુરૂનું કારણરે, દસમે ઉધવજીને જ્ઞાન ઉપદેસ તે સહી; એકાદસમે ભકત સેવા કરેરે. તેને માયા બાધે નહી. ૧૧ દ્વાદસમે સાધુ સંગતરે, એમાં એવું ભાખે; ત્રયોદસમે તત્વ જ્ઞાન કેરીરે, સરવ વિશે સામાન્ય દ્રષ્ટી રાખે. ૧૨ ચતુર્દશે ભક્તિનો યોગ ઉત્કૃષ્ટ કરેરે, પછે ધ્યાન સ્વરૂપ કહું; પંચ

દસે અષ્ટાદસ સુધીરે પ્રાપ્તો થાય તે લહુ. ૧૩ વિભુતીનું સ્વરૂપરે, સોળસમે અધ્યાય જાણો: સપ્તદસે અષ્ટાદસરે, વ રણાશ્રમ ધરમ વખાણો. ૧૪ ભક્તિ યોગ એ નિયમેરે, અધીયાય ઓગણીસમે; જ્ઞાનયોગ કરમ યોગને ભક્તિયો ગરે, વીધી લક્ષણ વીસમે. ૧૫ વીધી નિષેધ કરતવ્યરે, એ કવીસ કેહેવાય છેરે; તત્ત્વ નિશ્ચયાત્મકાદિક કરેરે, બાવીસમે થાય છે. ૧૬ ભીક્ષુ ગીતાનું વરણવરે, અધીયાય તેવીસમે સાંખ્ય યોગાદિ લક્ષણાદીરે, વરણવ ચોવીસમે. ૧૭ પંચવી સમે યોગ લક્ષણાદિરે, છવીસ ઇલોપાખ્યાન સહી; પુરૂષા રાધન વીધીરે, સતાવીસમે અધીયાય કહીરે. ૧૮ યોગાચાર વરણવરે, અઠાવીસમે કેહેવાય છે; ઓગણત્રીસમે યોગ ક મારગે મારગ કહીરે, ઉધવજીનો બીવાદ થાય છે. ૧૯ બ્રહ્મ મુંકિત પ્રકરણરે, અધીયાય બેતુરે; તેના છે ભેદ બે, ત્રીસમે મમતા ત્યાગરે. દ્વારિકાંથી આવ્યા પ્રભાસ લીલા કરી. ૨૦ એકત્રીસમે અહંતા ત્યાગરે, તેતો બ્રહ્માદીક સ્તુતી કરી; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીરે, નિજ ધામ પધારયા શ્રી હરી. ૨૧

अथ द्वादस स्कंध प्रारंभ

એની ચાલ સાહેલીરે શ્રીજીને નિરખીએ.

દ્વાદસ સ્કંધ અધીયાય એના તેર છે, અધીયાય એ બીજારે પ્રકરણ પાંચ જાણી: સદા ગુણ ગાઇએ, એક લોકાશ્રય જાણો વેદાશ્રયરે. ત્રીજુ પ્રકરણ વખાણી સદા ગુણ ગાઇએ. ૧ ચોથુ શબ્દાશ્રય પાંચમુ અરથાશ્રય એ પાંચમાં પેહેલુ લોકાશ્રય એહ, સદા ગુણ ગાઇએ પેહેલા ૨૦

અધીયાયમાંરે રાજા તે કહ્યા, બીજા અધીયાયમાં આગળ થાશે તેહ. સદા ગુણ૦ ૩ બીજુ પ્રકરણ વેદાશ્રય અધીયાય ત્રીજેથી તેમાં તે યુગ યુગના સરવ ધરમ કેહેવાય. સદાગુણ૦ ૪ ચોથે યુગ યુગનાં પ્રમાણ કહ્યાં, પ્રલયકાળ નેરે એમાં વરણવ થાય. સદાગુણ૦ ૫ ત્રીજુ પ્રકરણ ભગવદાશ્રય ત્રણ પ્રકરણ અધીયાયમાં પુરાણરે, ભગવદાશ્રયણી સદા ગુણ૦ ૬ પાંચમે પરમાણ લક્ષણ પરિક્ષિતને સરપ ડંશ કહયો, છઠે પરીક્ષિતનેરે મોક્ષ થયો નીવારણ. સદા ગુણ૦ ૭ સરપ યજ્ઞ વેદ સંખ્યા વરણવ કહ્યુ, સાતમે પણરે વેદ સંખ્યા વરણવ. સદા ગુણ૦ ૮ ચોથુ પ્રકરણ શબ્દાશ્રય અધીયાય વરણનું એનો શ્રી ભાગવતનો આશ્રય કરવો એહ. સદા ગુણ૦ ૯ ભાગવત સ્વરૂપ શ્રી ભાગવત છે સહી, ભાવ કરીરે કીજે નિત્યે ગાન. સદા ગુણ૦ ૧૦ આઠ અધીયાયથી મારકંડ આખ્યાન છે, નવ દસ જગીરે મારકંડેય આખ્યાન છે સદા ગુણ૦ ૧૧ એકાદસે સુર્ય દ્વાદસે પૂરવોક્ત થયું, તે સંક્ષેપે કહ્યા. સદા ગુણ૦ ૧૨ ત્રયોદસે પૂરાણ સંખ્યા કહીરે, ફળ શ્રુતિ પણ એમા થાય. સદા ગુણ૦ ૧૩ નિબંધોક્ત સરવ આખ્યાન થયાં; શ્રી ભાગવતરે, મહીમાય અપરમપાર. સદા ગુણ૦ ૧૪ હરીદાસ પરભુ શોભા નિરખીને ગુણ ગાઇએરે, જાવું બલીહાર સદા ગુણ ગાઇએરે. ૧૫

સમાપ્ત

अथ श्री द्वारकांनी परीक्रमा

શંખો દ્વારે સંખ નારાયણ, પરમ પૂરૂષ પરમેશ્વરજો;
બ્રહ્માદીક ઈંદ્રાદીક શેવે, હેલી દેવ તે તેત્રીશ કોડજો. ૧
દસ અવતારે દરશન દીધાં, મીટયા ત્રીવીધી તન તાપજો;
શખતલાશે સ્નાન આરંભ્યે, હેલીમટે જનમનાં પાપજો. ૨
ભકત વછળ ભકતના ભીરૂ, જાનકીજીવન રામજો; ભરત
શતરૂઘન લછમન ભ્રાતા, હેલી આપને પૂરણ કામજો. ૩
નારાયણની શોભા સુંદર, લક્ષ્મીજીના કંથજો; એહેના દ-
રશન આવે પ્રાણી, મીટે છે મનની ભ્રાંતજો. ૪ કેશવરાય
કરૂણામય સાગર, હેલી જગનાથ જગદીશજો; આદ્યનારા-
યણ અલક નીરંજન, સકળ ભોવનપતી ઈશજો. ૫ પંચ-
વક્ત્ર તરૂણેશ્વર પુજા, હેલી કપીલેશ્વર માહાદેવજો; નરસ-
ઈજીનાં દરશન કીધાં, સકળ સુરાસુર સેવજો. ૬ ચંદ્રભાગા
ઓર કબીર ચોરો, વીદુર તણા ગોપાળજો; નાગાના નારા-
યણ સ્વામી, હેલી સંત કેરા પ્રતીપાળજો. ૭ મીરાંબાઈ
હરીની દાસી, ગીરધરલલ શું જાણીજો; ઈંદ્ર પાટની બડી
હવેલી, ત્યાંહાં વનભકુળનો વાસજો. વૈશ્નવજન ત્યાં કી-
રતન ગાવે, આનંદ મન ઉલાસજો. ૮ એહુને દરશન
આવે પ્રાણી, પાવન કરે શ્રીનાથજો. ૯ રમણદીપ રણ-
છોડ બીરાજે, આનંદ પુરણ બ્રહ્મજો; નારદ તુમર ત્યાં
ગાન કરે, શું જોતાં જાય મનની ભ્રાંતજો. ૧૦ કુસેશ્વર
ઓર ગણપતજીને, પ્રેમે લાગુ પાયજો; નીજ મંદીર જઈ
શીશ નમાવે, તેનો જનમ કૃતારથ થાયજો. ૧૦ છત્ર ચ-
મરની શોભા સુંદર, એ ચૌદ લોકનો નાથજો; ત્રીકમ તેજ
પરતાપ અપીક છબી, માખન મદન ગોપાળજો. ૧૨ ક-

કલ્યાણરાય કરૂણામય સાગર, પુરૂષોતમ પ્રતીપાળજો; માતા
દેવકી શ્રી લક્ષ્મીજી, સતભામા શોભા સિંધુજો. ૧૩
પ્રેમપુંજ અખુબાન બડંતી, ત્યાંહાં રમે નંદાનંદજો; નટ-
વરલાલ ગોવરધનધારી, ગોપીપત ગોપાળજો; મુકુંદ મધુ-
સુદન જાંબુવંતી, શ્રીપતી પરમકૃપાળજો. ૧૪ નારદાદીક
સનકાદીક શીવે, દેવ તે તેત્રીસક્રોડજો; ગરૂડ અંબાજી પ્ર-
લ્હાદાદીક, એહુ ઉભા કરજોડજો ૧૫ ચરણકમળ ગોમતીએ
નાહ્યા, ત્યાંહાં સુરજની જોતજો: રૂક્ષ્માણી કુંડે નાહાતાં
ધોતાં, ગઈ છે મનની ભ્રાંતજો. ૧૬ કાળીને કાળંદ્રી નાહ્યાં,
શંખોદ્ધાર ધામજો; તેહની ધજાનાં દરશન કીધાં, તાયાં
પામે વીશ્રામજો. ૧૭ પદમતીરથ બાણગંગા નાહ્યાં, ત્યાંહાં
તુળશીનો વાસજો; સતભામાને આંગણીએ કાંઈ કલ્પવ્ર-
ક્ષનું ઝાહાડજો. ૧૮ સેહેસ્ર અઠયાશી રૂષી તપ્યાં, જો બા
સા કોટડી ધામજો, રૂષી કીપાએ પામીએ; મુક્તનારાયણનું
નામજો. ૧૯ ઝાહાડામાં હનુમાન બીરાજો, નવનાથ
ચોરાશી સીધજો; એને દરશન જાયે પ્રાણી, આપેછે બહુ
રીધજો. ૨૦ પ્રેમલા નીલેશ્વર સ્વામી. અભયા અભેપદ
ધામજો; મહમાયાને પાગ્ય લાગુ. આપ તે પૂરણ કામ-
જો. ૨૧ પરીક્રમા પરમેશ્વર કેરી, પૂરે સહુની આશજો;
કૃસ્નસ્નેહી નંદકુંવરનો, જન્મ જન્મનો દાસજો. ૨૨

श्री द्वारकांनी परीक्रमा बीजी

જોજોજો રણછોડ રંગી, ત્રીકમરાય માધવરાય અં-
ગી; કલ્યાણરાય પુરૂષોતમ સંગી. જોજોજો રણછોડ રં-
ગી. ૧ હું અષ્ટ પટરાણી વાસી, શ્રી રાધાસુખની રાસી;

ટેમ કરે છે બહુ દાસી, જોજોજો રણછોડ. ૨ દરશન કરી પાવન થઈએ, તીરથનો મહીમા લહીએ; પ્રેમે પરીક્રમા જઈએ. જોજોજો રણછોડ. ૩ પરથમ પંચપાળે નાહાવું, દામોદરરાય ગોમતી જાવું; પાંડવ ઘાટે પાવન થાઉ. જોજોજો રણછોડ૦ ૪ ગોઉ ઘાટે ગઉની ખરીએ, પઈશા રૂપઈયાં ધરીએ; ભયોમુખ્ય' બ્રાહ્મણને કહીએ. જોજોજો રણછોડ૦ ૫ તોવાંથી બાંણ ગંગા જાવુ, આવી સંગમમાં નાહાવું; ચક્ર તીરથ ચીતમાં ચાહાવું, જોજોજો રણછોડ૦ ૬ સ્નાન પાવન સ્નાને થાવું, સાંમે સીધનાથમાં જાવું; હીંડતાં હરીના ગુણ ગાવું, જોજોજો રણછોડ૦ ૭ બ્રહ્મા સાવત્રી વાવ્ય, દામોદરરાય કુવે નાહાય; દરશન એ મંદરી થાય, જોજોજો રણછોડ૦ ૮ ભાગીરથી ગંગાએ ચાલો, રૂક્ષમણી ડેરામાં માહાલો; ગજપાપક તાંહાં નીહાળો, જોજોજો રણછોડ૦ ૯ કૈલાસ્ય કુંડ લીધો અવતાર, કાંચીડાનો કીધો ઉદ્ધાર; હરીના ચરણ શીરોમણ સાર, જોજોજો૦ ૧૦ જયવજે પ્રભુના છે પ્રતિહાર, તેને નમીએ વારંવાર ચરણામ્રત લે પ્રભુને દ્વાર, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૧ ભુજાએ શંખ ચક્ર લખાશે, તેનું દરશન જો કરશે; તે ભવ સાગરમાં તરશે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૨ તેનાથી પ્રસન થાશે, પ્રેમે પરીક્રમા ગાશે; વઈમાને બેશી વઈકુંઠે જાશે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૩ દ્વારકાં માહાતમમાં કેહેછે, મહીમા મોટેરા લેહેછે; નાહાને દાન કરી દેછે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૪ તેનો જન્મ સફ્ફળ થાશે; વળી કોઈ દ્વારકાં જાશે; નાહીને હરીના ગુણ ગાશે, જોજોજો રણછોડ રંગી. ૧૫